Euroopan unionin
virallinen lehti

FI
L-sarja

2025/40

22.1.2025

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2025/40,

annettu 19 päivänä joulukuuta 2024,

pakkauksista ja pakkausjätteestä, asetuksen (EU) 2019/1020 ja direktiivin (EU) 2019/904 muuttamisesta sekä direktiivin 94/62/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Tuotteet on pakattava asianmukaisesti niiden suojaamiseksi ja jotta ne on helppo kuljettaa valmistuspaikasta käyttö- tai kulutuspaikkaan. Pakkausten sisämarkkinoiden esteiden poistaminen on keskeisen tärkeää, jotta tuotteiden sisämarkkinat voivat toimia. Erilaiset säännöt ja epäselvät vaatimukset aiheuttavat epävarmuutta ja ylimääräisiä kustannuksia talouden toimijoille.

(2) Komission (Eurostatin) vuosien 2010–2021 pakkausjätteitä koskevien tilastojen mukaan pakkauksiin käytetään suuria määriä primaariraaka-aineita (ensiömateriaaleja). Unionissa käytetystä muovista 40 prosenttia ja paperista 50 prosenttia käytetään pakkauksiin, ja pakkaukset muodostavat 36 prosenttia kiinteästä yhdyskuntajätteestä. Pakkausten suuret ja jatkuvasti kasvavat tuotantomäärät sekä niiden alhainen uudelleenkäyttö- ja keräysaste ja heikkotasoinen kierrätys muodostavat merkittäviä esteitä vähähiilisen kiertotalouden toteutumiselle. Tässä asetuksessa olisi sen vuoksi vahvistettava pakkausten koko elinkaaren kattavat säännöt, joilla edistetään sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa yhdenmukaistamalla kansallisia toimenpiteitä ja joilla samalla ehkäistään ja vähennetään pakkausten ja pakkausjätteen haitallisia vaikutuksia ympäristöön ja ihmisten terveyteen. Tämän asetuksen on määrä edistää kiertotalouteen siirtymistä, sillä siinä vahvistetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/98/EY ([3]) asetetun jätehierarkian, jäljempänä 'jätehierarkia', mukaisia toimenpiteitä.

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/62/EY ([4]) vahvistetaan pakkauksia koskevat vaatimukset, jotka liittyvät pakkausten koostumukseen sekä niiden uudelleenkäytettävyyteen ja hyödynnettävyyteen, jäljempänä 'pakkauksia koskevat perusvaatimukset', ja asetetaan hyödyntämis- ja kierrätystavoitteet jäsenvaltioille.

(4) Komissio suositteli direktiivin 94/62/EY toimivuustarkastuksessa vuonna 2014 pakkauksia koskevien perusvaatimusten, joiden katsottiin olevan keskeinen keino parantaa pakkausten ympäristötehokkuutta, muokkaamista konkreettisemmiksi ja helpommin täytäntöönpantaviksi sekä niiden vahvistamista.

(5) Komission 11 päivänä joulukuuta 2019 antamassa tiedonannossa esitetyn Euroopan vihreän kehityksen ohjelman mukaisesti komission 11 päivänä maaliskuuta 2020 antamassa tiedonannossa esitetyssä uuden kiertotalouden toimintasuunnitelmassa puhtaamman ja kilpailukykyisemmän Euroopan puolesta, jäljempänä 'kiertotalouden toimintasuunnitelma', sitoudutaan vahvistamaan pakkauksia koskevia perusvaatimuksia, jotta kaikki pakkaukset olisivat uudelleenkäytettäviä tai kierrätettäviä vuoteen 2030 mennessä, sekä harkitsemaan muita toimenpiteitä

([1]) EUVL C 228, 29.6.2023, s. 114.
([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. huhtikuuta 2024 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 16. joulukuuta 2024.
([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).
([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkausjätteistä (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10).

ylipakkaamisen ja pakkausjätteen vähentämiseksi, pakkausten uudelleenkäytön ja kierrätettävyyden suunnittelun edistämiseksi ja pakkausmateriaalien monimutkaisuuden vähentämiseksi sekä ottamaan käyttöön muovipakkausten kierrätysmateriaalin osuutta koskevia vaatimuksia. Kiertotalouden toimintasuunnitelmassa korostetaan myös tarvetta vähentää ruokajätettä. Komissio sitoutuu arvioimaan mahdollisuutta ottaa käyttöön unionin laajuiset merkinnät, jotka helpottavat pakkausjätteen asianmukaista erottelua sen lähteellä.

(6) Muovi on hiili-intensiivisin pakkausmateriaali ja fossiilisten polttoaineiden käytön kannalta muovijätteen kierrätys on noin viisi kertaa parempaa kuin jätteen polttaminen, johon yhdistyy hyödyntäminen energiana. Kuten komission 16 päivänä tammikuuta 2018 antamassa tiedonannossa ”EU:n strategia muoveista kiertotaloudessa” todetaan, kiertotalouden toimintasuunnitelmassa sitoudutaan lisäämään kierrätettyjen muovien käyttöä ja edistämään muovien kestävämpää käyttöä. Unionin talousarviolla ja omien varojen järjestelmällä autetaan vähentämään muovipakkausjätteestä johtuvaa ympäristön pilaantumista. Neuvoston päätöksellä (EU, Euratom) 2020/2053 ([5]) otettiin 1 päivänä tammikuuta 2021 käyttöön kunkin jäsenvaltion tuottaman kierrättämättömän muovipakkausjätteen määrään suhteutettu kansallinen rahoitusosuus. Kyseiset omat varat kuuluvat niihin kannustimiin, joilla pyritään vähentämään kertakäyttömuovien kulutusta, lisäämään kierrätystä ja edistämään kiertotaloutta.

(7) Neuvosto korosti 11 päivänä joulukuuta 2020 antamissaan päätelmissä ”Tehdään elpymisestä kiertotalous- ja ympäristömyönteistä”, että direktiivin 94/62/EY tarkistuksessa olisi päivitettävä ja laadittava konkreettisempia, tehokkaita ja helposti täytäntöönpantavia säännöksiä, joilla edistetään kestävää pakkaamista sisämarkkinoilla ja minimoidaan pakkaamisen monimutkaisuus, jotta voidaan viedä eteenpäin taloudellisesti toteuttamiskelpoisia ratkaisuja ja parantaa pakkausten uudelleenkäytettävyyttä ja kierrätettävyyttä sekä minimoida huolta aiheuttavat aineet pakkausmateriaaleissa, erityisesti elintarvikkeiden pakkausmateriaaleissa. Lisäksi neuvosto painotti, että direktiivin 94/62/EY tarkistuksen yhteydessä olisi myös säädettävä helppotajuisten pakkausmerkintöjen käytöstä informoitaessa kuluttajia pakkausten kierrätettävyydestä ja pakkausjätteen hävittämispaikasta kierrätyksen helpottamiseksi.

(8) Uudesta kiertotaloutta koskevasta toimintasuunnitelmasta 10 päivänä helmikuuta 2021 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa ([6]) toistettiin, että tavoitteena on tehdä kaikista pakkauksista uudelleenkäytettäviä tai kierrätettäviä taloudellisesti kannattavalla tavalla vuoteen 2030 mennessä, sekä kehotettiin komissiota esittämään sellainen lainsäädäntöehdotus direktiivin 94/62/EY tarkistamisesta, jolla siihen sisällytetään jätteen vähentämistä koskevia toimenpiteitä ja tavoitteita sekä kunnianhimoisia perusvaatimuksia ylipakkaamisen vähentämiseksi, mukaan lukien verkkokauppa, kierrätettävyyden parantamiseksi ja pakkausten monimutkaisuuden minimoimiseksi, kierrätysmateriaalin osuuden kasvattamiseksi, vaarallisten ja haitallisten aineiden poistamiseksi vaiheittain sekä uudelleenkäytön edistämiseksi.

(9) Tällä asetuksella täydennetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2024//1781 ([7]), jonka nojalla pakkauksia ei käsitellä erityisenä tuoteluokkana. Olisi kuitenkin muistettava, että asetuksen (EU) 2024/1781 nojalla annettavissa delegoiduissa säädöksissä tiettyjen tuotteiden pakkauksille on mahdollista säätää lisävaatimuksista ja tiukemmista vaatimuksista, erityisesti pakkausten minimoimiseksi silloin, kun tuotteita suunniteltaessa tai uudelleensuunniteltaessa voidaan vähentää pakkausten ympäristövaikutuksia.

(10) Tätä asetusta olisi sovellettava kaikkiin unionissa markkinoille saatettuihin pakkauksiin ja kaikkeen pakkausjätteeseen pakkaustyypistä tai käytetystä materiaalista riippumatta. Oikeudellisen selkeyden vuoksi direktiivin 94/62/EY mukainen pakkauksen määritelmä olisi muotoiltava uudelleen muuttamatta määritelmän sisältöä. Myyntipakkaus, ryhmäpakkaus ja kuljetuspakkaus olisi määriteltävä erikseen. Terminologian päällekkäisyyttä olisi vältettävä. Sen vuoksi tässä asetuksessa ”myyntipakkaus” vastaa primaaripakkausta, ”ryhmäpakkaus” sekundaaripakkausta ja ”kuljetuspakkaus” tertiääripakkausta.

(11) Kuppeja, elintarvikepakkauksia, voileipäpusseja ja muita esineitä, jotka voivat täyttää pakkauksen tehtävän, ei olisi katsottava pakkauksiksi, jos ne on suunniteltu ja tarkoitettu niin, että lopullinen jakelija myy ne tyhjinä. Tällaiset esineet olisi katsottava pakkauksiksi vain, jos ne on suunniteltu ja tarkoitettu täytettäväksi myyntipaikassa, jolloin niiden olisi katsottava olevan ”palvelupakkauksia”, tai jos lopullinen jakelija myy ne elintarvikkeilla tai juomilla täytettyinä edellyttäen, että ne täyttävät pakkauksen tehtävän.

([5]) Neuvoston päätös (EU, Euratom) 2020/2053, annettu 14 päivänä joulukuuta 2020, Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä ja päätöksen 2014/335/EU, Euratom kumoamisesta (EUVL L 424, 15.12.2020, s. 1).
([6]) EUVL C 465, 17.11.2021, s. 11.
([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1781, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2024, kestävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista, direktiivin (EU) 2020/1828 ja asetuksen (EU) 2023/1542 muuttamisesta sekä direktiivin 2009/125/EY kumoamisesta (EUVL L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

(12) Alkutuotannon pakkauksen määritelmällä ei olisi laajennettava niiden tuotteiden käsitettä, jotka katsotaan tässä asetuksessa tarkoitetuiksi pakkauksiksi. Kyseisen määritelmän käyttöönotolla ja sen käytöllä ”tuottajan” määritelmässä olisi varmistettava, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka asettaa tällaisia pakkauksia saataville ensimmäistä kertaa, katsotaan olevan tässä asetuksessa tarkoitettu tuottaja, ja että sellaiseksi ei katsota tällaisia pakkauksia käyttävää alkutuotannon yritystä, kuten maatalousyrittäjää.

(13) Esineitä, jotka ovat kiinteä osa tuotetta ja jotka ovat välttämättömiä kyseisen tuotteen säilytykseen, tukemiseen tai säilyttämiseen sen elinkaaren aikana ja joiden kaikki elementit on tarkoitettu käytettäväksi, kulutettavaksi tai poistettavaksi käytöstä yhdessä, ei olisi katsottava pakkauksiksi, sillä niiden käyttö on erottamattomasti yhteydessä siihen, että ne ovat osa tuotetta. Sitä vastoin kun otetaan huomioon, miten kuluttajat yleensä poistavat käytöstä teepussit, kahvityynyt ja kahvin- tai teenkeittimissä käytettävät yksittäisannospakkaukset, jotka poistetaan käytöstä käytännössä yhdessä varsinaisen tuotteen jäännösten kanssa, jolloin kompostointi- ja kierrätysvirrat pilaantuvat, kyseiset yksittäiset esineet olisi katsottava pakkauksiksi. Kyseinen lähestymistapa on linjassa direktiivin 2008/98/EY 22 artiklassa säädetyn, biojätteen erilliskeräyksen lisäämistä koskevan tavoitteen kanssa ja varmistaa elinkaaren loppuvaihetta koskevien taloudellisten ja toimintaan liittyvien velvoitteiden johdonmukaisuuden. Maaleja, musteita, lakkoja ja liimoja, jotka on lisätty suoraan tuotteen pintaan, ei olisi katsottava pakkauksiksi. Tuotteeseen suoraan ripustetut tai kiinnitetyt etiketit, mukaan lukien hedelmiin ja vihanneksiin kiinnitetyt tarraetiketit, olisi kuitenkin katsottava pakkauksiksi, koska vaikka etiketissä käytetään liimaa kiinnitysaineena, itse etiketti ei ole liimaa. Jos jokin tietty materiaali edustaa vain vähäistä osuutta pakkausyksiköstä eikä missään tapauksessa yli viittä prosenttia pakkausyksikön kokonaismassasta, tällaista pakkausyksikköä ei olisi katsottava yhdistelmämateriaalipakkaukseksi. Tässä asetuksessa olevassa yhdistelmämateriaalipakkauksen määritelmässä ei olisi raja-arvosta riippumatta vapautettava osittain muovista valmistettuja kertakäyttöisiä pakkauksia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/904 ([8]) vaatimuksista.

(14) Pakkaukset olisi saatettava markkinoille ainoastaan, jos ne noudattavat tässä asetuksessa tai sen nojalla säädettyjä kestävyys- ja merkintävaatimuksia. Pakkaus olisi katsottava saatetuksi markkinoille, kun pakkaus asetetaan ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla eli kun valmistaja tai maahantuoja toimittaa sen liiketoiminnan yhteydessä jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta. Näin ollen pakkausten, jotka on jo saatettu unionin markkinoille ennen asiaankuuluvien vaatimusten soveltamispäivää ja jotka ovat jakelijoiden, mukaan lukien vähittäis- ja tukkumyyjät, varastoissa, ei tarvitsisi noudattaa tässä asetuksessa tai sen nojalla säädettyjä kestävyys- ja merkintävaatimuksia.

(15) Jätehierarkian sekä elinkaariajattelun mukaisesti eli ympäristön kannalta parhaan mahdollisen kokonaistuloksen aikaansaamiseksi tässä asetuksessa säädetyillä toimenpiteillä olisi pyrittävä vähentämään markkinoille saatettujen pakkausten määrää pienentämällä niiden tilavuutta ja painoa ja siten ehkäisemään pakkausjätteen syntymistä erityisesti pakkausten minimoinnilla, välttämällä turhaa pakkaamista ja lisäämällä pakkausten uudelleenkäyttöä. Lisäksi tässä asetuksessa säädetyillä toimenpiteillä olisi pyrittävä lisäämään kierrätysmateriaalin osuuden käyttöä pakkauksissa, erityisesti muovipakkauksissa, joissa kierrätysmateriaalin osuuden käyttö on hyvin vähäistä, vahvistamalla laadukkaan kierrätyksen järjestelmiä, mikä nostaa kaikkien pakkausten kierrätysastetta ja parantaa kierrättämällä saatavien uusioraaka-aineiden laatua ja vähentää samalla muiden hyödyntämis- ja loppukäsittelytapojen käyttöä.

(16) Koska jätteen kaatopaikoille sijoittaminen on jätehierarkian mukaan vähiten suositeltava loppukäsittelyvaihtoehto, tässä asetuksessa säädetyillä toimenpiteillä olisi pyrittävä vähentämään kaatopaikoille sijoitettavan pakkausjätteen määrää.

(17) Pakkaukset olisi suunniteltava, valmistettava ja pidettävä kaupan siten, että ne mahdollistavat uudelleenkäytön mahdollisimman monta kertaa tai laadukkaan kierrätyksen ja että niiden ympäristövaikutukset minimoidaan koko niiden elinkaaren ja niiden tuotteiden elinkaaren ajan, joita varten pakkaus on suunniteltu. Kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä ’SEUT’ tai ’SEUT-sopimus’, 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä vahvistamalla sellaisiin pakkausluokkiin kuuluvien uudelleenkäytettävien pakkausten kiertojen vähimmäismäärä, joita käytetään useimmiten uudelleenkäytössä.

(18) Kiertotalouden toimintasuunnitelman ja komission 14 päivänä lokakuuta 2020 antaman tiedonannon ”Kestävyyttä edistävä kemikaalistrategia – Kohti myrkytöntä ympäristöä”, jäljempänä ’kestävyyttä edistävä kemikaalistrategia’, tavoitteiden mukaisesti ja jotta voidaan varmistaa kemikaalien hyvä hallinta koko niiden elinkaaren ajan sekä siirtyminen myrkyttömään kiertotalouteen ja kun otetaan huomioon pakkausten merkitys jokapäiväisessä elämässä, tässä asetuksessa on tarpeen käsitellä pakkausten koko elinkaaren aikaisia ihmisten terveyteen, ympäristöön ja

([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/904, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2019, tiettyjen muovituotteiden ympäristövaikutuksen vähentämisestä (EUVL L 155, 12.6.2019, s. 1).

laajemmin kestävyyteen, mukaan lukien käyttökierto, heijastuvia vaikutuksia, joita aiheutuu huolta aiheuttavien aineiden esiintymisestä pakkausten koko elinkaaren aikaisesti eli valmistusvaiheesta käyttöön ja elinkaaren päättymiseen asti, jätehuolto mukaan lukien; tämä vastaa myös.

(19) Tieteen ja teknologian kehitys huomioon ottaen pakkaukset olisi suunniteltava ja valmistettava siten, että niiden koostumuksessa rajoitetaan tiettyjen raskasmetallien ja muiden huolta aiheuttavien aineiden esiintymistä. Kuten kestävyyttä edistävässä kemikaalistrategiassa todetaan, huolta aiheuttavia aineita tulisi käyttää mahdollisimman vähän ja ne olisi korvattava mahdollisimman pitkälti. Samalla on varmistettava, että kaikkein haitallisimpien kemikaalien käytöstä luovutaan asteittain, erityisesti kulutustavaroissa, jos niiden käyttö ei ole yhteiskunnan kannalta välttämätöntä. Pakkausmateriaaleissa tai pakkauksen osissa ainesosina olevat huolta aiheuttavat aineet olisi siis minimoitava sen varmistamiseksi, että pakkauksilla ja pakkauksista kierrätetyillä materiaaleilla ei ole mitään haitallisia vaikutuksia ihmisten terveyteen tai ympäristöön missään vaiheessa niiden elinkaarta.

(20) Per- ja polyfluoratut alkyyliyhdisteet, jäljempänä 'PFAS-aineet', muodostavat ryhmän tuhansia synteettisiä kemikaaleja, joita käytetään yleisesti moniin tarkoituksiin unionissa ja muualla maailmassa. Elintarvikepakkausmateriaalit ja -pakkaukset ovat määrällisesti yksi merkittävimmistä PFAS-aineiden käyttökohteista. Kaikki tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat PFAS-aineet ovat joko itsessään erittäin pysyviä tai hajoavat ympäristössä erittäin pysyviksi PFAS-aineiksi. Kun tarkastellaan erityisesti niitä ihmisten terveyteen liittyviä ominaisuuksia, joiden katsotaan aiheuttavan eniten ongelmia ihmisen pitkäkestoisen altistuksen yhteydessä, kuten karsinogeenisuus, mutageenisuus, lisääntymismyrkyllisyys, mukaan lukien vaikutukset imetykseen tai imetyksen kautta aiheutuvat vaikutukset, sekä elinkohtainen myrkyllisyys, suurella määrällä PFAS-aineita on luokitus kyseisistä ominaisuuksista vähintään yhden osalta. PFAS-aineiden fysikaaliset ominaisuudet, etenkin niiden pysyvyys ja joidenkin PFAS-aineiden tunnistetut terveysvaikutukset, aiheuttavat vaaran ympäristölle ja ihmisten terveydelle.

(21) Elintarvikepakkausmateriaaleissa olevat PFAS-aineet johtavat väistämättä ihmisten altistumiseen PFAS-aineille. Koska PFAS-aineiden vaaroille ei ole kynnysarvoja, altistuminen elintarvikepakkausmateriaaleissa käytettäville PFAS-aineille on ihmisten terveydelle riski, jota ei voida hyväksyä. Sen vuoksi PFAS-aineiden käyttöä elintarvikepakkauksissa olisi rajoitettava. Päällekkäisyyksien välttämiseksi muissa unionin säädöksissä säädettyjen PFAS-aineiden käyttöä koskevien rajoitusten kanssa komission olisi tehtävä arviointi siitä, onko tarpeen muuttaa tässä asetuksessa säädettyä PFAS-aineiden käyttöä elintarvikepakkauksissa koskevaa rajoitusta tai kumota se.

(22) Bisfenoli A, jäljempänä 'BPA', on kemiallinen yhdiste, jota käytetään elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvien materiaalien, kuten uudelleenkäytettävien muovisten keittiövälineiden tai tölkkien pinnoitteiden, valmistuksessa, pääasiassa suojakerroksena. Altistuminen BPA:lle, jota voi esiintyä sen siirtyessä elintarvikkeisiin ja juomiin ja sen jälkeen kuluttajien elimistöön, voi Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen, jäljempänä 'EFSA', vuonna 2023 julkaiseman arvioinnin perusteella aiheuttaa kuluttajille riskin vähäisilläkin tasoilla.

(23) Kun otetaan huomioon elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista materiaaleista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1935/2004 ([9]) mukaisesti komissiolle myönnettyjen valtuuksien mukainen BPA:ta koskeva meneillään oleva menettely, BPA:n käyttöä koskeva rajoitus on määrä hyväksyä ennen vuoden 2024 loppua. Kun se on hyväksytty, BPA:n käyttöä koskevaa rajoitusta sovelletaan kaikkiin elintarvikepakkauksiin ja muihin elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuviin materiaaleihin, ja yleinen siirtymäkausi on 18 kuukautta.

(24) Komission 12 päivänä toukokuuta 2021 antamassa tiedonannossa "Kohti ilman, veden ja maaperän saasteettomuutta" esitetyn EU:n toimintasuunnitelman mukaisesti unionin politiikkojen olisi perustuttava periaatteeseen, jonka mukaan ennalta ehkäiseviin toimiin olisi ryhdyttävä vahingon lähteellä. Komissio korostaa kestävyyttä edistävässä kemikaalistrategiassa, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksia (EY) N:o 1907/2006 ([10]) ja (EY) N:o 1272/2008 ([11]) olisi vahvistettava kemikaalien sääntelyn kulmakivinä unionissa ja niitä olisi täydennettävä soveltamalla kemikaalien arviointiin ja hallintaan johdonmukaisia lähestymistapoja voimassa olevassa alakohtaisessa lainsäädännössä. Näin ollen pakkauksissa ja pakkausten osissa olevia aineita

([9]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1935/2004, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista materiaaleista ja tarvikkeista ja direktiivien 80/590/ETY ja 89/109/ETY kumoamisesta (EUVL L 338, 13.11.2004, s. 4).

([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

([11]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1).

rajoitetaan niiden lähteellä ja niitä käsitellään ensisijaisesti asetuksessa (EY) N:o 1907/2006 ja sen VIII osastossa säädettyjen sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti, jotta voidaan suojella ihmisten terveyttä ja ympäristöä aineen elinkaaren kaikissa vaiheissa, mukaan lukien jätevaihe. On siis syytä muistaa, että asetusta (EY) N:o 1907/2006 sovelletaan hyväksyttäessä tai muutettaessa rajoituksia, joilla säännellään pakkausten tai pakkausten osien tuotantoa varten valmistettuja tai siinä käytettäviä aineita sekä pakkauksissa tai pakkausten osissa olevien aineiden markkinoille saattamista. Asetuksen (EY) N:o 1935/2004 soveltamisalaan kuuluvien pakkausten osalta olisi palautettava mieleen, että kyseisen asetuksen tarkoituksena on varmistaa pakattujen elintarvikkeiden osalta kuluttajien korkeatasoinen suojelu. Lisäksi on mahdollista, että pakkauksissa, pakkausten osissa tai pakkausjätteessä oleviin aineisiin sovelletaan myös muissa unionin säädöksissä säädettyjä rajoituksia, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/1021 ([12]) vahvistettuja, pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevia rajoituksia ja kieltoja.

(25) Elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuviin materiaaleihin ja tarvikkeisiin sovellettavien asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteessä XVII ja asetuksessa (EY) N:o 1935/2004 asetettujen rajoitusten lisäksi on johdonmukaisuuden vuoksi aiheellista säilyttää voimassa olevat rajoitukset, jotka koskevat pakkauksissa tai pakkausten osissa olevaa lyijyä, kadmiumia, elohopeaa ja kuusiarvoista kromia.

(26) Edellytykset poikkeuksille pakkauksissa tai pakkausten osissa olevan lyijyn, kadmiumin, elohopean ja kuusiarvoisen kromin pitoisuuksista vahvistetaan direktiivin 94/62/EY mukaisesti hyväksytyissä komission päätöksissä 2001/171/EY ([13]) ja 2009/292/EY ([14]), ja kyseiset poikkeukset olisi pidettävä voimassa tässä asetuksessa. Tieteen ja teknologian kehityksen huomioon ottamiseksi komissiolle olisi kuitenkin siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä minkä tahansa kyseisille metalleille tässä asetuksessa säädettyjen pitoisuuksien alentamiseksi tai niiden edellytysten määrittämiseksi, joiden nojalla kyseisten metallien yhteispitoisuuksia ei sovelleta kierrätettyihin materiaaleihin tai suljetussa ja valvotussa ketjussa tapahtuviin tuotekiertoihin tai tiettyihin pakkaustyyppeihin tai -muotoihin. Kestävyyttä edistävän kemikaalistrategian mukaan samoja vaarallisten aineiden pitoisuuksia olisi periaatteessa sovellettava ensiömateriaaliin ja kierrätettyyn materiaaliin. Joissakin poikkeuksellisissa olosuhteissa poikkeaminen kyseisestä periaatteesta saattaa kuitenkin olla tarpeen. Kyseisten poikkeuksellisten olosuhteiden, joiden perusteella kierrätettyyn materiaaliin ja primaariraaka-aineeseen sovelletaan eri pitoisuuksia, olisi perustuttava tapauskohtaiseen analyysiin. Jos komissio muuttaa olemassa olevia poikkeuksia lyijyn, kadmiumin, elohopean ja kuusiarvoisen kromin pitoisuuksien osalta, sen olisi huomioitava kyseinen periaate.

(27) Tässä asetuksessa ei olisi säädettävä mahdollisuudesta asettaa rajoituksia aineiden käytölle kemikaaliturvallisuuteen tai elintarviketurvallisuuteen liittyvistä syistä – ellei ole kyseessä ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheutuva riski, jota ei voida hyväksyä, mukaan lukien muun muassa lyijyä, kadmiumia, elohopeaa ja kuusiarvoista kromia koskevat rajoitukset, jotka on jo vahvistettu direktiivin 94/62/EY perusteella ja jotka olisi pidettävä voimassa tällä asetuksella, koska tällaisia rajoituksia käsitellään muissa unionin säädöksissä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta PFAS-aineiden rajoittamista. Tässä asetuksessa olisi kuitenkin myös ensisijaisesti muista kuin kemikaali- tai elintarviketurvallisuuteen liittyvistä syistä oltava mahdollista asettaa rajoituksia pakkauksissa ja pakkausten osissa oleville tai niiden valmistusprosesseissa käytetyille aineille, jotka vaikuttavat kielteisesti pakkausten kestävyyteen, erityisesti niiden käyttökiertoon, varsinkin uudelleenkäyttö- ja kierrätysprosesseihin.

(28) Pakkausten suunniteltu kierrätettävyys siinä vaiheessa, kun niistä tulee pakkausjätettä, on yksi tehokkaimmista tavoista lisätä pakkausten käyttökiertoa, nostaa pakkausten kierrätysastetta ja lisätä kierrätysmateriaalin osuuden käyttöä pakkauksissa. Useille pakkausmuodoille on laadittu pakkausten kierrätettävyyden suunnittelun kriteereitä toimialan vapaaehtoisten järjestelmien puitteissa ja joissakin jäsenvaltioissa laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyvien maksujen mukauttamiseksi. Sisämarkkinoiden esteiden ehkäisemiseksi, toimialan tasapuolisten toimintaedellytysten mahdollistamiseksi ja pakkausten kestävyyden edistämiseksi on tärkeää asettaa pakollisia pakkausten kierrätettävyyttä koskevia vaatimuksia yhdenmukaistamalla pakkausten kierrätettävyyden suunnittelun arviointiperusteet ja -menetelmät kierrätettävyyden suunnittelua koskevan unionin tason menetelmän pohjalta. Jotta

([12]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1021, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, pysyvistä orgaanisista yhdisteistä (EUVL L 169, 25.6.2019, s. 45).

([13]) Komission päätös 2001/171/EY, tehty 19 päivänä helmikuuta 2001, edellytyksistä poikkeuksen myöntämiseksi lasipakkauksille pakkauksista ja pakkausjätteistä annetussa direktiivissä 94/62/EY säädetyistä raskasmetallien pitoisuustasoista (EYVL L 62, 2.3.2001, s. 20).

([14]) Komission päätös 2009/292/EY, tehty 24 päivänä maaliskuuta 2009, edellytyksistä poikkeukselle muovisille laatikoille ja muovisille kuormalavoille pakkauksista ja pakkausjätteistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/62/EY vahvistettujen raskasmetallien pitoisuustasojen osalta (EUVL L 79, 25.3.2009, s. 44).

saavutettaisiin kiertotalouden toimintasuunnitelmassa asetettu tavoite, jonka mukaan vuoteen 2030 mennessä kaikkien pakkausten olisi oltava kierrätettäviä taloudellisesti kannattavalla tavalla, kierrätettävät pakkaukset olisi suunniteltava materiaalien kierrätystä varten ja kun niistä tulee jätettä, ne olisi voitava erilliskerätä, lajitella tiettyihin jätevirtoihin ilman, että se vaikuttaa muiden jätevirtojen kierrätettävyyteen, ja kierrättää laajamittaisesti. Pakkausten kierrätettävvys olisi ilmaistava kierrätettävyysluokkina, jotka laaditaan liitteessä II luetelluille pakkausluokille kierrätettävyyden suunnittelun kriteerien pohjalta vuodesta 2030 lähtien ja sekä kierrätettävyyden suunnittelun että laajamittaisen kierrätyksen kriteerien pohjalta vuodesta 2035 lähtien ja ilmaistaan luokkina A, B tai C. Kyseisten luokkien pakkaukset olisi voitava katsoa kierrätettäviksi ja sen mukaisesti saattaa markkinoille. Alle C-luokan mukaisten pakkausten olisi katsottava olevan teknisesti kierrättämättömiä, ja niiden saattamista markkinoille olisi rajoitettava. Pakkausten olisi noudatettava kyseisiä kriteerejä kuitenkin vasta 1 päivästä tammikuuta 2030 alkaen, jotta talouden toimijoilla on riittävästi aikaa sopeutua niihin. Tammikuun 1 päivästä 2038 pakkausten on oltava vähintään B-luokan mukaisia, jotta ne voidaan saattaa markkinoille.

(29) Tässä asetuksessa olevan materiaalien kierrätyksen määritelmän olisi täydennettävä direktiivissä 2008/98/EY asetettuja kierrätyksen ja materiaalien hyödyntämisen määritelmiä. Materiaalien kierrätys pitää resurssit liikkeessä materiaalitaloudessa, joten sen ei olisi sisällettävä jätteen biologista käsittelyä. Materiaalien kierrätyksen määritelmän ei olisi vaikutettava tämän asetuksen mukaisesti jäsenvaltioille asetettujen kierrätystavoitteiden laskentaan. Kyseiset tavoitteet ja niiden laskenta perustuvat direktiivissä 2008/98/EY asetettuun ”kierrätyksen” määritelmään.

(30) Laadukas kierrätys viittaa siihen, että kierrätettyjen materiaalien laatu on niissä säilyneiden teknisten ominaisuuksien kannalta vastaava tai korkeampi kuin alkuperäisen materiaalin ja että kyseisillä materiaaleilla voidaan korvata primaariraaka-aineita pakkauksissa tai muissa samanlaisissa käyttötarkoituksissa. Kierrätetyn materiaalin voi kierrättää monta kertaa. Asianmukaisesti lajitellun pakkausjätteen kerääminen on olennaista korkealaatuisten kierrätettyjen raaka-aineiden tuotannon mahdollistamiseksi. Materiaalien kierrätyksen ja laadukkaan kierrätyksen ero on se, että materiaalien kierrätyksessä pakkausmateriaali kierrätetään materiaaleiksi, kun taas laadukkaassa kierrätyksessä pakkausmateriaali kierrätetään niin korkealaatuisiksi materiaaleiksi, että niitä voidaan käyttää saman laatuluokan pakkauksiin tai muihin käyttötarkoituksiin, joissa kierrätetyn materiaalin laatu säilytetään.

(31) Arvioinnin suorittaminen kierrätettävyyden suunnittelusta ei itsessään takaa, että pakkaus kierrätetään käytännössä. Tämän asetuksen yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissiolle olisi annettava täytäntöönpanovaltuudet laatia yhdenmukainen menetelmä ja valvontaketjujärjestelmä sen varmistamiseksi, että pakkausjäte kierrätetään tosiasiallisesti laajamittaisesti vakiintuneissa uusinta teknologiaa edustavissa erilliskeräysprosesseissa ja vakiintuneissa lajittelu- ja kierrätysprosesseissa, jotka on osoitettu toimiviksi toimintaympäristössä. Vuodesta 2035 alkaen olisi näin ollen suoritettava uusi arviointi, joka perustuu kussakin pakkausluokassa tässä asetuksessa asetetun menetelmän ja asetettujen kynnysarvojen mukaisesti tosiasiallisesti kierrätetyn materiaalin määrään eli painoon. Laajamittaisen kierrätyksen kynnysarvot olisi asetettava ottaen huomioon tässä asetuksessa säädetty kierrätysmateriaalin vuosittaista osuutta koskeva tavoite. Jäsenvaltioiden odotetaan jo raportoineen vuoteen 2030 mennessä komissiolle ensimmäiset tiedot kierrätetyn pakkausjätteen määristä pakkausluokittain seurantaa varten. Laajennettua tuottajan vastuuta koskevien velvoitteiden yksilöllisen täyttämisen tapauksessa tuottajien, tuottajavastuujärjestöjen, jotka on valtuutettu täyttämään kyseiset velvoitteet, tai pakkausjätehuollon toimijoiden, jos viranomaiset ovat vastuussa pakkausjätehuollon järjestämisestä, olisi varmistettava, että pakkausjäte on erilliskerätty ja lajiteltu ja että materiaali on kierrätetty olemassa olevassa infrastruktuurissa käyttäen toimintaympäristössä toimiviksi osoitettuja vakiintuneita prosesseja, ja niiden olisi toimitettava valmistajalle kaikki tekniset asiakirjat, joilla osoitetaan, että pakkaukset kierrätetään laajamittaisesti.

(32) Jotta voidaan vahvistaa pakkausten suunnittelua koskevat yhdenmukaistetut säännöt kierrätettävyyden varmistamiseksi, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia säädöksiä, joissa vahvistetaan kierrätettävyyden suunnittelun kriteerit ja kierrätettävyysluokat, vahvistetaan se, miten kierrätettävyyden arviointi suoritetaan ja sen tulokset ilmoitetaan, vahvistetaan kutakin pakkausluokkaa koskeva kuvaus niihin kuhunkin sovellettavista edellytyksistä kierrätettävyysluokkien noudattamiseksi, vahvistetaan kehys tuottajien laajennettua tuottajan vastuuta koskevien velvoitteidensa täyttämiseksi maksamien rahoitusosuuksien mukauttamiselle sekä muutetaan tämän asetuksen asiaan liittyviä liitteitä..

(33) Pakkausalan innovoinnin edistämiseksi kierrätettävyysvaatimusten noudattamiselle olisi varattava lisäaikaa sellaisten pakkausten osalta, joiden innovatiiviset ominaisuudet parantavat merkittävästi pakkausten perustoimivuutta ja joihin liittyy todistettavissa olevia ympäristöhyötyjä. Innovatiiviset ominaisuudet olisi perusteltava erityisesti uusien materiaalien käytön osalta, ja vahvistettava kierrätyspolku olisi selostettava pakkauksen mukana toimitettavissa teknisissä asiakirjoissa. Kyseisiä tietoja olisi muun muassa käytettävä tarvittaessa kierrätettävyyden suunnittelun

kriteerejä koskevien täytäntöönpanosäädösten muuttamiseksi. Talouden toimijoiden olisi myös ilmoitettava komissiolle ja toimivaltaiselle viranomaiselle asiasta ennen innovatiivisen pakkauksen saattamista markkinoille.

(34) Jotta voidaan suojella ihmisten ja eläinten terveyttä ja turvallisuutta, tiettyjen pakattujen tuotteiden luonteen ja niitä koskevien vaatimusten vuoksi kierrätettävyysvaatimusten ei olisi oltava pakollisia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY ([15]) mukaisiin pakkauksiin ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/6 ([16]) mukaisiin sisäpakkauksiin, jotka ovat suorassa kosketuksessa lääkkeen kanssa, tai muihin kyseisissä säädöksissä määriteltyihin ulompiin päällyksiin tai ulkopakkauksiin silloin, kun tällaisten pakkausten on täytettävä erityisiä vaatimuksia lääkkeen laadun säilyttämiseksi.Kierrätettävyysvaatimusten ei myöskään olisi oltava pakollisia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/745 ([17]) soveltamisalaan kuuluvien lääkinnällisten laitteiden kontaktimateriaaleista valmistettaviin muovipakkauksiin, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/746 ([18]) soveltamisalaan kuuluvien in vitro -diagnostiikkaan tarkoitettujen lääkinnällisten laitteiden kontaktimateriaaleista valmistettaviin muovipakkauksiin, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 609/2013 ([19]) soveltamisalaan kuuluvien imeväisille ja pikkulapsille tarkoitettujen ruokien ja erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitettujen elintarvikkeiden kontaktimateriaalista valmistettaviin muovipakkauksiin eikä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/68/EY ([20]) mukaisiin vaarallisten aineiden kuljetuksessa käytettyihin pakkauksiin. Kevyestä puusta, korkista, tekstiilistä, kumista, keramiikasta tai posliinista tehdyt myyntipakkaukset olisi nekin jätettävä soveltamisalan ulkopuolelle, sillä kyseisiä materiaaleja saatetaan markkinoille vain vähäisessä määrin; kunkin luokan osuus jää alle yhden prosentin unionin markkinoille saatettavien pakkausten painosta. Kyseisen poikkeuksen soveltamisalaan ei olisi kuuluttava velvollisuus maksaa rahoitusosuuksia laajennetun tuottajan vastuun mukaisesti.

(35) Jotkin jäsenvaltiot pyrkivät edistämään pakkausten kierrätettävyyttä mukauttamalla laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyviä maksuja. Tällaiset kansallisen tason aloitteet voivat aiheuttaa sääntelyyn liittyvää epävarmuutta talouden toimijoille, erityisesti niille, jotka toimittavat pakkauksia useissa jäsenvaltioissa. Laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyvien maksujen mukauttaminen on kuitenkin myös tehokas taloudellinen keino kannustaa kestävämpään pakkaussuunnitteluun ja helpottaa siten pakkausten kierrätettävyyttä ja parantaa samalla sisämarkkinoiden toimintaa. Sen vuoksi on tarpeen yhdenmukaistaa laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyvien maksujen mukauttamisperusteet kierrätettävyyden arvioinnissa määritetyn kierrätettävyysluokan perusteella asettamatta kuitenkaan tällaisten maksujen varsinaisia määriä. Koska perusteiden olisi oltava yhteydessä pakkausten kierrätettävyyskriteereihin, komissiolle on aiheellista siirtää valta hyväksyä tällaiset yhdenmukaistetut perusteet samaan aikaan, kun se vahvistaa yksityiskohtaiset kierrätettävyyden suunnittelun kriteerit kullekin pakkausluokalle.

(36) Pakkausten käyttökierron varmistamiseksi pakkaukset olisi suunniteltava ja valmistettava siten, että yhä suurempi osa primaariraaka-aineista voidaan korvata kierrätetyillä materiaaleilla. Kierrätettyjen materiaalien käytön lisääminen tukee kiertotalouden kehittymistä kierrätettyjen materiaalien toimivien markkinoiden avulla, ja lisäksi se vähentää primaariraaka-aineiden käyttöön liittyviä kustannuksia, riippuvuuksia ja kielteisiä ympäristövaikutuksia sekä mahdollistaa materiaalien resurssitehokkaamman käytön. Eri pakkausmateriaalien osalta kierrätettyjä materiaaleja käytetään vähiten muovipakkauksissa. Tämän epäkohdan korjaamiseksi mahdollisimman asianmukaisella tavalla on tarpeen lisätä kierrätettyjen muovien käyttöä asettamalla kierrätysmateriaalin osuudelle muovipakkauksissa eri

([15]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67).

([16]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/6, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, eläinlääkkeistä ja direktiivin 2001/82/EY kumoamisesta (EUVL L 4, 7.1.2019, s. 43).

([17]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/745, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, lääkinnällisistä laitteista, direktiivin 2001/83/EY, asetuksen (EY) N:o 178/2002 ja asetuksen (EY) N:o 1223/2009 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 90/385/ETY ja 93/42/ETY kumoamisesta (EUVL L 117, 5.5.2017, s. 1).

([18]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/746, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2017, in vitro -diagnostiikkaan tarkoitetuista lääkinnällisistä laitteista sekä direktiivin 98/79/EY ja komission päätöksen 2010/227/EU kumoamisesta (EUVL L 117, 5.5.2017, s. 176).

([19]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 609/2013, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista ruoista, erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitetuista elintarvikkeista ja painonhallintaan tarkoitetuista ruokavalionkorvikkeista ja neuvoston direktiivin 92/52/ETY, komission direktiivien 96/8/EY, 1999/21/EY, 2006/125/EY ja 2006/141/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/39/EY sekä komission asetusten (EY) N:o 41/2009 ja (EY) N:o 953/2009 kumoamisesta (EUVL L 181, 29.6.2013, s. 35).

([20]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/68/EY, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista (EUVL L 260, 30.9.2008, s. 13).

tasoisia pakollisia tavoitteita riippuen erilaisten muovipakkausten käyttötarkoituksesta eli siitä, onko ne valmistettava kontaktimateriaaleista ([21]), ja varmistamalla, että kyseisistä tavoitteista tulee sitovia vuoteen 2030 mennessä. Pakkausten käyttökierron varmistamiseksi asteittain korkeampia tasoja olisi sovellettava vuodesta 2040 alkaen.

(37) Puun kuidutusprosessista syntyvän paperimateriaalin ei olisi katsottava kuuluvan tämän asetuksen mukaiseen muovin määritelmään.

(38) Jotta voidaan varmistaa ihmisten ja eläinten terveyden suojelun korkea taso unionin oikeuden mukaisesti ja välttää mahdolliset toimitusvarmuuteen tai lääkkeiden ja lääkinnällisten laitteiden turvallisuuteen kohdistuvat riskit, tietyntyyppiset muovipakkaukset olisi jätettävä kierrätysmateriaalin vähimmäisosuutta koskevan velvoitteen ulkopuolelle. Kyseisiä muovipakkaustyyppejä ovat direktiivissä 2001/83/EY määritellyt pakkaukset, asetuksessa (EU) 2019/6 määritellyt sisäpakkaukset, asetuksen (EU) 2017/745 soveltamisalaan kuuluvien lääkinnällisten laitteiden kontaktimateriaaleista valmistettavat muovipakkaukset, asetuksen (EU) 2017/746 soveltamisalaan kuuluvien in vitro -diagnostiikkaan tarkoitettujen lääkinnällisten laitteiden kontaktimateriaaleista valmistettavat muovipakkaukset ja asetuksen (EU) N:o 609/2013 soveltamisalaan kuuluvien ainoastaan imeväisille ja pikkulapsille tarkoitettujen ruokien kontaktimateriaaleista valmistettavat muovipakkaukset ja erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitettujen elintarvikkeiden kontaktimateriaaleista valmistettavat muovipakkaukset. Kyseistä ulkopuolelle jättämistä olisi sovellettava myös asetuksessa (EU) 2019/6 määriteltyihin eläinlääkkeiden ulkopakkauksiin ja direktiivissä 2001/83/EY määriteltyihin ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden ulompiin päällyksiin silloin, kun pakkausten ja päällysten on täytettävä erityisiä vaatimuksia lääkkeen laadun säilyttämiseksi.

(39) Tämän asetuksen mukaisten, kierrätysmateriaalin osuuden sisällyttämistä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi komission olisi julkaistava viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta katsaus biopohjaisten muovipakkausten teknologiseen kehitykseen ja ympäristötehokkuuteen ja esitettävä tarvittaessa lainsäädäntöehdotus, johon sisältyy kestävyysvaatimuksia ja -tavoitteita.

(40) Sisämarkkinoiden esteiden ehkäisemiseksi ja tämän asetuksen tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi talouden toimijoiden olisi varmistettava, että pakkauksen jokainen muoviosa sisältää tietyn vähimmäisprosenttiosuuden, joka on laskettu valmistuslaitos- ja -vuosikohtaisena keskiarvona tässä asetuksessa tarkoitettua pakkaustyyppiä ja -muotoa kohti, kulutuksen jälkeisestä muovijätteestä hyödynnettyä kierrätysmateriaalia.

(41) Laskennan perustaminen valmistuslaitokseen antaa pakkauksen valmistajalle jonkin verran liikkumavaraa kierrätysmateriaalin vähimmäisprosenttiosuuden saavuttamisessa. Valmistuslaitoksella olisi ymmärrettävä tarkoitettavan vain yksittäistä teollisuuslaitosta, jossa pakkauksia valmistetaan.

(42) Talouden toimijoille olisi oltavakannustin kierrätysmateriaalin osuuden kasvattamiseen pakkausten muoviosissa. Eräs tapa toteuttaa tämä on varmistaa, että laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyviä maksuja mukautetaan pakkausten kierrätysmateriaalin prosenttiosuuden perusteella. Tällaisissa tapauksissa maksujen mukauttamisen olisi perustuttava yhteisiin sääntöihin siitä, miten tällaisten pakkausten kierrätysmateriaalin osuus lasketaan ja todennetaan. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi voitava säilyttää olemassa olevat järjestelmät, joilla jo ennakkoon taataan kierrätysmateriaalin oikeudenmukainen saanti kierrätysmateriaalin osuuden vähimmäistavoitteiden saavuttamiseksi, edellyttäen, että ne noudattavat tätä asetusta. Lisäksi kierrätysmateriaaleihin olisi myönnettävä ensisijainen pääsy markkinahintaan, ja ensisijaisen pääsyn alaisten uusiomateriaalien määrän olisi vastattava talouden toimijan asianomaisen jäsenvaltion alueella tietyn ajan kuluessa saataville asettamien pakkausten määrää.

(43) Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta voidaan varmistaa, että säännöt, joiden mukaan lasketaan ja todennetaan kulutuksen jälkeisen muovijätteen hyödyntämisestä saadun kierrätetyn sisällön prosenttiosuus laskettuna pakkaustyyppiä ja -muotoa kohti valmistuslaitos ja -vuosikohtaisena keskiarvona, pannaan yhdenmukaisesti täytäntöön, ottaen huomioon kierrätysprosessin ympäristövaikutukset, ja teknisten asiakirjojen muodon vahvistamiseksi.

([21]) Kontaktimateriaaleista valmistettavilla pakkauksilla tarkoitetaan seuraavien säädösten soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden muovipakkauksia: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1831/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29), Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1935/2004, annettu 27 päivänä lokakuuta 2004, elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista materiaaleista ja tarvikkeista (EUVL L 338, 13.11.2004, s. 4), Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 767/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 79/373/ETY, komission direktiivin 80/511/ETY, neuvoston direktiivien 82/471/ETY, 83/228/ETY, 93/74/ETY, 93/113/EY ja 96/25/EY ja komission päätöksen 2004/217/EY kumoamisesta (EUVL L 229, 1.9.2009, s. 1), Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1223/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, kosmeettisista valmisteista (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 59), asetus (EU) 2017/745, asetus (EU) 2017/746, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/4, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, lääkerehun valmistuksesta, markkinoille saattamisesta ja käytöstä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 183/2005 muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 90/167/ETY kumoamisesta (EUVL L 4, 7.1.2019, s. 1), asetus (EU) 2019/6, direktiivi 2001/83/EY ja direktiivi 2008/68/EY.

(44) Jotta muovin laadukkaalle kierrätykselle ja uusioraaka-aineiden käytölle voidaan tarjota sisämarkkinat, markkinoille saatettujen pakkausten kaikkien muoviosien olisi sisällettävä tietty vähimmäisprosenttiosuus, joka on laskettu valmistuslaitos- ja -vuosikohtaisena keskiarvona tässä asetuksessa tarkoitettua pakkaustyyppiä ja -muotoa kohti, kulutuksen jälkeisestä muovijätteestä hyödynnettyä kierrätysmateriaalia. Pakkaustyypillä olisi ymmärrettävä tarkoitettavan pääasiallista polymeeriä, josta pakkaus on valmistettu, ja pakkausmuodolla olisi ymmärrettävä tarkoitettavan tietyn pakkausyksikön kokoa ja muotoa.

(45) Ympäristön ja ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu on useista syistä tarpeen erityisesti ilmaan, veteen ja maaperään kohdistuvien päästöjen tasojen osalta. Ensinnäkin ilmastonmuutos on globaali ilmiö, joka ei tunne rajoja, ja sen vaikutuksilla ei ole suoraa yhteyttä kasvihuonekaasupäästöjen lähteeseen: maihin, joilla on alhaiset kasvihuonekaasupäästöt, voi kohdistua ilmastonmuutosvaikutuksia, jotka ovat suhteettomia verrattuna niiden omaan osuuteen maailmanlaajuisista kasvihuonekaasupäästöistä. Toiseksi vesijärjestelmät ovat yhteydessä toisiinsa esimerkiksi valtamerivirtojen kautta, ja aiemmat kokemukset osoittavat, että yhdessä maapallon osassa tapahtuva saastuminen, mukaan lukien muovijätteen aiheuttama saastuminen, voi levitä laajalti toisiin valtameriin ja maanosiin. Kolmanneksi maaperään kohdistuvilla päästöillä voi olla paitsi paikallisia myös rajatylittäviä vaikutuksia, erityisesti silloin, kun kyseiset päästöt siirtyvät vesiväyliin. Kierrätysmateriaalin osuuden käytön edistäminen muovipakkauksissa perustuu oletukseen, että kierrätysmateriaalin osuus itsessään on tuotettu ympäristön kannalta kestävällä tavalla siten, että hiilijalanjälki pienenee ja kannustetaan kiertotaloutta. Tätä varten on otettava käyttöön tiettyjä suojatoimia sen varmistamiseksi, että tapa, jolla kierrätysmateriaalin osuus tuotetaan, ei poista ympäristöhyötyjä, joita tällaisen kierrätysmateriaalin osuuden käytöstä myöhemmin muovipakkauksissa saadaan. Sen vuoksi on tarpeen vastata asiaan liittyviin ympäristöhuolenaiheisiin syrjimättömällä tavalla sekä unionissa tuotettujen että unioniin tuotujen muovipakkausten osalta. Unioniin suuntautuvaan tuontiin olisi tätä varten sovellettava vastaavia edellytyksiä päästöjen, erilliskeräyksen ja kierrätystekniikoiden kestävyyskriteerien osalta.

(46) Muovijätteen erilliskeräys on olennaisen tärkeää, koska sillä on suora myönteinen vaikutus keräysasteeseen, kerätyn materiaalin laatuun ja uusiomateriaalien laatuun. Se mahdollistaa laadukkaan kierrätyksen ja edistää laadukkaiden uusioraaka-aineiden käyttöönottoa. Siirtymällä kohti ”kierrätysyhteiskuntaa” vältetään jätteen syntymistä, kannustetaan jätteen käyttämiseen resurssina ja samalla vältetään resurssien sitomista jätehierarkian alemmille tasoille, mikä vaikuttaa haitallisesti ympäristöön ja jättää hyödyntämättä ympäristön kannalta hyväksyttävän jätehuollon. Erilliskeräyksellä vältetään myös vaarallisen ja vaarattoman jätteen sekoittuminen, jolloin varmistetaan jätteen ja sen siirron turvallisuus sekä vältetään pilaantumista kansainvälisten sääntöjen, kuten vaarallisten jätteiden maanrajan ylittävien siirtojen ja käsittelyn valvonnasta 22 päivänä maaliskuuta 1989 tehdyn Baselin yleissopimuksen ([22]), 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen ([23]), jätteen ja muun aineen mereen laskemisen aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä 29 päivänä joulukuuta 1972 Lontoossa tehdyn yleissopimuksen ja sen vuoden 1996 pöytäkirjan sekä aluksista aiheutuvan meren pilaantumisen ehkäisemisestä 2 päivänä marraskuuta 1973 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, jäljempänä ’MARPOL’, sellaisena kuin se on muutettuna siihen liitetyllä vuoden 1978 pöytäkirjalla, liitteen V, mukaisesti.

(47) Hallitustenvälisen neuvottelukomitean eri kokousten puitteissa kansainvälisellä tasolla käydyt keskustelut muovin aiheuttamaa pilaantumista, mukaan lukien meriympäristö, koskevan kansainvälisen oikeudellisesti sitovan välineen kehittämisestä Yhdistyneiden kansakuntien ympäristöohjelman puitteissa, jäljempänä ’muovin aiheuttamaa pilaantumista käsittelevä hallitustenvälinen neuvottelukomitea’, ovat lisäksi osoittaneet kansainvälisellä tasolla, että on tarpeen tehostaa muovien erilliskeräystä koskevia toimia niiden ympäristövaikutusten rajoittamiseksi ja kiertotalouden edistämiseksi, jotta voidaan ehkäistä jätteen syntymistä ja vähentää luonnonvarojen hyödyntämistä. Ne olivat myös osoitus sopimuspuolten tahdosta toteuttaa tähän tähtääviä toimenpiteitä. Genevessä 14 päivänä marraskuuta 1979 tehdyssä valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevassa yleissopimuksessa ([24]) edellytetään, että yleissopimuksen sopimuspuolet suojelevat ympäristöä ilman pilaantumiselta ja ottavat tavoitteekseen rajoittaa sekä mahdollisuuksien mukaan vähitellen vähentää ja ehkäistä ilman pilaantumista, mukaan luettuna myös valtiosta toiseen tapahtuva ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutuminen. Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 1992 tehdyn maasta toiseen ulottuvien vesistöjen ja kansainvälisten järvien suojelusta ja käytöstä tehdyn yleissopimuksen ([25]) mukaan sopimuspuolten on toteutettava toimenpiteitä, joilla ehkäistään, rajoitetaan ja vähennetään sellaista vesien pilaantumista, jonka vaikutukset ulottuvat maasta toiseen. Yhdistyneiden kansakuntien ympäristö- ja kehityskonferenssissa vuonna 1992 annetun Rion julistuksen mukaisesti saastuttajan olisi periaatteessa vastattava saastumisen kustannuksista. Näin ollen teollisen toiminnan, kuten muovin kierrätyksen, yhteydessä olisi toteutettava toimenpiteitä ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi.

([22]) EYVL L 39, 16.2.1993, s. 3.
([23]) EYVL L 179, 23.6.1998, s. 3.
([24]) EYVL L 171, 27.6.1981, s. 13.
([25]) EYVL L 186, 5.8.1995, s. 44.

(48) Kulutuksen jälkeisestä muovijätteestä hyödynnettyjen materiaalien käyttöön kannustava ympäristötavoite edellyttää, että muovin kierrätys tehdään siten, että minimoidaan siitä aiheutuva pilaantuminen. Ellei näin tapahdu, kierrätyksen aikana syntyvät teollisuusperäiset pilaavat aineet vähentäisivät kierrätetyn muovin käyttöön kannustamisen ympäristölisäarvoa tai poistaisivat sen kokonaan. Kulutuksen jälkeisen muovijätteen kierrätysteknologialle olisi kehitettävä kestävyyskriteerit. Niillä olisi varmistettava ympäristön ja ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu erityisesti ilmaan, veteen ja maaperään kohdistuvien päästöjen ja resurssitehokkuuden osalta. Tätä tarkoitusta varten komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia säädöksiä kestävyyskriteerien kehittämiseksi muovin kierrätysteknologioille. Tämän mukaisesti kierrätys olisi toteutettava ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla, joka johtaa kierrätysprosessien ja -tuotteiden korkeaan laatuun ja takaa kierrätysalan korkeatasoiset normit. Kun varmistetaan kierrätysteknologian ja sen myötä uusiomateriaalin asianmukainen kestävyystaso, kierrätysmateriaalin osuuden käyttöön muovipakkauksissa kannustamisesta tulee ympäristön kannalta vastuullinen toimenpide. Muovin aiheuttamaa pilaantumista käsittelevän hallitustenvälisen neuvottelukomitean kokouksissa käydyissä keskusteluissa korostettiin myös, että on tärkeää varmistaa, että kierrätystekniikat toimivat ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla.

(49) Niiden sääntöjen vastaavuuden arvioimisessa, todentamisessa ja sertifioimisessa käytettävällä menetelmällä, mukaan lukien kolmannen osapuolen suorittama auditointi, joita sovelletaan, kun kulutuksen jälkeisestä muovijätteestä hyödynnetty kierrätysmateriaalin osuus kierrätetään tai kerätään kolmannessa maassa, olisi varmistettava ympäristön ja ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu erityisesti ilmaan, veteen ja maaperään kohdistuvien päästöjen tason osalta, ottaen huomioon tarve varmistaa, että kierrätys toteutetaan ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla, mahdollisuus varmistaa laadukas kierrätys, kierrätysalan laatunormien taso ja resurssitehokkuuden taso. Tällaisilla näkökohdilla on keskeinen merkitys resurssikierron saavuttamisessa, jolloin ehtyviin luonnonvaroihin kohdistuu vähemmän painetta. Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa kyseisen menetelmän luomiseksi.

(50) Elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvan kierrätysmuovin on täytettävä komission asetuksessa (EU) 2022/1616 ([26]) asetetut vaatimukset, mukaan lukien kierrätystekniikoita koskevat vaatimukset. Muovipakkausten osalta, paitsi jos pakkaus on valmistettu polyetyleenitereftalaatista (PET), on aiheellista uudelleenarvioida riittävän ajoissa ennen kierrätysmateriaalin osuutta koskevien vaatimusten soveltamispäivää tällaisille muovipakkauksille soveltuvan kierrätysteknologian saatavuutta. Arviointiin olisi myös kuuluttava se, missä määrin tällaiselle teknologialle on myönnetty lupia asiaankuuluvien unionin sääntöjen nojalla ja missä määrin sitä on käytännössä otettu käyttöön. Kyseisen arvioinnin perusteella saattaa olla tarpeen säätää tietyille kontaktimateriaaleista valmistettaville muovipakkauksille poikkeuksia kierrätysmateriaalin osuutta koskevista vaatimuksista tai muuttaa tässä asetuksessa säädettyjä poikkeuksia. Tätä varten komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädöksiä SEUT 290 artiklan mukaisesti.

(51) Jotta voidaan ottaa huomioon riskit, joita liittyy tietyn muovijätteen riittämättömään saatavuuteen kierrätettäväksi, mikä saattaa nostaa hinnat kohtuuttomalle tasolle tai johtaa terveyden, turvallisuuden ja ympäristön kannalta kielteisiin vaikutuksiin, komissiolle olisi kulutuksen jälkeisestä muovijätteestä saatavan kierrätysmateriaalin vähimmäisosuuden mukauttamiseksi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä. Arvioidessaan tällaisen delegoidun säädöksen perusteita komission olisi arvioitava luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden esittämiä perusteltuja pyyntöjä.

(52) Muiden materiaalien kuin muovin, esimerkiksi lasin ja alumiinin, osalta suuntaus primaariraaka-aineiden korvaamiseen kierrätetyillä materiaaleilla on ilmeinen, ja sen odotetaan jatkuvan oikeudellisen ja taloudellisen ympäristön kehityksen sekä kuluttajien odotusten myötä. Komission olisi kuitenkin tarkasti seurattava kierrätysmateriaalin osuuden käyttöä muissa pakkausmateriaaleissa kuin muoveissa ja arvioitava, olisiko aiheellista ehdottaa lisätoimenpiteitä, mukaan lukien tavoitteiden asettaminen kierrätysmateriaalin osuuden käytön lisäämiseksi muissa pakkauksissa kuin muovipakkauksissa.

(53) Biojätteiden jätevirta usein kontaminoituu perinteisistä muoveista ja materiaalien kierrätysvirrat kompostoituvista muoveista. Tällainen ristikontaminoituminen johtaa resurssien haaskaukseen ja heikkolaatuisempiin uusioraaka-aineisiin, ja sitä olisi ehkäistävä jätteen lähteellä. Tämän huolenaiheen vuoksi jäsenvaltioiden olisi määritettävä kompostoituville pakkauksille asianmukainen jätehuolto alueellaan. Kuluttajille on yhä epäselvempää, miten kompostoituvat muovipakkaukset poistetaan käytöstä asianmukaisesti, ja siksi on perusteltua ja tarpeen asettaa selkeät yhteiset säännöt kompostoituvien muovipakkausten käytölle ja määrätä tällaisia pakkauksia käytettäviksi vain silloin, kun niiden käytöstä on selvää hyötyä ympäristölle tai ihmisten terveydelle. Näin on erityisesti silloin, kun

([26]) Komission asetus (EU) 2022/1616, annettu 15 päivänä syyskuuta 2022, elintarvikkeiden kanssa kosketukseen joutuvista kierrätysmuovimateriaaleista ja -tarvikkeista ja asetuksen (EY) N:o 282/2008 kumoamisesta (EUVL L 243, 20.9.2022, s. 3).

kompostoituvat pakkaukset auttavat biojätteen keräämisessä tai käytöstä poistossa esimerkiksi tuotteissa, joissa sisällön ja pakkauksen erottaminen toisistaan on erityisen monimutkaista, kuten teepusseissa.

(54) Tietyssä biohajoavien muovipolymeerien pakkauskäytössä kompostoituvista pakkauksista, jotka päätyvät kompostointilaitoksiin, esimerkiksi anaerobisesti mädätettäviksi valvotuissa olosuhteissa, on todistettavasti hyötyä ympäristön kannalta. Lisäksi jäsenvaltiolla, joka soveltaa direktiivin 2008/98/EY 22 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa ja jolla on käytössään asianmukaiset jätteenkeräysjärjestelmät ja jätteenkäsittelyinfrastruktuuri, olisi oltava liikkumavaraa päättää, salliiko se asetettavan alueellaan saataville ensimmäistä kertaa kahvin-, teen- tai muiden juomien keittimissä käytettävät kompostoituvat yksittäisannospakkaukset, jotka sisältävät muita pakkausmateriaaleja kuin metallia, ja erittäin kevyet muoviset kantokassit, kevyet muoviset kantokassit ja muut pakkaukset, joiden kompostoituvuutta on edellytetty ennen tämän asetuksen soveltamispäivää. Jotta oikean käytöstä poistamisen tavan valitseminen ei olisi kuluttajille epäselvää ja kun otetaan huomioon hiilenkierron ympäristöhyödyt, kaikki muut pakkaukset olisi osoitettava materiaalien kierrätykseen, ja tällaisten pakkausten suunnittelulla olisi varmistettava, että ne eivät vaikuta muiden jätevirtojen kierrätettävyyteen.

(55) Biohajoava jäte ei myöskään saisi johtaa epäpuhtauksien esiintymiseen tuotetussa kompostissa. Yhdenmukaistetun standardin EN 13432:2000 ”Pakkaukset – Vaatimukset pakkauksille, jotka ovat hyödynnettävissä kompostoinnin ja biohajoamisen avulla – Testausmenettely ja arviointiperusteet pakkauksen hyväksynnälle” vaatimuksia olisi tarkistettava kompostointiaikojen, sallittujen kontaminaatiotasojen ja mikromuovin vapautumista koskevien rajoitusten osalta, jotta kyseisiä materiaaleja voidaan käsitellä asianmukaisesti biojätteen käsittelylaitoksissa. Lisäksi unionissa olisi vahvistettava vastaava standardi kotikompostointia varten.

(56) Kuten 30 päivänä marraskuuta 2022 annetussa komission tiedonannossa esitetyssä biopohjaisia, biohajoavia ja kompostoitavia muoveja koskevassa EU:n politiikkakehyksessä kuvataan, teollista kompostointia koskevien standardien noudattaminen ei tarkoita kompostoitumista kotikompostoinnissa. Teollisessa kompostoinnissa vaadittavat olosuhteet ovat usein korkeat lämpötilat ja korkeat kosteustasot. Yksityishenkilöiden ja yhteisöjen harjoittaman kotikompostoinnin tosiasialliset olosuhteet riippuvat hyvin paljon paikallisista ilmasto-olosuhteista ja kuluttajien käytännöistä. Siksi kotikompostoinnissa biohajoaminen on hitaampaa kuin teollisessa kompostoinnissa tai jää kesken. Erityisesti muovipakkausten kotikompostoinnin olisi tultava kyseeseen vain tietyissä käyttötarkoituksissa ja tietyissä paikallisissa olosuhteissa asiaankuuluvien viranomaisten valvonnassa.

(57) Komission olisi tarvittaessa esitettävä lainsäädäntöehdotus pakkausten, joiden osalta sallitaan kompostoituvuus, luettelon muuttamiseksi silloin, kun tämä on perusteltua ja tarkoituksenmukaista kompostoituvien muovien käytöstä poistoon vaikuttavan teknologian ja sääntelyn kehityksen vuoksi, ja sellaisin erityisin edellytyksin, joilla varmistetaan, että tällaisten kompostoituvien materiaalien käyttö on suotuisaa ympäristölle ja ihmisten terveydelle.

(58) Jotta helpotetaan vaatimustenmukaisuuden arviointia tämän asetuksen mukaisiin kompostoituvia pakkauksia koskeviin vaatimuksiin nähden, on tarpeen säätää vaatimustenmukaisuusolettamasta niiden kompostoituvien pakkausten osalta, jotka ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012 ([27]) nojalla hyväksyttyjen yhdenmukaistettujen standardien mukaisia. Määritettäessä olettaman sovellettavuutta olisi otettava huomioon kyseisten vaatimusten yksityiskohtaiset tekniset eritelmät uusimman tieteellisen ja teknologisen kehityksen mukaisesti. Parametrien, mukaan lukien kompostoitumisajat ja sallitut kontaminaatiotasot, olisi vastattava biojätteen käsittelylaitosten, mukaan lukien anaerobiset mädätysprosessit, tosiasiallisia olosuhteita. Vaatimustenmukaisuusolettama ei voi perustua teollisen kompostoinnin nykyiseen standardiin, koska kyseinen standardi on tarkistettava ja korvattava päivitetyllä versiolla. Nykyistä standardia voidaan kuitenkin käyttää ohjeena siihen saakka, kunnes uusi tai päivitetty yhdenmukaistettu standardi on saatavilla. Kotikompostoitavien pakkausten osalta komission olisi tarvittaessa pyydettävä EN-standardoinnin laatimista.

([27]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1025/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 94/25/EY, 95/16/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12).

(59) Kaikkien pakkausten, joiden on tarkoitus joutua kosketukseen tai jotka jo ovat kosketuksessa elintarvikkeen kanssa, mukaan lukien kompostoituvat pakkaukset, on täytettävä asetuksessa (EY) N:o 1935/2004 asetetut vaatimukset. Tapauksen mukaan elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvia materiaaleja koskevien unionin säädösten mukaisesti vaadittuja asiakirjoja ja tietoja olisi voitava käyttää osana tämän asetuksen mukaisesti vaadittuja asiakirjoja ja tietoja.

(60) Pakkauksia suunniteltaessa niiden tilavuus ja paino olisi minimoitava ja olisi mahdollistettava niiden kierrätettävyys ja samalla huolehdittava siitä, että pakkaukset täyttävät edelleen tehtävänsä. Valmistajan olisi arvioitava pakkaus tässä asetuksessa lueteltuihin pakkauksille asetettuihin vaatimuksiin nähden. Kun otetaan huomioon tämän asetuksen tavoitteet eli pakkausten ja pakkausjätteen määrän vähentäminen ja pakkausten käyttökierron parantaminen sisämarkkinoilla, on aiheellista entisestään täydentää ja selventää nykyisiä vaatimuksia ja tiukentaa niitä. Sen vuoksi olisi muutettava pakkauksille asetettuja vaatimuksia, jotka luetellaan yhdenmukaistetussa standardissa EN 13428:2004 ”Pakkaukset – Valmistukseen ja koostumukseen kohdistuvat vaatimukset – Pakkausjätteiden synnyn ennaltaehkäiseminen”. Nykyistä standardia EN 13428:2004 voidaan kuitenkin käyttää siihen saakka, kunnes uusi tai päivitetty yhdenmukaistettu standardi on saatavilla. Vaikka markkinointi ja kuluttajien hyväksyntä ovat edelleen tärkeitä tekijöitä pakkausten suunnittelussa, niiden ei kuitenkaan olisi kuuluttava pakkauksille asetettuihin vaatimuksiin, joilla voidaan yksin perustella pakkauspainon ja -tilavuuden kasvattaminen. Tämä ei kuitenkaan saisi vaarantaa sellaisten käsityö- ja teollisuustuotteiden ja elintarvikkeiden ja maataloustuotteiden tuote-eritelmiä, jotka on rekisteröity ja suojattu EU:n maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevan järjestelmän, mukaan lukien viinin osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013 ([28]), tislattujen alkoholijuomien osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/787 ([29]) tai käsityö- ja teollisuustuotteiden osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/2411 ([30]), mukaisesti tai katettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2024/1143 ([31]) tarkoitetuilla laatujärjestelmillä osana kulttuuriperinnön ja perinteisen taitotiedon suojelua koskevaa unionin tavoitetta.Se ei myöskään saisi vaarantaa unionin tai kansallisella malli- tai tavaramerkkilainsäädännöllä taikka johonkin jäsenvaltioon vaikuttavilla kansainvälisillä sopimuksilla suojattua pakkaussuunnittelua. Tällaisia pakkauksia koskeva poikkeus on perusteltu vain siinä määrin kuin pakkausten minimointia koskevat uudet säännöt vaikuttavat pakkauksen muotoon siten, että tavaramerkillä ei enää voida erottaa tavaramerkittyä tavaraa toisen yrityksen tavarasta eikä mallissa voida enää säilyttää sen uusia ja yksilöllisiä ominaisuuksia. Väärinkäytön riskin välttämiseksi poikkeusta olisi sovellettava ainoastaan ennen 11 päivää helmikuuta 2025 suojattuihin tavaramerkki- ja mallioikeuksiin. Toisaalta pakkauspainoa tai -tilavuutta voisi olla tarpeen kasvattaa kierrätettävyyden, kierrätysmateriaalin osuuden käytön ja pakkausten uudelleenkäytön takia, ja siksi niiden olisi sisällyttävä pakkauksille asetettuihin vaatimuksiin. Pakkauksia, joissa on kaksoisseinät, valepohja tai muita sellaisia ominaisuuksia, joiden tarkoituksena on ainoastaan saada tuotteen tilavuus näyttämään suuremmalta, ei olisi saatettava markkinoille, sillä tällaiset pakkaukset eivät täytä pakkausten minimointia koskevaa vaatimusta. Samaa sääntöä olisi sovellettava tarpeettomaan pakkaamiseen, jota pakkauksen toimivuus ei edellytä.

(61) Pakkausten minimointia koskevien vaatimusten noudattamiseksi olisi kiinnitettävä erityistä huomiota tyhjän tilan rajoittamiseen ryhmäpakkauksissa ja kuljetuspakkauksissa, mukaan lukien verkkokaupan pakkaukset.

(62) Jotta helpotetaan vaatimustenmukaisuuden arviointia tämän asetuksen mukaisiin pakkausten minimointia koskeviin vaatimuksiin nähden, on tarpeen säätää vaatimustenmukaisuusolettamasta niiden pakkausten osalta, jotka ovat asetuksen (EU) N:o 1025/2012 mukaisesti hyväksyttyjen yhdenmukaistettujen standardien mukaisia, kyseisten vaatimusten yksityiskohtaisten teknisten eritelmien ilmaisemista varten ja mitattavissa olevien suunnittelukriteerien, mukaan lukien tarvittaessa painoa tai tyhjää tilaa koskevat ylärajat tietyille pakkausmuodoille, ja oletusarvoisesti vakiomuotoisten pakkaussuunnitelmien, jotka ovat pakkausten minimointia koskevien vaatimusten mukaisia, määrittämistä varten.

([28]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

([29]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/787, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, tislattujen alkoholijuomien määritelmistä, kuvauksesta, esittelystä ja merkinnöistä, tislattujen alkoholijuomien nimien käytöstä muiden elintarvikkeiden esittelyssä ja merkinnöissä, tislattujen alkoholijuomien maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta, maatalousperäisen etyylialkoholin ja maatalousperäisten tisleiden käytöstä alkoholijuomissa ja asetuksen (EY) N:o 110/2008 kumoamisesta (EUVL L 130, 17.5.2019, s. 1).

([30]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/2411, annettu 18 päivänä lokakuuta 2023, käsityö- ja teollisuustuotteiden maantieteellisten merkintöjen suojasta ja asetusten (EU) 2017/1001 ja (EU) 2019/1753 muuttamisesta (EUVL L, 2023/2411, 27.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj).

([31]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1143, annettu 11 päivänä huhtikuuta 2024, viinejä, tislattuja alkoholijuomia ja maataloustuotteita koskevista maantieteellisistä merkinnöistä sekä aidoista perinteisistä tuotteista ja maataloustuotteiden vapaaehtoisista laatumerkinnöistä, asetusten (EU) N:o 1308/2013, (EU) 2019/787 ja (EU) 2019/1753 muuttamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 kumoamisesta (EUVL L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj).

(63) Pakkausten käyttökierron ja kestävän käytön edistämiseksi olisi kannustettava käyttämään uudelleenkäytettäviä pakkauksia ja ottamaan käyttöön uudelleenkäyttöjärjestelmiä. Tätä varten on tarpeen selventää uudelleenkäytettävien pakkausten käsitettä ja varmistaa, että siihen liitetään pakkaussuunnittelun ohella tässä asetuksessa asetettuja vähimmäisvaatimuksia noudattavien uudelleenkäyttöjärjestelmien käyttöönotto. Pakkaussuunnittelun olisi mahdollistettava mahdollisimman monta kiertoa ja turvallisuus-, laatu- ja hygieniavaatimusten noudattaminen tyhjennettäessä ja täytettäessä. Jotta helpotetaan vaatimustenmukaisuuden arviointia tämän asetuksen mukaisiin uudelleenkäytettäviä pakkauksia koskeviin vaatimuksiin nähden, on tarpeen säätää vaatimustenmukaisuusolettamasta niiden pakkausten osalta, jotka ovat asetuksen (EU) N:o 1025/2012 mukaisesti hyväksyttyjen yhdenmukaistettujen standardien mukaisia, mainitun asetuksen mukaisten yksityiskohtaisten teknisten eritelmien ilmaisemista varten ja uudelleenkäytettäviä pakkauksia koskevien kriteerien ja muotojen, mukaan lukien käyttökertojen tai kiertojen vaadittu vähimmäismäärä, vakiomuotoisten suunnitelmien sekä uudelleenkäyttöjärjestelmiä koskevien vaatimusten, mukaan lukien hygieniavaatimukset, määrittämistä varten.

(64) On tarpeen informoida kuluttajia ja varmistaa, että he voivat poistaa käytöstä pakkausjätteen asianmukaisella tavalla. Tämän vuoksi on aiheellista luoda jätteiden lajittelua varten pakkausten materiaalikoostumukseen perustuva yhdenmukaistettu merkintäjärjestelmä ja jätteenkeräysastioihin olisi laitettava samat merkinnät. Tällaisten merkintöjen suunnittelussa ohjaavana tekijänä olisi oltava se, että kaikkien kansalaisten on kyettävä tunnistamaan tällainen yhdenmukaistettu merkintäjärjestelmä olosuhteista, kuten heidän iästään ja kielitaidostaan, riippumatta. Tällaiseen järjestelmään voidaan päästä käyttämällä kuvamerkkejä ja mahdollisimman vähän tekstiä. Tällaisilla merkinnöillä voitaisiin myös minimoida käännöskustannukset, joita muuten aiheutuisi.

(65) Lajittelu on olennainen vaihe pakkausten käyttökierron lisäämiseksi. Lajitteluvalmiuksien parantamista erityisesti teknologisten innovaatioiden avulla olisi edistettävä, jotta voidaan tehostaa lajittelua ja siten parantaa kierrätettävien raaka-aineiden laatua.

(66) Jotta pakkausjätteen lajittelu ja käytöstä poisto olisi kuluttajille helpompaa, olisi otettava käyttöön yhdenmukaistettujen tunnusten järjestelmä, joka näkyy sekä pakkauksissa että jätteenkeräysastioissa, jolloin kuluttajat voivat toimia tunnusten mukaan käytöstä poistossa. Tunnusten olisi mahdollistettava asianmukainen jätehuolto, sillä niiden olisi annettava kuluttajille tietoa pakkausten kompostoitavuudesta. Tällaisilla tiedoilla olisi etenkin vältettävä kuluttajien hämmentämistä kompostoituvien pakkausten osalta, jotka eivät sellaisenaan sovellu kotikompostointiin vaan ovat kompostoitavia ainoastaan teollisesti valvotuissa olosuhteissa. Tällaisilla tiedoilla olisi siten ehkäistävä se, että kompostoituvia pakkauksia heitetään luontoon. Kyseinen lähestymistapa parantaa pakkausjätteen erilliskeräystä ja siten johtaa pakkausjätteen laadukkaampaan kierrätykseen. Sen tarkoituksena on yhdenmukaistaa pakkausjätteen keräysjärjestelmiä sisämarkkinoilla. Tämän asetuksen voimaantulon jälkeen perustettavissa pakollisissa pantti- ja palautusjärjestelmissä käytettävät tunnukset on myös tarpeen yhdenmukaistaa. Jäsenvaltioiden olisi voitava edellyttää, että tällaisia yhdenmukaistettuja merkintöjä käytetään pakkauksissa, jotka kuuluvat ennen tämän asetuksen voimaantuloa kansallisella lainsäädännöllä perustettujen pantti- ja palautusjärjestelmien piiriin. Koska kuljetuspakkauksia ei kerätä yhdyskuntajätteen keräysjärjestelmien kautta, kyseisten tunnusten käytön ei olisi oltava pakollista kuljetuspakkauksissa, verkkokaupan pakkauksia lukuun ottamatta.

(67) Kierrätysmateriaalin osuudesta pakkauksessa kertovan merkinnän ei olisi oltava pakollinen, sillä kyseinen tieto ei ole edellytys pakkauksen asianmukaisen loppuvaiheen käsittelyn varmistamiseksi. Valmistajilta kuitenkin vaaditaan kierrätysmateriaalin osuudelle tässä asetuksessa asetettujen tavoitteiden täyttämistä, ja ne saattavat haluta, että kyseinen tieto esitetään niiden pakkauksissa kuluttajien informoimiseksi pakkauksen kierrätysmateriaalin osuudesta. Sen varmistamiseksi, että tällaiset tiedot annetaan yhdenmukaisella tavalla kaikkialla unionissa, kierrätysmateriaalin osuudesta kertova merkintä olisi yhdenmukaistettava.

(68) Pakkauksen biopohjaisen muovin sisällöstä kertovan merkinnän ei myöskään olisi oltava pakollinen, sillä biopohjaisten muovien on täytettävä useita ehtoja kestävyyden varmistamiseksi ja tarvitaan enemmän tieteellistä näyttöä sen varmistamiseksi, että niiden käyttö noudattaa niiden koko elinkaaren ajan kiertotalouden periaatteita, jotka on esitetty biopohjaisia, biohajoavia ja kompostoituvia muoveja koskevasta unionin politiikkakehyksestä 30 päivänä marraskuuta 2022 annetussa komission tiedonannossa. Valmistajat saattavat kuitenkin haluta, että kyseinen tieto esitetään niiden pakkauksissa kuluttajien informoimiseksi pakkauksen biopohjaisen muovin sisällöstä. Sen varmistamiseksi, että tällaiset tiedot annetaan yhdenmukaisella tavalla kaikkialla unionissa, biopohjaisen muovin sisällöstä kertova merkintä olisi yhdenmukaistettava.

(69) Uudelleenkäytettävissä pakkauksissa olisi oltava QR-koodi tai muu standardisoitu ja avoin digitaalinen tietoväline, jonka kautta loppukäyttäjälle annetaan tietoa uudelleenkäytettävyydestä, uudelleenkäyttöjärjestelmien saatavuudesta ja keräyskanavien sijainnista. QR-koodin tai tietovälineen olisi sisällettävä tiedot, jotka helpottavat seurantaa ja käyttökertojen ja kiertojen laskemista, tai keskimääräisen arvion, jos tällaista laskentaa ei voida suorittaa. Kyseisen merkinnän olisi oltava vapaaehtoinen avoimen kierron järjestelmille, joilla ei ole järjestelmänhaltijaa. Uudelleenkäytettävät myyntipakkaukset olisi myös yksilöitävä selkeästi myyntipaikassa.

(70) Pakkauksissa ei saisi olla useita samaa tarkoittavia merkintöjä. Tämän välttämiseksi silloin, kun muissa unionin säädöksissä edellytetään, että pakattua tuotetta koskevat tiedot ovat digitaalisesti saatavilla tietovälineen kautta, tässä asetuksessa edellytettyjen pakkausta koskevien tietojen sekä toisessa unionin säädöksessä edellytettyjen pakattua tuotetta koskevien tietojen olisi oltava saatavilla saman tietovälineen kautta. Kyseisen tietovälineen olisi oltava tämän asetuksen tai muun sovellettavan unionin oikeuden vaatimusten mukainen. Erityisesti silloin, kun pakattu tuote kuuluu asetuksen (EU) 2024/1781 tai muun sellaisen unionin oikeuden soveltamisalaan, jossa edellytetään digitaalista tuotepassia, kyseistä digitaalista tuotepassia olisi käytettävä myös tämän asetuksen mukaisten asiaankuuluvien tietojen antamiseksi. Jos pakkaus sisältää huolta aiheuttavia aineita, se olisi merkittävä käyttämällä standardoitua ja avointa digitaalista merkintäteknologiaakomission antamien täytäntöönpanosäädösten mukaisesti. Kyseisillä tiedoilla olisi varmistettava, että jätealan toiminnanharjoittajilla on pääsy pakkausten kemiallista koostumusta koskeviin asiaankuuluviin tietoihin, jotta voidaan määrittää jätehierarkian mukainen soveltuvin jätehuoltovaihtoehto ja näin edistää pakkausten käyttökiertoa.

(71) Tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamisen edistämiseksi kuluttajia olisi suojeltava harhaanjohtavilta ja sekaannusta aiheuttavilta tiedoilta pakkausten ominaisuuksista ja asianmukaisesta käytöstä poistamisesta, joita varten tässä asetuksessa otetaan käyttöön yhdenmukaistetut merkinnät. Laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän piiriin kuuluvat pakkaukset olisi voitava tunnistaa kaikkialla, jossa kyseinen järjestelmä on käytössä, sen osoittamiseksi, että tuottaja täyttää laajennetun tuottajan vastuun mukaiset velvoitteensa. Tällainen tunnistaminen olisi saavutettava ainoastaan QR-koodin tai muun standardoidun ja avoimen digitaalisen merkintäteknologian avulla. Kyseisen tunnuksen olisi kerrottava kuluttajille selkeästi ja yksiselitteisesti pakkauksen kierrätettävyydestä.

(72) Pakollisten pantti- ja palautusjärjestelmien piiriin kuuluvissa pakkauksissa olisi oltava merkintä, jossa kuluttajille tiedotetaan, että pakkaukset kuuluvat kyseisen järjestelmän piiriin ja että pakkaukset olisi sen vuoksi kerättävä kansallisten viranomaisten tätä tarkoitusta varten hyväksymien erityisten keräyskanavien kautta. Kyseisen merkinnän olisi oltava komission vahvistama yhdenmukainen EU:n merkki. Jäsenvaltioiden olisi voitava edellyttää tällaisten yhdenmukaistettujen merkintöjen käyttöä pakkauksissa, jotka kuuluvat ennen tämän asetuksen voimaantuloa kansallisella lainsäädännöllä perustettujen pantti- ja palautusjärjestelmien piiriin.

(73) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY ([32]) toimii eräänlaisena turvaverkkona, jolla varmistetaan kuluttajansuojan korkea taso kaikilla aloilla ja täydennetään ala- tai tuotekohtaisessa unionin oikeudessa asetettuja yksityiskohtaisempia vaatimuksia, paitsi jos kyseinen direktiivi on ristiriidassa sopimattomien kaupallisten menettelyjen yksittäisiä näkökohtia koskevien muiden unionin sääntöjen kanssa, missä tapauksessa kyseisten yksittäisten näkökohtien osalta olisi sovellettava viimeksi mainittua. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2024/825 ([33]) säädetään, että vapaaehtoisen kestävyysmerkinnän, joka ei täytä tiettyjä vaatimuksia, esittäminen on sopimaton kaupallinen menettely.

(74) Jotta voidaan varmistaa merkintävaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa parantaa jätteiden lajittelua edelleen, vahvistaa menetelmä pakkausten materiaalikoostumuksen määrittämiseksi ja huolta aiheuttavien aineiden tunnistamiseksi standardoidun ja avoimen digitaalisen teknologian avulla sekä vahvistaa yhdenmukaistettu merkintä ja eritelmät ja muoto tässä asetuksessa pakkauksille ja jätteenkeräysastioille asetettuja merkintävaatimuksia varten. Kyseisiä eritelmiä laatiessaan komission olisi käytettävä mahdollisimman vähän kielellisiä elementtejä ja otettava huomioon tieteellinen tai muu saatavilla oleva tekninen tieto, mukaan lukien asiaankuuluvat kansainväliset standardit. Pantti- ja palautusjärjestelmien piiriin

([32]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

([33]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/825, annettu 28 päivänä helmikuuta 2024, direktiivien 2005/29/EY ja 2011/83/EU muuttamisesta siltä osin kuin on kyse kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisestä vihreässä siirtymässä parantamalla suojaa sopimattomilta menettelyiltä ja parantamalla tiedottamista (EUVL L, 2024/825, 6.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj).

kuuluvien pakkausten yhdenmukaistettujen merkintöjen suunnittelussa olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden veloittamissa panteissa mahdollisesti esiintyvä vaihtelu. Uuden järjestelmän myötä komission päätös 97/129/EY ([34]) olisi kumottava 12 päivästä elokuuta 2028, ja sen sisältö olisi sisällytettävä täytäntöönpanosäädökseen.

(75) Talouden toimijoiden olisi varmistettava, että pakkaukset ovat tämän asetuksen vaatimusten mukaisia. Talouden toimijoiden olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen mukaan, missä roolissa ne ovat toimitusketjussa, varmistaakseen kyseisen vaatimustenmukaisuuden ja pakkausten vapaan liikkuvuuden sisämarkkinoilla sekä parantaakseen pakkausten kestävyyttä.

(76) Valmistajalla on parhaat edellytykset suorittaa tässä asetuksessa säädetty vaatimustenmukaisuuden arviointi, koska sillä on yksityiskohtainen tietämys suunnittelu- ja tuotantoprosessista. Tässä asetuksessa säädetyn vaatimustenmukaisuuden arvioinnin olisi sen vuoksi edelleen velvoitettava yksinomaan valmistajaa.

(77) Olisi varmistettava, että pakkausten tai pakkausmateriaalien toimittajat toimittavat valmistajalle kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka tämä tarvitsee osoittaakseen pakkauksen ja pakkausmateriaalien vaatimustenmukaisuuden. Kyseiset tiedot ja asiakirjat olisi annettava joko paperiversiona tai sähköisesti.

(78) Sisämarkkinoiden toiminnan turvaamiseksi on tarpeen varmistaa, että unionin markkinoille kolmansista maista tulevat pakkaukset ovat tämän asetuksen mukaisia riippumatta siitä, tuodaanko ne pelkkinä pakkauksina vai pakatun tuotteen yhteydessä. Erityisesti on tarpeen varmistaa, että valmistajat ovat suorittaneet asianmukaiset vaatimuksenmukaisuuden arviointimenettelyt kyseisten pakkausten osalta. Sen vuoksi maahantuojien olisi varmistettava, että niiden markkinoille saattamat tuotteet ovat kyseisten vaatimusten mukaisia ja että valmistajien laatimat asiakirjat ovat toimivaltaisten kansallisten viranomaisten saatavilla tarkastuksia varten.

(79) Jokaisen maahantuojan olisi pakkauksia markkinoille saattaessaan ilmoitettava pakkauksessa nimensä, rekisteröity toiminimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä sekä postiosoitteensa ja, jos saatavilla, sähköiset viestintävälineet, joiden kautta sen voi tavoittaa. Olisi säädettävä poikkeuksista sellaisia tapauksia varten, joissa pakkaukseen ei ole mahdollista lisätä tällaisia merkintöjä.

(80) Kun jakelija asettaa pakkauksen saataville markkinoilla sen jälkeen, kun valmistaja tai maahantuoja on saattanut sen markkinoille, jakelijan olisi toimittava asianmukaista huolellisuutta noudattaen tämän asetuksen sovellettavien vaatimusten suhteen. Jakelijan olisi myös varmistettava, ettei sen suorittama pakkauksen käsittely vaikuta kielteisesti siihen, täyttääkö pakkaus kyseiset vaatimukset.

(81) Koska jakelijat ja maahantuojat ovat lähellä markkinoita ja niillä on tärkeä rooli pakkausten vaatimustenmukaisuuden varmistamisessa, niiden olisi otettava osaa toimivaltaisten kansallisten viranomaisten suorittamiin markkinavalvontatehtäviin ja oltava valmiita osallistumaan niihin aktiivisesti toimittamalla kyseisille viranomaisille kaikki asianomaiseen pakkaukseen liittyvät tarvittavat tiedot.

(82) Maahantuoja tai jakelija, joka joko saattaa pakkauksia markkinoille omalla nimellään tai tavaramerkillään tai muuttaa jo markkinoille saatettuja pakkauksia tavalla, joka saattaa vaikuttaa tämän asetuksen noudattamiseen, olisi katsottava valmistajaksi ja sen olisi otettava vastuu valmistajalle kuuluvista velvoitteista.

(83) Pakkausten jäljitettävyyden varmistaminen koko toimitusketjussa helpottaa markkinavalvontaviranomaisten tehtävää jäljittää talouden toimijat, jotka ovat saattaneet markkinoille tai asettaneet markkinoilla saataville vaatimustenvastaisia pakkauksia. Sen vuoksi talouden toimijat olisi velvoitettava säilyttämään tiedot liiketoimistaan tietyn ajan.

(84) Ylipakkaamisesta johtuvaa jätteen muodostumisen ongelmaa ei voida ratkaista kokonaan säätämällä pakkaussuunnittelua koskevia velvoitteita. Tiettyjen pakkaustyyppien osalta talouden toimijoille, jotka täyttävät tai muuten käyttävät tällaisia pakkauksia, olisi määrättävä velvoitteita vähentää tyhjän tilan osuutta. Kun kyseessä on ryhmä- tai kuljetuspakkaus tai verkkokaupassa käytettävä pakkaus, jota käytetään tuotteiden toimittamiseen lopullisille jakelijoille tai loppukäyttäjille, tyhjän tilan osuus pakkauksesta saisi olla enintään 50 prosenttia. Kyseistä velvoitetta ei olisi sovellettava uudelleenkäytettäviin pakkauksiin. Jätehierarkian mukaisesti ja pakkausjätettä vähentävän pakkausinnovoinnin edistämiseksi talouden toimijat, jotka käyttävät myyntipakkauksia verkkokaupassa käytettävinä pakkauksina, olisi voitava vapauttaa kyseisestä velvoitteesta. Tyhjän tilan laskemisen yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi komissiolle olisi annettava täytäntöönpanovaltuudet sen laskemista koskevan menetelmän luomiseksi.

([34]) Komission päätös 97/129/EY, tehty 28 päivänä tammikuuta 1997, pakkausmateriaalien tunnistusjärjestelmän vahvistamisesta pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY mukaisesti (EYVL L 50, 20.2.1997, s. 28).

(85) Jotta voidaan varmistaa ympäristönsuojelun korkea taso sisämarkkinoilla sekä elintarviketurvallisuuden ja elintarvikehygienian korkea taso ja tukea pakkausjätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien tavoitteiden saavuttamista, tarpeettomia tai vältettävissä olevia pakkauksia ei olisi saatettava markkinoille. Tässä asetuksessa esitetään luettelo tällaisista pakkausmuodoista. Komission olisi julkaistava ohjeet kyseisen luettelon selventämiseksi, myös antamalla esimerkkejä pakkauksista ja ohjeita rajoituksiin tehtävistä poikkeuksista.

(86) Pakkausten käyttökierron ja kestävän käytön edistämiseksi on tarpeen rajoittaa riskiä siitä, että uudelleenkäytettävinä kaupan pidettyjä pakkauksia ei käytännössä käytettäisikään uudelleen, sekä varmistaa, että kuluttajat palauttavat uudelleenkäytettävät pakkaukset. Parhaiten tämä onnistuu velvoittamalla uudelleenkäytettäviä pakkauksia käyttävät talouden toimijat huolehtimaan siitä, että käyttöön otetaan uudelleenkäyttöjärjestelmä mahdollistaen näin tällaisten pakkausten kierto ja toistuvat käyttökerrat. Jotta tällaisista järjestelmistä saataisiin mahdollisimman suuri hyöty, olisi säädettävä vähimmäisvaatimukset avoimen ja suljetun kierron järjestelmille. Uudelleenkäytettävien pakkausten teknisten asiakirjojen osana olisi vahvistettava myös tällaisten pakkausten vaatimustenmukaisuus uudelleenkäyttöjärjestelmään nähden. Uudelleenkäyttöjärjestelmien koko ja maantieteellinen kattavuus voivat vaihdella pienemmistä paikallisista järjestelmistä suurempiin järjestelmiin, jotka voivat ulottua yhden tai useamman jäsenvaltion alueelle.

(87) Uudelleenkäytettävien pakkausten on oltava turvallisia käyttäjilleen. Sen vuoksi talouden toimijoiden, jotka tarjoavat tuotteitaan uudelleenkäytettävissä pakkauksissa, olisi varmistettava, että ennen kuin uudelleenkäytettävä pakkaus käytetään uudelleen, se asetetaan kunnostusprosessiin, jota varten olisi säädettävä vaatimukset.

(88) Uudelleenkäytettävästä pakkauksesta tulee direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettua jätettä, kun sen haltija poistaa sen käytöstä, aikoo poistaa sen käytöstä tai on velvollinen poistamaan sen käytöstä. Kunnostusprosessissa olevia uudelleenkäytettäviä pakkauksia ei yleensä katsota jätteeksi.

(89) Jätteen syntymisen ehkäisemisen kannustamiseksi olisi otettava käyttöön uusi ”uudelleentäytön” käsite. Uudelleentäyttö olisi ymmärrettävä erityiseksi jätteen syntymistä ehkäiseväksi toimenpiteeksi, jolla osaltaan edistetään tässä asetuksessa asetettuja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia tavoitteita ja joka on edellytyksenä niiden saavuttamiseksi.

(90) Kun talouden toimijat tarjoavat mahdollisuuden ostaa tuotteita uudelleentäyttämällä, niiden olisi varmistettava, että niiden täyttöpisteet täyttävät tietyt vaatimukset kuluttajien terveyden ja turvallisuuden takaamiseksi. Näissä yhteyksissä talouden toimijoiden olisi annettava tietoa siitä, miten varmistetaan turvallinen uudelleentäyttö ja käyttö kuluttajien käyttäessä omia astioita. Uudelleentäyttöön kannustamiseksi talouden toimijoiden ei olisi tarjottava täyttöpisteillä ilmaisia pakkauksia tai pakkauksia, jotka eivät kuulu pantti- ja palautusjärjestelmän piiriin. Talouden toimijat olisi vapautettava sellaisia elintarviketurvallisuusongelmia koskevasta vastuusta, joita voisi aiheutua kuluttajien toimittamien astioiden käytöstä.

(91) Jotta kertakäyttöisten pakkausten kasvavaa osuutta ja syntyvän pakkausjätteen kasvavaa määrää saadaan vähennettyä, on tarpeen asettaa määrällisiä pakkausten uudelleenkäyttötavoitteita sellaisilla aloilla, joilla on arvioitu olevan parhaat mahdollisuudet pakkausjätteen vähentämiseen; tällaisia aloja ovat mukaan otettavien elintarvikkeiden ja juomien ala sekä suurten kodinkoneiden ja kuljetuspakkausten alat. Tätä potentiaalia on arvioitu esimerkiksi sellaisten tekijöiden perusteella kuin käytettävissä olevat uudelleenkäyttöjärjestelmät, pakkausten käytön tarpeellisuus ja mahdollisuudet täyttää toiminnalliset vaatimukset säilytystä, puhtautta, terveyttä, hygieniaa ja turvallisuutta koskevilta osin. Huomioon otettiin myös tuotteiden ja niiden tuotanto- ja jakelujärjestelmien erot. Tällaisten tavoitteiden täytäntöönpanossa olisi otettava huomioon tuotteen koko elinkaaren aikaiset ympäristöhyödyt. Tavoitteiden asettamisen odotetaan edistävän innovointia ja lisäävän uudelleenkäyttöpakkausten ja uudelleentäyttöratkaisujen osuutta. Majoitus- ja ravitsemisalan toimitiloissa muovisia kertakäyttöpakkauksia ei olisi sallittava sellaisia elintarvikkeita ja juomia varten, jotka täytetään kyseisiin pakkauksiin ja jotka kulutetaan paikan päällä kyseisissä tiloissa. Kuluttajilla olisi aina oltava mahdollisuus ostaa mukaan otettavia elintarvikkeita ja juomia uudelleenkäytettäviin pakkauksiin tai omiin astioihin vähintään yhtä suotuisin ehdoin kuin kertakäyttöpakkauksissa tarjottavia elintarvikkeita ja juomia. Talouden toimijoiden, jotka myyvät mukaan otettavia elintarvikkeita tai juomia, olisi tarjottava kuluttajille vaihtoehto ostaa elintarvikkeet tai juomat omiin astioihin sekä vaihtoehto ostaa elintarvikkeita ja juomia uudelleenkäytettävissä pakkauksissa.

(92) Jäsenvaltioiden olisi tietyin edellytyksin voitava vapauttaa talouden toimijat uudelleenkäyttövelvoitteista viiden vuoden ajaksi, joka voidaan uusia. Kyseisten edellytysten olisi perustuttava korkeaan kierrätysasteeseen ja korkeaan sovellettavaan jätteen syntymisen ehkäisemisasteeseen poikkeusta soveltavassa jäsenvaltiossa, mukaan lukien ensimmäinen jätteen syntymisen ehkäisemisastetta koskeva kolmen prosentin välitavoite vuoteen 2028 mennessä, sekä siihen, että talouden toimijat hyväksyvät jätteen syntymisen ehkäisemistä ja kierrätystä koskevan yritystason suunnitelman.

(93) Sellaisten pakkausten osalta, joihin kohdistuu tämän asetuksen mukaisia tiettyjen pakkausmuotojen käyttämistä koskevia rajoituksia sellaisia rajatylittävää liikennettä harjoittavia kulkuneuvoja varten, joissa on saatavilla ateriapalveluja, kuten ilma-alukset, lentokoneet, junat, risteilyalukset, lautat, huvialukset ja veneet, markkinoille saattamisella olisi katsottava tarkoitettavan matkustamista kyseisen pakkauksen kanssa unioniin tai unionin sisällä. Matkustamisella unionin sisällä olisi katsottava tarkoitettavan tilannetta, jossa kulkuneuvo lähtee unionissa sijaitsevasta lähtöpaikasta ja saapuu unionissa sijaitsevaan määräpaikkaan.

(94) Jotta uudelleenkäyttötavoitteilla olisi enemmän vaikutusta ja jotta varmistetaan talouden toimijoiden yhdenvertainen kohtelu, kyseiset tavoitteet olisi asetettava talouden toimijoille. Juomien osalta uudelleenkäyttötavoitteet olisi asetettava lopullisille jakelijoille, jotka asettavat juomia kuluttajien saataville myyntipakkauksissa. Tiettyjä juomia pidetään pilaantuvina, koska ne ovat alttiita bakteerien tai hiivojen aiheuttamalle mikrobiologiselle pilaantumiselle, joten ne on suojattava pilaantumiselta erityisellä aseptisella teknologialla varmistaen samalla niiden pitkä säilyvyysaika. Maito ja muut pilaantuvat juomat olisi näin ollen vapautettava velvoitteesta saavuttaa pakkausten uudelleenkäyttötavoitteet. Tavoitteet olisi laskettava uudelleenkäyttöjärjestelmän piiriin kuuluvien myytyjen uudelleenkäytettävien pakkausten prosenttiosuutena myynnistä, tilavuudesta tai painosta tai, kun kyseessä on kuljetuspakkaus, prosenttiosuutena käyttökerroista. Tavoitteiden olisi oltava materiaalin suhteen neutraaleja. Jotta voidaan varmistaa uudelleenkäyttötavoitteiden yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa hyväksyä niiden laskentamenetelmä.

(95) Tietyissä tapauksissa kertakäyttöisten kuljetuspakkausmuotojen käyttö ei ole tarpeen, sillä on olemassa useita toimivia uudelleenkäytettäviä vaihtoehtoja. Jotta varmistetaan, että tällaisia vaihtoehtoja käytetään tehokkaasti, on aiheellista edellyttää, että kuljetettaessa tuotteita saman talouden toimijan eri toimipaikkojen välillä tai talouden toimijan ja sidosyritysten tai omistusyhteysyritysten välillä talouden toimijat käyttävät ainoastaan uudelleenkäytettäviä kuljetuspakkauksia, kun on kyse esimerkiksi sellaisista pakkausmuodoista kuin kuormalavat, kokoontaitettavat muovilaatikot, muovilaatikot, jäykät ja taipuisat IBC-pakkaukset (intermediate bulk containers) tai tynnyrit. Samaa velvoitetta olisi samoista syistä sovellettava talouden toimijoihin, jotka kuljettavat tuotteita saman jäsenvaltion sisällä. Tietyntyyppisten kuljetus- tai myyntipakkausten yhteydessä uudelleenkäytettävät vaihtoehdot eivät tule kyseeseen. Tämä pätee pahvilaatikoihin, joiden kohdalla kiertojen määrä on hyvin vähäinen, ja pakkauksiin, joita käytetään tiettyjen kontaktiherkkien tuotteiden, jotka vaativat erityistä pesemistä käyttökertojen välillä, yhteydessä. Tällaiset pakkaukset olisi näin ollen vapautettava velvoitteesta saavuttaa kuljetuspakkauksille ja tuotteiden kuljettamiseen käytettäville myyntipakkauksille asetetut uudelleenkäyttötavoitteet.

(96) Uudelleenkäyttö- ja uudelleentäyttötavoitteiden saavuttaminen voi tuottaa haasteita pienemmille talouden toimijoille. Sen vuoksi pakkausten uudelleenkäyttötavoitteita koskevasta velvoitteesta olisi vapautettava sellaiset talouden toimijat, jotka saattavat markkinoille pakkauksia alle tietyn tilavuuden ja jotka kuuluvat komission suosituksessa 2003/361/EY ([35]), sellaisena kuin sitä sovelletaan 11 päivänä helmikuuta 2025, esitetyn mikroyrityksen määritelmän piiriin tai jos lopullisen jakelijan myyntialueen pinta-ala jää alle tietyn enimmäisrajan. Kyseisiä tarkoituksia varten komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä myyntipinta-alan kynnysarvon muuttamiseksi, lopullisten jakelijoiden poolijärjestelyihin sovellettavien yksityiskohtaisten edellytysten ja raportointivaatimusten vahvistamiseksi ja täsmentämiseksi, vapautettuja talouden toimijoita koskevien kynnysarvojen muuttamiseksi ja uusien vapautusten vahvistamiseksi tietyille muille talouden toimijoille tai tietyille pakkausmuodoille uudelleenkäyttö- tai uudelleentäyttötavoitteista erityisten taloudellisten rajoitusten vuoksi tai jos hygieniaan, elintarviketurvallisuuteen tai ympäristöön kohdistuu vakava riski, joka estää kyseisten tavoitteiden saavuttamisen.

(97) Uudelleenkäyttötavoitteiden noudattamisen todentamiseksi on tarpeen, että asiaankuuluvat talouden toimijat toimittavat toimivaltaisille viranomaisille tätä koskevat tiedot. Talouden toimijoiden olisi toimitettava asiaankuuluvat tiedot kultakin kalenterivuodelta alkaen kalenterivuodesta 2030. Jäsenvaltioiden olisi asetettava nämä tiedot julkisesti saataville.

(98) Koska talouden toimijoilla voi olla useita erilaisia pakkausmuotoja, uudelleenkäyttötavoitteiden saavuttaminen olisi laskettava markkinoilla saataville asetettujen elintarvikkeiden tai juomien kokonaismäärän mukaan viittaamalla tapauksen mukaan myyntiyksikköjen kokonaislukumäärään tai elintarvikkeiden painoon tai juomien tilavuuteen.

(99) Ottaen huomioon muovisten kantokassien edelleen suuren kulutuksen, luonnonvarojen tehottoman käytön ja niiden mahdollisuuden tulla poisheitetyiksi roskina, on aiheellista pitää voimassa säännökset, joilla pyritään muovisten kantokassien kulutuksen kestävään vähenemiseen; tämä tavoite on vahvistettu jo direktiivissä 94/62/EY, sellaisena

([35]) Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2015/720 ([36]). Nykyisten lähestymistapojen erojen ja muovisia kantokasseja koskevien rajoitettujen raportointivaatimusten vuoksi on vaikea arvioida, ovatko toimenpiteet, joita jäsenvaltiot ovat toteuttaneet kulutuksen vähentämiseksi, olleet riittäviä tällaisten kassien kulutuksen "kestävää" vähentämistä koskevan tavoitteen saavuttamiseksi, ja sitä, ovatko ne lisänneet muuntyyppisten muovisten kantokassien kulutusta. Sen vuoksi on tarpeen määrittää muovisten kantokassien yhdenmukainen kulutuksen kestävän vähentämisen määritelmä sekä asettaa yhteinen tavoite ja ottaa käyttöön uusia raportointivaatimuksia.

(100) Muovisia kantokasseja koskevan vuoden 2021 arviointitutkimuksen "Scoping study to assess the feasibility of further EU measures on waste prevention and implementation of the Plastic Bags Directive, Part II, Implementation of the Plastic Bags Directive" tulosten perusteella on toteutettava lisätoimenpiteitä kevyiden muovisten kantokassien kulutuksen vähentämiseksi ja korvaavien vaihtoehtojen – erittäin kevyiden muovisten kantokassien ja paksumpien, yli 50 mikronin paksuisten muovisten kantokassien – mahdollisten vaikutusten arvioimiseksi.

(101) Koska alle 15 mikronin paksuiset erittäin kevyet muoviset kantokassit erittäin todennäköisesti päätyvät jätteeksi ja edistävät merten pilaantumista, olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla rajoitetaan niiden saattamista markkinoille ehdottoman tarpeellisia käyttötarkoituksia lukuun ottamatta. Kyseisiä muovikasseja ei saisi saattaa markkinoille irtoelintarvikkeiden pakkauksina paitsi hygieniasyistä tai kosteiden irtoelintarvikkeiden, kuten raa'an lihan, kalan ja maitotuotteiden, pakkauksina.

(102) Jäsenvaltioiden olisi voitava toteuttaa toimenpiteitä saavuttaakseen kevyiden muovisten kantokassien kulutuksen kestävän vähenemisen alueellaan; kyseisiin toimenpiteisiin voi kuulua tällaisten muovisten kantokassien kieltäminen, kansallisten vähennystavoitteiden käyttöönotto, taloudellisten ohjauskeinojen säilyttäminen tai käyttöönotto sekä muita kaupan pitämisen rajoituksia, edellyttäen että kyseiset toimenpiteet ovat oikeasuhteisia ja syrjimättömiä. Tällaiset toimenpiteet voivat vaihdella sen mukaan, mitkä ovat kevyiden muovisten kantokassien ympäristövaikutukset hyödyntämisessä tai loppukäsittelyssä, kompostoitavuus, kestävyys tai erityinen käyttötarkoitus. Edellyttäen, että tässä asetuksessa asetetut muovisia kantokasseja koskevat tavoitteet saavutetaan, jäsenvaltioiden olisi voitava panna kyseisiä kantokasseja koskevat säännökset täytäntöön toimivaltaisten viranomaisten ja asianomaisten toimialojen välisillä sopimuksilla.

(103) Muovisten kantokassien käytön vähentäminen ei saisi johtaa niiden korvaamiseen muista pakkausmateriaaleista valmistetuilla kasseilla. Komission olisi seurattava muiden pakkausmateriaalien käyttöä sekä ehdotettava tavoitetta ja tarvittaessa toimenpiteitä tällaisten pakkausmateriaalien kulutuksen vähentämiseksi.

(104) Jotta voidaan varmistaa tässä asetuksessa tai sen nojalla säädettyjen kestävyysvaatimusten tehokas ja yhdenmukainen soveltaminen, kyseisten vaatimusten noudattamista olisi mitattava käyttämällä luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia menetelmiä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaina pidetyt uusinta teknologiaa edustavat menetelmät.

(105) Jotta voidaan varmistaa, että sisämarkkinoilla ei ole kaupan esteitä, pakkauskestävyyttä koskevat vaatimukset, myös pakkauksissa olevia huolta aiheuttavia aineita sekä kompostoituvia pakkauksia, pakkausten minimointia, uudelleenkäytettäviä pakkauksia ja uudelleenkäyttöjärjestelmiä koskevat vaatimukset, olisi yhdenmukaistettava unionin tasolla. Jotta helpotetaan vaatimustenmukaisuuden arviointia tällaisiin vaatimuksiin nähden, mukaan lukien testaus-, mittaus- tai laskentamenetelmät, on tarpeen säätää vaatimustenmukaisuusolettamasta niiden pakkausten ja pakattujen tuotteiden osalta, jotka ovat asetuksen (EU) N:o 1025/2012 mukaisesti hyväksyttyjen yhdenmukaistettujen standardien mukaisia, kyseisten yksityiskohtaisten teknisten eritelmien ilmaisemista varten.

(106) Jos yhdenmukaistettuja standardeja ei ole, valmistajien olisi voitava käyttää niiden sijaan yhteisiä eritelmiä täyttääkseen velvoitteensa noudattaa kestävyysvaatimuksia, jos esimerkiksi yhdenmukaistetun standardin vahvistamisessa on aiheettomia viivytyksiä. Lisäksi yhteisiä eritelmiä olisi voitava käyttää, jos komissio on säilyttänyt rajoituksin tai poistanut asiaankuuluvien yhdenmukaistettujen standardien viitetiedot asetuksen (EU) N:o 1025/2012 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Komission täytäntöönpanosäädöksillä hyväksymien yhteisten eritelmien noudattamisen tulisi myös luoda vaatimustenmukaisuusolettama.

(107) Jotta voidaan varmistaa yhteisten eritelmien käytön yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa vahvistaa, muuttaa tai kumota yhteisiä eritelmiä kestävyys- ja merkintävaatimuksia ja uudelleenkäyttöjärjestelmiä koskevia vaatimuksia varten ja hyväksyä testaus-, mittaus- tai laskentamenetelmiä.

([36]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/720, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, direktiivin 94/62/EY muuttamisesta kevyiden muovisten kantokassien kulutuksen vähentämisen osalta (EUVL L 115, 6.5.2015, s. 11).

Komission olisi täytäntöönpanosäädösten luonnoksia valmistellessaan otettava huomioon asiaankuuluvien elinten ja asiantuntijaryhmien näkemykset ja kuultava kaikkia asiaankuuluvia sidosryhmiä.

(108) Johdonmukaisuuden varmistamiseksi unionin muun oikeuden kanssa vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn olisi oltava sama kuin tähän asetukseen sisältyvä sisäinen tuotannonvalvonnan moduuli, joka perustuu Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 768/2008/EY ([37]) esitettyihin moduuleihin.

(109) Pakkauksessa olevaa CE-merkintää ei olisi käytettävä osoittamaan, että pakkaus on tämän asetuksen vaatimusten mukainen, vaan sitä olisi käytettävä ainoastaan osoittamaan soveltuvissa tapauksissa, että pakattu tuote on sovellettavan unionin tuotelainsäädännön mukainen. Unionin tuotelainsäädännössä edellytetään yleensä tuotteeseen viittaavan CE-merkinnän kiinnittämistä joko itse tuotteeseen tai sen pakkaukseen. Jos CE-merkintä vaadittaisiin kiinnittämään pakkaukseen sen osoittamiseksi, että tämän asetuksen vaatimuksia on noudatettu, tämä voisi johtaa sekaannukseen ja väärinymmärryksiin siitä, viittaako merkintä itse pakkaukseen vai pakattuun tuotteeseen, ja viime kädessä se voisi aiheuttaa epävarmuutta asianomaisten pakattujen tuotteiden turvallisuudesta ja vaatimustenmukaisuudesta.

(110) Tuotteen pakkauksen vaatimustenmukaisuus tämän asetuksen vaatimuksiin nähden olisi osoitettava EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen avulla.

(111) Valmistajien olisi laadittava EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus, joka kertoo pakkauksen vaatimustenmukaisuudesta tähän asetukseen nähden. On mahdollista, että valmistajilta edellytetään EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen laatimista myös muun unionin oikeuden nojalla. Jotta voidaan varmistaa tiedonsaanti markkinavalvontaa varten, kaikkien asiaa koskevien unionin säädösten osalta olisi laadittava yksi ainoa EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus. Talouden toimijoiden hallinnollisen rasitteen vähentämiseksi kyseisen yhden ainoan EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen olisi voitava olla asiakirja, joka koostuu asiaankuuluvista yksittäisistä vaatimustenmukaisuusvakuutuksista.

(112) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/1020 ([38]) säädetään kolmansista maista tuotavien tuotteiden markkinavalvonnan ja valvonnan puitteista. Kyseistä asetusta olisi sovellettava tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin pakkauksiin sen varmistamiseksi, että pakkaukset, joihin sovelletaan tavaroiden vapaata liikkuvuutta unionissa, täyttävät vaatimukset, joilla taataan yleisten etujen suojelun, kuten ihmisten terveyden, turvallisuuden ja ympäristön suojelun, korkea taso.

(113) Unionin jätehuoltoa olisi parannettava ympäristön suojelemiseksi ja säilyttämiseksi sekä sen laadun parantamiseksi, ihmisten terveyden suojelemiseksi, luonnonvarojen harkitun, tehokkaan ja järkevän käytön varmistamiseksi, kiertotalouden periaatteiden edistämiseksi, uusiutuvien energialähteiden käytön lisäämiseksi, energiatehokkuuden parantamiseksi, unionin tuontiresurssiriippuvuuden vähentämiseksi, uusien taloudellisten mahdollisuuksien luomiseksi ja pitkän aikavälin kilpailukyvyn edistämiseksi. Resurssien tehokkaampi käyttö tuottaisi myös tuntuvia nettosäästöjä unionin yrityksille, viranomaisille ja kuluttajille, samalla kun vähennettäisiin vuosittaisia kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjä.

(114) Direktiivissä 94/62/EY säädetyistä pakkausten minimointia koskevista vaatimuksista ja tavoitteista huolimatta pakkausjätteen määrä on lisääntynyt sekä absoluuttisesti että asukasta kohden, ja suuntausten perusteella näyttäisi siltä, että pakkausten uudelleenkäyttö ja -täyttö vähenee jatkossakin jyrkästi, minkä taustalla on muun muassa mukaan otettavien tuotteiden kulutuksen ja verkkokaupan lisääntyminen. Tuotteiden, materiaalien ja kulutustottumusten kehittyessä kertakäyttöisten pakkausten, erityisesti kertakäyttömuovin, käyttö on lisääntynyt merkittävästi. Tämä liittyy vähittäiskaupan toimintaympäristöön, jossa jakeluverkot ovat laajentuneet ja tuotteet valmistetaan ja pakataan nopeilla valmistus- ja pakkauslinjoilla, mikä yhdessä painaa uudelleenkäytön ja -täytön markkinoita alaspäin.

(115) Jotta voidaan seurata ja todentaa, että tuottajat ja tuottajavastuujärjestöt noudattavat laajennetun tuottajan vastuun mukaisia velvoitteitaan, jotka koskevat niiden tuotteista peräisin olevan jätteen keräystä ja käsittelyä, on tarpeen, että jäsenvaltiot nimeävät tätä varten yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen.

(116) Jotta voidaan varmistaa jätteen syntymisen ehkäisemistä ja kierrätystä koskevien tavoitteiden parempi, oikeaaikaisempi ja yhdenmukaisempi täytäntöönpano jäsenvaltioissa sekä ennakoida täytäntöönpanon mahdollisia heikkouksia, olisi pidettävä voimassa varhaisvaroituskertomuksia koskeva järjestelmä, jonka avulla voidaan havaita

([37]) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 768/2008/EY, tehty 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvistä yhteisistä puitteista ja päätöksen 93/465/ETY kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 82).

([38]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1020, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta sekä direktiivin 2004/42/EY ja asetusten (EY) N:o 765/2008 ja (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta (EUVL L 169, 25.6.2019, s. 1).

puutteet ja toteuttaa toimia ennen kuin tavoitteiden saavuttamisen määräajat umpeutuvat. Tätä järjestelmää, joka direktiivin 94/62/EY mukaisesti kattoi kierrätystavoitteiden saavuttamisen, olisi laajennettava sisällyttämällä siihen myös pakkausjätteen vähentämistavoitteet, jotka jäsenvaltioiden on saavutettava vuosiin 2030, 2035 ja 2040 mennessä.

(117) Koska pakkauksista ja pakkausjätteestä huolehtiminen on tärkeä osa yleistä jätehuoltoa, jäsenvaltioiden olisi sisällytettävä direktiivissä 2008/98/EY säädetyn velvoitteen täytäntöönpanemiseksi laadittuihin jätehuoltosuunnitelmiinsa erillinen luku kyseistä aihetta varten. Jätteen syntymisen ehkäisemistä ja jätteen uudelleenkäyttöä koskevat toimenpiteet olisi sisällytettävä direktiivin 2008/98/EY nojalla vaadittuihin jätteen syntymisen ehkäisemistä koskeviin ohjelmiin. Kyseiset luvut olisi sisällytettävä jätehuoltosuunnitelmiin ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskeviin ohjelmiin niiden direktiivin 2008/98/EY nojalla vaaditun seuraavan säännöllisen arvioinnin yhteydessä tai aiemmin.

(118) Tämä asetus perustuu direktiivissä 2008/98/EY säädettyihin jätehuoltoa koskeviin sääntöihin ja yleisiin periaatteisiin.

(119) Jätteen syntymisen ehkäiseminen on tehokkain tapa parantaa resurssitehokkuutta ja vähentää jätteiden ympäristövaikutuksia. On tärkeää, että talouden toimijat toteuttavat aiheellisia toimenpiteitä tuotetun jätteen määrän vähentämiseksi luopumalla ylipakkaamisesta ja tiettyjen pakkausmuotojen käytöstä, pidentämällä pakkausten käyttöikää, suunnittelemalla tuotteita tai myyntistrategioita uudelleen siten, että ei käytetä lainkaan tai käytetään vähemmän pakkauksia, irtotavaramyynti mukaan lukien, sekä siirtymällä kertakäyttöisistä pakkauksista uudelleenkäytettäviin pakkauksiin.

(120) Jotta pakkausjätteen kokonaismäärää saadaan vähennettyä kunnianhimoisesti ja kestävästi, olisi asetettava jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat tavoitteet, joilla vähennetään pakkausjätettä asukasta kohden vuoteen 2030 mennessä. Jos pakkausjätteen määrää vähennetään tavoitteen mukaisesti vuoteen 2030 mennessä viisi prosenttia verrattuna vuoteen 2018, tämän tuloksena absoluuttisen kokonaisvähennyksen pitäisi olla koko unionissa keskimäärin 19 prosenttia vuoteen 2030 mennessä verrattuna vuoden 2030 perusskenaarioon. Jotta varmistetaan, että pakkausjätteen vähentämispyrkimyksiä jatketaan myös vuoden 2030 jälkeen, vuodeksi 2035 olisi asetettava tavoitteeksi 10 prosentin vähennys vuoteen 2018 verrattuna; tämän myötä pakkausjätteen määrän arvioidaan vähenevän 29 prosenttia vuoden 2035 perusskenaarioon verrattuna. Vuodeksi 2040 olisi asetettava lisätavoitteeksi 15 prosentin vähennys vuoteen 2018 verrattuna; tämän myötä pakkausjätteen määrän arvioidaan vähenevän 37 prosenttia vuoden 2040 perusskenaarioon verrattuna. Jotta tuetaan jäsenvaltioita saavuttamaan pakkausjätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat tavoitteet, komissiolle olisi annettava täytäntöönpanovaltaa vahvistaa korjauskerroin, jolla otetaan huomioon matkailun lisääntyminen tai väheneminen suhteessa perusvuoteen 2018. Koska kaupan ja teollisuuden pakkausjätteen syntyminen ei liity kotitalouksien kulutukseen, jätteen syntymisen ehkäisemistä asukasta kohden koskevia tavoitteita ei voida sellaisenaan soveltaa kaupan ja teollisuuden pakkausjätteeseen. Jäsenvaltioiden, jotka ovat ottaneet käyttöön toisenlaisen järjestelmän yhtäältä kotitalouksien pakkausjätteestä ja toisaalta teollisuuden ja kaupan pakkausjätteestä huolehtimista varten, olisi voitava säilyttää oma järjestelmänsä.

(121) Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi hyödyntää taloudellisia ohjauskeinoja ja muita toimenpiteitä, joilla luodaan kannustimia jätehierarkian soveltamiseen, mukaan lukien laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien kautta toteutettavat toimenpiteet, edistää uudelleenkäyttöjärjestelmien käyttöönottoa ja tehokasta toimintaa ja kannustaa talouden toimijoita tarjoamaan loppukäyttäjille lisää uudelleentäyttömahdollisuuksia. Tällaiset toimenpiteet olisi toteutettava rinnakkain muiden tämän asetuksen mukaisten, pakkausten ja pakkausjätteen vähentämiseen tähtäävien toimenpiteiden kanssa ja täydentäen näitä muita toimenpiteitä, joita ovat esimerkiksi pakkausten minimointia koskevat vaatimukset, uudelleenkäyttötavoitteet ja uudelleentäyttövelvoitteet, tilavuuden raja-arvot sekä kevyiden muovisten kantokassien kulutuksen kestävää vähentämistä koskevat toimenpiteet. Jäsenvaltioiden olisi voitava SEUT-sopimuksen yleisiä määräyksiä ja tätä asetusta noudattaen hyväksyä säännöksiä, joilla ylitetään tässä asetuksessa asetetut jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat vähimmäistavoitteet. Jäsenvaltioiden olisi tällaisia toimenpiteitä toteuttaessaan oltava tietoisia riskistä, että siirrytään raskaammista pakkausmateriaaleista kevyempiin, ja asetettava etusijalle toimenpiteet, joilla kyseinen riski minimoidaan.

(122) SEUT 191 artiklan 2 kohdassa ilmaistun aiheuttamisperiaatteen täytäntöönpanoa varten on aiheellista asettaa pakkausjätehuoltoa koskevat velvoitteet tuottajille. Tätä varten tämä asetus perustuu direktiivissä 2008/98/EY säädettyihin laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin vaatimuksiin sen varmistamiseksi, että laajennettua tuottajan vastuuta koskeva järjestelmä kattaa pakkausten jätehuoltokustannukset kokonaisuudessaan, ja toimivaltaisten viranomaisten riittävän valvonnan helpottamiseksi. Tässä asetuksessa pyritään määrittelemään selkeästi yksi tuottaja per pakkausyksikkö riippumatta siitä, onko kyse tyhjistä pakkauksista vai tuotteita sisältävistä pakkauksista. Yleisenä sääntönä tuottajan olisi oltava se talouden toimija, joka jäsenvaltioon sijoittautuneena valmistajana, maahantuojana tai jakelijana asettaa pakattuja tuotteita saataville kyseisen jäsenvaltion alueelta ja samalla alueella. Tähän sisältyvät

kaikki jakelua, kulutusta tai käyttöä koskevat tarjoukset, jotka voisivat johtaa tosiasialliseen tarjontaan. Jos siis yritys ostaa pakatun tuotteen muusta jäsenvaltiosta kuin siitä, johon yritys on sijoittautunut, tai kolmannesta maasta ja toimittaa kyseisen pakatun tuotteen siinä jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut, kyseisen yrityksen olisi katsottava olevan tuottaja, sillä se on ensimmäinen yritys, joka asettaa pakatun tuotteen saataville kyseisen jäsenvaltion alueella. Verkkoalustojen osalta tuotteen alkuperäisen tarjoamisen olisi katsottava olevan saataville asettamista tuottajan määritelmän tarkoittamassa merkityksessä. Jotta kuitenkin minimoitaisiin tarpeetonta hallinnollista taakkaa kuljetuspakkauksia, alkutuotannon pakkauksia tai palvelupakkauksia, joko kertakäyttöisinä tai uudelleentäytettävinä pakkauksina, myyntipaikassa täyttävien pienten yritysten osalta, tuottajan olisi oltava tällaisten pakkausten valmistaja, jakelija tai maahantuoja, joka asettaa pakkaukset ensimmäistä kertaa saataville jäsenvaltion alueelta, sillä kyseisellä talouden toimijalla on parhaat mahdollisuudet noudattaa laajennettua tuottajan vastuuta koskevia velvoitteita.

(123) Toisaalta jos pakkaus tai pakattu tuote asetetaan suoraan loppukäyttäjän saataville etäsopimuksilla, tuottaja voisi myös olla sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan. Jos tuottaja on tällaisissa tapauksissa sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, sen olisi nimettävä laajennettua tuottajan vastuuta varten valtuutettu edustaja loppukäyttäjän sijaintijäsenvaltiossa. Jos tuottaja on sijoittautunut kolmanteen maahan, jäsenvaltioille olisi myös oltava mahdollista vaatia valtuutetun edustajan pakollista nimeämistä laajennettua tuottajan vastuuta varten, jotta vältetään laajennettua tuottajan vastuuta koskevien velvoitteiden välttelyn riski. Aiheuttamisperiaatteen noudattamisen varmistamiseksi ja laajennetun tuottajan vastuun noudattamisen yhteydessä on tarpeen saada varmuus siitä, minkälainen tuottaja on vastuussa pakkausjätteestä, erityisesti kun on kyse logistiikkayrityksistä. Logistiikkayritykset ovat yrityksiä, jotka vastaanottavat kolmansista maista tuontitavaroita ja käsittelevät tuontitavaroita (esim. purkaminen ja uudelleenpakkaaminen muodoltaan tai määrältään pienempiin pakkauksiin asiakkaiden pyyntöjen täyttämiseksi) ennen tavaroiden lähettämistä asiakkailleen, jotka voivat sijaita samassa tai muussa jäsenvaltiossa, alkuperäisessä kuljetuspakkauksessa tai kokonaan tai osittain ilman sitä. Tällaisissa tapauksissa olisi nimettävä tuottaja kolmansista maista tuleville alkuperäisille kuljetuspakkauksille, jotka jäävät logistiikkayrityksen haltuun ja joista tulee jätettä unionissa. Logistiikkayritys ei yleensä omista tavaroita, mutta sitä olisi pidettävä kolmansista maista tulevien ja sen toiminnassaan käsittelemien pakkausten tuottajana.

(124) Tuottajille tämän asetuksen ja direktiivin 2008/98/EY nojalla asetettujen kustannusten lisäksi jäsenvaltiot säilyttävät mahdollisuuden kattaa tarvittavat kustannukset, jotka aiheutuvat puhdistustoimista, mukaan lukien roskana ympäristöön päätyvän pakkausjätteen kuljetus ja myöhempi käsittely, osana pakkausten jätehuollon kokonaiskustannuksia, jotka olisi katettava laajennetulla tuottajan vastuulla. Kyseisten kustannusten ei olisi ylitettävä kustannuksia, jotka ovat välttämättömiä kyseisten palvelujen tarjoamiseksi kustannustehokkaasti, ja ne olisi vahvistettava asianomaisten toimijoiden kesken läpinäkyvällä ja syrjimättömällä tavalla.

(125) Jotta voidaan seurata, että tuottajat täyttävät taloudelliset ja järjestelyjä koskevat velvoitteensa huolehtia jätteistä, jotka ovat peräisin sellaisista pakkauksista, jotka he asettavat jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa saataville tai joista purkavat pakattuja tuotteita olematta loppukäyttäjä, kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tarpeen perustaa tuottajarekisteri, jota se hallinnoi ja johon tuottajat ovat velvoitettuja rekisteröitymään.

(126) Tuottajien rekisteröintivaatimukset olisi yhdenmukaistettava mahdollisimman pitkälle kaikkialla unionissa, jotta helpotetaan rekisteröintiä erityisesti, koska tuottajat asettavat pakkauksia saataville useammassa eri jäsenvaltiossa. Jotta voidaan varmistaa rekisteröintivaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa vahvistaa rekisteröinnin ja tietojen rekisteriin ilmoittamisen muoto, ja täsmentää, kuinka yksityiskohtaisesti tiedot annetaan, sekä pakkaustyypit ja materiaaliluokat, joiden tiedot on toimitettava.

(127) Aiheuttamisperiaatteen mukaisesti on olennaisen tärkeää, että tuottajilla, mukaan lukien verkkokaupan toimijat, jotka saattavat pakkauksia ja pakattuja tuotteita unionin markkinoille tai purkavat pakattuja tuotteita olematta loppukäyttäjiä, on vastuu huolehtia kyseisistä pakkauksista ja pakatuista tuotteista niiden elinkaaren lopussa. Direktiivin 94/62/EY mukaisesti viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 on perustettava laajennettua tuottajan vastuuta koskevia järjestelmiä, koska ne ovat paras keino tämän varmistamiseksi ja niillä voidaan saada aikaan myönteisiä ympäristövaikutuksia vähentämällä pakkausjätteen määrää ja parantamalla sen keräystä ja kierrätystä. Laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien toteuttamistavoissa, toimivuudessa ja tuottajien vastuun laajuudessa on suuria eroja. Sen vuoksi tämän asetuksen mukaisiin laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin olisi yleisesti sovellettava direktiivissä 2008/98/EY säädettyjä laajennettua tuottajan vastuuta koskevia sääntöjä, joita olisi tarvittaessa ja tapauksen mukaan täydennettävä erityissäännöksillä. Esimerkiksi pakkausjätteen erilliskeräyksen helpottamiseksi tuottajien olisi rahoitettava jätteenkeräysastioiden merkinnät. Tällainen velvoite olisi

aiheuttamisperiaatteen ja direktiivissä 2008/98/EY vahvistettujen laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien yleisten vähimmäisvaatimusten mukainen.

(128) Laajennettua tuottajan vastuuta koskevien velvoitteiden osalta tämä asetus on erityissäännös suhteessa direktiiviin 2008/98/EY. Tässä asetuksessa olevien laajennettua tuottajan vastuuta koskevien säännösten olisi siten oltava ensisijaisia kyseisessä direktiivissä oleviin mahdollisiin ristiriitaisiin säännöksiin nähden. Tämä periaate koskee esimerkiksi tuottajien rekisteröintiä, laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyvien maksujen mukauttamista ja raportointia.

(129) Tämän asetuksen mukaisesti hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädettävän, tuottajien rahoitusosuuksien mukauttamiselle asetetun yhdenmukaistetun kierrätettävyysvaatimuksen lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää muita perusteita, kuten kierrätysmateriaalin osuutta, uudelleenkäytettävyyttä ja vaarallisten aineiden esiintymistä koskevia perusteita tai muita direktiivin 2008/98/EY mukaisia perusteita.

(130) Tuottajien olisi voitava täyttää laajennettua tuottajan vastuuta koskevat velvoitteet kollektiivisesti siten, että tuottajavastuujärjestöt ottavat vastuun niiden puolesta. Tuottajien tai tuottajavastuujärjestöjen olisi haettava jäsenvaltiolta lupa toiminnalleen ja dokumentoitava muun muassa se, että niillä on taloudelliset resurssit laajennetusta tuottajan vastuusta aiheutuvien kustannusten kattamiseksi. Vahvistaessaan hallinnollisia ja menettelyllisiä sääntöjä, joiden mukaisesti velvoitteiden noudattamisesta yksin vastaavat tuottajat tai siitä kollektiivisesti vastaavat tuottajavastuujärjestöt hakevat lupia, jäsenvaltioiden olisi voitava laatia toisistaan erilliset menettelyt yksittäisille tuottajille ja tuottajavastuujärjestöille yksittäisten tuottajien hallinnollisen taakan keventämiseksi. Jäsenvaltiot voivat myöntää luvan useille tuottajavastuujärjestöille, sillä niiden keskinäinen kilpailu voi hyödyttää kuluttajia. Toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava periä tuottajilta tai sellaisilta tuottajavastuujärjestöiltä, jotka on valtuutettu vastaamaan laajennettua tuottajan vastuuta koskevista velvoitteista, kustannusperusteisia ja oikeasuhteisia maksuja kyseisten velvoitteiden täyttämistä koskevasta lupamenettelystä.

(131) Jos tuottajavastuujärjestön perimä laajennetun tuottajan vastuun maksu luokitellaan julkisiksi tuloiksi, kuten valtiojohtoisen tuottajavastuujärjestön tapauksessa, ja jotta noudatettaisiin talousarviosääntöjä, jotka edellyttävät, että julkisten tulojen on perustuttava tarkkoihin tietoihin, jäsenvaltion olisi voitava edellyttää, että tuottaja toimittaa tiedot raportointia varten rekisteristä vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle useammin kuin kerran vuodessa. Koska valtiojohtoisilla tuottajavastuujärjestöillä ei ole edustetun tuottajan toimeksiantoa, tällaisia toimeksiantoja koskevia tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia ei olisi sovellettava.

(132) Tässä asetuksessa olisi tarkennettava, miten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2022/2065 ([39]), mukaan lukien sen 30 artiklan 2 ja 3 kohta, säädettyjä elinkeinonharjoittajien jäljitettävyyttä koskevia velvoitteita on määrä soveltaa tämän asetuksen nojalla perustettujen tuottajarekisterien osalta sellaisiin verkkoalustojen tarjoajiin, jotka antavat kuluttajille mahdollisuuden tehdä etäsopimuksia unionissa sijaitseville kuluttajille pakkauksia tarjoavien tuottajien kanssa. Tätä asetusta sovellettaessa mitä tahansa jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan sijoittautunutta tuottajaa, joka tarjoaa pakkauksia etäsopimuksilla suoraan jäsenvaltiossa sijaitseville kuluttajille, olisi pidettävä asetuksessa (EU) 2022/2065 määriteltynä elinkeinonharjoittajana. Jotta estetään vapaamatkustaminen laajennettua tuottajan vastuuta koskevien velvoitteiden osalta, olisi täsmennettävä, miten verkkoalustojen tarjoajien olisi täytettävä kyseiset velvoitteet tämän asetuksen nojalla perustettujen, pakkausten tuottajien rekistereiden osalta. Tässä yhteydessä sellaisten asetuksen (EU) 2022/2065 III luvun 4 jakson soveltamisalaan kuuluvien verkkoalustojen tarjoajien, jotka antavat kuluttajille mahdollisuuden tehdä etäsopimuksia tuottajien kanssa, olisi asetuksen (EU) 2022/2065 mukaisesti ja ennen kuin ne antavat tuottajien käyttää palvelujaan hankittava kyseisiltä tuottajilta tieto siitä, noudattavatko nämä tässä asetuksessa asetettuja laajennettua tuottajan vastuuta koskevia velvoitteita. Pakkauksia verkossa myyvien elinkeinonharjoittajien jäljitettävyyttä koskeviin sääntöihin sovelletaan asetuksessa (EU) 2022/2065 asetettuja noudattamisen valvontaa koskevia sääntöjä.

(133) Vastaavaa ei-toivottua vapaamatkustamista voisi tapahtua jakelupalvelujen tarjoajien kohdalla. Tällä asetuksella pyritään estämään tällaista vapaamatkustamista samanlaisella lähestymistavalla kuin asetuksessa (EU) 2022/2065 verkkoalustojen tarjoajien osalta.

([39]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2065, annettu 19 päivänä lokakuuta 2022, digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta (digipalvelusäädös) (EUVL L 277, 27.10.2022, s. 1).

(134) Tämän asetuksen nojalla perustettuja tuottajarekistereitä on pidettävä julkisina rekistereinä asetusta (EU) 2022/2065 sovellettaessa. Verkkoalustojen tarjoajien, jotka antavat kuluttajille mahdollisuuden tehdä etäsopimuksia tuottajien kanssa, olisi siten parhaansa mukaan arvioitava, ovatko asianomaisten tuottajien tarjoamat tiedot luotettavia ja täydellisiä, erityisesti käyttämällä vapaasti saatavilla olevia virallisia tietokantoja ja verkkorajapintoja tai todentamalla tiedot niistä tai pyytämällä asianomaisia elinkeinonharjoittajia toimittamaan luotettavia tositteita asetuksen (EU) 2022/2065 mukaisesti. Tuottajarekisterissä julkisesti saatavilla olevien tietojen osalta asetuksen (EU) 2022/2065 30 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu 'parhaansa mukaan' yleensä edellyttää tuottajan tarjoamien tietojen todentamista tuottajarekisterissä julkisesti saatavilla olevista tiedoista. Tätä sovelletaan erityisesti, jos jäsenvaltio on perustanut verkkorajapinnan automaattista tietojen täsmäytystä varten tämän asetuksen mukaisesti.

(135) Direktiivin 2008/98/EY 8 a artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kustannusten lisäksi tuottajille tämän asetuksen nojalla asetettavien rahoitusosuuksien ei olisi vaikutettava verkossa toimivien markkinapaikkojen ja tuottajien välisiin vapaaehtoisiin sopimuksiin, jos verkossa toimivat markkinapaikat suostuvat kirjallisella toimeksiannolla hyväksymään tuottajien puolesta kyseiset kustannukset kokonaan tai osittain.

(136) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä toimenpiteistä, joilla pannaan täytäntöön laajennettu tuottajan vastuu, sekä säännöt pakkausjätteen erilliskeräyksestä ja jätteenkeräysastioiden merkinnöistä, jos tässä asetuksessa ei säädetä kyseisten toimenpiteiden ja sääntöjen täydellisestä yhdenmukaistamisesta. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi voitava säätää laajennetun tuottajan vastuun täytäntöönpanoa koskevista lisävaatimuksista direktiivin 2008/98/EY ja tämän asetuksen mukaisesti edellyttäen, etteivät tällaiset toimenpiteet luo esteitä sisämarkkinoille. Tällä asetuksella ei säännellä sitä, mikä toimija on vastuussa pakkausjätteen keräyksestä tai muista pakkausjätteen keräystä koskevista kansallisista sopimusjärjestelyistä.

(137) Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön pakkausjätteelle tarkoitettuja palautus- ja keräysjärjestelmiä, jotta pakkausjätteet ohjataan soveltuvimpaan jätehuoltovaihtoehtoon jätehierarkian mukaisesti. Järjestelmien olisi oltava avoimia kaikkien asianomaisten osapuolten osallistumiselle, erityisesti talouden toimijoille ja viranomaisille. Järjestelmiä perustettaessa olisi otettava huomioon ympäristö, kuluttajien terveys, turvallisuus ja hygienia. Palautus- ja keräysjärjestelmien olisi myös oltava saatavilla ja niitä olisi sovellettava syrjimättömien säännösten mukaisesti myös tuontituotteiden pakkauksiin.

(138) Jotkin jäsenvaltiot ovat voineet jo ottaa käyttöön erilliskeräys- ja kierrätysjärjestelmiä, jotka muodostavat perustan asiaankuuluville kansallisille luville ja sopimusjärjestelyille, saattaessaan direktiivin 94/62/EY 7 artiklan osaksi kansallista lainsäädäntöään. Kyseisten jäsenvaltioiden olisi voitava jatkaa kyseisten järjestelmien käyttöä edellyttäen, että ne panevat tämän asetuksen mukaiset velvoitteet asianmukaisesti täytäntöön.

(139) Jäsenvaltioiden olisi myös toteutettava toimenpiteitä sellaisen kierrätyksen edistämiseksi, joka täyttää kierrätysmateriaalien käytölle asiaankuuluvilla aloilla asetetut laatuvaatimukset. Kyseinen velvoite on erityisen tärkeä muovipakkausten kierrätysmateriaalin osuudelle asetetun vähimmäisprosenttiosuuden kannalta.

(140) Pakkausten keräys on ratkaiseva vaihe niiden käyttökierron ja vahvojen uusioraaka-ainemarkkinoiden varmistamisessa. Pakollista keräystä koskevan asteen vahvistaminen kannustaa kehittämään tehokkaita ja kohdennettuja keräysjärjestelmiä kansallisella tasolla, ja sillä on tarkoitus lisätä lajitellun ja mahdollisesti kierrätettävän jätteen määrää.

(141) On osoitettu, että hyvin toimivat pantti- ja palautusjärjestelmät takaavat erittäin korkean keräysasteen ja laadukkaan kierrätyksen, erityisesti juomapullojen ja -tölkkien osalta. Direktiivissä (EU) 2019/904 säädetyn kertakäyttöisten muovisten juomapullojen erilliskeräystavoitteen saavuttamisen tukemiseksi ja metallisten juomapakkausten keräysasteen nostamiseksi ja laadukkaamman kierrätyksen saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on aiheellista ottaa käyttöön pantti- ja palautusjärjestelmiä. Kyseiset järjestelmät parantavat osaltaan suljetun kierron kierrätykseen soveltuvan korkealaatuisen uusioraaka-aineen saatavuutta ja vähentävät juomapakkauksista johtuvaa roskaantumista.

(142) Kertakäyttöisten muovisten juomapullojen ja metallisten juomapakkausten pantti- ja palautusjärjestelmien olisi oltava pakollisia. Jäsenvaltiot voivat myös päättää sisällyttää kyseisten järjestelmien piiriin muiden tuotteiden tai muista materiaaleista tehtyjä muita pakkauksia, erityisesti kertakäyttöisiä lasipulloja. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kertakäyttöisten pakkausmuotojen, erityisesti kertakäyttöisten lasisten juomapullojen, pantti- ja palautusjärjestelmät ovat samalla tavalla käytettävissä myös uudelleenkäytettäville pakkauksille, jos tämä on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa. Jäsenvaltioiden olisi harkittava pantti- ja palautusjärjestelmien käyttöönottoa myös uudelleenkäytettäville pakkauksille. Jäsenvaltioilla olisi oltava lupa hyväksyä säännöksiä, joilla ylitetään tässä asetuksessa asetetut vähimmäisvaatimukset, kunhan ne noudattavat SEUT-sopimuksessa vahvistettuja yleisiä sääntöjä ja toimivat tämän asetuksen mukaisesti; tällaiset säännökset voivat koskea muun muassa pantin veloittamista myyntipaikassa, jos tuote kulutetaan majoitus- ja ravitsemisalan toimijan tiloissa, tai kaikkien

lopullisten jakelijoiden velvoitetta ottaa takaisin jakelemansa pantilliset pakkaukset riippumatta niiden pakkausmateriaalista ja -muodosta tai oman myyntialueensa laajuudesta.

(143) Tässä asetuksessa olisi otettava huomioon unionissa olemassa olevien pantti- ja palautusjärjestelmien moninaisuus ja varmistettava, että kyseisten järjestelmien teknologista kehitystä ei estetä niin kauan kuin ne täyttävät keräysasteiden nostamisen ja laadukkaamman kierrätyksen varmistamisen edellytykset ja kriteerit.

(144) Pantti- ja palautusjärjestelmiä ei kuitenkaan olisi pakollisesti sovellettava viinien, maustettujen viinituotteiden ja viinin kaltaisten tuotteiden, tislattujen alkoholijuomien eikä asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä I olevassa XVI osassa lueteltujen maidon ja maitotuotteiden pakkauksiin tuotteiden luonteen ja niiden tuotanto- ja jakelujärjestelmien erilaisuuden vuoksi. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin ottaa käyttöön pantti- ja palautusjärjestelmiä, jotka kattavat tällaiset juomapakkaukset, muut juomapakkaukset ja muut kuin juomapakkaukset.

(145) Kertakäyttöisten muovisten juomapullojen ja kertakäyttöisten metallisten juomapakkausten kaikkien pantti- ja palautusjärjestelmien olisi viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2029 täytettävä tässä asetuksessa säädetyt yleiset vähimmäisvaatimukset, lukuun ottamatta sellaisia ennen tämän asetuksen voimaantuloa perustettuja pantti- ja palautusjärjestelmiä, joilla saavutetaan 90 prosentin erilliskeräystavoite viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2029. Kyseisten vaatimusten avulla parannetaan yhdenmukaisuutta, ja ne auttavat nostamaan palautusasteita kaikissa jäsenvaltioissa. Kyseiset vaatimukset on laadittu sidosryhmien näkemysten, asiantuntija-analyysin ja nykyisistä pantti- ja palautusjärjestelmistä opittujen parhaiden käytäntöjen perusteella. Kyseiset vaatimukset on suunniteltu siten, että ne mahdollistavat innovoinnin ja samalla tietyn joustavuuden, jotta ne voidaan mukauttaa paikallisiin olosuhteisiin.

(146) Jäsenvaltioiden, joiden alueilla harjoitetaan vilkasta rajatylittävää liiketoimintaa, olisi varmistettava, että pantti- ja palautusjärjestelmät mahdollistavat asianomaisten jäsenvaltioiden pantti- ja palautusjärjestelmiin kuuluvien pakkausten keräyksen nimetyissä keräyspisteissä, ja niiden olisi pyrittävä mahdollistamaan pantin palauttaminen.

(147) Jäsenvaltioiden, jotka saavuttavat ilman pantti- ja palautusjärjestelmää 80 prosentin keräysasteen kohteena olevien pakkaustyyppien osalta vuonna 2026, olisi voitava pyytää, ettei niiden tarvitse ottaa käyttöön pantti- ja palautusjärjestelmää.

(148) Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää panna pantti- ja palautusjärjestelmä täytäntöön valtiotasoa alemmalla tasolla ottaen huomioon asiaankuuluvan kansallisten hallintoalueiden jakautumisen ja merentakaisten alueiden erityistilanteen, kunhan ne osoittavat tällaisen järjestelmän ympäristösuorituskyvyn ja taloudellisen suorituskyvyn ja sen täyden johdonmukaisuuden tässä asetuksessa asetetun kertakäyttöisten muovisten juomapullojen ja metallisten juomapakkausten 90 prosentin keräysasteen kanssa.

(149) Jäsenvaltioiden olisi erityisenä pakkausjätteen syntymisen ehkäisemistoimenpiteenä edistettävä aktiivisesti uudelleenkäyttö- ja uudelleentäyttöratkaisuja. Niiden olisi tuettava uudelleenkäyttö- ja uudelleentäyttöjärjestelmien perustamista ja seurattava niiden toimintaa ja hygieniavaatimusten noudattamista. Jäsenvaltioita kannustetaan myös toteuttamaan muita toimenpiteitä, kuten ottamaan käyttöön uudelleenkäytettävien pakkausmuotojen pantti- ja palautusjärjestelmiä, tarjoamaan taloudellisia kannustimia tai asettamaan vaatimuksia lopullisille jakelijoille, jotta nämä asettaisivat tietyn prosenttiosuuden muista kuin uudelleenkäyttöä koskevien tavoitteiden ja uudelleentäyttöä koskevien velvoitteiden piiriin kuuluvista tuotteista saataville uudelleenkäytettävissä pakkauksissa tai täyttämällä pakkauksen uudelleen, edellyttäen, että tällaiset vaatimukset eivät johda sisämarkkinoiden hajanaisuuteen eivätkä luo kaupan esteitä.

(150) Keräystä, lajittelua, uudelleenjakelua täyttäjille ja puhdistusta koskevat vaatimukset ovat luonteeltaan täysin erilaiset kertakäyttöisten pakkausten pantti- ja palautusjärjestelmissä ja panttiin perustuvissa uudelleenkäyttöjärjestelmissä. Sen vuoksi pantti- ja palautusjärjestelmiä koskevia vähimmäisvaatimuksia ei olisi sovellettava panttiin perustuviin uudelleenkäyttöjärjestelmiin. Sen sijaan uudelleenkäyttöjärjestelmiin olisi sovellettava erityisiä vaatimuksia.

(151) Direktiiviä 94/62/EY muutettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2018/852 ([40]), jossa jäsenvaltioille asetetaan kierrätystavoitteita vuosiksi 2025 ja 2030. Kyseiset tavoitteet ja niiden laskentasäännöt olisi pidettävä voimassa. Vaikka otetaan huomioon kunkin jäsenvaltion erilainen lähtökohta kierrätystavoitteiden osalta ja tässä asetuksessa ehdotetaan toimenpiteitä, joilla helpotetaan kyseisten tavoitteiden saavuttamista, vuodeksi 2030 asetettujen kierrätystavoitteiden saavuttamisen määräaikoja olisi edelleen voitava lykätä tietyin edellytyksin. Komissiolle olisi kuitenkin siirrettävä valta hylätä jäsenvaltion toimittama tarkistettu täytäntöönpanosuunnitelma.

([40]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/852, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun direktiivin 94/62/EY muuttamisesta (EUVL L 150, 14.6.2018, s. 141).

(152) Direktiivissä 94/62/EY edellytetään, että komissio tarkastelee uudelleen vuodeksi 2030 asetettuja pakkausten kierrätystavoitteita niiden pitämiseksi voimassa tai tarvittaessa tiukentamiseksi. Vuodeksi 2030 asetettuja tavoitteita ei kuitenkaan ole vielä aiheellista muuttaa, koska näyttö osoittaa, että joillakin jäsenvaltioilla on edelleen vaikeuksia myös nykyisten tavoitteiden saavuttamisessa. Kyseisestä syystä olisi otettava käyttöön toimenpiteitä, joilla valmistajia kannustetaan saattamaan markkinoille kierrätettävämpiä pakkauksia ja autetaan siten jäsenvaltioita saavuttamaan kierrätystavoitteet. Tulevaisuudessa komissiolle olisi toimitettava yksityiskohtaisemmat tiedot pakkausten ja pakkausjätteen kierrätysvirroista. Kyseisten tietojen toimittamisen myötä komissio voi tarkastella tavoitteita uudelleen ja päättää niiden voimassa pitämisestä tai tiukentamisesta. Jotta voidaan ottaa huomioon pakkausten kierrätettävyyden parantamiseksi toteutettujen toimenpiteiden vaikutukset, uudelleentarkastelu olisi tehtävä aikaisintaan tämän asetuksen suunniteltua yleistä arviointia suoritettaessa eli aikaisintaan seitsemän vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta. Kyseisessä uudelleentarkastelussa olisi kiinnitettävä huomiota myös mahdollisuuteen ottaa käyttöön uusia, nykyistä yksityiskohtaisempia tavoitteita.

(153) Kierrätystavoitteet olisi laskettava kierrätykseen tulevan pakkausjätteen painon mukaan. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava kierrätetystä pakkausjätteestä kerättyjen tietojen luotettavuus ja oikeellisuus. Kierrätetyksi luetun pakkausjätteen tosiasiallisen punnitsemisen olisi yleensä tapahduttava siinä vaiheessa, kun pakkausjäte tulee kierrätykseen. Hallinnollisen rasitteen keventämiseksi jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava tiukoin edellytyksin ja yleissäännöstä poiketen määrittää kierrätetyn pakkausjätteen paino punnitsemalla mahdollisen lajittelutoimen tuotos, jota oikaistaan ottamalla huomioon ennen jätteen tuloa kierrätykseen tapahtuvan hävikin keskimääräinen hävikkiaste. Materiaalihävikkiä, jota tapahtuu ennen jätteen tuloa kierrätykseen, esimerkiksi lajittelun tai muun valmistelutoimen tuloksena, ei olisi sisällytettävä kierrätetyksi ilmoitetun jätteen määrään. Kyseinen hävikki voidaan määrittää sähköisten rekisterien, teknisten eritelmien, eri jätevirtojen keskimääräisten hävikkiasteiden laskemista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen tai muiden vastaavien toimenpiteiden perusteella. Jäsenvaltioiden olisi sisällytettävä tiedot tällaisista toimenpiteistä laaduntarkastusraportteihin, jotka on liitettävä tietoihin, jotka ne toimittavat komissiolle jätteen kierrätyksestä. Keskimääräiset hävikkiasteet olisi määritettävä mieluiten yksittäisten lajittelulaitosten tasolla, ja ne olisi ilmoitettava erilaisten tärkeimpien jätelajien, jätteen eri lähteiden (kuten kotitaloudet tai kauppa), eri keräysjärjestelmien ja erilaisten lajitteluprosessien mukaan. Keskimääräisiä hävikkiasteita olisi käytettävä ainoastaan tapauksissa, joissa muuta luotettavaa tietoa ei ole saatavilla, erityisesti jätteen siirron ja viennin yhteydessä. Kierrätetyksi ilmoitetun jätteen painosta ei olisi vähennettävä materiaalien tai aineiden painohävikkiä, joka aiheutuu kierrätystoimeen, jonka aikana pakkausjäte tosiasiallisesti uudelleenkäsitellään tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi, sisältyvistä mekaanisista tai kemiallisista muuntamisprosesseista.

(154) Kun kierrätysasteen laskentaa sovelletaan biohajoavan pakkausjätteen aerobiseen tai anaerobiseen käsittelyyn, aerobiseen tai anaerobiseen käsittelyyn tulevan jätteen määrä voidaan lukea kierrätetyksi edellyttäen, että tällaisen käsittelyn tuotosta käytetään kierrätettynä tuotteena, materiaalina tai aineena. Tällaisen käsittelyn tuotoksena saadaan useimmiten kompostia tai mädätettä, mutta myös muunlainen tuotos voitaisiin ottaa huomioon edellyttäen, että se sisältää vastaavan määrän kierrätysmateriaalin osuutta suhteessa käsitellyn biohajoavan pakkausjätteen määrään. Muissa tapauksissa biohajoavan pakkausjätteen uudelleenkäsittelyä materiaaleiksi, joita on määrä käyttää polttoaineina tai muutoin energian tuottamiseksi, jotka loppukäsitellään tai joita on määrä käyttää muihin toimiin, jotka eivät ole kierrätystä ja joilla on sama tarkoitus kuin jätteen hyödyntämisellä, ei kierrätyksen määritelmän mukaisesti olisi otettava huomioon kierrätystavoitteiden saavuttamisessa.

(155) Kun pakkausjätemateriaalit lakkaavat olemasta jätettä ennen tosiasiallista uudelleenkäsittelyä toteutetun valmistelutoimen tuloksena, tällaiset materiaalit olisi luettava kierrätetyiksi edellyttäen, että ne on tarkoitus uudelleenkäsitellä tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi joko niiden alkuperäiseen tai muuhun tarkoitukseen. Materiaaleja, joita ei enää luokitella jätteeksi ja joita on määrä käyttää polttoaineina tai muutoin energian tuottamiseksi tai maantäyttöön tai jotka loppukäsitellään taikka joita on määrä käyttää muihin toimiin, jotka eivät ole kierrätystä ja joilla on sama tarkoitus kuin jätteen hyödyntämisellä, ei olisi otettava huomioon kierrätystavoitteiden saavuttamisessa.

(156) Vahvistaessaan menetelmän kierrätysmateriaalin osuuden prosenttiosuuden laskemiseksi ja todentamiseksi komission olisi arvioitava saatavilla olevat kierrätysteknologiat ottaen huomioon niiden taloudellinen suorituskyky ja ympäristösuorituskyky, mukaan lukien tuotoksen laatu, jätteen saatavuus, tarvittava energia ja kasvihuonekaasupäästöt sekä muut merkitykselliset ympäristövaikutukset. Komission olisi myös otettava huomioon se, että tällaisia teknologioita voidaan käyttää harhaanjohtavien ympäristöväittämien esittämiseen.

(157) Väitteitä pakkausten ominaisuuksista, joita koskevat oikeudelliset vaatimukset asetetaan tässä asetuksessa, kuten kierrätettävyydestä, kierrätysmateriaalin osuudesta ja uudelleenkäytettävyydestä, olisi esitettävä ainoastaan pakkausten sellaisten ominaisuuksien osalta, jotka ylittävät tässä asetuksessa asetetut sovellettavat vähimmäisvaa-

timukset, ja tässä asetuksessa vahvistettujen menetelmien ja sääntöjen mukaisesti. Tällaisissa väitteissä olisi myös täsmennettävä, koskevatko ne pakkausyksikköä, pakkausyksikön osaa vai kaikkia talouden toimijan markkinoille saattamia pakkauksia.

(158) Jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus ottaa huomioon jätteenpolton jälkeen erotettujen metallien kierrätys sen mukaan, mikä on pakkausjätteen osuus poltetusta jätteestä edellyttäen, että kierrätetyt metallit täyttävät komission täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2019/1004 ([41]) säädetyt tietyt laatukriteerit.

(159) Kun pakkausjätettä viedään unionista kierrätystä varten, sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksia (EY) N:o 1013/2006 ([42]) ja (EU) 2024/1157 ([43]).

(160) Koska uudelleenkäytön avulla vältetään saattamasta markkinoille uusia pakkauksia, markkinoille saatetut uudelleenkäytettävät myyntipakkaukset ja uudelleenkäyttöä varten korjatut puupakkaukset olisi otettava huomioon kutakin pakkauslajia koskevien kierrätystavoitteiden saavuttamisessa. Jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää kyseistä mahdollisuutta laskeakseen kierrätystavoitteiden mukautetun tason ottamalla huomioon enintään viisi prosenttiyksikköä sellaisten ensimmäistä kertaa markkinoille saatettujen uudelleenkäytettävien myyntipakkausten keskimääräisestä osuudesta edeltävien kolmen vuoden aikana, jotka on käytetty uudelleen uudelleenkäyttöjärjestelmässä.

(161) Tuottajien ja tuottajavastuujärjestöjen olisi osaltaan aktiivisesti annettava loppukäyttäjille ja erityisesti kuluttajille tietoa pakkausjätteen syntymisen ehkäisemisestä ja pakkausjätehuollosta. Kyseisissä tiedoissa olisi kerrottava pakkausten uudelleenkäyttöjärjestelyjen saatavuudesta ja siitä, mitä pakkauksissa olevat merkinnät tarkoittavat, sekä annettava muita ohjeita pakkausjätteen oikeaoppisesta käytöstä poistamisesta. Tuottajien ja tuottajavastuujärjestöjen olisi myös kerrottava kuluttajille, että kompostoituvaksi merkitty pakkaus tarkoittaa sitä, että pakkaus on kompostoituva teollisesti valvotuissa olosuhteissa biojätteen käsittelylaitoksissa eikä se sovellu kotikompostoitavaksi. Pakkauksia ei pitäisi poistaa käytöstä roskana. Tuottajien olisi myös kerrottava, että loppukäyttäjillä on tärkeä rooli ympäristön kannalta optimaalisen pakkausjätehuollon varmistamisessa. Tietojen antamisessa kaikille loppukäyttäjille ja pakkauksia koskevassa raportoinnissa olisi hyödynnettävä nykyaikaista tietotekniikkaa. Tiedot olisi annettava joko perinteisin keinoin, kuten sisä- ja ulkotiloihin esille pantavilla julisteilla ja sosiaalisen median kampanjoilla, tai innovatiivisemmilla tavoilla, kuten pakkaukseen kiinnitetyillä QR-koodeilla, joiden avulla pääsee verkkosivustoille.

(162) Kodin ulkopuolinen erilliskeräys on tärkeä tekijä pakkausten keräysasteen lisäämisessä ja niiden käyttökierron parantamisessa. Jäsenvaltioiden ja talouden toimijoiden olisi voitava toteuttaa kodin ulkopuolista erilliskeräystä varten erityisiä toimenpiteitä, jotka on mukautettu kuluttajien olinpaikkaan ja tottumuksiin.

(163) Jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle kultakin kalenterivuodelta tiedot kierrätystavoitteiden edistymisestä. Kevyiden muovisten kantokassien kulutuksen vähentämiseksi toteutettujen toimenpiteiden vaikuttavuuden arvioimiseksi jäsenvaltioiden olisi toimitettava tiedot myös erittäin kevyiden muovisten kantokassien, kevyiden muovisten kantokassien, paksujen muovisten kantokassien ja erittäin paksujen muovisten kantokassien kulutuksesta, jotta voidaan arvioida, onko kyseisten kassien kulutus lisääntynyt kevyiden muovisten kantokassien kulutuksen vähentämiseen tähtäävien toimenpiteiden seurauksena. Jotta voidaan arvioida jäsenvaltioiden käyttöönottamien pakollisten pantti- ja palautusjärjestelmien vaikuttavuutta tai sitä, ovatko jäsenvaltioille myönnetyt vapautukset kyseisten järjestelmien käyttöönottovelvoitteesta perusteltuja, on tärkeää saada jäsenvaltioiden toimittamien tietojen pohjalta tietoa pantti- ja palautusjärjestelmien käyttöönottoa koskevan velvoitteen piiriin kuuluvien pakkausten erilliskeräysasteesta.

(164) Laajamittaista kierrätystä koskevan arviointimenetelmän laatimiseksi jäsenvaltioiden olisi myös toimitettava vuosittain tiedot kierrätetyn pakkausjätteen määrästä pakkausluokittain ja ensimmäistä kertaa jäsenvaltion alueella saataville asetettujen tai sellaisen tuottajan purkamien, joka ei ole loppukäyttäjä, pakkausten määrät pakkausluokittain. Komission olisi koottava ja julkaistava kyseiset tiedot laajamittaisesti kierrätetyn pakkausjätteen vuosittaisen kehityksen seuraamiseksi.

([41]) Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2019/1004, annettu 7 päivänä kesäkuuta 2019, sääntöjen vahvistamisesta jätettä koskevien tietojen laskentaa, todentamista ja toimittamista varten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY mukaisesti ja komission täytäntöönpanopäätöksen C(2012) 2384 kumoamisesta (EUVL L 163, 20.6.2019, s. 66).

([42]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1013/2006, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, jätteiden siirrosta (EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1).

([43]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1157, annettu 11 päivänä huhtikuuta 2024, jätteiden siirroista sekä asetusten (EU) N:o 1257/2013 ja (EU) 2020/1056 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1013/2006 kumoamisesta (EUVL L, 2024/1157, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1157/oj).

(165) Jäsenvaltioiden olisi toimitettava tiedot komissiolle sähköisesti yhdessä laaduntarkastusraportin kanssa. Lisäksi kierrätystavoitteita koskeviin tietoihin olisi liitettävä kertomus, jossa kuvaillaan, mitä toimenpiteitä on toteutettu pakkausjätteen tehokkaan laadunvalvonta- ja jäljitettävyysjärjestelmän luomiseksi.

(166) Jotta voidaan varmistaa raportointivelvoitteiden yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa vahvistaa säännöt niiden tietojen laskemiseksi ja todentamiseksi, jotka koskevat kierrätystavoitteiden saavuttamista tai pantti- ja palautusjärjestelmän piiriin kuuluvien pakkausten erilliskeräysasteita taikka joita tarvitaan laajamittaista kierrätystä koskevaa arviointimenetelmää varten. Kyseisessä täytäntöönpanosäädöksessä olisi myös vahvistettava menetelmä syntyneen pakkausjätteen määrän määrittämiseksi sekä tietojen toimitusmuoto. Lisäksi siinä olisi vahvistettava menetelmä kevyiden muovisten kantokassien vuotuisen kulutuksen laskemiseksi asukasta kohden sekä kyseisten tietojen toimitusmuoto, sillä kyseisiä tietoja tarvitaan muovisia kantokasseja koskevien olennaisten vaatimusten seurannan ja täysimääräisen täytäntöönpanon tueksi, erityisesti sen varmistamiseksi, että erityyppisiä muovisia kantokasseja koskevat pakolliset tiedot toimitetaan eriteltyinä. Kyseisellä täytäntöönpanosäädöksellä olisi korvattava komission päätös 2005/270/EY ([44]) ja komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2018/896 ([45]).

(167) Jotta jäsenvaltioiden ja komission on mahdollista seurata tässä asetuksessa asetettujen tavoitteiden täytäntöönpanoa, jäsenvaltioiden olisi perustettava pakkauksia koskevia tietokantoja ja huolehdittava siitä, että kyseiset tietokannat toimivat hyvin.

(168) Kestävyysvaatimusten tehokas noudattamisen valvonta on olennaista, jotta voidaan taata tasapuolinen kilpailu ja varmistaa, että tämän asetuksen odotetut hyödyt ja sen panos unionin ilmasto-, energia- ja käyttökiertotavoitteiden saavuttamiseen toteutuvat. Sen vuoksi toimivaltaisten viranomaisten olisi pyrittävä vuosittain tarkastamaan oikeellisuudeltaan vähintään osa EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksista. Markkinavalvonnan ja unionin markkinoille saapuvien tuotteiden valvonnan horisontaalisista puitteista annettua asetusta (EU) 2019/1020 olisi sovellettava pakkauksiin, joille on tämän asetuksen nojalla asetettu kestävyysvaatimuksia. Asetuksessa (EU) 2019/1020 säädetyissä markkinavalvontamekanismeissa vahvistetaan tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvät markkinavalvontavaatimukset ja säädetään suojamekanismeista tämän asetuksen noudattamisen tarkistamiseksi pakkausten markkinoille saattamisen osalta.

(169) Pakkaus olisi saatettava markkinoille ainoastaan, jos se ei aiheuta tunnettua riskiä ympäristölle ja ihmisten terveydelle. Markkinavalvontatoimien kohdentamiseksi riskin aiheuttava pakkaus olisi tätä asetusta sovellettaessa määriteltävä pakkaukseksi, joka voisi vaikuttaa haitallisesti ympäristöön tai muihin asiaankuuluvilla vaatimuksilla suojattuihin yleisiin etuihin, koska se ei täytä kestävyysvaatimusta tai koska vastuussa oleva talouden toimija ei noudata kestävyysvaatimusta.

(170) Olisi otettava käyttöön menettely, jolla asianomaisille osapuolille ilmoitetaan riskin aiheuttavien pakkausten osalta suunnitelluista toimenpiteistä. Siinä olisi myös annettava jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisille mahdollisuus toimia aikaisessa vaiheessa tällaisten pakkausten suhteen yhteistyössä asiaankuuluvien talouden toimijoiden kanssa. Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa määrittää, ovatko vaatimustenvastaisia tuotteita koskevat kansalliset toimenpiteet perusteltuja. Komission olisi hyväksyttävä välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät ympäristön tai ihmisten terveyden suojeluun.

(171) Markkinavalvontaviranomaisilla olisi oltava oikeus vaatia talouden toimijoita toteuttamaan korjaavia toimia, jos havaitaan, että joko pakkaus ei ole kestävyys- ja merkintävaatimusten mukainen tai että talouden toimija on rikkonut pakkausten markkinoille saattamista tai markkinoilla saataville asettamista koskevia muita sääntöjä. Jotta voidaan varmistaa talouden toimijoille asetetun, korjaavia toimia koskevan vaatimuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa määrittää, ovatko kansalliset toimenpiteet perusteltuja.

([44]) Komission päätös 2005/270/EY, tehty 22 päivänä maaliskuuta 2005, tietokantajärjestelmään liittyvien taulukoiden vahvistamisesta pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY mukaisesti (EUVL L 86, 5.4.2005, s. 6).

([45]) Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2018/896, annettu 19 päivänä kesäkuuta 2018, kevyiden muovisten kantokassien vuosittaisen kulutuksen laskentamenetelmästä ja päätöksen 2005/270/EY muuttamisesta (EUVL L 160, 25.6.2018, s. 6).

(172) Ihmisten terveyteen liittyvissä huolenaiheissa markkinavalvontaviranomaisten ei olisi arvioitava pakkausmateriaalista ihmisten tai eläinten terveydelle aiheutuvaa riskiä, jos riski siirtyy pakkausmateriaalista pakattuihin tuotteisiin, vaan ilmoitettava siitä viranomaisille, joilla on toimivalta valvoa kyseistä riskiä ja jotka on nimetty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/625 ([46]), asetusten (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 tai (EU) 2019/6 tai direktiivin 2001/83/EY nojalla.

(173) Julkisten hankintojen osuus unionin BKT:stä on 14 prosenttia. Ilmastoneutraaliuden saavuttamista, energia- ja resurssitehokkuuden parantamista sekä kansanterveyttä ja luonnon monimuotoisuutta suojelevaan kiertotalouteen siirtymistä koskevien tavoitteiden edistämiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa velvoittaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2014/24/EU ([47]) ja 2014/25/EU ([48]) määritellyt hankintaviranomaiset ja -yksiköt mukauttamaan julkiset hankintansa sellaisten erityisten ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevien pakollisten vähimmäisvaatimusten mukaisiksi, jotka asetetaan tämän asetuksen nojalla annettavissa täytäntöönpanosäädöksissä. Vapaaehtoisuuden sijaan pakollisilla vaatimuksilla olisi varmistettava, että julkisten varojen käytöllä on mahdollisimman suuri vipuvaikutus kestävyyden kannalta parempien pakkausten kysynnän lisäämiseksi. Vaatimusten olisi oltava läpinäkyviä, objektiivisia ja syrjimättömiä. Jäsenvaltioiden olisi voitava viitata teknisiin eritelmiin, valintaperusteisiin tai sopimuksen toteuttamisen ehtoihin julkisia hankintoja koskevissa vaatimuksissaan, eikä kyseisten vaatimusten olisi oltava pakko täyttyä yhtä aikaa. Hankintaviranomaisten ja -yksiköiden olisi voitava antaa säännöksiä, joilla ylitetään tässä asetuksessa säädetyt ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevat vähimmäisvaatimukset, kunhan ne noudattavat SEUT-sopimuksessa vahvistettuja yleisiä sääntöjä ja toimivat tämän asetuksen mukaisesti.

(174) Sisämarkkinoiden toiminnan turvaamiseksi ja tasapuolisten toimintaedellytysten luomiseksi on tarpeen varmistaa, että unionin markkinoille tulevat kolmansista maista peräisin olevat pakkaukset ovat tämän asetuksen mukaisia riippumatta siitä, tuodaanko ne pelkkinä pakkauksina vai pakatun tuotteen yhteydessä. Erityisesti on tarpeen varmistaa, että valmistajat ovat suorittaneet asianmukaiset vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt kyseisten pakkausten osalta. Ensisijaisesti olisi pyrittävä siihen, että markkinavalvontaviranomaiset ja talouden toimijat tekevät yhteistyötä markkinoilla. Vaikka asetuksen (EU) 2019/1020 25 artiklan 1 kohdan nojalla nimettyjen viranomaisten toimet voivat kohdistua mihin tahansa unionin markkinoille tuleviin pakkauksiin, niiden olisi keskityttävä ensisijaisesti pakkauksiin, joihin sovelletaan markkinavalvontaviranomaisten toteuttamia kieltotoimenpiteitä. Jos markkinavalvontaviranomaiset toteuttavat tällaisia kieltotoimenpiteitä eivätkä kieltotoimenpiteet rajoitu kansalliselle alueelle, kyseisten viranomaisten olisi toimitettava unionin markkinoille tulevien pakkausten valvontaa varten nimetyille viranomaisille tarvittavat tiedot tällaisten vaatimustenvastaisten pakkausten tunnistamiseksi rajalla, mukaan lukien tiedot pakatuista tuotteista ja talouden toimijoista, jotta unionin markkinoille tuleviin tuotteisiin voidaan soveltaa riskiperusteista lähestymistapaa. Tällaisissa tapauksissa tulli pyrkii tunnistamaan ja pysäyttämään kyseiset pakkaukset rajalla.

(175) Tarkastusprosessin optimoimiseksi ja keventämiseksi unionin ulkorajoilla on tarpeen mahdollistaa automaattinen tiedonsiirto tieto- ja viestintäjärjestelmän ja tullijärjestelmien välillä. Olisi erotettava toisistaan käyttötarkoituksen perusteella kaksi erilaista tiedonsiirtoa. Ensinnäkin tiedot kieltotoimenpiteistä, joita markkinavalvontaviranomaiset ovat päättäneet toteuttaa havaittuaan vaatimustenvastaisen pakkauksen, olisi toimitettava tieto- ja viestintäjärjestelmästä tullille, jotta ulkorajoilla suoritettavaa valvontaa varten nimetyt viranomaiset voivat käyttää kyseisiä tietoja sellaisten pakkausten tunnistamiseksi, joihin tällaisia kieltotoimenpiteitä olisi sovellettava. Kyseisiin ensin mainittuihin tiedonsiirtoihin olisi käytettävä komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447 ([49]) 36 artiklassa

([46]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/625, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus) (EUVL L 95, 7.4.2017, s. 1).

([47]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

([48]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/25/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 243).

([49]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2447, annettu 24 päivänä marraskuuta 2015, unionin tullikoodeksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 343, 29.12.2015, s. 558).

asetettua sähköistä tullialan riskinhallintajärjestelmää, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tullialan riskinhallintaympäristön mahdollista tulevaa kehitystä. Toiseksi tilanteessa, jossa tulliviranomaiset havaitsevat vaatimustenvastaisia pakkauksia, on tarpeen toteuttaa asianhallintatoimenpiteitä muun muassa keskeyttämistä koskevan ilmoituksen, markkinavalvontaviranomaisten päätöksen ja tullin toteuttamien toimien tulosten välittämiseksi. EU:n tullialan yhdennetty palveluympäristö tukee kyseisiä jälkimmäisiä tiedonsiirtoja tieto- ja viestintäjärjestelmän ja kansallisten tullijärjestelmien välillä.

(176) Jotta voidaan varmistaa markkinavalvontaviranomaisten ja tulliviranomaisten välisen viestinnän yhteenliitännän yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa määrittää menettelysäännöt ja täytäntöönpanojärjestelyjen yksityiskohdat, mukaan lukien toiminnot, tietokokonaisuudet ja tietojenkäsittely, sekä säännöt henkilötietojen käsittelyä, luottamuksellisuutta ja rekisterinpitoa varten kyseisen yhteenliitännän yhteydessä.

(177) On erityisen tärkeää, että hyväksyessään delegoituja säädöksiä SEUT 290 artiklan mukaisesti komissio toteuttaa valmisteluvaiheessa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ([50]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä. Näitä delegoituja säädöksiä laatiessaan komission olisi otettava huomioon tieteellinen tai muu saatavilla oleva tekninen tieto, mukaan lukien asiaankuuluvat kansainväliset standardit.

(178) Komissiolle tällä asetuksella siirrettyä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([51]) mukaisesti.

(179) Sen varmistamiseksi, että direktiivin (EU) 2019/904 tuotevaatimuksia voidaan seurata ja niiden noudattamista valvoa ja että niihin sovelletaan asianmukaista markkinavalvontaa, asetusta (EU) 2019/1020 olisi muutettava sisällyttämällä direktiivi (EU) 2019/904 sen soveltamisalaan. Muovisten juomapullojen sisältämää kierrätysmuovin osuutta koskevia, 1 päivänä tammikuuta 2030 voimaan tulevia vaatimuksia koskevat säännökset ja niitä vastaavat raportointivaatimukset olisi poistettava direktiivistä (EU) 2019/904, koska tätä asiaa säännellään yksinomaan tällä asetuksella.

(180) Tässä asetuksessa vahvistetaan kaikkiin pakkauksiin sovellettavat yleiset säännöt. Kuitenkin direktiivin (EU) 2019/904 soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen kertakäyttöisten muovituotteiden, kuten muovisten kantokassien, juomakuppien sekä elintarvike- ja juomapakkausten, mukaan lukien pullot, katsotaan olevan pakkauksia. Direktiivi (EU) 2019/904 on erityissäännös (*lex specialis*) suhteessa tähän asetukseen. Jos direktiivi (EU) 2019/904 ja tämä asetus ovat keskenään ristiriidassa, direktiiviä (EU) 2019/904 olisi sovellettava ensisijaisesti sen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa. Direktiivissä (EU) 2019/904 edellytetään, että jäsenvaltiot toteuttavat toimenpiteitä, mukaan lukien kaupan pitämisen rajoitukset, joilla vähennetään tiettyjen kertakäyttöisten muovituotteiden kulutusta. Tällaisia kaupan pitämisen rajoituksia olisi sovellettava, ja niiden olisi oltava ensisijaisia, jos ne ovat ristiriidassa jonkin tämän asetuksen säännöksen kanssa. Tässä asetuksessa säädetään rajoituksesta, joka koskee liitteessä V olevassa 3 kohdassa lueteltujen muovituotteiden saattamista markkinoille, kun taas direktiivin (EU) 2019/904 mukaan jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet kyseisten kertakäyttöisten muovituotteiden kulutuksen vähentämisen saavuttamiseksi. Koska direktiivin (EU) 2019/904 mukaiset kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteet voivat olla vähemmän rajoittavia kuin markkinoille saattamista koskeva kielto, tämän asetuksen olisi oltava ensisijainen direktiiviin (EU) 2019/904 nähden tällaisten pakkauksen määritelmään kuuluvien tuotteiden osalta kertakäyttöisten muovipakkausten vähentämisen tehostamiseksi ja kertakäyttöisten muovipakkausten määrän vähentämiseksi ympäristössä. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden ei olisi voitava hyväksyä vapautusta direktiivissä (EU) 2019/904 säädetystä kiellosta saattaa vaahdotetusta polystyreenistä valmistettuja pakkauksia markkinoille. Tämän huomioon ottamiseksi direktiivi (EU) 2019/904 olisi muutettava vastaavasti.

(181) Koska tällä asetuksella ei säännellä pakkausten muoviosien sisältämää kierrätysmateriaalin osuutta ennen 1 päivää tammikuuta 2030, sellaisten direktiivin (EU) 2019/904 säännösten, jotka koskevat muovisten juomapullojen kierrätysmateriaalin osuutta koskevia vaatimuksia, olisi pysyttävä voimassa kyseiseen päivämäärään asti.

(182) Jotta voidaan lisätä yleistä luottamusta markkinoille saatettuihin pakkauksiin erityisesti kestävyysvaatimusten noudattamisen osalta, talouden toimijoille, jotka saattavat markkinoille vaatimustenvastaisia pakkauksia tai jotka jättävät noudattamatta niille asetettuja velvoitteita, olisi määrättävä seuraamuksia. Tästä syystä on tarpeen, että jäsenvaltiot säätävät kansallisessa lainsäädännössään tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista, jos tätä asetusta ei noudateta.

([50]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.
([51]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(183) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 19 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että jäsenvaltiot säätävät tarvittavista muutoksenhakukeinoista tehokkaan oikeussuojan takaamiseksi unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla, mukaan lukien jäsenvaltioiden tuomioistuimet. Jäsenvaltioiden olisi tältä osin varmistettava, että asianomaisilla henkilöillä, kuten luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä, jotka ovat tehneet valituksen tai ilmoittaneet pakkauksen, joko itsenäisenä pakkauksena tai pakatun tuotteen yhteydessä, väitetystä tämän asetuksen noudattamatta jättämisestä, on muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus niiden velvoitteiden mukaisesti, joista jäsenvaltiot ovat sopineet tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa Århusissa 25 päivänä kesäkuuta 1998 tehdyn yleissopimuksen ([52]), jäljempänä 'Århusin yleissopimus', osapuolina.

(184) Komission olisi tehtävä tätä asetusta koskeva arviointi. Arviointi olisi paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 22 kohdan nojalla tehtävä viiden eri kriteerin eli tehokkuuden, tuloksellisuuden, merkityksellisyyden, johdonmukaisuuden ja unionin tasolla saatavan lisäarvon perusteella, ja sen olisi oltava pohjana mahdollisten jatkotoimien vaikutusten arvioinneille. Komission olisi toimitettava Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle kertomus tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja sen vaikutuksista pakkausten ympäristökestävyyteen ja sisämarkkinoiden toimintaan.

(185) On tarpeen antaa riittävästi aikaa, jotta talouden toimijat voivat mukauttaa toimintonsa täyttääkseen tämän asetuksen mukaiset velvollisuutensa ja sen vaatimukset. Vastaavasti on tarpeen antaa riittävästi aikaa, jotta jäsenvaltiot voivat toteuttaa hallinnolliset toimenpiteet, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat huolehtia lupamenettelyjen järjestämisestä samalla kun huolehditaan jatkuvuudesta talouden toimijoiden kannalta, ja perustaa tämän asetuksen soveltamisessa tarvittavan hallintoinfrastruktuurin. Tämän asetuksen soveltamista olisi siksi lykättävä päivään, johon mennessä kyseiset valmistelut on voitu kohtuudella saattaa päätökseen. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten, jäljempänä 'pk-yritykset', tukemiseen niille tässä asetuksessa asetettujen velvoitteiden ja vaatimusten noudattamisessa, mukaan lukien komission antama ohjeistus talouden toimijoille vaatimusten noudattamisen helpottamiseksi keskittyen erityisesti pk-yrityksiin.

(186) Kyseisten sitoumusten täyttämiseksi sekä kunnianhimoisen ja yhdenmukaisen pakkauksia koskevan kehyksen luomiseksi on tarpeen antaa asetus, jossa vahvistetaan pakkauksia koskevat vaatimukset, jotka kattavat koko niiden elinkaaren. Direktiivi 94/62/EY olisi sen vuoksi kumottava.

(187) Direktiivi 94/62/EY olisi kumottava tämän asetuksen soveltamispäivästä alkaen. Jotta varmistetaan sujuva siirtyminen ja jatkuvuus siihen asti, että komissio hyväksyy uudet säännöt tämän asetuksen nojalla, sekä jatkuvuus unionin omien varojen järjestelmän soveltamisessa kierrättämättömään muovipakkausjätteeseen perustuvien omien varojen osalta, tietyt kyseisen direktiivin mukaiset velvoitteet, jotka liittyvät merkintöihin, kierrätystavoitteisiin ja tietojen toimittamiseen komissiolle, olisi pidettävä voimassa tietyn ajan.

(188) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli parantaa pakkausten ympäristökestävyyttä ja varmistaa pakkausten vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla, vaan ne voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan pakkausten koko elinkaaren kattavat ympäristökestävyys- ja merkintävaatimukset, joiden mukaisesti pakkauksia voidaan saattaa markkinoille. Siinä vahvistetaan myös vaatimuksia, jotka koskevat

([52]) EUVL L 124, 17.5.2005, s. 4.

laajennettua tuottajan vastuuta, pakkausjätteen syntymisen ehkäisemistä, kuten tarpeettoman pakkaamisen vähentämistä ja uudelleenkäytettäviä ja uudelleentäytettäviä pakkauksia, sekä pakkausjätteen keräystä ja käsittelyä, mukaan lukien kierrätys.

2. Tällä asetuksella edistetään sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa yhdenmukaistamalla pakkauksia ja pakkausjätettä koskevia kansallisia toimenpiteitä, jotta ehkäistään kaupan esteitä sekä kilpailun vääristymistä ja rajoittamista unionissa ja samalla ehkäistään tai vähennetään pakkausten ja pakkausjätteen haitallisia vaikutuksia ympäristöön ja ihmisten terveyteen ympäristönsuojelun korkean tason pohjalta.

3. Tällä asetuksella edistetään kiertotalouteen siirtymistä ja ilmastoneutraaliuden saavuttamista viimeistään vuonna 2050 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119 ([53]) mukaisesti vahvistamalla direktiivin 2008/98/EY 4 artiklassa asetetun jätehierarkian, jäljempänä 'jätehierarkia', mukaisia toimenpiteitä.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin pakkauksiin riippumatta käytetystä materiaalista sekä kaikkeen pakkausjätteeseen riippumatta siitä, käytetäänkö tällaisia pakkauksia tai syntyykö tällainen pakkausjätettä teollisuudessa, muussa valmistuksessa, vähittäiskaupassa tai jakelussa, toimistoissa, palvelujen tarjoamisessa tai kotitalouksissa.

2. Tätä asetusta sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta vaarallisen jätteen jätehuoltoon liittyvien direktiivin 2008/98/EY säännösten sekä pakkauksia koskevien unionin sääntelyvaatimusten, kuten turvallisuutta, laatua, terveyden suojelua ja pakattujen tuotteiden hygieniaa koskevien vaatimusten, sekä kuljetukseen liittyvien vaatimusten soveltamista. Jos tämä asetus kuitenkin on ristiriidassa direktiivin 2008/68/EY kanssa, sovelletaan direktiiviä 2008/68/EY.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) 'pakkauksella' riippumatta siitä, mistä materiaaleista se on valmistettu, esinettä, joka on tarkoitettu talouden toimijan käyttöön tuotteiden säilyttämiseen tai suojaamiseen tai mahdollistamaan niiden käsittely, toimitus tai esillepano toista toimijaa tai loppukäyttäjää varten ja joka voidaan luokitella pakkausmuodon mukaan sen tehtävän, materiaalin ja suunnittelun perusteella, mukaan lukien:

   a) esine, joka on välttämätön varsinaisen tuotteen säilytykseen, tukemiseen tai säilyttämiseen sen elinkaaren aikana mutta joka ei kuitenkaan ole kiinteä osa varsinaista tuotetta ja joka on tarkoitettu käytettäväksi, kulutettavaksi tai poistettavaksi käytöstä yhdessä varsinaisen tuotteen kanssa;

   b) edellä a alakohdassa tarkoitetun esineen osa tai siihen liitetty lisäosa, joka on liitetty esineeseen;

   c) edellä a alakohdassa tarkoitettuun esineeseen suoraan ripustettu tai kiinnitetty lisäosa, joka täyttää pakkauksen tehtävän mutta joka ei kuitenkaan ole kiinteä osa varsinaista tuotetta ja joka on tarkoitettu käytettäväksi, kulutettavaksi tai poistettavaksi käytöstä yhdessä varsinaisen tuotteen kanssa;

   d) esine, joka on suunniteltu ja tarkoitettu täytettäväksi myyntipaikassa varsinaisen tuotteen jakelua varten ja josta käytetään myös nimitystä 'palvelupakkaus';

   e) kertakäyttöesine, joka myydään ja täytetään tai on suunniteltu ja tarkoitettu täytettäväksi myyntipaikassa ja joka täyttää pakkauksen tehtävän;

   f) läpäisevä teepussi, kahvityyny tai muu juomapussi tai käytön aikana pehmeäksi muuttuva yksittäisannospakkaus, joka sisältää teetä, kahvia tai muuta juomaa ja joka on tarkoitettu käytettäväksi ja poistettavaksi käytöstä yhdessä varsinaisen tuotteen kanssa;

([53]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

g) teetä, kahvia tai muuta juomaa sisältävä läpäisemätön yksittäisannospakkaus, joka on tarkoitettu käytettäväksi keittimessä ja joka käytetään ja poistetaan käytöstä yhdessä varsinaisen tuotteen kanssa;

2) ’jätteellä’ direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä jätettä; uudelleenkäytettäviä pakkauksia, jotka on lähetetty kunnostukseen, ei katsota jätteeksi;

3) ’mukaan otettavalla pakkauksella’ palvelupakkausta, joka täytetään palvelumyyntipaikalla juomilla tai valmiilla elintarvikkeilla, jotka pakataan kuljetusta varten, jotka on tarkoitettu kulutettaviksi välittömästi muualla, jotka eivät edellytä muuta valmistusta ja jotka nautitaan tavallisesti suoraan pakkauksesta;

4) ’alkutuotannon pakkauksella’ esinettä, joka on suunniteltu ja tarkoitettu käytettäväksi pakkauksina Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002 ([54]) määritellystä alkutuotannosta peräisin oleville jalostamattomille tuotteille;

5) ’myyntipakkauksella’ pakkausta, jonka on tarkoitus muodostaa myyntipaikassa tuotteesta ja pakkauksesta koostuva myyntiyksikkö loppukäyttäjälle;

6) ’ryhmäpakkauksella’ pakkausta, jonka on tarkoitus muodostaa tietystä määrästä myyntiyksiköitä koostuva ryhmä myyntipaikassa riippumatta siitä, myydäänkö myyntiyksiköistä koostuva ryhmä sellaisenaan loppukäyttäjälle vai käytetäänkö sitä hyllyjen täyttämisen helpottamiseksi myyntipaikassa tai varastointi- tai jakeluyksikkönä, ja joka on mahdollista poistaa tuotteesta ilman, että tuotteen ominaisuudet muuttuvat;

7) ’kuljetuspakkauksella’ pakkausta, jonka tarkoituksena on helpottaa yhden tai useamman myyntiyksikön tai myyntiyksiköistä koostuvan ryhmän käsittelyä ja kuljetusta siten, että voidaan välttää tuotteiden vaurioituminen käsittelyssä ja kuljetuksessa, lukuun ottamatta maantie-, rautatie-, meri- ja lentokuljetuksessa käytettäviä kontteja;

8) ’verkkokaupassa käytettävällä pakkauksella’ kuljetuspakkausta, jota käytetään tuotteiden toimittamiseen verkkokaupassa tai muussa etämyynnissä loppukäyttäjälle;

9) ’asettamisella saataville markkinoilla’ pakkauksen, joko tyhjänä tai tuotteen kanssa, toimittamista liiketoiminnan yhteydessä unionin markkinoille jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta;

10) ’markkinoille saattamisella’ pakkauksen, joko tyhjänä tai tuotteen kanssa, asettamista ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla;

11) ’asettamisella saataville jäsenvaltion alueella’ pakkauksen, joko tyhjänä tai tuotteen kanssa, toimittamista liiketoiminnan yhteydessä jäsenvaltion alueelle jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta;

12) ’talouden toimijalla’ valmistajaa, toimittajaa, maahantuojaa, jakelijaa, valtuutettua edustajaa, lopullista jakelijaa ja jakelupalvelujen tarjoajaa;

13) ’valmistajalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa pakkauksia tai pakattuja tuotteita; kuitenkin niin, että

a) jos luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö suunnitteluttaa tai valmistuttaa pakkauksen tai pakatun tuotteen omalla nimellään tai tavaramerkillään, riippumatta siitä, onko pakkauksessa tai pakatussa tuotteessa näkyvissä mahdollisia muita tavaramerkkejä, ’valmistajalla’ tarkoitetaan kyseistä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jollei b alakohdasta muuta johdu;

b) jos luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka suunnitteluttaa tai valmistuttaa pakkauksen tai pakatun tuotteen omalla nimellään tai tavaramerkillään, kuuluu suosituksessa 2003/361/EY, sellaisena kuin sitä sovelletaan 11 päivänä helmikuuta 2025, esitetyn mikroyritystä koskevan määritelmän piiriin, ja luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka toimittaa pakkauksen luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, joka suunnitteluttaa tai valmistuttaa pakkauksen omalla nimellään tai tavaramerkillään, sijaitsee samassa jäsenvaltiossa, ’valmistajalla’ tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka toimittaa pakkauksen;

([54]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

14) ’etäsopimuksella’ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/83/EU ([55]) 2 artiklan 7 kohdassa määriteltyä etäsopimusta;

15) ’tuottajalla’ valmistajaa, maahantuojaa tai jakelijaa, johon käytetystä myyntitavasta riippumatta, mukaan lukien etäsopimukset, soveltuu yksi seuraavista:

a) valmistaja, maahantuoja tai jakelija on sijoittautunut jäsenvaltioon ja asettaa ensimmäistä kertaa kyseisen jäsenvaltion alueelta ja kyseisellä samalla alueella saataville kuljetuspakkauksen, palvelupakkauksen tai alkutuotannon pakkauksen joko kertakäyttöisenä pakkauksena tai uudelleenkäytettävänä pakkauksena; tai

b) valmistaja, maahantuoja tai jakelija on sijoittautunut jäsenvaltioon ja asettaa ensimmäistä kertaa kyseisen jäsenvaltion alueelta ja kyseisellä samalla alueella saataville tuotteita, jotka on pakattu johonkin muuhun kuin a alakohdassa tarkoitettuun pakkaukseen; tai

c) valmistaja, maahantuoja tai jakelija on sijoittautunut jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan ja asettaa ensimmäistä kertaa toisen jäsenvaltion alueella suoraan loppukäyttäjien saataville kuljetuspakkauksen, palvelupakkauksen tai alkutuotannon pakkauksen, joko kertakäyttöisenä pakkauksena tai uudelleenkäytettävänä pakkauksena; tai

d) valmistaja, maahantuoja tai jakelija on sijoittautunut jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan ja asettaa ensimmäistä kertaa toisen jäsenvaltion alueella suoraan loppukäyttäjien saataville tuotteen, joka on pakattu muuhun pakkaukseen kuin c alakohdassa tarkoitettuun pakkaukseen; tai

e) valmistaja, maahantuoja tai jakelija on sijoittautunut jäsenvaltioon ja purkaa pakattuja tuotteita olematta loppukäyttäjä, paitsi jos joku toinen henkilö on a, b, c tai d alakohdassa määritelty tuottaja;

16) ’toimittajalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka toimittaa pakkauksia tai pakkausmateriaaleja valmistajalle;

17) ’maahantuojalla’ unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saattaa kolmannesta maasta tuotavan pakkauksen markkinoille;

18) ’jakelijalla’ muuta sellaista toimitusketjuun kuuluvaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä kuin valmistajaa tai maahantuojaa, joka asettaa pakkauksen saataville markkinoilla;

19) ’valtuutetulla edustajalla’ unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on valmistajan antama kirjallinen toimeksianto hoitaa valmistajan puolesta tietyt tehtävät valmistajalle tämän asetuksen nojalla kuuluvien velvoitteiden osalta;

20) ’laajennettua tuottajan vastuuta varten valtuutetulla edustajalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa tuottaja asettaa pakkauksen tai pakatun tuotteen ensimmäistä kertaa saataville kyseisen jäsenvaltion alueella tai jossa se purkaa pakattuja tuotteita olematta loppukäyttäjä ja joka ei ole sama kuin se jäsenvaltio tai kolmas maa, johon tuottaja on sijoittautunut, ja jonka tuottaja on nimennyt direktiivin 2008/98/EY 8 a artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti täyttämään kyseisen tuottajan tämän asetuksen VIII luvun mukaiset velvoitteet;

21) ’lopullisella jakelijalla’ toimitusketjuun kuuluvaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka toimittaa pakattuja tuotteita, myös uudelleenkäytön kautta, tai tuotteita, jotka voidaan ostaa uudelleentäyttämällä, loppukäyttäjille;

22) ’kuluttajalla’ luonnollista henkilöä, joka toimii muussa kuin elinkeino-, liike- tai ammattitoimintaansa kuuluvassa tarkoituksessa;

23) ’loppukäyttäjällä’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka asuu unionissa tai on sijoittautunut unioniin ja jonka saataville tuote on asetettu kuluttajana taikka ammattimaisena loppukäyttäjänä tämän harjoittaman teollisen tai ammattitoiminnan puitteissa ja joka ei enää aseta kyseistä tuotetta saataville markkinoilla samassa muodossa;

([55]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/83/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, kuluttajan oikeuksista, neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/44/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 85/577/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 64).

24) ’yhdistelmämateriaalipakkauksella’ pakkausyksikköä, joka on tehty kahdesta tai useammasta eri materiaalista, jotka kuuluvat pääpakkausmateriaalin painoon, joita ei voida erottaa käsin ja jotka muodostavat näin yhden yhtenäisen kokonaisuuden, paitsi jos jonkun materiaalin osuus pakkausyksiköstä on vähäpätöinen ja joka tapauksessa korkeintaan 5 prosenttia pakkausyksikön kokonaismassasta sekä lukuun ottamatta merkintöjä, maaleja, musteita, liimoja ja lakkoja; tämä ei vaikuta direktiivin (EU) 2019/904 soveltamiseen;

25) ’pakkausjätteellä’ pakkauksia tai pakkausmateriaaleja, jotka ovat jätettä, lukuun ottamatta tuotantojätettä;

26) ’pakkausjätteen syntymisen ehkäisemisellä’ toimenpiteitä, jotka toteutetaan ennen kuin pakkauksista tai pakkausmateriaaleista tulee pakkausjätettä ja jotka vähentävät pakkausjätteen määrää ja joilla pyritään siihen, että tuotteiden säilytykseen tai suojaamiseen taikka niiden käsittelyn, toimituksen tai esillepanon mahdollistamiseen tarvitaan vähemmän tai ei lainkaan pakkauksia, mukaan lukien toimenpiteet, jotka koskevat pakkausten uudelleenkäyttöä ja käyttöiän pidentämistä ennen niiden jätteeksi päätymistä;

27) ’uudelleenkäytöllä’ tointa, jossa uudelleenkäytettävä pakkaus käytetään uudelleen useaan kertaan alkuperäisen käyttötarkoituksensa mukaisesti;

28) ’kertakäyttöisellä pakkauksella’ muuta kuin uudelleenkäytettävää pakkausta;

29) ’kierrolla’ uudelleenkäytettävän pakkauksen kiertoa siitä hetkestä, jona se saatetaan markkinoille sen tuotteen kanssa, jonka säilytykseen tai suojaamiseen taikka jonka käsittelyn, toimituksen tai esillepanon mahdollistamiseen se on tarkoitettu, siihen hetkeen, jona se on valmis käytettäväksi uudelleen uudelleenkäyttöjärjestelmässä tarkoituksena toimittaa se uudelleen loppukäyttäjille yhdessä jonkin toisen tuotteen kanssa;

30) ’käyttökerralla’ pakkauksen siirtymistä täyttövaiheesta tai lastauksesta tyhjennysvaiheeseen joko osana kiertoa tai yksittäisenä käyttökertana;

31) ’uudelleenkäyttöjärjestelmällä’ organisatorisia, teknisiä tai taloudellisia järjestelyjä yhdessä kannustimien kanssa, joiden ansiosta uudelleenkäyttö joko suljetun tai avoimen kierron järjestelmässä on mahdollista, kuten pantti- ja palautusjärjestelmää, jonka kautta pakkauksia kerätään uudelleenkäyttöä varten;

32) ’kunnostuksella’ mitä tahansa liitteessä VI olevassa B osassa lueteltua toimenpidettä, joka on toteutettava uudelleenkäytettävän pakkauksen palauttamiseksi käyttökelpoiseksi sen uudelleenkäyttöä varten;

33) ’uudelleentäytöllä’ prosessia, jossa astian, joka täyttää pakkauksen tehtävän ja jonka loppukäyttäjä joko omistaa tai ostaa lopullisen jakelijan myyntipaikassa, täyttää loppukäyttäjä tai lopullinen jakelija yhdellä tai useammalla loppukäyttäjän lopulliselta jakelijalta ostamalla tuotteella;

34) ’täyttöpisteellä’ paikkaa, jossa lopullinen jakelija tarjoaa loppukäyttäjille tuotteita, jotka voidaan ostaa uudelleentäyttämällä pakkaus;

35) ’majoitus- ja ravitsemisalalla’ Euroopan unionin tilastollisessa toimialaluokituksessa (NACE Rev. 2) tarkoitettua majoitus- ja ravitsemistoimintaa;

36) ’myyntialueella’ aluetta, joka on varattu myytäväksi tarjottavien tavaroiden asettamiseen esille, tällaisista tavaroista maksamiseen ja asiakkaiden liikkumista ja oleskelua varten, tähän eivät kuitenkaan sisälly alueet, jotka ovat yleisöltä suljettuja, kuten varastointialueet, tai muut alueet, joissa tuotteita ei aseteta esille, kuten pysäköintialueet; verkkokaupassa käytettävien pakkausten yhteydessä varastointi- ja lähetysalueet katsotaan myyntialueiksi;

37) ’kierrätettävyyden suunnittelulla’ pakkausten, mukaan lukien pakkausten yksittäiset osat, suunnittelua siten, että varmistetaan pakkausten kierrätettävyys vakiintuneilla keräys-, lajittelu- ja kierrätysprosesseilla, jotka on osoitettu toimiviksi toimintaympäristössä;

38) ’kierrätettävyydellä’ pakkausten yhteensopivuutta jätehuollon ja jätteenkäsittelyn kanssa suunnittelun avulla siten, että perustana on erilliskeräys, lajittelu erillisiin jätevirtoihin, laajamittainen kierrätys ja kierrätysmateriaalien käyttö primaariraaka-aineiden korvaamiseksi;

39) ’laajamittaisesti kierrätettävällä pakkausjätteellä’ pakkausjätettä, joka on erilliskerätty, lajiteltu ja kierrätetty asennetussa infrastruktuurissa käyttäen toimintaympäristössä toimiviksi osoitettuja vakiintuneita prosesseja, joiden avulla varmistetaan, että unionin tasolla kunkin liitteessä II olevassa taulukossa 2 luetellun pakkausluokan vuosittainen

kierrätetyn materiaalin osuus on puun osalta vähintään 30 prosenttia ja kaikkien muiden materiaalien osalta vähintään 55 prosenttia; siihen sisältyy pakkausjäte, joka viedään unionista jätehuoltoa varten ja jonka voidaan katsoa täyttävän 53 artiklan 11 kohdan vaatimukset;

40) ’materiaalien kierrätyksellä’ hyödyntämistointa, jossa jätemateriaalit käsitellään uudelleen materiaaleiksi tai aineiksi joko alkuperäiseen tarkoitukseen tai muihin tarkoituksiin, lukuun ottamatta biologista jätteiden käsittelyä, eloperäisen aineksen uudelleenkäsittelyä, energiana hyödyntämistä ja uudelleenkäsittelyä materiaaleiksi, joita käytetään polttoaineina tai maantäyttötoimiin;

41) ’laadukkaalla kierrätyksellä’ mitä tahansa kierrätysprosessia, jossa tuotetaan kierrätettyjä materiaaleja, joiden laatu on niissä säilyneiden teknisten ominaisuuksien perusteella vastaava kuin alkuperäisten materiaalien ja joita käytetään primaariraaka-aineiden sijaan pakkauksiin tai muihin käyttötarkoituksiin, joissa kierrätetyn materiaalin laatu säilytetään;

42) ’pakkausluokalla’ materiaalin ja pakkauksen erityisen pakkaussuunnittelun yhdistelmää, joka määrittää kierrätettävyyden toimintaympäristössä toimiviksi osoitetuilla vakiintuneilla uusinta teknologiaa edustavilla keräys-, lajittelu- ja kierrätysprosesseilla ja jolla on merkitystä kierrätettävyyden suunnittelun kriteerien määrittelyssä;

43) ’liitetyllä osalla’ pakkauksen osaa, joka koostuu samasta tai eri materiaalista tai voi olla erillinen pakkausyksikön pääosasta, joka on kiinteä osa pakkausyksikköä ja sen toimintaa, jota ei tarvitse erottaa pakkausyksikön pääosasta pakkausyksikön toimivuuden varmistamiseksi ja joka tavallisesti poistetaan käytöstä samanaikaisesti pakkausyksikön pääosan kanssa, joskaan ei välttämättä samalla tavalla;

44) ’erillisellä osalla’ pakkauksen osaa, joka koostuu samasta tai eri materiaalista kuin pakkausyksikön pääosa, joka on erillinen pakkausyksikön pääosasta, joka on erotettava kokonaan ja pysyvästi pakkausyksikön pääosasta ja joka tavallisesti poistetaan käytöstä erikseen ennen pakkausyksikön pääosaa; niihin sisältyvät pakkauksen osat, jotka voivat irrota toisistaan jo pelkästään mekaanisessa rasituksessa kuljetuksen tai lajittelun aikana;

45) ’pakkausyksiköllä’ yksikköä, mukaan lukien kaikki liitetyt tai erilliset osat, joka kokonaisuutena täyttää pakkauksen tehtävän, joka voi olla esimerkiksi tuotteen säilyttäminen tai suojaaminen tai sen käsittelyn, toimituksen, varastoinnin, kuljetuksen tai esillepanon mahdollistaminen, mukaan lukien ryhmä- tai kuljetuspakkausten muodostamat erilliset yksiköt, jotka poistetaan käytöstä ennen myyntipaikalle asettamista;

46) ’innovatiivisella pakkauksella’ pakkausmuotoa, jonka valmistuksessa on hyödynnetty uusia materiaaleja, minkä myötä pakkaus täyttää huomattavasti paremmin tehtävänsä, joita ovat esimerkiksi tuotteen säilyttäminen tai suojaaminen tai sen käsittelyn tai toimituksen mahdollistaminen, ja millä saadaan aikaan osoitettavissa olevia yleisiä ympäristöhyötyjä, pois lukien pakkaukset, jotka on muunneltu olemassa olevista pakkauksista pääasiallisesti tuotteiden esillepanon ja kaupan pitämisen parantamista varten;

47) ’uusioraaka-aineella’ materiaalia, jolle on tehty kaikki tarvittavat tarkistus- ja lajittelutoimet ja joka on saatu kierrätysprosessien tuloksena ja jolla voidaan korvata primaariraaka-aineita;

48) ’kulutuksen jälkeisellä muovijätteellä’ jätettä, joka on muovia ja joka on peräisin muovituotteista, jotka on saatettu markkinoille tai toimitettu liiketoiminnan yhteydessä kolmanteen maahan jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta;

49) ’kontaktimateriaalipakkauksella’ pakkausta, joka on tarkoitettu käytettäväksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 ([56]), asetuksen (EY) N:o 1935/2004, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 767/2009 ([57]) tai (EY) N:o 1223/2009 ([58]), asetusten (EU) 2017/745 tai (EU) 2017/746, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/4 ([59]) tai asetuksen (EU) 2019/6 taikka direktiivien 2001/83/EY tai 2008/68/EY tai

([56]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1831/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29).

([57]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 767/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 79/373/ETY, komission direktiivin 80/511/ETY, neuvoston direktiivien 82/471/ETY, 83/228/ETY, 93/74/ETY, 93/113/EY ja 96/25/EY ja komission päätöksen 2004/217/EY kumoamisesta (EUVL L 229, 1.9.2009, s. 1).

([58]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1223/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, kosmeettisista valmisteista (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 59).

([59]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/4, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, lääkerehun valmistuksesta, markkinoille saattamisesta ja käytöstä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 183/2005 muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 90/167/ETY kumoamisesta (EUVL L 4, 7.1.2019, s. 1).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/46/EY ([60]) tai direktiivin 2008/68/EY soveltamisalaan kuuluvissa tuotteissa tai komission päätöksen (EU) 2023/1809 ([61]) 1 ja 2 artiklassa määritellyissä tuotteissa;

50) ’kompostoituvalla pakkauksella’ pakkausta, joka biohajoaa teollisesti valvotuissa olosuhteissa tai joka voi hajota biologisesti tällaisissa olosuhteissa, mukaan lukien anaerobinen mädätys, mutta ei välttämättä kotikompostoinnin olosuhteissa, tarvittaessa yhdistettynä fysikaaliseen käsittelyyn, siten, että tuloksena pakkauksesta syntyy lopulta hiilidioksidia tai (hapettomissa olosuhteissa) metaania sekä mineraalisuoloja, biomassaa ja vettä, ja joka ei estä tai vaaranna erilliskeräystä, kompostointiprosessia eikä anaerobista mädätysprosessia;

51) ’kotikompostoituvalla pakkauksella’ pakkausta, joka voi biohajota valvomattomissa olosuhteissa teollisen mittaluokan kompostointilaitosten ulkopuolella ja jonka kompostointiprosessin suorittaa yksityishenkilö tuottaakseen kompostia omaan käyttöönsä;

52) ’muovilla’ materiaalia, joka koostuu asetuksen (EY) N:o 1907/2006 3 artiklan 5 alakohdassa tarkoitetusta polymeeristä, johon on voitu lisätä lisäaineita tai muita aineita ja joka soveltuu pakkauksen päärakenneosaksi, lukuun ottamatta luonnonpolymeerejä, joita ei ole kemiallisesti muunnettu;

53) ’biopohjaisilla muoveilla’ muoveja, jotka on valmistettu biologisista resursseista, kuten biomassaraaka-aineesta, orgaanisesta jätteestä tai sivutuotteista; näin riippumatta siitä, onko muovi biohajoavaa vai ei-biohajoavaa;

54) ’kertakäyttöisillä muovisilla juomapulloilla’ direktiivin (EU) 2019/904 liitteessä olevassa F osassa lueteltuja juomapulloja;

55) ’muovisilla kantokasseilla’ kantokahvallisia tai kantokahvattomia muovista valmistettuja kantokasseja, joita tarjotaan kuluttajille tuotteiden myyntipaikassa;

56) ’kevyillä muovisilla kantokasseilla’ muovisia kantokasseja, joiden paksuus on alle 50 mikronia;

57) ’erittäin kevyillä muovisilla kantokasseilla’ muovisia kantokasseja, joiden paksuus on alle 15 mikronia;

58) ’paksuilla muovisilla kantokasseilla’ muovisia kantokasseja, joiden paksuus on 50–99 mikronia;

59) ’erittäin paksuilla muovisilla kantokasseilla’ muovisia kantokasseja, joiden paksuus on yli 99 mikronia;

60) ’jätteenkeräysastioilla’ astioita, joita käytetään jätteen varastointiin ja keräämiseen, kuten säiliöitä, astioita ja säkkejä;

61) ’pantilla’ määriteltyä rahasummaa, joka ei ole osa pakatun tai pakkaukseen täytetyn tuotteen hintaa ja joka kerätään loppukäyttäjältä tämän ostaessa tällaisen tietyn jäsenvaltion pantti- ja palautusjärjestelmän kattaman pakatun tai pakkaukseen täytetyn tuotteen ja jonka loppukäyttäjä tai muu henkilö voi lunastaa palauttamalla pantillisen pakkauksen tätä varten perustettuun keräyspisteeseen;

62) ’pantti- ja palautusjärjestelmällä’ järjestelmää, jossa loppukäyttäjältä veloitetaan kyseisen järjestelmän kattaman pakatun tai pakkaukseen täytetyn tuotteen oston yhteydessä pantti, joka palautetaan, kun pantillinen pakkaus palautetaan kansallisten viranomaisten tätä varten hyväksymän keräyskanavan kautta;

63) ’teknisellä eritelmällä’ asiakirjaa, jossa määrätään tekniset vaatimukset, jotka tuotteen, prosessin tai palvelun on täytettävä;

64) ’yhdenmukaistetulla standardilla’ asetuksen (EU) N:o 1025/2012 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa määriteltyä standardia;

([60]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/46/EY, annettu 10 päivänä kesäkuuta 2002, ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 183, 12.7.2002, s. 51).

([61]) Komission päätös (EU) 2023/1809, annettu 14 päivänä syyskuuta 2023, EU-ympäristömerkin myöntämisperusteista imukykyisille hygieniatuotteille ja uudelleenkäytettäville kuukautiskupeille (EUVL L 234, 22.9.2023, s. 142).

65) ’vaatimustenmukaisuuden arvioinnilla’ prosessia, jolla osoitetaan, täyttyvätkö pakkaukselle tässä asetuksessa säädetyt kestävyys-, turvallisuus-, merkintä- ja tietovaatimukset;

66) ’tuottajavastuujärjestöllä’ oikeussubjektia, joka taloudellisesti taikka taloudellisesti ja toiminnallisesti huolehtii laajennettuun tuottajan vastuuseen kuuluvien velvoitteiden täyttämisestä useiden tuottajien puolesta;

67) ’elinkaarella’ pakkauksen peräkkäisiä ja toisiinsa liittyviä käyttöiän vaiheita, joita ovat raaka-aineiden hankinta tai niiden tuotanto luonnonvaroista, esikäsittely, valmistus, varastointi, jakelu, käyttö, korjaaminen, uudelleenkäyttö ja käyttöiänloppu;

68) ’riskin aiheuttavalla pakkauksella’ pakkausta, joka ei täytä jotakin tässä asetuksessa tai tämän asetuksen nojalla asetettua vaatimusta, lukuun ottamatta 62 artiklan 1 kohdassa lueteltuja vaatimuksia, ja joka voisi siksi vaikuttaa haitallisesti ympäristöön, terveyteen tai muihin kyseisellä vaatimuksella suojattuihin yleisiin etuihin;

69) ’vakavan riskin aiheuttavalla pakkauksella’ riskin aiheuttavaa pakkausta, jonka katsotaan arvioinnin, asiaankuuluvan vaatimustenvastaisuuden asteen tai siihen liittyvän haitan perusteella edellyttävän markkinavalvontaviranomaisten nopeita toimia, mukaan lukien tapaukset, joissa vaatimustenvastaisuuden vaikutukset eivät ole välittömiä;

70) ’verkkoalustalla’ asetuksen (EU) 2022/2065 3 artiklan i alakohdassa määriteltyä verkkoalustaa;

71) ’hankintasopimuksilla’ tapauksen mukaan direktiivin 2014/24/EU 2 artiklan 5 alakohdassa määriteltyjä tai direktiivissä 2014/25/EU tarkoitettuja hankintasopimuksia.

”Jätehuollon” määritelmän osalta sovelletaan direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 9 alakohtaa, ”keräyksen” osalta 10 alakohtaa, ”erilliskeräyksen” osalta 11 alakohtaa, ”käsittelyn” osalta 14 alakohtaa, ”valmistelun uudelleenkäyttöön” osalta 16 alakohtaa, ”kierrätyksen” osalta 17 alakohtaa ja ”laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän” osalta 21 alakohtaa.

”Markkinavalvonnan” määritelmän osalta sovelletaan asetuksen (EU) 2019/1020 3 artiklan 3 alakohtaa, ”markkinavalvontaviranomaisen” osalta 4 alakohtaa, ”jakelupalvelujen tarjoajan” osalta 11 alakohtaa, ”korjaavan toimen” osalta 16 alakohtaa, ”riskin” osalta 18 alakohtaa, ”palautusmenettelyn” osalta 22 alakohtaa ja ”markkinoilta poistamisen” osalta 23 alakohtaa.

”Huolta aiheuttavan aineen” määritelmän osalta sovelletaan asetuksen (EU) 2024/1781 2 artiklan 27 ja ”tietovälineen” osalta 29 alakohtaa.

2. Liitteessä I on ohjeellinen luettelo tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan 1 alakohdan mukaiseen pakkauksen määritelmään kuuluvista esineistä.

4 artikla

Vapaa liikkuvuus

1. Pakkaus voidaan saattaa markkinoille ainoastaan, jos se on tämän asetuksen mukainen.

2. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää sellaisten pakkausten markkinoille saattamista, jotka täyttävät tämän asetuksen 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädetyt kestävyys-, merkintä- ja tietovaatimukset.

3. Jos jäsenvaltio päättää pitää voimassa tai ottaa käyttöön tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten lisäksi muita, kansallisia kestävyys- tai tietovaatimuksia, kyseiset vaatimukset eivät saa olla ristiriidassa tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten kanssa eivätkä jäsenvaltiot saa kieltää, rajoittaa tai estää sellaisten pakkausten markkinoille saattamista, jotka ovat tämän asetuksen mukaisia, sillä perusteella, että kyseisiä kansallisia vaatimuksia ei ole noudatettu.

4. Jäsenvaltiot eivät saa estää asettamasta messuilla, näyttelyissä tai vastaavissa tapahtumissa näytteille pakkauksia, jotka eivät ole tämän asetuksen mukaisia, jos niiden yhteydessä ilmoitetaan näkyvällä merkinnällä selvästi, että tällaiset pakkaukset eivät ole tämän asetuksen mukaisia ja että niitä ei ole myytävänä, ennen kuin ne on saatettu vaatimusten mukaiseksi.

II LUKU

KESTÄVYYSVAATIMUKSET

5 artikla

Pakkauksissa olevia aineita koskevat vaatimukset

1. Markkinoille saatettavan pakkauksen valmistamisessa on minimoitava pakkausmateriaaleissa tai pakkauksen osissa ainesosina olevien huolta aiheuttavien aineiden esiintyminen ja pitoisuudet, mukaan lukien niiden esiintyminen päästöissä ja jätehuollon seurauksena syntyvissä tuotoksissa, kuten uusioraaka-aineissa, tuhkassa tai muussa loppukäsiteltävässä materiaalissa, ja mikromuoveista johtuva, ympäristöön kohdistuva haitallinen vaikutus.

2. Komissio seuraa huolta aiheuttavien aineiden esiintymistä pakkauksissa ja pakkausten osissa ja toteuttaa tarvittaessa asiaankuuluvia jatkotoimenpiteitä.

Komissio laatii viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026 Euroopan kemikaaliviraston avustamana kertomuksen huolta aiheuttavien aineiden esiintymisestä pakkauksissa ja pakkausten osissa sen määrittämiseksi, missä määrin niillä on kielteinen vaikutus materiaalien uudelleenkäyttöön ja kierrätykseen tai ne vaikuttavat kemikaaliturvallisuuteen. Kyseisessä kertomuksessa voidaan luetella pakkauksissa ja pakkausten osissa olevat huolta aiheuttavat aineet ja ilmoittaa, missä määrin ne voivat aiheuttaa ihmisten terveydelle ja ympäristölle riskin, jota ei voida hyväksyä.

Komissio toimittaa kertomuksen havainnoistaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja tämän asetuksen 65 artiklassa tarkoitetulle komitealle ja harkitsee asianmukaisia jatkotoimia, mukaan lukien

a) asetuksen (EY) N:o 1907/2006 68 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen käyttö uusien rajoitusten hyväksymiseksi pakkausmateriaalien sisältämien sellaisten huolta aiheuttavien aineiden osalta, jotka vaikuttavat ensisijaisesti ihmisten terveyteen tai ympäristöön;

b) rajoitusten vahvistaminen osana tämän asetuksen 6 artiklan 4 kohdan mukaisia kierrätettävyyden suunnittelun kriteereitä sellaisten huolta aiheuttavien aineiden osalta, jotka haittaavat niissä pakkauksissa olevien materiaalien uudelleenkäyttöä ja kierrätystä, joissa kyseisiä aineita esiintyy.

Jos jäsenvaltio katsoo, että aine haittaa niissä pakkauksissa olevien materiaalien uudelleenkäyttöä ja kierrätystä, joissa kyseistä ainetta esiintyy, sen on toimitettava tällaiset tiedot komissiolle ja Euroopan kemikaalivirastolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 ja viitattava asiaankuuluviin riskinarviointeihin tai muihin asiaankuuluviin tietoihin, jos niitä on saatavilla.

3. Jäsenvaltiot voivat pyytää komissiota harkitsemaan 6 artiklan 4 kohdan a alakohdan nojalla sellaisten huolta aiheuttavien aineiden käytön rajoituksia, jotka mahdollisesti haittaavat niissä pakkauksissa olevien materiaalien uudelleenkäyttöä ja kierrätystä, joissa kyseisiä aineita esiintyy, muista kuin ensisijaisesti kemikaaliturvallisuuteen liittyvistä syistä. Jäsenvaltioiden on liitettävä tällaisiin pyyntöihin raportti, jossa esitetään aineiden tunnistetiedot ja käyttötarkoitukset sekä kuvaus siitä, miten aineiden käyttö pakkauksissa haittaa kierrätystä muista kuin ensisijaisesti kemikaaliturvallisuuteen liittyvistä syistä. Komissio arvioi pyynnön ja esittää kyseisen arvioinnin tulokset 65 artiklassa tarkoitetulle komitealle.

4. Pakkauksissa tai niiden osissa esiintyvistä aineista peräisin olevan lyijyn, kadmiumin, elohopean ja kuusiarvoisen kromin yhteispitoisuudet eivät saa ylittää 100:aa mg/kg, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteessä XVII asetettujen kemikaaleja koskevien rajoitusten tai soveltuvissa tapauksissa asetuksessa (EY) N:o 1935/2004 asetettujen, elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvia materiaaleja ja tarvikkeita koskevien rajoitusten ja erityistoimenpiteiden soveltamista.

5. Elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvia pakkauksia ei saa 12 päivästä elokuuta 2026 alkaen saattaa markkinoille, jos ne sisältävät per- ja polyfluorattuja alkyyliyhdisteitä, jäljempänä 'PFAS-aineet', vähintään seuraavia raja-arvoja vastaavina pitoisuuksina, siltä osin kuin pakkausten, jotka sisältävät tällaisia pitoisuuksia PFAS-aineita, markkinoille saattamista ei ole kielletty jonkin muun unionin säädöksen nojalla:

a) 25 ppb minkä tahansa PFAS-aineen osalta mitattuna kohdennetulla PFAS-aineiden analyysillä (polymeerisiä PFAS-aineita ei oteta huomioon kvantifioinnissa);

b) 250 ppb PFAS-aineiden summalle mitattuna kohdennetun PFAS-aineiden analyysin summana ja tapauksen mukaan lähtöaineiden aiemman hajoamisen kanssa (polymeerisiä PFAS-aineita ei oteta huomioon kvantifioinnissa); ja

c) 50 ppm PFAS-aineiden osalta (mukaan lukien polymeeriset PFAS-aineet); jos fluorin kokonaismäärä on yli 50 mg/kg, asetuksen (EY) N:o 1907/2006 3 artiklan 9 alakohdassa määritellyn valmistajan, 11 alakohdassa määritellyn maahantuojan tai 13 alakohdassa määritellyn jatkokäyttäjän on pyynnöstä toimitettava tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdan 13 alakohdassa määritellylle valmistajalle tai 17 alakohdassa määritellylle maahantuojalle todisteet fluorin määrästä, joka on mitattu joko PFAS-aineiden tai muiden kuin PFAS-aineiden pitoisuutena, jotta ne voivat laatia tämän asetuksen liitteessä VII tarkoitetut tekniset asiakirjat.

PFAS-aineilla tarkoitetaan aineita, jotka sisältävät vähintään yhden täysin fluoratun metyylin (CF_3-) tai metyleenin (-CF_2-) hiiliatomin (johon ei ole kiinnittynyt H/Cl/Br/I-atomia), lukuun ottamatta aineita, jotka sisältävät ainoastaan seuraavia rakenneosia: CF_3-X tai X-CF_2-X', jossa X = -OR tai -NRR' ja X' = metyyli (-CH_3), metyleeni (-CH_2-), aromaattinen ryhmä, karbonyyliryhmä (-C(O)-), -OR", -SR" tai –NR"R"', ja jossa R/R'/R"/R"' on vety (-H), metyyli (-CH_3), metyleeni (-CH_2-), aromaattinen ryhmä tai karbonyyliryhmä (-C(O)-).

Komissio suorittaa viimeistään 12 päivänä elokuuta 2030 arvioinnin sen tarkastelemiseksi, onko tarvetta muuttaa tätä kohtaa tai kumota se, jotta vältetään päällekkäisyydet asetusten (EY) N:o 1935/2004, (EY) N:o 1907/2006 tai (EU) 2019/1021 mukaisesti säädettyjen PFAS-aineiden käyttöä koskevien rajoitusten tai kieltojen kanssa.

6. Tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa asetettujen vaatimusten noudattaminen on osoitettava liitteen VII mukaisesti laadituissa teknisissä asiakirjoissa.

7. Tieteen ja teknologian kehityksen huomioon ottamiseksi komissio voi antaa 64 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen muuttamiseksi siten, että alennetaan pakkauksissa tai niiden osissa esiintyvistä aineista peräisin olevan lyijyn, kadmiumin, elohopean ja kuusiarvoisen kromin tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja yhteispitoisuuksia.

8. Tieteen ja teknologian kehityksen huomioon ottamiseksi komissio voi antaa 64 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi siten, että määritetään edellytykset, joiden nojalla tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja yhteispitoisuuksia ei sovelleta kierrätettyihin materiaaleihin tai suljetussa ja valvotussa ketjussa tapahtuviin tuotekiertoihin, sekä tämän asetuksen liitteessä II olevassa taulukossa 1 lueteltuihin pakkausluokkiin perustuvat pakkaustyypit tai -muodot, joita kyseisessä kohdassa säädetyt vaatimukset eivät koske. Tällaisten delegoitujen säädösten on oltava tapauskohtaisen analyysin nojalla perusteltuja ja voimassaololtaan määräaikaisia, ja niissä on säädettävä asianmukaisista merkintä- ja tietovaatimuksista sekä säännöllistä raportointia koskevista vaatimuksista, jotta varmistetaan, että vapautusta tarkastellaan säännöllisesti uudelleen. Tämän kohdan mukaisesti annettuja delegoituja säädöksiä annetaan ainoastaan päätöksissä 2001/171/EY ja 2009/292/EY vahvistettujen poikkeusten muuttamiseksi.

9. Viimeistään 12 päivänä elokuuta 2033 komissio suorittaa arvioinnin sen tarkastelemiseksi, ovatko tämä artikla ja 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti asetetut kierrätettävyyden suunnittelun kriteerit riittävässä määrin edesauttaneet huolta aiheuttavien aineiden esiintymisen ja pitoisuuden minimoimista pakkausmateriaalien ainesosina.

6 artikla

Kierrätettävät pakkaukset

1. Kaikkien markkinoille saatettujen pakkausten on oltava kierrätettäviä.

2. Pakkaus katsotaan kierrätettäväksi, jos se täyttää seuraavat edellytykset:

a) se on suunniteltu materiaalien kierrätystä varten, mikä mahdollistaa tuloksena saatavien alkuperäisiin materiaaleihin nähden riittävän korkealaatuisten uusioraaka-aineiden käytön 4 kohdan mukaisesti primaariraaka-aineiden korvaamiseksi; ja

b) kun siitä tulee jätettä, se voidaan erilliskerätä 48 artiklan 1 ja 5 kohdan mukaisesti ja lajitella tiettyihin jätevirtoihin ilman, että se vaikuttaa muiden jätevirtojen kierrätettävyyteen, ja kierrättää laajamittaisesti tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti vahvistetun menetelmän perusteella.

Pakkauksen, joka on 4 kohdan nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukainen, katsotaan täyttävän tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa asetetun edellytyksen.

Pakkauksen, joka on 4 kohdan nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja 5 kohdan nojalla annettujen täytäntöönpanosäädösten mukainen, katsotaan täyttävän tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa asetetut edellytykset.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2030 alkaen tai 24 kuukauden kuluttua 4 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla annettujen delegoitujen säädösten voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2035 alkaen tai, laajamittaista kierrätystä koskevan vaatimuksen osalta 1 päivästä tammikuuta 2035 alkaen tai viiden vuoden kuluttua 5 kohdan nojalla annettujen täytäntöönpanosäädösten voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi.

3. Valmistajan on arvioitava pakkausten kierrätettävyyttä tämän artiklan 4 kohdan nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja tämän artiklan 5 kohdan nojalla annettujen täytäntöönpanosäädösten perusteella. Pakkausten kierrätettävyys on ilmaistava liitteessä II olevassa taulukossa 3 esitettynä kierrätettävyysluokkana A, B tai C.

Pakkausta ei saa saattaa markkinoille 1 päivästä tammikuuta 2030 alkaen tai 24 kuukautta tämän artiklan 4 kohdan nojalla annettujen delegoitujen säädösten voimaantulon jälkeen sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi, jos se ei ole kierrätettävissä liitteessä II olevassa taulukossa 3 esitettyjen luokkien A, B tai C puitteissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 10 kohdan soveltamista.

Pakkausta ei saa saattaa markkinoille 1 päivästä tammikuuta 2038 alkaen, jos se ei ole kierrätettävissä liitteessä II olevassa taulukossa 3 esitettyjen luokkien A tai B puitteissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 10 kohdan soveltamista.

4. Otettuaan huomioon eurooppalaisten standardointiorganisaatioiden kehittämät standardit komissio antaa 64 artiklan mukaisesti viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2028 delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi vahvistamalla

a) kierrätettävyyden suunnittelun kriteerit ja liitteessä II olevaan taulukkoon 3 perustuvat kierrätettävyysluokat sekä liitteessä II olevassa taulukossa 4 luetellut parametrit liitteessä II olevassa taulukossa 1 lueteltuja pakkausluokkia varten; kierrätettävyyden suunnittelun kriteerit ja kierrätettävyysluokat laaditaan pääasiallisen materiaalin perusteella, ja niissä

   i) otetaan huomioon pakkausjätteen kelpoisuus eroteltavaksi kierrätyksen eri materiaalivirtoihin, lajiteltavaksi ja kierrätettäväksi, jotta tuloksena saatavien uusioraaka-aineiden laatu on riittävä verrattuna alkuperäiseen materiaaliin ja niillä voidaan mahdollisuuksien mukaan korvata primaariraaka-aineita pakkauksissa tai muissa käyttötarkoituksissa, joissa kierrätetyn materiaalin laatu säilytetään;

   ii) otetaan huomioon vakiintuneet keräys- ja lajitteluprosessit, jotka on osoitettu toimiviksi toimintaympäristössä, ja katetaan kaikki pakkausten osat;

   iii) otetaan huomioon saatavilla olevat kierrätysteknologiat, niiden taloudellinen suorituskyky ja ympäristösuorituskyky, mukaan lukien tuotoksen laatu, jätteen saatavuus, tarvittava energia ja kasvihuonekaasupäästöt;

   iv) tunnistetaan tapauksen mukaan huolta aiheuttavat aineet, jotka haittaavat niissä pakkauksissa olevien materiaalien uudelleenkäyttöä ja kierrätystä, joissa kyseisiä aineita esiintyy;

   v) asetetaan tapauksen mukaan rajoituksia huolta aiheuttavien aineiden tai tällaisten aineiden ryhmien esiintymiselle pakkauksissa tai pakkausten osissa, syistä, jotka eivät liity ensisijaisesti kemikaaliturvallisuuteen; tällaisilla rajoituksilla voidaan myös vähentää ihmisten terveydelle tai ympäristölle aiheutuvia riskejä, joita ei voida hyväksyä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteessä XVII esitettyjen kemikaaleja koskevien rajoitusten tai tapauksen mukaan asetuksessa (EY) N:o 1935/2004 säädettyjen elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvia materiaaleja ja tarvikkeita koskevien rajoitusten ja erityistoimenpiteiden soveltamista;

b) se, miten kierrätettävyyden arviointi suoritetaan ja sen tulokset ilmoitetaan pakkausyksikkökohtaisissa kierrätettävyysluokissa painona ilmaistuna, mukaan lukien materiaalikohtaiset kriteerit ja lajittelutehokkuus, sen määrittämiseksi, onko pakkaus katsottava 2 kohdan mukaisesti kierrätettäväksi;

c) kutakin liitteessä II olevassa taulukossa 1 lueteltua pakkausluokkaa koskeva kuvaus niihin kuhunkin sovellettavista edellytyksistä kierrätettävyysluokkien noudattamiseksi;

d) kehys tuottajien 45 artiklan 1 kohdassa asetettujen laajennettua tuottajan vastuuta koskevien velvoitteidensa täyttämiseksi maksamien rahoitusosuuksien mukauttamiselle pakkauksen kierrätettävyysluokan perusteella.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä antaessaan komissio ottaa huomioon 5 artiklan 2 kohdan nojalla toteutetun mahdollisen arvioinnin tulokset.

Siirretään komissiolle valta antaa 64 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteessä II olevan taulukon 1 muuttamiseksi, jotta se voidaan mukauttaa materiaalien ja tuotteiden suunnittelun sekä keräys-, lajittelu- ja kierrätysinfrastruktuurin tieteelliseen ja tekniseen kehitykseen. Kyseisissä delegoiduissa säädöksissä komissio voi säätää kierrätettävyyden suunnittelun kriteerit lisäpakkausluokille tai luoda alaluokkia liitteessä II olevassa taulukossa 1 lueteltujen luokkien sisällä.

Talouden toimijoiden on noudatettava uusia tai päivitettyjä kierrätettävyyden suunnittelun kriteerejä kolmen vuoden kuluessa asiaa koskevan delegoidun säädöksen voimaantulosta.

5. Komissio antaa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2030 täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan

a) laajamittaista kierrätystä koskeva arviointimenetelmä kutakin liitteessä II olevassa taulukossa 2 lueteltua pakkausluokkaa kohden täydentäen liitteessä II olevaa taulukkoa 3 laajamittaista kierrätystä koskevaa arviointia koskevilla kynnysarvoilla ja päivittäen tarvittaessa liitteessä II olevassa taulukossa 3 kuvatut kierrätettävyysluokat kokonaisuudessaan; kyseisten menetelmien laadinnan perustana käytetään vähintään seuraavia näkökohtia:

   i) markkinoille saatettujen pakkausten määrät kutakin liitteessä II olevassa taulukossa 2 lueteltua pakkausluokkaa kohden koko unionissa ja kussakin jäsenvaltiossa;

   ii) kierrätetyn pakkausjätteen määrät laskettuna laskentapisteessä 56 artiklan 7 kohdan a alakohdan nojalla annetun täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti kutakin liitteessä II olevassa taulukossa 2 lueteltua pakkausluokkaa kohden koko unionissa ja kussakin jäsenvaltiossa;

b) valvontaketjujärjestelmät sen varmistamiseksi, että pakkaukset kierrätetään laajamittaisesti.

Edellä b alakohdassa tarkoitettujen valvontaketjujärjestelmien on perustuttava vähintään seuraaviin tekijöihin:

i) tekniset asiakirjat, jotka koskevat sellaisen kerätyn pakkausjätteen määrää, joka lähetetään lajittelu- ja kierrätyslaitoksiin;

ii) todentamisprosessi, jonka avulla valmistajat voivat saada tarvittavat tiedot ketjun loppupään toimijoilta sen varmistamiseksi, että pakkaukset kierrätetään laajamittaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava saatavilla ja helposti yleisön saavutettavissa.

6. Komissio arvioi niiden tietojen yksityiskohtaisuutta, jotka on ilmoitettava laajamittaisen kierrätyksen menetelmiä varten. Tarvittaessa komissio antaa 64 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä II olevaa taulukkoa 2 ja liitteessä XII olevaa taulukkoa 3 niiden mukauttamiseksi tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen.

7. Komissio voi vuoteen 2035 mennessä lajittelu- ja kierrätysteknologioiden kehityksen perusteella tarkastella laajamittaisesti kierrätettävissä olevia pakkauksia koskevia vähimmäiskynnysarvoja uudelleen ja tapauksen mukaan esittää lainsäädäntöehdotuksen kynnysarvojen tarkistamiseksi.

8. Tuottajien 45 artiklassa säädettyjen laajennettuun tuottajan vastuuseen kuuluvien velvoitteidensa täyttämiseksi maksamia rahoitusosuuksia on mukautettava tämän artiklan 4 kohdan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä ja tämän artiklan 5 kohdan nojalla annetuissa täytäntöönpanosäädöksissä esitettyjen yksityiskohtaisten kierrätettävyysluokkien mukaisesti 18 kuukauden kuluttua tämän artiklan 4 kohdan nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja tämän artiklan 5 kohdan nojalla annettujen täytäntöönpanosäädösten voimaantulopäivästä pakkausten kierrätettävyyden parantamiseksi.

Tuottajien 45 artiklassa säädettyjen laajennettuun tuottajan vastuuseen kuuluvien velvoitteidensa täyttämiseksi maksamien rahoitusosuuksien osalta jäsenvaltioiden on otettava huomioon tämän artiklan 11 kohdan g alakohdassa tarkoitettuja pakkauksia koskevilta osin kyseisten pakkausten kierrätyksen tekninen toteutettavuus ja taloudellinen kannattavuus.

9. Tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa asetettujen vaatimusten noudattaminen on osoitettava liitteessä VII esitetyissä, pakkauksia koskevissa teknisissä asiakirjoissa.

Jos pakkausyksikkö sisältää liitettyjä osia, kierrätettävyyden suunnittelun kriteerien ja laajamittaista kierrätystä koskevien vaatimusten noudattamisen arvioinnin on katettava myös kaikki liitetyt osat. Liitetyille osille, jotka voivat irrota toisistaan mekaanisessa rasituksessa kuljetuksen tai lajittelun aikana, on tehtävä erillinen arviointi.

Jos pakkausyksikkö sisältää erillisiä osia, kierrätettävyyden suunnittelussa noudatettavien vaatimusten ja laajamittaista kierrätystä koskevien vaatimusten noudattaminen on arvioitava erikseen kunkin erillisen osan osalta.

Kaikkien pakkausyksikön osien on oltava yhteensopivia vakiintuneiden keräys-, lajittelu- ja kierrätysprosessien kanssa, jotka on osoitettu toimiviksi toimintaympäristössä, eivätkä ne saa haitata pakkausyksikön pääosan kierrätettävyyttä.

10. Poiketen siitä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, innovatiivisia pakkauksia, jotka eivät ole 2 kohdan vaatimusten mukaisia, saa asettaa saataville markkinoilla 1 päivästä tammikuuta 2030 alkaen korkeintaan viiden vuoden ajaksi sen kalenterivuoden päättymisestä, jona ne saatettiin markkinoille.

Jos tätä poikkeusta käytetään, talouden toimijan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ennen innovatiivisen pakkauksen saattamista markkinoille ja toimitettava kaikki tekniset tiedot, joissa osoitetaan, että pakkaus on innovatiivinen pakkaus. Ilmoitukseen on sisällytettävä aikataulu laajamittaista kierrätystä koskevien vaatimusten saavuttamiseksi innovatiivisten pakkausten keräyksen ja kierrätyksen osalta. Tiedot on asetettava komission ja markkinavalvontaa suorittavien kansallisten viranomaisten saataville.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, ettei pakkaus ole innovatiivinen pakkaus, talouden toimijan on noudatettava olemassa olevia kierrätettävyyden suunnittelun kriteerejä.

Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että pakkaus on innovatiivinen pakkaus, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle.

Komissio arvioi pakkausten innovatiivista luonnetta koskevat toimivaltaisten viranomaisten pyynnöt ja tarvittaessa päivittää tai antaa uusia tämän artiklan 4 kohdan mukaisia delegoituja säädöksiä.

Komissio seuraa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun poikkeuksen vaikutusta markkinoille saatettujen pakkausten määrään. Komissio esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen kyseisen alakohdan muuttamiseksi.

Jäsenvaltioiden on jatkuvasti pyrittävä parantamaan innovatiivisten pakkausten keräys- ja lajitteluinfrastruktuureja siten, että niistä saadaan odotettuja ympäristöhyötyjä.

11. Tätä artiklaa ei sovelleta seuraaviin:

a) direktiivin 2001/83/EY 1 artiklan 23 alakohdassa määritellyt pakkaukset ja asetuksen (EU) 2019/6 4 artiklan 25 alakohdassa määritellyt sisäpakkaukset;

b) asetuksen (EU) 2017/745 soveltamisalaan kuuluvien lääkinnällisten laitteiden kontaktimateriaalipakkaukset;

c) asetuksen (EU) 2017/746 soveltamisalaan kuuluvien in vitro -diagnostiikkaan tarkoitettujen lääkinnällisten laitteiden kontaktimateriaalipakkaukset;

d) direktiivin 2001/83/EY 1 artiklan 24 alakohdassa määritellyt ulommat päällykset ja asetuksen (EU) 2019/6 4 artiklan 26 alakohdassa määritellyt ulkopakkaukset silloin, kun tällaiset päällykset ja pakkaukset ovat välttämättömiä, jotta noudatetaan erityisvaatimuksia lääkkeen laadun säilyttämiseksi;

e) asetuksen (EU) N:o 609/2013 1 artiklan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen äidinmaidonkorvikkeiden ja vieroitusvalmisteiden, viljapohjaisten valmisruokien ja lastenruokien sekä erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitettujen elintarvikkeiden kontaktimateriaalipakkaukset;

f) pakkaukset, joita käytetään vaarallisten aineiden kuljetukseen direktiivin 2008/68/EY mukaisesti;

g) kevyestä puusta, korkista, tekstiilistä, kumista, keramiikasta, posliinista tai vahasta valmistetut myyntipakkaukset; tällaisiin pakkauksiin sovelletaan kuitenkin 8 kohtaa.

12. Komissio tarkastelee viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2035 uudelleen 11 kohdan mukaisia poikkeuksia ottaen huomioon vähintään lajittelu- ja kierrätysteknologioiden kehityksen sekä talouden toimijoiden ja jäsenvaltioiden saaman käytännön kokemuksen. Sen perusteella komissio arvioi kyseisten poikkeusten jatkamisen aiheellisuutta sekä esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

7 artikla

Kierrätysmateriaalin vähimmäisosuus muovipakkauksissa

1. Markkinoille saatetun pakkauksen jokaisen muoviosan on sisällettävä viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2030 tai kolmen vuoden kuluttua tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi, seuraava vähimmäisprosenttiosuus, joka on laskettu valmistuslaitos- ja -vuosikohtaisena keskiarvona liitteessä II olevassa taulukossa 1 tarkoitettua pakkaustyyppiä ja -muotoa kohti, kulutuksen jälkeisestä muovijätteestä hyödynnettyä kierrätysmateriaalia:

a) kontaktimateriaalipakkaukset, joiden pääaineosa on polyetyleenitereftalaatti (PET-muovi), lukuun ottamatta kertakäyttöisiä muovisia juomapulloja: 30 prosenttia;

b) muista muovimateriaaleista kuin PET-muovista valmistetut kontaktimateriaalipakkaukset, lukuun ottamatta kertakäyttöisiä muovisia juomapulloja: 10 prosenttia;

c) kertakäyttöiset muoviset juomapullot: 30 prosenttia;

d) muut kuin tämän kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut muovipakkaukset: 35 prosenttia.

2. Markkinoille saatetun pakkauksen jokaisen muoviosan on sisällettävä viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2040 seuraava vähimmäisprosenttiosuus, joka on laskettu valmistuslaitos- ja -vuosikohtaisena keskiarvona liitteessä II olevassa taulukossa 1 tarkoitettua pakkaustyyppiä ja -muotoa kohti, kulutuksen jälkeisestä muovijätteestä hyödynnettyä kierrätysmateriaalia:

a) kontaktimateriaalipakkaukset, joiden pääaineosa on PET-muovi, lukuun ottamatta kertakäyttöisiä muovisia juomapulloja: 50 prosenttia;

b) muista muovimateriaaleista kuin PET-muovista valmistetut kontaktimateriaalipakkaukset, lukuun ottamatta kertakäyttöisiä muovisia juomapulloja: 25 prosenttia;

c) kertakäyttöiset muoviset juomapullot: 65 prosenttia;

d) muut kuin tämän kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut muovipakkaukset: 65 prosenttia.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa kierrätysmateriaalin osuus on hyödynnettävä kulutuksen jälkeisestä muovijätteestä, joka

a) on kerätty unionissa tapauksen mukaan tämän asetuksen tai niiden kansallisten sääntöjen, jotka on annettu direktiivien 2008/98/EY ja (EU) 2019/904 saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä, nojalla, tai joka on kerätty kolmannessa maassa sellaisten erilliskeräystä koskevien standardien mukaisesti laadukkaan kierrätyksen edistämiseksi, jotka vastaavat tapauksen mukaan tässä asetuksessa ja direktiiveissä 2008/98/EY ja (EU) 2019/904 tarkoitettuja standardeja; ja

b) on tarvittaessa kierrätetty unionissa sijaitsevassa laitoksessa, johon sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2010/75/EU ([62]), tai joka on kierrätetty kolmannessa maassa sijaitsevassa laitoksessa, johon sovelletaan kierrätystoimiin liittyvien ilmaan, veteen ja maaperään kulkeutuvien päästöjen ehkäisemistä ja vähentämistä koskevia sääntöjä, jotka vastaavat direktiivin 2010/75/EU mukaisesti vahvistettuja päästörajoja ja ympäristötehokkuuden tasoja koskevia sääntöjä, joita sovellettaisiin unionissa sijaitsevaan laitokseen, joka harjoittaa samaa toimintaa; Kyseistä edellytystä sovelletaan ainoastaan, jos kyseisiä rajoja ja tasoja sovellettaisiin unionissa sijaitsevaan laitokseen, joka harjoittaa samaa toimintaa kuin kolmannessa maassa sijaitseva vastaavanlainen laitos.

4. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta seuraaviin:

a) direktiivin 2001/83/EY 1 artiklan 23 alakohdassa määritellyt pakkaukset ja asetuksen (EU) 2019/6 4 artiklan 25 alakohdassa määritellyt sisäpakkaukset;

b) asetuksen (EU) 2017/745 soveltamisalaan kuuluvien lääkinnällisten laitteiden, yksinomaan tutkimuskäyttöön tarkoitettujen laitteiden ja tutkittavien laitteiden kontaktimateriaaleista valmistettavat muovipakkaukset;

([62]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

c) asetuksen (EU) 2017/746 soveltamisalaan kuuluvien in vitro -diagnostiikkaan tarkoitettujen lääkinnällisten laitteiden kontaktimateriaaleista valmistettavat muovipakkaukset;

d) direktiivin 2001/83/EY 1 artiklan 24 alakohdassa määritellyt ulommat päällykset ja asetuksen (EU) 2019/6 4 artiklan 26 alakohdassa määritellyt ulkopakkaukset silloin, kun tällaiset päällykset ja pakkaukset ovat välttämättömiä, jotta noudatetaan erityisvaatimuksia, joiden tarkoituksena on lääkkeen laadun säilyttäminen;

e) kompostoituvat muovipakkaukset;

f) pakkaukset, joita käytetään vaarallisten aineiden kuljetukseen direktiivin 2008/68/EY mukaisesti;

g) vain imeväisille ja pikkulapsille tarkoitettujen ruokien ja erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitettujen elintarvikkeiden kontaktimateriaalista valmistetut muovipakkaukset sekä asetuksen (EU) N:o 609/2013 1 artiklan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen tyypillisesti pikkulapsille tarkoitettujen juomien ja ruokien pakkaukset;

h) direktiivin 2001/83/EY soveltamisalaan kuuluvien lääkkeiden sekä asetuksen (EU) 2019/6 soveltamisalaan kuuluvien eläinlääkkeiden valmistuksessa käytettävien tarvikkeiden, ainesosien ja pakkausten tai sisäpakkausten osien pakkaukset, jos tällaisten pakkausten on oltava lääkkeen laatuvaatimusten mukaisia.

5. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta

a) muovipakkauksiin, joiden on tarkoitettu olevan kosketuksessa elintarvikkeen kanssa, jos kierrätysmateriaalin osuus vaarantaa ihmisten terveyden ja johtaa siihen, että pakatut tuotteet eivät ole asetuksen (EY) N:o 1935/2004 mukaisia;

b) muoviosiin, joiden osuus koko pakkausyksikön kokonaispainosta on alle 5 prosenttia.

6. Valmistajien tai maahantuojien on osoitettava liitteen VII mukaisissa, pakkauksia koskevissa teknisissä tiedoissa, että tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa asetettuja vaatimuksia noudatetaan.

7. Tuottajien 45 artiklassa säädettyjen laajennettua tuottajan vastuuta koskevien velvoitteidensa täyttämiseksi maksamia rahoitusosuuksia voidaan mukauttaa pakkauksessa käytetyn kierrätysmateriaalin prosenttiosuuden perusteella. Tällaisessa mukauttamisessa on otettava huomioon kierrätysteknologioita koskevat kestävyyskriteerit ja kierrätysmateriaalin osuuden ympäristökustannukset.

8. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menetelmä tämän artiklan 3 kohdassa asetettujen edellytysten mukaisesti unionissa kierrätetystä ja kerätystä kulutuksen jälkeisestä muovijätteestä hyödynnetyn kierrätysmateriaalin prosenttiosuuden laskemiseksi ja todentamiseksi sekä liitteessä VII tarkoitettujen teknisten asiakirjojen muoto. Tätä varten komissio ottaa huomioon sellaisten tuloksena saatavien uusioraaka-aineiden käytön, jotka ovat riittävän korkeatasoisia verrattuna alkuperäisiin materiaaleihin, jotta niitä voidaan käyttää primaariraaka-aineiden korvaamiseen. Todentamismenetelmään voi sisältyä velvoite toteuttaa riippumattomia kolmansien osapuolten suorittamia auditointeja niiden valmistajien keskuudessa, jotka valmistavat kierrätysmateriaalin osuuden unionissa ja muovipakkauksia, jotka saatetaan markkinoille muista tuotteista erillisenä myyntiyksikkönä, sen varmistamiseksi, että tämän artiklan 3 kohdassa ja tämän artiklan 9 kohdan nojalla annetuissa delegoidussa säädöksessä asetetut edellytykset täyttyvät.

Antaessaan täytäntöönpanosäädöksiä komissio arvioi saatavilla olevia kierrätysteknologioita ottaen huomioon niiden taloudellisen suorituskyvyn ja ympäristösuorituskyvyn, mukaan lukien tuotoksen laatu, jätteen saatavuus, tarvittava energia ja kasvihuonekaasupäästöt sekä muut merkitykselliset ympäristövaikutukset.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9. Komissio antaa 64 artiklan mukaisesti viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026 8 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta muovin kierrätysteknologioita koskevilla kestävyyskriteereillä.

Tätä artiklaa sovellettaessa kierrätysmateriaalin osuus on hyödynnettävä kulutuksen jälkeisestä muovijätteestä, joka on kierrätetty joko

a) unionissa sijaitsevissa laitoksissa, joissa käytetään kierrätysteknologioita, jotka täyttävät tämän kohdan nojalla vahvistetut kestävyyskriteerit; tai

b) kolmannessa maassa sijaitsevissa laitoksissa, jossa käytetään delegoitujen säädösten nojalla laadittuja kestävyyskriteerejä vastaavien standardien mukaisia kierrätysteknologioita.

10. Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2026 täytäntöönpanosäädöksiä niiden sääntöjen vastaavuuden arvioimisessa, todentamisessa ja sertifioimisessa käytettävästä menetelmästä, mukaan lukien kolmannen osapuolen suorittama auditointi, joita sovelletaan, kun kulutuksen jälkeisestä muovijätteestä hyödynnetty kierrätysmateriaalin osuus kierrätetään tai kerätään kolmannessa maassa. Arvioinnissa on otettava huomioon ympäristön ja ihmisten terveyden suojelua koskevat normit, mukaan lukien normit, joilla varmistetaan, että kierrätys tapahtuu ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla, ja laadukasta kierrätystä, kuten resurssitehokkuutta, koskevat normit ja kierrätysalojen laatunormit. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

11. Viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2029 tai 24 kuukauden kuluttua 8 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi, 1 kohdan mukaisen pakkauksiin sisältyvän kierrätysmateriaalin prosenttiosuuden laskennassa ja todentamisessa on noudatettava 8 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä säädettyjä sääntöjä.

12. Komissio arvioi viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2028, onko tarpeen säätää poikkeuksia 1 kohdan b ja d alakohdassa tiettyjen muovipakkausten osalta säädetyistä kierrätysmateriaalin vähimmäisprosenttiosuuksista tai tarkistaa 4 kohdassa olevaa luetteloa poikkeuksista tiettyjen muovipakkausten osalta.

Jos muovipakkausten kierrättämiseen soveltuville kierrätysteknologioille ei ole myönnetty lupaa asiaa koskevien unionin sääntöjen mukaisesti tai niitä ei ole käytännössä riittävästi saatavilla, ottaen huomioon mahdolliset turvallisuuteen liittyvät vaatimukset, erityisesti kontaktimateriaaleista valmistettavien muovipakkausten, mukaan lukien elintarvikepakkaukset, osalta, komissiolle siirretään valta antaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun arvioinnin perusteella delegoituja säädöksiä 64 artiklan mukaisesti tämän asetuksen muuttamiseksi siten, että

a) säädetään poikkeuksia tämän artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa tiettyjen muovipakkausten osalta säädettyjen vähimmäisprosenttiosuuksien soveltamisalasta, soveltamisajasta tai tasosta; ja

b) tapauksen mukaan muutetaan tämän artiklan 4 kohdassa olevaa poikkeusten luetteloa.

13. Jos tiettyjä kierrätettyjä muoveja ei ole riittävästi saatavilla tai niiden hinnat ovat liian korkeita, minkä vuoksi tämän artiklan 1 ja 2 kohdissa asetettujen kierrätysmateriaalin vähimmäisprosenttiosuuksien noudattamisesta tulee kohtuuttoman vaikeaa, komissiolle siirretään valta antaa 64 artiklan mukaisesti delegoitu säädös kyseisten kohtien muuttamiseksi siten, että vähimmäisprosenttiosuuksia mukautetaan vastaavasti. Arvioidessaan tällaisen mukautuksen aiheellisuutta komissio arvioi luonnollisten tai oikeushenkilöiden esittämiä pyyntöjä, joiden yhteydessä on toimitettava asiaankuuluvat tiedot kulutuksen jälkeisen muovijätteen markkinatilanteesta sekä paras saatavilla oleva näyttö ihmisten tai eläinten terveyteen, elintarvikkeiden toimitusvarmuuteen tai ympäristöön kohdistuvista liitännäisriskeistä. Komissio antaa tällaisen delegoidun säädöksen ainoastaan poikkeustapauksissa, joissa ihmisten tai eläinten terveyteen, elintarvikkeiden toimitusvarmuuteen tai ympäristöön kohdistuisi vakavia haittavaikutuksia.

14. Ottaen huomioon teknologian tason kehityksen sekä talouden toimijoiden ja jäsenvaltioiden saaman käytännön kokemuksen komissio esittää viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2032 kertomuksen, jossa tarkastellaan 1 kohdassa vuodeksi 2030 asetettujen kierrätysmateriaalin vähimmäisprosenttiosuuksien toteutumista ja arvioidaan sitä, missä määrin kyseiset prosenttiosuudet johtavat kestävää pakkaamista edistäviin tehokkaisiin ja helposti toteutettaviin ratkaisuihin, mahdollisuutta saavuttaa vuodeksi 2040 vahvistetut vähimmäisprosenttiosuudet vuodelle 2030 asetettujen vähimmäisprosenttiosuuksien saavuttamisesta saatujen kokemusten ja muuttuvien olosuhteiden perusteella, tässä artiklassa asetettujen vapautusten ja poikkeusten voimassa pitämisen aiheellisuutta sekä kierrätysmateriaalin uusien vähimmäisprosenttiosuuksien vahvistamisen tarvetta tai tarkoituksenmukaisuutta. Kyseiseen kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus tämän artiklan muuttamiseksi erityisesti vuodeksi 2040 vahvistettujen kierrätysmateriaalin vähimmäisprosenttiosuuksien osalta.

15. Komissio tarkastelee tilannetta kierrätettyjen pakkausmateriaalien käyttöä muissa kuin muovipakkauksissa koskevilta osin uudelleen viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2032 ja arvioi sen perusteella, onko aiheellista toteuttaa toimenpiteitä tai asettaa tavoitteita kierrätysmateriaalin osuuden käytön lisäämiseksi tällaisissa muissa pakkauksissa, sekä esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

8 artikla

Biopohjaisten raaka-aineiden käyttö muovipakkauksissa

1. Komissio tarkastelee viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2028 uudelleen biopohjaisten muovipakkausten teknologista kehitystä ja ympäristötehokkuutta ottaen huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001 ([63]) 29 artiklassa säädetyt kestävyyskriteerit.

([63]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

2. Komissio esittää tarvittaessa 1 kohdassa tarkoitetun uudelleentarkastelun pohjalta lainsäädäntöehdotuksen, jossa

a) vahvistetaan kestävyysvaatimukset biopohjaisten raaka-aineiden käytölle muovipakkauksissa;

b) vahvistetaan tavoitteet biopohjaisten raaka-aineiden käytön lisäämiselle muovipakkauksissa;

c) otetaan käyttöön mahdollisuus saavuttaa tämän asetuksen 7 artiklan 1 ja 2 kohdassa asetetut tavoitteet käyttämällä kulutuksen jälkeisestä muovijätteestä hyödynnetyn kierrätysmateriaalin osuuden sijasta biopohjaisia muoviraaka-aineita, jos asetuksessa (EU) 2022/1616 säädettyjen vaatimusten mukaisia, elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuville pakkauksille soveltuvia kierrätystekniikoita ei ole saatavilla;

d) muutetaan tarvittaessa 3 artiklan 1 kohdan 53 alakohdassa asetettua biopohjaisen muovin määritelmää.

9 artikla

Kompostoituvat pakkaukset

1. Poiketen siitä, mitä 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, kun markkinoille saatetaan 3 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan f alakohdassa tarkoitettuja pakkauksia sekä hedelmiin ja vihanneksiin kiinnitettäviä tarraetikettejä, tällaisten pakkausten ja tarraetikettien on oltava viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2028 yhteensopivia teollisesti valvotuissa olosuhteissa biojätteen käsittelylaitoksissa tapahtuvaa kompostointia koskevien standardien kanssa ja, jos jäsenvaltio niin vaatii, tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen kotikompostointia koskevien standardien kanssa.

2. Poiketen siitä, mitä 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, jos jäsenvaltiossa sallitaan direktiivin 2008/98/EY 22 artiklan 1 kohdan nojalla biohajoavuus- ja kompostoitavuusominaisuuksiltaan vastaavan jätteen kerääminen yhdessä biojätteen kanssa ja käytettävissä on asianmukaiset jätteenkeräysjärjestelmät ja asianmukainen jätteenkäsittelyinfrastruktuuri sen varmistamiseksi, että kompostoituvat pakkaukset päätyvät biojätteen käsittelyvirtaan, jäsenvaltiot voivat edellyttää, että seuraavia pakkauksia asetetaan saataville ensimmäistä kertaa niiden alueella vain, jos pakkaukset ovat kompostoituvia:

a) edellä 3 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan g alakohdassa tarkoitetut pakkaukset, jotka koostuvat muista materiaaleista kuin metallista, erittäin kevyet muoviset kantokassit ja kevyet muoviset kantokassit;

b) muut kuin tämän kohdan a alakohdassa mainitut pakkaukset, joiden jäsenvaltio on vaatinut olevan kompostoituvia jo ennen tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivää.

3. Muiden kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen pakkausten, mukaan lukien biohajoavista muovipolymeereistä ja muista biohajoavista materiaaleista valmistetut pakkaukset, on oltava viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2028 suunniteltu materiaalien kierrätykseen 6 artiklan mukaisesti, vaikuttamatta muiden jätevirtojen kierrätettävyyteen.

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa asetettujen vaatimusten noudattaminen on osoitettava liitteessä VII tarkoitetuissa pakkauksia koskevissa teknisissä tiedoissa.

5. Komissio voi analysoida, olisiko tämän artiklan 1 kohtaan tai 2 kohdan a alakohtaan sisällytettävä muita pakkauksia, jos se on perusteltua ja aiheellista kompostoituvien pakkausten hävittämiseen vaikuttavan teknologisen ja sääntelyyn liittyvän kehityksen vuoksi, liitteessä III vahvistetuin edellytyksin ja tarvittaessa esittää lainsäädäntöehdotuksen.

6. Viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2026 komissio pyytää eurooppalaisia standardointiorganisaatioita laatimaan yhdenmukaistetut standardit, joissa vahvistetaan kompostoituvia pakkauksia koskevien vaatimusten yksityiskohtaiset tekniset eritelmät, tai saattamaan ne ajan tasalle. Tässä yhteydessä komissio pyytää, että tieteen ja teknologian viimeisimmän kehityksen mukaisesti otetaan huomioon sellaiset parametrit kuin säilytysajat, lämpötilat ja sekoittaminen, jotka kuvastavat kotikompostien ja biojätteen keräyslaitosten, mukaan lukien anaerobiset mädätysprosessit, todellisia olosuhteita. Komissio pyytää, että kyseisiin standardeihin sisältyy myös sen todentaminen, että kompostoituvien pakkausten tiettyjen parametrien mukaisessa biohajoamisessa tuloksena syntyy lopulta hiilidioksidia, tai hapettomissa olosuhteissa metaania, sekä mineraalisuoloja, biomassaa ja vettä.

Viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2026 komissio pyytää eurooppalaisia standardointiorganisaatioita myös laatimaan yhdenmukaistettuja standardeja, joissa vahvistetaan 1 kohdassa tarkoitettua pakkausten kotikompostoitavuutta koskevien vaatimusten yksityiskohtaiset tekniset eritelmät.

10 artikla

Pakkausten minimointi

1. Valmistajan tai maahantuojan on viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2030 varmistettava, että markkinoille saatettavat pakkaukset suunnitellaan painoltaan ja tilavuudeltaan niin pieniksi kuin se niiden toimivuuden kannalta on mahdollista muoto ja pakkausmateriaali huomioon ottaen.

2. Valmistajan tai maahantuojan on varmistettava, että pakkauksia, jotka eivät ole tämän asetuksen liitteessä IV asetettujen pakkauksille asetettujen vaatimusten mukaisia, ja pakkauksia, joissa on kaksoisseiniä, valepohjia, tarpeettomia kerroksia tai muita sellaisia ominaisuuksia, joiden tarkoituksena on ainoastaan saada tuote näyttämään tilavuudeltaan suuremmalta, ei saateta markkinoille, paitsi jos

a) pakkaussuunnittelu on suojattu neuvoston asetuksen (EY) N:o 6/2002 ([64]) nojalla yhteisömallilla tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/71/EY ([65]) soveltamisalaan kuuluvilla mallioikeuksilla, mukaan lukien jäsenvaltiossa vaikuttavat kansainväliset sopimukset, tai sen muoto on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 ([66]) tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2436 ([67]) soveltamisalaan kuuluva tavaramerkki, mukaan lukien jäsenvaltiossa vaikuttavien kansainvälisten sopimusten nojalla rekisteröidyt tavaramerkit, mallioikeudet ja tavaramerkit on suojattu ennen 11 päivää helmikuuta 2025, ja tämän artiklan mukaisten vaatimusten soveltaminen vaikuttaisi pakkaussuunnitteluun tavalla, joka muuttaisi sen uudenlaisuutta tai yksilöllistä luonnetta, tai vaikuttaisi tavaramerkkiin siten, että tavaramerkillä ei voida enää erottaa merkittyä tuotetta toisen yrityksen tuotteesta; tai

b) pakattu tuote tai juoma kuuluu unionin oikeudessa, kuten viinin osalta asetuksessa (EU) N:o 1308/2013, tislattujen alkoholijuomien osalta asetuksessa (EU) 2019/787 tai käsityö- ja teollisuustuotteiden osasta asetuksessa (EU) 2023/2411 suojatun maantieteellisen merkinnän piiriin tai asetuksessa (EU) 2024/1143 tarkoitettujen laatujärjestelmien piiriin.

3. Komissio pyytää viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2027 eurooppalaisia standardointiorganisaatioita tapauksen mukaan laatimaan tai saattamaan ajan tasalle yhdenmukaistetut standardit, joissa vahvistetaan menetelmä tämän asetuksen mukaisten, pakkausten minimointia koskevien vaatimusten noudattamisen laskemiseksi ja mittaamiseksi. Yleisimmille pakkaustyypeille ja -muodoille olisi tällaisissa standardeissa määritettävä riittävät enimmäispaino- ja enimmäistilavuusrajat sekä tarvittaessa seinän paksuus ja tyhjän tilan enimmäismäärä.

4. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa asetettujen vaatimusten noudattaminen on osoitettava liitteessä VII tarkoitetuissa teknisissä asiakirjoissa, joissa on

a) selitettävä, mitä teknisiä eritelmiä, standardeja ja edellytyksiä on käytetty arvioitaessa pakkausta suhteessa liitteessä IV esitettyihin, pakkauksille asetettuihin vaatimuksiin ja siinä esitettyyn menetelmään;

b) mainittava kunkin pakkauksille asetetun vaatimuksen osalta ne suunnittelussa noudatettavat vaatimukset, joiden takia pakkauspainoa tai -tilavuutta ei ole mahdollista pienentää enempää;

c) mahdolliset testaustulokset, tutkimukset tai muut merkitykselliset lähteet, kuten mallinnus ja simulaatiot, joita on käytetty pakkaukselta vaadittavan vähimmäistilavuuden tai -painon arvioimiseksi.

Uudelleenkäytettävien pakkausten osalta tämän artiklan 1 kohdassa asetettujen vaatimusten noudattamisen arvioinnissa on otettava huomioon uudelleenkäytettävien pakkausten ominaisuudet ja ensisijaisesti 11 artiklassa asetetut vaatimukset.

11 artikla

Uudelleenkäytettävät pakkaukset

1. Pakkausta, joka on saatettu markkinoille 11 päivästä helmikuuta 2025 alkaen, on pidettävä uudelleenkäytettävä, jos se täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:

([64]) Neuvoston asetus (EY) N:o 6/2002, annettu 12 päivänä joulukuuta 2001, yhteisömallista (EYVL L 3, 5.1.2002, s. 1).
([65]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/71/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 1998, mallien oikeudellisesta suojasta (EYVL L 289, 28.10.1998, s. 28).
([66]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1001, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, Euroopan unionin tavaramerkistä (EUVL L 154, 16.6.2017, s. 1).
([67]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2436, annettu 16 päivänä joulukuuta 2015, jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä (EUVL L 336, 23.12.2015, s. 1).

a) se on tarkoitettu ja suunniteltu uudelleenkäytettäväksi useita kertoja ja saatettu markkinoille tätä silmällä pitäen;

b) se on tarkoitettu ja suunniteltu kestämään mahdollisimman monta kiertoa tavanomaisesti odotettavissa olevissa käyttöolosuhteissa;

c) se täyttää sovellettavat kuluttajien terveyttä, turvallisuutta ja hygieniaa koskevat vaatimukset;

d) se voidaan tyhjentää tai purkaa vahingoittamatta pakkausta tavalla, joka estäisi sen myöhemmän toimivuuden ja uudelleenkäytön;

e) se voidaan tyhjentää, purkaa, täyttää uudelleen ja uudelleenlastata siten, että pakatun tuotteen laatu ja turvallisuus eivät vaarannu ja että voidaan varmistaa sovellettavien turvallisuus- ja hygieniavaatimusten noudattaminen, mukaan lukien elintarviketurvallisuutta koskevat vaatimukset;

f) se voidaan kunnostaa liitteessä VI olevan B osan mukaisesti siten, että se edelleen soveltuu käyttötarkoitukseensa;

g) siihen voidaan kiinnittää merkintöjä ja se mahdollistaa tietojen antamisen kyseisen tuotteen ominaisuuksista ja itse pakkauksesta, mukaan lukien kaikki asiaankuuluvat ohjeet ja tiedot tuotteen turvallisuuden, asianmukaisen käytön, jäljitettävyyden ja säilyvyysajan varmistamiseksi;

h) se voidaan tyhjentää, purkaa, täyttää uudelleen ja uudelleenlastata vaarantamatta kyseisistä toimista vastaavien henkilöiden terveyttä ja turvallisuutta; ja

i) se täyttää 6 artiklassa asetetut erityiset vaatimukset kierrätettäville pakkauksille, jotta se voidaan kierrättää, kun siitä tulee jätettä.

2. Komissio antaa viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2027 delegoidun säädöksen artiklan 64 mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi vahvistamalla tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi kiertojen vähimmäismäärän uudelleenkäytettäville pakkauksille sellaisten pakkausmuotojen osalta, jotka ovat käytetyimpiä uudelleenkäytössä, ottaen huomioon hygienia- ja muut vaatimukset, kuten logistiikka.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa asetettujen vaatimusten noudattaminen on osoitettava liitteessä VII tarkoitetuissa pakkauksia koskevissa teknisissä tiedoissa.

III LUKU

MERKINTÄ- JA TIETOVAATIMUKSET

12 artikla

Pakkausten merkinnät

1. Markkinoille saatetuissa pakkauksissa on 12 päivästä elokuuta 2028 alkaen tai 24 kuukauden kuluttua tämän artiklan 6 tai 7 kohdan nojalla annettujen täytäntöönpanosäädösten voimaantulopäivästä alkaen sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi, oltava yhdenmukaistettu merkintä, jossa on tiedot pakkauksen materiaalikoostumuksesta, jotta kuluttajien on helpompi lajitella pakkaus. Merkinnän on perustuttava kuvamerkkeihin, ja sen on oltava helposti ymmärrettävissä, myös vammaisille henkilöille. Edellä 9 artiklan 1 kohdassa ja tapauksen mukaan 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun pakkauksen merkinnässä on ilmoitettava, että materiaali on kompostoituvaa, että se ei sovellu kotikompostointiin ja että kompostoituvaa pakkausta ei saa heittää luontoon. Verkkokaupassa käytettäviä pakkauksia lukuun ottamatta tätä velvoitetta ei sovelleta kuljetuspakkauksiin eikä pantti- ja palautusjärjestelmän piiriin kuuluviin pakkauksiin.

Markkinoille saatetut pakkaukset, jotka sisältävät huolta aiheuttavia aineita, on merkittävä standardoidun, avoimen ja digitaalisen merkintäteknologian avulla 7 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen teknologioiden mukaisesti.

Tässä kohdassa tarkoitetun yhdenmukaistetun merkinnän lisäksi talouden toimijat voivat liittää pakkaukseen QR-koodin tai muuntyyppisen standardoidun ja avoimen digitaalisen tietovälineen, joka sisältää tiedot siitä, minne pakkauksen kukin erillinen osa lajitellaan, jotta kuluttajien on helpompi lajitella ne.

Jäljempänä 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen pantti- ja palautusjärjestelmien piiriin kuuluvat pakkaukset on merkittävä selkeällä ja yksiselitteisellä merkinnällä. Kansallisen merkinnän lisäksi pakkaukset voidaan merkitä yhdenmukaistetulla värimerkinnällä, joka vahvistetaan tämän artiklan 6 kohdan nojalla annettavassa asiaa koskevassa täytäntöönpanosäädöksessä. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että pantti- ja palautusjärjestelmien piiriin kuuluvat pakkaukset merkitään kyseisellä yhdenmukaistetulla värimerkinnällä edellyttäen, että tämä ei johda sisämarkkinoiden vääristymiseen tai muista jäsenvaltioista peräisin olevien tuotteiden osalta kaupan esteisiin.

2. Uudelleenkäytettävissä pakkauksissa, jotka on saatettu markkinoille 12 päivästä helmikuuta 2029 alkaen tai 30 kuukauden kuluttua 6 kohdan nojalla annetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi, on oltava merkintä, joka kertoo käyttäjille, että pakkaus on uudelleenkäytettävissä. Lisätietoa uudelleenkäytettävyydestä, mukaan lukien paikallisten, kansallisten tai unionin laajuisten uudelleenkäyttöjärjestelmien saatavuus, ja tiedot keräyspisteistä, on asetettava saataville QR-koodin tai sellaisen muuntyyppisen standardoidun ja avoimen digitaalisen tietovälineen kautta, joka helpottaa pakkauksen seurantaa sekä käyttökertojen ja kiertojen laskemista tai keskimääräisen arvion tekemistä, jos laskeminen ei ole mahdollista. Lisäksi uudelleenkäytettävät myyntipakkaukset on yksilöitävä ja erotettava selkeästi kertakäyttöisistä pakkauksista myyntipaikassa.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, merkintää ja QR-koodia tai muuntyyppistä standardoitua ja avointa digitaalista tietovälinettä koskevaa vaatimusta ei sovelleta avoimen kierron järjestelmiin, joilla ei ole liitteen VI mukaista järjestelmänhaltijaa.

4. Jos pakkaus, johon sovelletaan 7 artiklaa, saatetaan markkinoille 12 päivästä elokuuta 2028 alkaen tai 24 kuukauden kuluttua tämän artiklan 6 kohdan nojalla annetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi, ja siihen lisätään merkintä, jossa annetaan tiedot kierrätysmateriaalin osuudesta, kyseisen merkinnän ja tapauksen mukaan QR-koodin tai muuntyyppisen standardoidun ja avoimen digitaalisen tietovälineen on oltava 6 kohdan nojalla annetussa asiaa koskevassa täytäntöönpanosäädöksessä säädettyjen eritelmien mukainen ja perustuttava 7 artiklan 8 kohdan nojalla laadittuun menetelmään. Jos pakkaukseen lisätään merkintä, jossa annetaan tiedot biopohjaisen muovin osuudesta, kyseisen merkinnän on oltava tämän artiklan 6 kohdan nojalla annetussa asiaa koskevassa täytäntöönpanosäädöksessä säädettyjen eritelmien mukainen.

5. Edellä 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitetut merkinnät ja 2 kohdassa tarkoitettu QR-koodi tai muuntyyppinen standardoitu ja avoin digitaalinen tietoväline on kiinnitettävä, painettava tai kaiverrettava pakkaukseen näkyvästi, helposti luettavassa muodossa ja tiukasti siten, että niitä ei voida helposti poistaa. Niiden sisältämien tietojen on myös oltava loppukäyttäjien nähtävillä ennen tuotteen ostoa verkkomyynnin kautta. Jos tällainen kiinnittäminen, painaminen tai kaivertaminen ei pakkauksen luonteen ja koon vuoksi ole mahdollista tai perusteltua, merkintä, QR-koodi tai muuntyyppinen standardoitu ja avoin digitaalinen tietoväline on kiinnitettävä ryhmäpakkaukseen. Jos tämäkään ei pakkauksen luonteen ja koon vuoksi ole mahdollista tai perusteltua tai jos haavoittuvassa asemassa oleville ryhmille, erityisesti näkövammaisille, on aiheellista tarjota syrjimätön pääsy tietoihin, tiedot on annettava yhden sähköisesti luettavan koodin tai muuntyyppisen tietovälineen avulla.

Edellä 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitettujen merkintöjen ja QR-koodin tai muuntyyppisen standardoidun ja avoimen digitaalisen tietovälineen sisältämä tieto on asetettava saataville yhdellä tai useammalla loppukäyttäjien helposti ymmärtämällä sen jäsenvaltion määrittämällä kielellä, jossa pakkaus on määrä asettaa saataville markkinoilla.

Jos tiedot toimitetaan sähköisesti 1, 2 ja 4 kohdan mukaisesti, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) riittävien ja asiaankuuluvien henkilötietojen keruu on rajoitettu tarkoitukseen antaa käyttäjälle pääsy tämän artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitettuihin asiaankuuluviin vaatimustenmukaisuutta koskeviin tietoihin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 ([68]) 5 artiklan 1 kohdan osalta;

b) tietoja ei saa esittää muiden myynti- tai markkinointitarkoituksiin tarkoitettujen tietojen kanssa.

Jos unionin oikeudessa edellytetään, että pakattua tuotetta koskevat tiedot ovat saatavilla tietovälineen kautta, pakattua tuotetta ja pakkausta koskevat tiedot on annettava saman tietovälineen kautta ja niiden on oltava helposti erotettavissa toisistaan.

([68]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

6. Komissio antaa viimeistään 12 päivänä elokuuta 2026 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yhdenmukaistettu merkintä ja merkintävaatimuksia ja -muotoja, mukaan lukien esittäminen digitaalisin keinoin, koskevat eritelmät tämän artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitettua pakkausten merkintää varten. Komissio ottaa kyseisiä täytäntöönpanosäädöksiä laatiessaan huomioon yhdistelmämateriaalipakkauksen erityispiirteet. Kehittäessään 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen pantti- ja palautusjärjestelmien piiriin kuuluvia pakkauksia koskevaa yhdenmukaistettua merkintää komissio ottaa huomioon jäsenvaltioiden veloittamissa panteissa mahdollisesti esiintyvät vaihtelut. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

7. Komissio antaa viimeistään 12 päivänä elokuuta 2026 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menetelmä pakkausten, mukaan lukien yhdistelmämateriaalipakkaukset ja pakkausten liitetyt tai erilliset osat, 1 kohdassa tarkoitetun materiaalikoostumuksen määrittämiseksi standardoidun ja avoimen digitaalisen merkintäteknologian avulla.

Komissio antaa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2030 myös täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menetelmä huolta aiheuttavien aineiden tunnistamiseksi standardoidun, avoimen ja digitaalisen merkintäteknologian avulla. Kyseisellä menetelmällä on varmistettava, että merkintä sisältää vähintään niiden huolta aiheuttavien aineiden nimi ja pitoisuus, joita kussakin pakkausyksikön materiaalissa esiintyy.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8. Talouden toimijat eivät saa antaa tai näyttää merkkejä, merkintöjä, tunnuksia tai tekstejä, jotka ovat omiaan johtamaan kuluttajia tai muita loppukäyttäjiä harhaan tai hämmentämään heitä niiden pakkausten kestävyysvaatimusten, muiden pakkausominaisuuksien tai pakkausjätehuollon vaihtoehtojen suhteen, joita varten tässä asetuksessa on säädetty yhdenmukaistettu merkintä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita yhdenmukaistettuja EU:n merkkejä koskevien vaatimusten soveltamista. Komissio antaa tarvittaessa ohjeita sellaisten näkökohtien selventämiseksi, jotka ovat omiaan johtamaan kuluttajia tai muita loppukäyttäjiä harhaan tai hämmentämään heitä.

9. Viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2027 laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän piirin kuuluvat pakkaukset voidaan merkitä koko niiden jäsenvaltioiden alueella, joissa kyseinen järjestelmä on käytössä. Kyseinen merkintä voidaan tehdä ainoastaan asianomaisen järjestelmän tunnuksen perusteella QR-koodin tai muun standardoidun ja avoimen digitaalisen merkintäteknologian avulla sen osoittamiseksi, että tuottaja täyttää laajennetun tuottajan vastuun mukaiset velvoitteensa. Kyseisen tunnuksen on oltava selkeä ja yksiselitteinen, eikä se saa johtaa kuluttajia tai muita loppukäyttäjiä harhaan pakkauksen kierrätettävyydestä tai uudelleenkäytettävyydestä.

10. Muun kuin 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun pantti- ja palautusjärjestelmän piiriin kuuluvaan pakkaukseen voidaan kansallisen lainsäädännön nojalla merkitä asianomaisen järjestelmän tunnus koko sillä alueella, jolla kyseinen järjestelmä on käytössä. Kyseisen tunnuksen on oltava selkeä ja yksiselitteinen, eikä se saa johtaa kuluttajia tai muita loppukäyttäjiä harhaan pakkauksen kierrätettävyydestä ja uudelleenkäytettävyydestä siinä jäsenmaassa, johon se on palautettava. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää toisissa jäsenvaltioissa käytössä oleviin pantti- ja palautusjärjestelmiin liittyvien merkintöjen kiinnittämistä.

11. Tätä artiklaa ei sovelleta asetuksissa (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 ja (EU) 2019/6 ja direktiivissä 2001/83/EY määriteltyihin uloimpiin pakkauksiin, sisäpakkauksiin, ulkopakkauksiin, pakkauksiin ja ulompiin päällyksiin, jos pakkauksessa ei ole tilaa muiden kyseisissä unionin säädöksissä määriteltyjen merkintävaatimusten vuoksi tai jos pakkauksen merkitseminen voisi vaarantaa ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden tai eläinlääkkeiden turvallisen käytön.

12. Edellä 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitettuja pakkauksia, jotka on valmistettu unionissa tai tuotu maahan ennen kyseisissä kohdissa tarkoitettuja määräaikoja ja jotka eivät noudata kyseisissä kohdissa säädettyjä vaatimuksia, voidaan asettaa saataville markkinoilla kolmen vuoden ajan kyseisissä kohdissa säädettyjen merkintävaatimusten voimaantulopäivästä.

13 artikla

Jätteenkeräysastioiden merkitseminen pakkausjätteen keräystä varten

1. Viimeistään 12 päivänä elokuuta 2028 tai 30 kuukauden kuluttua 2 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten antamisesta sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi, jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhdenmukaistetut merkinnät, jotka mahdollistavat sellaisen pakkausjätteen kaikkien materiaalikohtaisten jakeiden erilliskeräyksen, joka on tarkoitus poistaa käytöstä erillisissä jätteenkeräysastioissa, kiinnitetään, painetaan tai kaiverretaan näkyvästi, helposti luettavassa muodossa ja pysyvästi kaikkiin pakkausjätteelle tarkoitettuihin keräysastioihin. Pakkausjätteelle tarkoitetussa keräysastiassa voi olla useampi kuin yksi merkintä. Tätä velvoitetta ei sovelleta pantti- ja palautusjärjestelmien piiriin kuuluviin keräysastioihin.

2. Komissio antaa viimeistään 12 päivänä elokuuta 2026 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yhdenmukaistetut merkinnät ja merkintävaatimuksia ja -muotoja koskevat eritelmät tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jätteenkeräysastioiden merkitsemistä varten. Kyseisiä täytäntöönpanosäädöksiä laatiessaan komissio ottaa huomioon jäsenvaltioissa perustettujen keräysjärjestelmien ja yhdistelmämateriaalipakkausten erityispiirteet. Jätteenkeräysastioiden merkintöjen on vastattava 12 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja pakkausmerkintöjä, lukuun ottamatta pantti- ja palautusjärjestelmien piiriin kuuluvien pakkausten merkintöjä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

14 artikla

Ympäristöväittämät

Direktiivin 2005/29/EY 2 artiklan o alakohdassa määriteltyjä ympäristöväittämiä, jotka koskevat pakkauksen ominaisuuksia, joita koskevat oikeudelliset vaatimukset asetetaan tässä asetuksessa, voi esittää markkinoille saatetuista pakkauksista vain, jos ne täyttävät seuraavat vaatimukset:

a) väittämät koskevat ainoastaan pakkauksen ominaisuuksia, jotka ylittävät tässä asetuksessa asetetut sovellettavat vähimmäisvaatimukset tässä asetuksessa asetettujen kriteerien, menetelmien ja laskentasääntöjen mukaisesti; ja

b) väittämissä täsmennetään, koskevatko ne pakkausyksikköä, pakkausyksikön osaa vai kaikkia talouden toimijan markkinoille saattamia pakkauksia.

Tässä artiklassa asetettujen vaatimusten noudattaminen on osoitettava tämän asetuksen liitteessä VII esitetyissä pakkauksia koskevissa teknisissä asiakirjoissa.

IV LUKU

YLEISET VELVOITTEET

15 artikla

Valmistajien velvoitteet

1. Valmistajat saavat saattaa markkinoille ainoastaan 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjen vaatimusten mukaisia pakkauksia.

2. Valmistajien on ennen pakkauksen markkinoille saattamista suoritettava tai suoritutettava 38 artiklassa tarkoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely sekä laadittava liitteessä VII tarkoitetut tekniset asiakirjat.

Kun pakkauksen vaatimustenmukaisuus sovellettavien vaatimusten suhteen on osoitettu 38 artiklassa tarkoitetulla vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyllä, valmistajan on laadittava EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus 39 artiklan mukaisesti.

3. Valmistajien on säilytettävä liitteessä VII tarkoitetut tekniset asiakirjat ja EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus seuraavasti:

a) kertakäyttöisen pakkauksen osalta viiden vuoden ajan siitä päivämäärästä, jolloin pakkaus saatettiin markkinoille;

b) uudelleenkäytettävän pakkauksen osalta kymmenen vuoden ajan siitä päivämäärästä, jolloin pakkaus saatettiin markkinoille.

4. Valmistajien on varmistettava, että käytössä on menettelyt sen takaamiseksi, että pakkausten sarjatuotannossa noudatetaan tämän asetuksen vaatimuksia. Valmistajien on otettava asianmukaisesti huomioon muutokset pakkausten suunnittelussa tai ominaisuuksissa sekä muutokset yhdenmukaistetuissa standardeissa, yhteisissä teknisissä eritelmissä tai muissa teknisissä eritelmissä, joihin nähden vaatimustenmukaisuusvakuutus annetaan tai joita soveltamalla vaatimustenmukaisuus todennetaan. Jos valmistajat toteavat, että pakkauksen vaatimustenmukaisuuteen saattaa kohdistua vaikutuksia, niiden on tehtävä tai teetettävä uudelleenarviointi 38 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn mukaisesti.

5. Valmistajien on varmistettava, että pakkauksiin on kiinnitetty tyyppi-, erä- tai sarjanumero tai muu merkintä, josta ne voidaan tunnistaa, tai jos pakkauksen koko tai luonne ei tätä salli, niiden on varmistettava, että vaadittu tieto on annettu pakatun tuotteen mukana seuraavassa asiakirjassa.

6. Valmistajien on ilmoitettava pakkauksessa tai QR-koodin tai muun tietovälineen kautta nimensä, rekisteröity toiminimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä sekä postiosoite ja, jos saatavilla, sähköiset viestintävälineet, joiden kautta ne voi tavoittaa. Jos tämä ei ole mahdollista, vaaditut tiedot on annettava osana 12 artiklan 1, 2, 4 tai 5 kohdassa tarkoitettuja QR-koodin tai muuntyyppisten standardisoitujen ja avointen digitaalisten tietovälineiden kautta annettavia tietoja tai pakatun tuotteen mukana seuraavassa asiakirjassa. Postiosoitteessa on ilmoitettava yksi yhteyspiste, jonka kautta valmistajaan saa yhteyden.

7. Valmistajien on varmistettava, että 5 ja 6 kohdan mukaisesti annetut tiedot ovat selkeät, ymmärrettävät ja helposti luettavissa ja että ne eivät korvaa pakatun tuotteen merkintöjä koskevissa muissa unionin säädöksissä vaadittuja tietoja eivätkä vaikeuta niiden ymmärtämistä, ja ettei kyseisiä tietoja voi sekoittaa toisiinsa.

8. Valmistajien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, ettei niiden tämän asetuksen voimaantulopäivän jälkeen markkinoille saattama pakkaus ole kaikkien 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjen vaatimusten mukainen, on välittömästi ryhdyttävä tarvittaviin korjaaviin toimiin kyseisen pakkauksen saattamiseksi vaatimustenmukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi tarpeen mukaan. Valmistajien on ilmoitettava välittömästi sen jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaiselle, jossa ne ovat asettaneet pakkauksen saataville, epäillystä vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimista.

9. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 8 kohdassa säädetään, velvoitetta saattaa pakkaus vaatimustenmukaiseksi, poistaa se markkinoilta tai järjestää sitä koskeva palautusmenettely, jos sen ei katsota olevan 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjen vaatimusten mukainen, ei sovelleta markkinoille ennen 11 päivää helmikuuta 2025 saatettuihin uudelleenkäytettäviin pakkauksiin.

10. Valmistajien on kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä toimitettava kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että pakkaus on 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjen vaatimusten mukainen, mukaan lukien tekniset asiakirjat, yhdellä tai useammalla kielellä, jota kyseinen kansallinen viranomainen voi helposti ymmärtää. Kyseiset tiedot ja asiakirjat on annettava sähköisesti ja pyydettäessä paperiversiona. Asiaankuuluvien asiakirjojen on oltava saatavilla kymmenen päivän kuluessa kansallisen viranomaisen esittämän pyynnön vastaanottamisesta. Valmistajien on tehtävä kansallisen viranomaisen kanssa yhteistyötä toimissa, joilla korjataan tapauksia, joissa 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjä vaatimuksia ei ole noudatettu.

11. Edellä olevaa 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta teollisuudessa ja terveydenhuollossa käytettäväksi tarkoitettujen konfiguroitavien lääkinnällisten laitteiden ja lääketieteellisten järjestelmien yksilöllisiin kuljetuspakkauksiin.

12. Jos luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka suunnitteluttaa tai valmistuttaa pakkauksen omalla nimellään tai tavaramerkillään, kuuluu suosituksessa 2003/361/EY, sellaisena kuin sitä sovelletaan 11 päivänä helmikuuta 2025, esitetyn mikroyrityksen määritelmän piiriin, ja luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka toimittaa pakkauksen luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle, joka suunnitteluttaa tai valmistuttaa pakkauksen omalla nimellään tai tavaramerkillään, sijaitsee unionissa, luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka toimittaa pakkauksen, on katsottava olevan valmistaja sovellettaessa tätä artiklaa.

16 artikla

Pakkausten tai pakkausmateriaalien toimittajien tiedonantovelvoitteet

1. Toimittajien on toimitettava valmistajalle kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen, jotta valmistaja voi osoittaa, että pakkaus ja pakkausmateriaalit ovat tämän asetuksen mukaiset, mukaan lukien liitteessä VII tarkoitetut ja 5–11 artiklassa tai niiden nojalla vaaditut tekniset asiakirjat yhdellä tai useammalla kielellä, jota valmistaja voi helposti ymmärtää. Kyseiset tiedot ja asiakirjat voidaan toimittaa joko paperiversiona tai sähköisesti.

2. Kontaktimateriaalipakkausten osalta tällaisiin pakkauksiin sovellettavissa unionin säädöksissä vaaditut asiakirjat ja tiedot on tarvittaessa toimitettava osana valmistajalle 1 kohdan nojalla annettavia tietoja.

17 artikla

Valtuutetut edustajat

1. Valmistaja voi nimittää kirjallisella toimeksiannolla valtuutetun edustajan.

2. Valtuutetun edustajan on suoritettava valmistajalta saadussa toimeksiannossa eritellyt tehtävät. Valtuutetun edustajan on toimeksiannon mukaan voitava suorittaa ainakin seuraavat tehtävät:

a) pitää EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus ja tekniset asiakirjat kansallisten markkinavalvontaviranomaisten saatavilla seuraavasti:

i) kertakäyttöisen pakkauksen osalta viiden vuoden ajan siitä päivämäärästä, jolloin pakkaus saatettiin markkinoille; ja

ii) uudelleenkäytettävän pakkauksen osalta kymmenen vuoden ajan siitä päivämäärästä, jolloin pakkaus saatettiin markkinoille;

b) tehdä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa niiden pyynnöstä yhteistyötä toimissa, joita toteutetaan valtuutetun edustajan toimeksiantoon kuuluvan pakkauksen vaatimustenvastaisuuden vuoksi;

c) toimittaa toimivaltaisen kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä tälle kaikki tiedot ja tekniset asiakirjat, jotka ovat tarpeen pakkauksen vaatimustenmukaisuuden osoittamiseksi, yhdellä tai useammalla kielellä, jota kyseinen viranomainen voi helposti ymmärtää;

d) asettaa toimivaltaisen kansallisen viranomaisen pyynnöstä saataville asiaankuuluvat asiakirjat kymmenen päivän kuluessa tällaisen pyynnön vastaanottamisesta;

e) päättää toimeksianto, jos valmistaja toimii vastoin tämän asetuksen mukaisia velvoitteitaan.

Tämän asetuksen 15 artiklan 1 kohdassa säädetyt velvoitteet ja liitteessä VII tarkoitettujen ja 5–11 artiklassa tai niiden nojalla vaadittujen teknisten asiakirjojen laatimisvelvoite eivät saa kuulua valtuutetun edustajan toimeksiantoon.

18 artikla

Maahantuojien velvoitteet

1. Maahantuojat saavat saattaa markkinoille ainoastaan sellaisia pakkauksia, jotka ovat 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjen vaatimusten mukaisia.

2. Ennen kuin pakkaus saatetaan markkinoille, maahantuojien on varmistettava, että

a) valmistaja on suorittanut 38 artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn ja että valmistaja on laatinut liitteessä VII tarkoitetut ja 5–11 artiklassa tai niiden nojalla vaaditut tekniset asiakirjat;

b) pakkaukseen on kiinnitetty 12 artiklan mukaiset merkinnät;

c) tuotteen mukana on toimitettu vaaditut asiakirjat; ja

d) valmistaja on noudattanut 15 artiklan 5 ja 6 kohdassa asetettuja vaatimuksia.

Jos maahantuoja katsoo tai sillä on syytä uskoa, ettei pakkaus ole 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjen sovellettavien vaatimusten mukainen, maahantuoja ei saa saattaa tuotetta markkinoille ennen kuin se on saatettu vaatimusten mukaiseksi.

3. Maahantuojien on ilmoitettava pakkauksessa nimensä, rekisteröity toiminimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä sekä postiosoite ja, jos saatavilla, sähköiset viestintävälineet, joiden kautta ne voi tavoittaa. Jos kyseisiä tietoja ei ole mahdollista ilmoittaa pakkauksessa, ne on annettava 12 artiklassa tarkoitetun standardoidun ja avoimen digitaalisen tietovälineen kautta tai pakatun tuotteen mukana seuraavassa asiakirjassa.

4. Maahantuojien on varmistettava, että 3 kohdan mukaisesti annetut tiedot ovat selkeät, ymmärrettävät ja helposti luettavissa ja että ne eivät korvaa pakatun tuotteen merkintöjä koskevissa muissa unionin säädöksissä vaadittuja tietoja eivätkä vaikeuta niiden ymmärtämistä, ja ettei kyseisiä tietoja voi sekoittaa toisiinsa.

5. Maahantuojan on varmistettava, että sinä aikana, jona pakkaus, joko tyhjänä tai tuotteen kanssa, on sen vastuulla, varastointi- tai kuljetusolosuhteet eivät vaaranna sen vaatimustenmukaisuutta 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjen sovellettavien vaatimusten suhteen.

6. Maahantuojien, jotka katsovat tai joilla on syytä uskoa, että pakkaus, jonka ne ovat saattaneet markkinoille, ei ole 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjen sovellettavien vaatimusten mukainen, on viipymättä ryhdyttävä tarvittaviin korjaaviin toimiin kyseisen pakkauksen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi tarpeen mukaan. Maahantuojien on ilmoitettava välittömästi niiden jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisille, joissa ne ovat asettaneet pakkauksen saataville, epäillystä vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimista.

7. Maahantuojien on pidettävä EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen jäljennös markkinavalvontaviranomaisten saatavilla ja varmistettava, että liitteessä VII tarkoitetut ja 5–11 artiklassa tai niiden nojalla vaaditut tekniset asiakirjat voidaan antaa pyynnöstä kyseisten viranomaisten saataville seuraavasti:

a) kertakäyttöisen pakkauksen osalta viiden vuoden ajan siitä päivämäärästä, jolloin pakkaus saatettiin markkinoille; ja

b) uudelleenkäytettävän pakkauksen osalta kymmenen vuoden ajan siitä päivämäärästä, jolloin pakkaus saatettiin markkinoille.

8. Maahantuojien on kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava tälle kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että pakkaus on 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjen sovellettavien vaatimusten mukainen, tekniset asiakirjat mukaan lukien, yhdellä tai useammalla kielellä, jota kyseinen viranomainen voi helposti ymmärtää. Kyseiset tiedot ja asiakirjat on annettava sähköisesti ja pyydettäessä paperiversiona. Asiaankuuluvien asiakirjojen on oltava saatavilla kymmenen päivän kuluessa kansallisen viranomaisen esittämän pyynnön vastaanottamisesta.

9. Maahantuojien on tehtävä toimivaltaisen kansallisen viranomaisen kanssa yhteistyötä toimissa, joilla korjataan tapauksia, joissa 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjä vaatimuksia ei ole noudatettu.

19 artikla

Jakelijoiden velvoitteet

1. Asettaessaan pakkauksen saataville markkinoilla jakelijoiden on toimittava asiaankuuluvaa huolellisuutta noudattaen tämän asetuksen vaatimusten suhteen.

2. Ennen pakkauksen asettamista saataville markkinoilla jakelijoiden on todennettava, että

a) tuottaja, johon sovelletaan pakkauksen osalta laajennettua tuottajan vastuuta koskevia velvoitteita, on rekisteröitynyt 44 artiklassa tarkoitettuun tuottajarekisteriin;

b) pakkaukseen on kiinnitetty merkinnät 12 artiklan mukaisesti; ja

c) valmistaja on noudattanut 15 artiklan 5 ja 6 kohdassa ja maahantuoja 18 artiklan 3 kohdassa asetettuja vaatimuksia.

3. Jos jakelija katsoo tai sillä on syytä uskoa, että pakkaus, jota se ei vielä ole asettanut saataville markkinoilla ei täytä 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjä vaatimuksia, tai että valmistaja ei täytä 15 artiklan 5 ja 6 kohdassa tai maahantuoja 18 artiklan 3 kohdassa asetettuja vaatimuksia, jakelija se ei saa asettaa tuotetta saataville markkinoilla ennen kuin pakkaus tai pakattu tuote on saatettu vaatimusten mukaiseksi tai valmistaja tai maahantuoja täyttää vaatimukset.

Jakelijan on varmistettava, että sinä aikana, jona pakkaus, joko tyhjänä tai tuotteen kanssa, on sen vastuulla, varastointi- tai kuljetusolosuhteet eivät vaaranna sen vaatimustenmukaisuutta 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjen vaatimusten suhteen.

4. Jakelija ei saa käyttää tuottajan ilmoittamia tietoja mihinkään muuhun tarkoitukseen kuin 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjen sovellettavien vaatimusten noudattamisen todentamiseen. Erityisesti jakelijoiden harjoittama tällaisten tietojen väärinkäyttö kaupallisiin tarkoituksiin on kielletty.

5. Jos jakelija katsoo tai sillä on syytä uskoa, että pakkaus, jonka se on asettanut saataville markkinoilla pakatun tuotteen kanssa, ei ole 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjen sovellettavien vaatimusten mukainen, sen on varmistettava, että tarvittaviin korjaaviin toimiin ryhdytään kyseisen pakkauksen saattamiseksi vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi tarpeen mukaan.

Jakelijoiden on ilmoitettava välittömästi niiden jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisille, joissa ne ovat asettaneet pakkauksen saataville, epäillystä vaatimustenvastaisuudesta ja toteutetuista korjaavista toimista.

6. Jakelijoiden on kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä annettava tälle kaikki saatavillaan olevat tiedot ja asiakirjat, jotka ovat merkityksellisiä sen osoittamiseksi, että pakkaus on 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjen sovellettavien vaatimusten mukainen, yhdellä tai useammalla kielellä, jota kyseinen viranomainen voi helposti ymmärtää. Kyseiset tiedot ja asiakirjat on annettava sähköisesti ja pyydettäessä paperiversiona.

Jakelijoiden on tehtävä kansallisen viranomaisen kanssa yhteistyötä toimissa, joilla korjataan tapauksia, joissa 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjä vaatimuksia ei ole noudatettu.

20 artikla

Jakelupalvelujen tarjoajien velvoitteet

Jakelupalvelujen tarjoajien on varmistettava, että niiden käsittelemien pakkausten, joko tyhjänä tai tuotteen kanssa, varastoinnin, käsittelyn, pakkaamisen, edelleenohjaamisen tai lähettämisen aikaiset olosuhteet eivät vaaranna pakkausten vaatimustenmukaisuutta 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjen vaatimusten suhteen.

21 artikla

Tapaukset, joissa valmistajien velvollisuuksia sovelletaan maahantuojiin ja jakelijoihin

Jos maahantuoja tai jakelija saattaa pakkauksen markkinoille omalla nimellään tai tavaramerkillään tai muuttaa markkinoille jo saatettua pakkausta tavalla, joka voi vaikuttaa tämän asetuksen asiaankuuluvien vaatimusten täyttymiseen, kyseisen maahantuojan tai jakelijan on katsottava olevan tätä asetusta sovellettaessa valmistaja ja sitä koskevat valmistajan 15 artiklan mukaiset velvollisuudet.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu maahantuoja tai jakelija kuuluu suosituksessa 2003/361/EY, sellaisena kuin sitä sovelletaan 11 päivänä helmikuuta 2025, esitetyn mikroyrityksen määritelmän piiriin, ja luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka toimittaa pakkauksen maahantuojalle tai jakelijalle, sijaitsee unionissa, luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka toimittaa pakkauksen, on katsottava olevan valmistaja 15 artiklaa sovellettaessa.

22 artikla

Talouden toimijoiden tunnistetiedot

1. Talouden toimijoiden on pyynnöstä toimitettava markkinavalvontaviranomaisille

a) niille pakkauksia tai pakattuja tuotteita toimittaneiden talouden toimijoiden tunnistetiedot;

b) niiden talouden toimijoiden tunnistetiedot, joille ne ovat toimittaneet pakkauksia tai pakattuja tuotteita.

2. Talouden toimijoiden on kyettävä toimittamaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot seuraavasti:

a) kertakäyttöisten pakkausten osalta viiden vuoden ajan siitä päivämäärästä, jolloin ne toimittivat tai niille toimitettiin pakkauksia;

b) uudelleenkäytettävien pakkausten osalta kymmenen vuoden ajan siitä päivämäärästä, jolloin ne toimittivat tai niille toimitettiin uudelleenkäytettäviä pakkauksia.

23 artikla

Pakkausjätehuollon toimijoiden tiedonantovelvoitteet

Pakkausjätehuollon toimijoiden on toimitettava vuosittain toimivaltaisille viranomaisille tämän asetuksen liitteessä XII olevassa taulukossa 3 luetellut pakkausjätettä koskevat tiedot, lukuun ottamatta tietoja jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa saataville asettuja pakkauksia koskevia tietoja, sähköisen rekisterin tai sähköisten rekisterien kautta direktiivin 2008/98/EY 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Pakkausjätehuollon toimijoiden on toimitettava vuosittain tuottajille, silloin kun ne täyttävät laajennettua tuottajan vastuuta koskevat velvoitteet yksin, tai tuottajavastuujärjestölle, silloin kun tällainen järjestö on valtuutettu vastaamaan laajennettua tuottajan vastuuta koskevien velvoitteiden täyttämisestä yhteisesti, kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen 44 artiklan 10 kohdassa säädettyjen tiedonantovelvoitteiden noudattamiseksi.

Jäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädännön mukaisesti säätää, että silloin, kun viranomaiset ovat vastuussa pakkausjätehuollon järjestämisestä, pakkausjätehuollon toimijoiden on toimitettava vuosittain tällaisille viranomaisille kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen 44 artiklan 10 kohdassa säädettyjen tiedonantovelvoitteiden noudattamiseksi, tai muulla tavoin täydennettävä sähköinen rekisteri tai sähköiset rekisterit direktiivin 2008/98/EY 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

V LUKU

TALOUDEN TOIMIJOIDEN VELVOITTEET PAKKAUSTEN JA PAKKAUSJÄTTEEN VÄHENTÄMISEEN

24 artikla

Ylipakkaamiseen liittyvä velvoite

1. Talouden toimijoiden, jotka täyttävät ryhmä- tai kuljetuspakkauksia tai verkkokaupassa käytettäviä pakkauksia, on 1 päivään tammikuuta 2030 mennessä tai kolmen vuoden kuluttua 2 kohdan nojalla hyväksyttyjen täytäntöönpanosäädösten voimaantulosta, sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi, varmistettava, että tyhjän tilan enimmäisosuus pakkauksesta prosentteina ilmaistuna on 50 prosenttia.

2. Komissio antaa viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2028 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan menetelmä 1 kohdassa tarkoitetun tyhjän tilan osuuden laskemiseksi. Kyseisessä menetelmässä on otettava huomioon sellaisten pakkausten erityispiirteet, jotka on sijoitettava tyhjään tilaan, joka on riittävän suuri sovellettavien oikeudellisten vaatimusten noudattamiseksi tai tuotteen suojaamiseksi, kuten erityisesti epäsäännöllisen muotoiset pakatut tuotteet, useamman kuin yhden myyntipakkauksen tai -tuotteen sisältävät pakkaukset, nestemäisiä tuotteita sisältävät pakkaukset, pakatut tuotteet, joiden sisältö voi helposti vahingoittua ja pakatut tuotteet, joita suuremmat tuotteet saattavat helposti vahingoittaa niiden pienen koon vuoksi, sekä kuljetuspakkaukseen jätettävä vähimmäistila, joka on tarpeen lähetystarran kiinnittämistä varten.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun osuuden laskemiseksi

a) tyhjällä tilalla tarkoitetaan ryhmäpakkauksen, kuljetuspakkauksen tai verkkokaupassa käytettävän pakkauksen kokonaistilavuuden ja pakkauksen sisältämän myyntipakkauksen tilavuuden erotusta;

b) tyhjän tilan osuudella tarkoitetaan a alakohdassa määritellyn tyhjän tilan suhdetta ryhmäpakkauksen, kuljetuspakkauksen tai verkkokaupassa käytettävän pakkauksen kokonaistilavuuteen.

Täyteaineilla, kuten paperisilpulla, ilmatyynyillä, kuplamuovilla, sienimäisillä tai vaahtomaisilla täyteaineilla, lastuvillalla, polystyreenillä tai styroksilastuilla, täytetty tila katsotaan tyhjäksi tilaksi.

4. Myyntipakkauksia täyttävien talouden toimijoiden on viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2028 varmistettava, että tyhjä tila on mahdollisimman pieni, mutta kuitenkin niin, että pakkauksen toimivuus säilyy, myös tuotteensuojelun osalta. Myyntipakkauksen tyhjän tilan osuus tarkoittaa myyntipakkauksen kokonaissisätilavuuden ja pakatun tuotteen tilavuuden erotusta.

Tämän kohdan noudattamista arvioitaessa täyteaineilla, kuten paperisilpulla, ilmatyynyillä, kuplamuovilla, sienimäisillä tai vaahtomaisilla täyteaineilla, lastuvillalla, polystyreenillä tai styroksilastuilla täytetty tila katsotaan tyhjäksi tilaksi.

Sellaisten tuotteiden myyntipakkauksien osalta, jotka saattavat painua kuljetuksen aikana tai joissa tarvitaan vapaata tilaa elintarviketuotteiden tai muiden vastaavia ominaisuuksia omaavien tuotteiden suojaamiseksi,

(a) tämän kohdan noudattamista on arvioitava täyttöhetkellä pakkausten täyttötasona;

(b) pakattujen elintarvikkeiden välillä tai niiden sisällä olevaa ilmaa tai suojakaasuja ei pidetä tyhjänä tilana.

5. Talouden toimijat, jotka käyttävät myyntipakkauksia verkkokaupan pakkauksina tai jotka käyttävät uudelleenkäyttöjärjestelmän piiriin kuuluvia uudelleenkäytettäviä pakkauksia, vapautetaan tämän artiklan 1 kohdassa säädetystä velvoitteesta. Niiden on kuitenkin huolehdittava, että tällaiset myyntipakkaukset täyttävät 10 artiklassa asetetut vaatimukset.

6. Komissio tarkastelee uudelleen 1 kohdassa tarkoitettua tyhjän tilan osuutta ja 5 kohdassa säädettyjä vapautuksia viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2032 ja arvioi, onko mahdollista määrittää tyhjän tilan osuus myyntipakkauksille, erityisesti leluille, kosmetiikkatuotteille, tee-se-itse-pakkauksille ja elektroniikkatuotteille.

25 artikla

Tiettyjen pakkausmuotojen käyttöä koskevat rajoitukset

1. Talouden toimijat eivät saa 1 päivästä tammikuuta 2030 alkaen saattaa markkinoille pakkauksia liitteessä V luetelluissa muodoissa ja siinä lueteltuihin käyttötarkoituksiin.

2. Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat pitää voimassa ennen 1 päivää tammikuuta 2025 asetetut rajoitukset, jotka koskevat muista kuin liitteessä V luetelluista materiaaleista valmistettujen pakkausten saattamista markkinoille liitteessä V luetelluissa muodoissa ja siinä lueteltuihin käyttötarkoituksiin.

3. Tämän artiklan 1 kohta ei rajoita 9 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamista.

4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia, että suosituksessa 2003/361/EY, sellaisena kuin sitä sovelletaan 11 päivänä helmikuuta 2025, määritellyt mikroyritykset saattavat markkinoille pakkauksia tämän asetuksen liitteessä V olevassa 3 kohdassa luetelluissa muodoissa ja siinä lueteltuihin käyttötarkoituksiin, jos on osoitettu, että ei ole teknisesti mahdollista olla käyttämättä tällaisia pakkauksia tai saada käyttöön uudelleenkäyttöjärjestelmän toiminnan edellyttämää infrastruktuuria.

5. Komissio arvioi viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2032 rajoitusten ja poikkeusten sekä rajoituksia koskevien vapautusten myönteisiä ympäristövaikutuksia ja ottaa huomioon sellaisten vaihtoehtoisten pakkausratkaisujen saatavuuden, jotka täyttävät kontaktimateriaalipakkauksiin sovellettavat turvallisuus- ja hygieniavaatimukset. Komissio tarkastelee kyseisen arvioinnin perusteella uudelleen tätä artiklaa ja liitettä V mukauttaakseen ne tieteen ja tekniikan kehitykseen pakkausjätteen vähentämiseksi. Kyseisen uudelleentarkastelun perusteella komissio arvioi, onko aiheellista asettaa uusia rajoituksia tiettyjen pakkausmuotojen käytölle ja onko tässä artiklassa asetettujen poikkeusten ja vapautusten säilyttäminen aiheellista, sekä esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen.

6. Komissio julkaisee jäsenvaltioita ja Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista kuullen viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2027 ohjeet, joissa selvennetään yksityiskohtaisemmin liitettä V, mukaan lukien esimerkit soveltamisalaan kuuluvista pakkausmuodoista ja mahdollisista vapautuksista rajoituksiin, ja esitetään ei-tyhjentävä luettelo liitteessä V olevan 2 kohdan soveltamisalan ulkopuolella olevista hedelmistä ja vihanneksista.

26 artikla

Uudelleenkäytettäviin pakkauksiin liittyvät velvoitteet

1. Talouden toimijoiden, jotka asettavat uudelleenkäytettäviä pakkauksia ensimmäistä kertaa saataville jonkin jäsenvaltion alueella, on huolehdittava siitä, että kyseisessä jäsenvaltiossa on käytössä kyseisten pakkausten uudelleenkäyttöjärjestelmä, joka sisältää kannustimen kyseisten pakkausten keräyksen varmistamiseksi ja joka täyttää liitteessä VI säädetyt vaatimukset. Kyseisten talouden toimijoiden katsotaan täyttävän tämän kohdan säännökset, jos ne käyttävät jäsenvaltioissa jo käytössä olevia uudelleenkäyttöjärjestelmiä.

2. Osana 11 artiklan 3 kohdan nojalla toimitettavia, uudelleenkäytettäviä pakkauksia koskevia teknisiä asiakirjoja on kuvailtava, millä tavalla järjestelmä täyttää tämän artiklan 1 kohdan vaatimukset. Tätä varten valmistajan on pyydettävä järjestelmään osallistujilta liitteessä VI esitetyt asiaankuuluvat kirjalliset vahvistukset.

27 artikla

Uudelleenkäyttöjärjestelmiin liittyvä velvoite

1. Uudelleenkäytettäviä pakkauksia käyttävien talouden toimijoiden on osallistuttava yhteen tai useampaan uudelleenkäyttöjärjestelmään ja varmistettava, että uudelleenkäyttöjärjestelmät, joiden piirissä uudelleenkäytettävät pakkaukset voidaan uudelleenkäyttää, täyttävät liitteessä VI olevassa A osassa säädetyt vaatimukset.

2. Uudelleenkäytettäviä pakkauksia käyttävien talouden toimijoiden on varmistettava, että tällaiset pakkaukset kunnostetaan liitteessä VI olevan B osan mukaisesti, ennen kuin ne asetetaan uudelleen loppukäyttäjien käyttöön.

3. Uudelleenkäytettäviä pakkauksia käyttävät talouden toimijat voivat nimetä kolmannen osapuolen vastaamaan yhdestä tai useammasta keskinäisestä uudelleenkäyttöjärjestelmästä.

Jos talouden toimijat ovat nimenneet ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kolmannen osapuolen, kyseisen kolmannen osapuolen on täytettävä tässä artiklassa asetetut velvoitteet niiden puolesta.

4. Talouden toimijoita, jotka käyttävät uudelleenkäytettäviä pakkauksia suljetun kierron järjestelmissä liitteen VI vaatimusten mukaisesti, on vaadittava palauttamaan pakkaus yhteen tai useampaan, järjestelmään osallistujien määrittämään ja järjestelmänhaltijan hyväksymään keräyspisteeseen.

28 artikla

Uudelleentäyttöön liittyvät velvoitteet

1. Talouden toimijoiden, jotka tarjoavat mahdollisuuden ostaa tuotteita uudelleentäyttämällä, on ilmoitettava loppukäyttäjille seuraavista säännöistä, jäljempänä 'uudelleentäytön säännöt':

a) minkä tyyppisiä astioita voidaan käyttää ostettaessa tuotteita uudelleentäyttämällä;

b) mitä hygieniavaatimuksia uudelleentäytössä noudatetaan;

c) mikä on loppukäyttäjän vastuu terveyden ja turvallisuuden varmistamisessa käytettäessä a alakohdassa tarkoitettuja astioita.

Uudelleentäytön säännöt on päivitettävä säännöllisesti, ja ne on joko esitettävä selkeästi asianomaisissa tiloissa tai annettava loppukäyttäjille muulla tavoin.

2. Talouden toimijoiden, jotka tarjoavat mahdollisuuden ostaa tuotteita uudelleentäyttämällä, on huolehdittava, että täyttöpisteet täyttävät liitteessä VI olevassa C osassa säädetyt vaatimukset ja muissa unionin säädöksissä säädetyt vaatimukset, jotka koskevat tuotteiden myyntiä uudelleentäyttämällä.

3. Talouden toimijoiden, jotka tarjoavat mahdollisuuden ostaa tuotteita uudelleentäyttämällä, on varmistettava, että jos loppukäyttäjille jaetaan täyttöpisteillä pakkauksia tai astioita, että kyseisiä pakkauksia ja astioita ei jaeta ilmaiseksi, jos ne eivät täytä liitteessä VI säädettyjä vaatimuksia, tai ne jaetaan pantti- ja palautusjärjestelmän piiriin kuuluvina.

4. Talouden toimijat voivat kieltäytyä täyttämästä uudelleen loppukäyttäjän toimittamaa astiaa, jos loppukäyttäjä ei noudata talouden toimijan 1 kohdan nojalla ilmoittamia uudelleentäytön sääntöjä, erityisesti jos talouden toimijat katsovat astian epähygieeniseksi tai sopimattomaksi elintarvikkeiden tai juoman myynnille. Talouden toimijat eivät ole vastuussa hygieniaan tai elintarviketurvallisuuteen liittyvistä ongelmista, joita syntyy loppukäyttäjän toimittamien astioiden käytöstä.

5. Lopullisten jakelijoiden, joiden myyntialueen pinta-ala on yli 400 m^2, on 1 päivästä tammikuuta 2030 pyrittävä varaamaan 10 prosenttia kyseisestä myyntialueesta sekä elintarvikkeiden että muiden tuotteiden täyttöpisteille.

29 artikla

Uudelleenkäyttötavoitteet

1. Talouden toimijoiden, jotka käyttävät, myös verkkokaupan jakelussa, tuotteiden kuljetukseen unionin alueella käytettävinä kuljetuspakkauksina tai myyntipakkauksina kuormalavoja, kokoontaitettavia muovilaatikoita, laatikoita, pakkausalustoja, muovilaatikoita, IBC-pakkauksia, sankoja, tynnyreitä tai kanistereita niiden koosta ja materiaalista riippumatta, mukaan lukien niiden taipuisat muodot, tai lavahuppuja ja lavansidontanauhoja kuormalavoille pakattujen tuotteiden vakauttamiseksi ja suojaamiseksi kuljetuksen aikana, on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2030 vähintään 40 prosenttia tällaisista pakkauksista yhteensä on uudelleenkäyttöjärjestelmän piiriin kuuluvia uudelleenkäytettäviä pakkauksia.

Kyseisten talouden toimijoiden on 1 päivästä tammikuuta 2040 pyrittävä käyttämään vähintään 70 prosenttia ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista pakkauksista uudelleenkäyttöjärjestelmän piiriin kuuluvassa uudelleenkäytettävässä muodossa.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, talouden toimijoiden, jotka käyttävät kuljetuspakkauksia tai myyntipakkauksia tuotteiden kuljetukseen tämän artiklan 1 kohdassa luetelluissa muodoissa unionin alueella sellaisten toimipaikkojen välillä, joissa toimija harjoittaa toimintaansa, tai minkä tahansa toimipaikan, jossa toimija harjoittaa

toimintaansa, ja suosituksen 2003/361/EY, sellaisena kuin sitä sovelletaan 11 päivänä helmikuuta 2025, liitteessä olevassa 3 artiklassa määriteltyjen sidosyritysten tai omistusyhteysyritysten toimipaikkojen välillä, on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2030 tällaiset pakkaukset ovat uudelleenkäyttöjärjestelmän piiriin kuuluvia uudelleenkäytettäviä pakkauksia.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, talouden toimijoiden, jotka käyttävät kuljetuspakkauksia tai myyntipakkauksia tuotteiden kuljetukseen, myös verkkokaupan jakelussa, 1 kohdassa luetelluissa muodoissa, tuotteiden toimittamiseen toiselle talouden toimijalle samassa jäsenvaltiossa, on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 2030 tällaiset pakkaukset ovat uudelleenkäyttöjärjestelmän piiriin kuuluvia uudelleenkäytettäviä pakkauksia.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa asetettuja velvoitteita ei sovelleta kuljetuspakkauksiin tai myyntipakkauksiin,

a) joita käytetään vaarallisten aineiden kuljetukseen direktiivin 2008/68/EY mukaisesti;

b) joita käytetään sellaisten suurten koneiden, laitteiden ja hyödykkeiden kuljetukseen, joiden pakkaukset on suunniteltu asiakaskohtaisesti vastaamaan sen talouden toimijan yksilöllisiä vaatimuksia, joka teki tilauksen;

c) jotka ovat kuljetukseen käytettävässä taipuisassa muodossa, joka on suorassa kosketuksessa asetuksen (EY) N:o 178/2002 2 artiklassa ja 3 artiklan 4 alakohdassa määriteltyihin elintarvikkeisiin ja rehuihin tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011 ([69]) 2 artiklan 2 kohdan f alakohdassa määriteltyihin elintarvikkeiden ainesosiin;

d) jotka ovat kartonkilaatikoita.

5. Talouden toimijoiden, jotka käyttävät ryhmäpakkauksina laatikoita, kartonkilaatikoita lukuun ottamatta, myyntipakkauksen ulkopuolella tietystä määrästä tuotteita koostuvan ryhmän kokoamiseen varastointi- tai jakeluyksikön luomiseksi, on 1 päivästä tammikuuta 2030 varmistettava, että vähintään 10 prosenttia tällaisista pakkauksista on uudelleenkäyttöjärjestelmän piiriin kuuluvia uudelleenkäytettäviä pakkauksia.

Talouden toimijoiden on 1 päivästä tammikuuta 2040 pyrittävä käyttämään vähintään 25 prosenttia ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista pakkauksista uudelleenkäyttöjärjestelmän piiriin kuuluvassa uudelleenkäytettävässä muodossa.

6. Lopullisten jakelijoiden, jotka asettavat jäsenvaltion alueella kuluttajien saataville alkoholijuomia ja alkoholittomia juomia myyntipakkauksissa, on 1 päivästä tammikuuta 2030 varmistettava, että vähintään 10 prosenttia kyseisistä tuotteista asetetaan saataville uudelleenkäyttöjärjestelmän piiriin kuuluvissa uudelleenkäytettävissä pakkauksissa.

Talouden toimijoiden on 1 päivästä tammikuuta 2040 pyrittävä varmistamaan, että vähintään 40 prosenttia ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista tuotteista asetetaan saataville uudelleenkäyttöjärjestelmän piiriin kuuluvissa uudelleenkäytettävissä pakkauksissa.

Lopullisten jakelijoiden on varmistettava, että niiden omalla tuotemerkillä valmistetut pakatut tuotteet osallistuvat kohtuullisella ja oikeasuhteisella tavalla tässä kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen.

7. Edellä 6 kohdassa säädettyjä tavoitteita ei sovelleta

a) juomiin, jotka ovat helposti pilaantuvia asetuksen (EU) N:o 1169/2011 24 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä, eikä asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä I olevassa XVI osassa lueteltuihin maitoon ja maitotuotteisiin eikä niiden neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/78 ([70]) liitteessä I olevan yhdistetyn nimikkeistön (CN) koodeihin 2202 99 11 ja 2202 99 15 kuuluviin kasvipohjaisiin vaihtoehtoihin;

b) asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä VII olevan II osan 1, 3–9, 11, 12, 15, 16 ja 17 kohdassa lueteltuihin rypäletuotteiden luokkiin;

([69]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011, annettu 25 päivänä lokakuuta 2011, elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä komission direktiivin 87/250/ETY, neuvoston direktiivin 90/496/ETY, komission direktiivin 1999/10/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY, komission direktiivien 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä komission asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta (EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18).

([70]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1987, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1).

c) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 251/2014 ([71]) määriteltyihin maustettuihin viinituotteisiin;

d) viinituotteiden ja maustettujen viinituotteiden kanssa samankaltaisiin tuotteisiin, jotka tehdään muista hedelmistä kuin rypäleistä ja vihanneksista, eikä muihin käymistietä valmistettuihin juomiin, jotka kuuluvat CN-koodiin 2206 00;

e) CN-nimikettä 2208 vastaaviin alkoholipitoisiin juomiin.

8. Komissio julkaisee jäsenvaltioita kuullen viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2027 ohjeet 6 ja 7 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tyypeistä.

9. Edellä 6 kohdassa tarkoitettujen lopullisten jakelijoiden on otettava maksutta takaisin kaikki uudelleenkäytettävät pakkaukset, jotka ovat samantyyppisiä, -muotoisia ja -kokoisia kuin niiden markkinoilla saataville asettamat pakkaukset, myyntipaikan erityisessä uudelleenkäyttöjärjestelmässä, jotta varmistetaan tällaisten pakkausten hyödyntäminen ja palautus koko jakeluketjussa. Lopullisten jakelijoiden on varmistettava, että loppukäyttäjillä on mahdollisuus palauttaa pakkaus paikkaan, jossa tällainen pakkaus heille tosiasiallisesti luovutettiin, tai sen välittömään läheisyyteen. Lopullisen jakelijan on lunastettava asiaankuuluvat pantit kokonaisuudessaan tai ilmoitettava pakkauksen palauttamisesta erityisen uudelleenkäyttöjärjestelmän hallintosääntöjen mukaisesti, jotta asiaankuuluvat pantit voidaan tarvittaessa lunastaa.

10. Jos jonkin kalenterivuoden aikana lopullisen jakelijan myyntialue on pinta-alaltaan enintään 100 m^2, kyseinen lopullinen jakelija on vapautettava velvoitteesta saavuttaa 6 kohdassa asetetut tavoitteet kyseisenä kalenterivuonna. Siirretään komissiolle valta antaa 64 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä myyntipinta-alan kynnysarvon muuttamiseksi lopullista jakelua ja joitakin valmistusaloja koskevien erityisedellytysten perusteella, myös kansallisella tasolla.

11. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa lopulliset jakelijat velvoitteesta saavuttaa 6 kohdassa asetetut tavoitteet, jos näiden myyntialue sijaitsee saarella, jonka väkiluku on alle 2 000 asukasta.

Jäsenvaltiot voivat myös vapauttaa lopulliset jakelijat velvoitteesta saavuttaa 6 kohdassa asetetut tavoitteet, jos näiden myyntialue sijaitsee kunnassa, jonka asukastiheys on alle 54 henkeä neliökilometriä kohden, mutta 6 kohdassa asetettuja tavoitteita on kuitenkin sovellettava lopullisiin jakelijoihin, joiden myyntialue on yli 5 000 asukkaan asutuskeskuksissa.

Jos lopullinen jakelija, joka on vapautettu ensimmäisen tai toisen alakohdan nojalla, myy 6 kohdassa tarkoitettuja tuotteita uudelleenkäytettävässä pakkauksessa, sen on järjestettävä tällaisten pakkausten takaisinotto 9 kohdan mukaisesti. Jos lopullisella jakelijalla, joka on vapautettu ensimmäisen tai toisen alakohdan nojalla, on useampi kuin yksi myyntialue ja vain yksi alue tai vain osa kyseisistä alueista sijaitsee tällaisella saarella tai tällaisessa kunnassa, jäsenvaltion alueella tällaisilla myyntialueilla saataville asetettuja asiaankuuluvia juomia ei oteta huomioon 6 kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamisen laskettaessa.

12. Jäsenvaltiot voivat sallia, että lopulliset jakelijat muodostavat pooleja täyttääkseen 6 kohdassa säädetyt velvoitteensa, edellyttäen että

a) kullakin poolilla on enintään 40 prosenttia asiaankuuluvien juomien luokan markkinaosuudesta;

b) kuhunkin pooliin saa kuulua enintään viisi lopullista jakelijaa; ja

c) kukin pooli kattaa ainoastaan juomien luokat, jotka kaikki poolin jäsenet ovat asettaneet saataville jäsenvaltion alueella.

Edellä b alakohdassa vahvistettua edellytystä ei sovelleta, jos lopulliset jakelijat toimivat samalla tuotemerkillä.

Jos jäsenvaltio sallii, että lopulliset jakelijat muodostavat ensimmäisen alakohdan nojalla pooleja, kunkin poolin on toimitettava jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ainakin seuraavat tiedot:

a) pooliin kuuluvat lopulliset jakelijat; ja

b) poolin hallinnoijaksi ja yhteyspisteeksi nimetty lopullinen jakelija.

Jäsenvaltiot voivat vaatia toimitettavaksi lisätietoja, jos ne ovat tarpeen niiden velvoitteiden noudattamisen valvomiseksi, joista säädetään 6 kohdassa yhdessä tämän kohdan kanssa.

([71]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 251/2014, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, maustettujen viinituotteiden määritelmästä, kuvauksesta, esittelystä ja merkinnöistä sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/91 kumoamisesta (EUVL L 84, 20.3.2014, s. 14).

Lopullisten jakelijoiden on varmistettava, että niiden poolijärjestelyt ovat SEUT 101 ja 102 artiklan mukaisia. Kaikkien poolin jäsenten on erityisesti varmistettava, että niiden poolijärjestelyjen yhteydessä ei jaeta eikä vaihdeta tietoja, ei myöskään myyntinäkymiä koskevia tietoja, lukuun ottamatta tämän asetuksen 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin kilpailusääntöjen yleistä soveltamista tällaisiin pooleihin.

Komissio antaa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2028 delegoituja säädöksiä 64 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi vahvistamalla ja täsmentämällä tässä kohdassa tarkoitettuihin poolijärjestelyihin sovellettavat yksityiskohtaiset edellytykset ja raportointivaatimukset ottaen huomion kunkin lopullisen jakelijan kunakin kalenterivuonna markkinoille saattamien pakkausten tyyppi ja määrä sekä lopullisten jakelijoiden sijaintipaikka.

13. Talouden toimijat vapautetaan velvoitteesta saavuttaa tässä artiklassa asetetut kalenterivuosikohtaiset tavoitteet, jos ne kyseisen kalenterivuoden aikana

a) asettavat saataville jonkin jäsenvaltion alueella enintään 1 000 kilogrammaa pakkauksia; ja

b) kuuluvat suosituksessa 2003/361/EY, sellaisena kuin sitä sovelletaan 11 päivänä helmikuuta 2025, esitetyn mikroyrityksen määritelmän piiriin.

Siirretään komissiolle valta antaa 64 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän kohdan a alakohdassa asetettua kynnysarvoa, lopullista jakelua ja joitakin valmistusaloja koskevien erityisedellytysten perusteella, myös kansallisella tasolla.

14. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa talouden toimijat viiden vuoden ajaksi tämän artiklan mukaisista velvoitteista seuraavin edellytyksin:

a) vapautuksen myöntävä jäsenvaltio ylittää viidellä prosenttiyksiköllä vuoteen 2025 mennessä saavutettavat pakkausjätteiden materiaalikohtaiset kierrätystavoitteet, ja sen odotetaan ylittävän viidellä prosenttiyksiköllä vuoden 2030 tavoitteen sen kertomuksen mukaan, jonka komissio julkaisee kolme vuotta ennen kyseistä ajankohtaa;

b) vapautuksen myöntävä jäsenvaltio on saavuttamassa 43 artiklassa asetetut asiaankuuluvat jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat tavoitteet ja voi osoittaa, että se on vuoteen 2028 mennessä vähentänyt asukasta kohti syntyvän jätteen määrää vähintään 3 prosentilla vuonna 2018 asukasta kohden syntyneeseen jätteen määrään verrattuna; ja

c) talouden toimijat ovat hyväksyneet yritysten jätteen syntymisen ehkäisemistä ja kierrätystä koskevan suunnitelman, joka edistää 43 artiklassa asetettuja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia tavoitteita ja 52 artiklassa asetettuja kierrätystavoitteita.

Jäsenvaltio voi uusia kyseisen viiden vuoden ajanjakson, edellyttäen, että kaikki ehdot täyttyvät.

15. Jollei 51 artiklassa asetetuista edellytyksistä muuta johdu, jäsenvaltiot voivat asettaa talouden toimijoille tämän artiklan 1, 2, 3, 5 ja 6 kohdassa asetettuja vähimmäistavoitteita pidemmälle meneviä tavoitteita siltä osin kuin tällaiset korkeammat tavoitteet ovat tarpeen, jotta jäsenvaltio voi saavuttaa yhden tai useamman 43 artiklassa asetetuista tavoitteista.

16. Jollei 51 artiklassa asetetuista edellytyksistä muuta johdu, jäsenvaltiot voivat asettaa talouden toimijoille tavoitteita sellaisten myyntipakkauksissa saataville asetettavien juomien osalta, jotka eivät kuulu tämän artiklan 6 kohdan soveltamisalaan, jos kyseiset lisätavoitteet ovat tarpeen, jotta jäsenvaltio voi saavuttaa yhden tai useamman 43 artiklassa asetetuista tavoitteista.

17. Tässä artiklassa tai tämän artiklan nojalla säädetyt tavoitteet lasketaan kalenterivuosikohtaisesti.

18. Tieteen ja taloutta koskevien tietojen viimeisimmän kehityksen huomioon ottamiseksi komissiolle siirretään valta antaa 64 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi vahvistamalla

a) tässä artiklassa säädettyjen vapautusten lisäksi myös muita talouden toimijoille myönnettäviä vapautuksia tietyllä alalla ilmenevien, tämän artiklan 1, 2, 3, 5 ja 6 kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen liittyvien erityisten taloudellisten rajoitteiden vuoksi;

b) vapautuksia tiettyjen tämän artiklan 1, 2, 3, 5 ja 6 kohdassa asetettujen tavoitteiden kattamien pakkausmuotojen osalta, jos hygieniaan ja elintarviketurvallisuuteen liittyvät syyt estävät kyseisten tavoitteiden saavuttamisen;

c) vapautuksia tiettyjen tämän artiklan 1, 2, 3, 5 ja 6 kohdassa asetettujen tavoitteiden kattamien pakkausmuotojen osalta, jos ympäristöön liittyvät syyt estävät kyseisten tavoitteiden saavuttamisen.

19. Ottaen huomioon teknologian kehityksen tason sekä talouden toimijoiden ja jäsenvaltioiden saaman käytännön kokemuksen komissio esittää 1 päivään tammikuuta 2034 mennessä kertomuksen, jossa tarkastellaan tässä artiklassa vuodeksi 2030 asetettujen tavoitteiden toteutumista. Kyseisessä kertomuksessa se arvioi seuraavia seikkoja, myös kertakäyttöisten pakkausten ja uudelleenkäytettävien pakkausten elinkaariarvioinnin näkökulmasta:

a) sitä, missä määrin vuoden 2030 tavoitteet ovat johtaneet kestävää pakkaamista edistäviin ratkaisuihin, jotka ovat tehokkaita ja helposti toteutettavia;

b) mahdollisuutta saavuttaa vuoden 2040 tavoitteet vuoden 2030 tavoitteiden saavuttamisesta saatujen kokemusten sekä muuttuvien olosuhteiden perusteella;

c) sitä, onko tässä artiklassa asetettujen vapautusten ja poikkeusten säilyttäminen aiheellista; ja

d) sitä, onko tarpeen tai asianmukaista asettaa uusia tavoitteita, jotka koskevat muiden pakkausluokkien uudelleenkäyttöä ja uudelleentäyttöä.

Komission kertomukseen sisällytetään työllisyysvaikutusten arviointi. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus tämän artiklan ja erityisesti vuoden 2040 tavoitteiden muuttamiseksi. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle joulukuuhun 2032 mennessä työllisyysvaikutusten arviointia varten tietoja, jotka liittyvät uudelleenkäyttötavoitteiden täytäntöönpanoon niiden kansallisella alueella. Ennen kuin jäsenvaltiot toimittavat tietoja komissiolle, niiden on informoitava pakkausten uudelleenkäyttötavoitteiden soveltamisalan työntekijöitä ja työnantajia edustavia kansallisia työmarkkinaosapuolia ja kuultava näitä.

30 artikla

Uudelleenkäyttötavoitteiden saavuttamista koskevat laskentasäännöt

1. Tämän asetuksen 29 artiklan 1 ja 5 kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamisen osoittamiseksi pakkauksia käyttävien talouden toimijoiden on laskettava kunkin tavoitteen osalta erikseen

a) kalenterivuoden aikana käyttämiensä, tapauksen mukaan 29 artiklan 1 tai 5 kohdassa lueteltuja pakkausmuotoja vastaavien, uudelleenkäyttöjärjestelmän piiriin kuuluvien uudelleenkäytettävien pakkausyksiköiden lukumäärä;

b) kalenterivuoden aikana käyttämiensä, tapauksen mukaan 29 artiklan 1 tai 5 kohdassa lueteltuja pakkausmuotoja vastaavien, muiden kuin tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettujen pakkausyksiköiden lukumäärä.

2. Tämän asetuksen 29 artiklan 6 kohdassa ja 33 artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamisen osoittamiseksi lopullisen jakelijan, joka asettaa tällaisia tuotteita kuluttajien saataville jäsenvaltion alueella, on laskettava kunkin tavoitteen osalta erikseen

a) jäsenvaltion alueella saataville asetettujen, uudelleenkäyttöjärjestelmän piiriin kuuluvissa uudelleenkäytettävissä pakkauksissa kalenterivuoden aikana myytyjen juomien myyntiyksikköjen kokonaislukumäärä tai kokonaistilavuus;

b) jäsenvaltion alueella saataville asetettujen, muissa kuin a alakohdassa tarkoitetuissa pakkauksissa kalenterivuoden aikana myytyjen juomien myyntiyksikköjen kokonaislukumäärä tai kokonaistilavuus.

3. Komissio antaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2027 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan 29 artiklassa asetettujen uudelleenkäyttötavoitteiden laskentamenetelmä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Velvoitetta osoittaa 29 artiklassa asetettujen uudelleenkäyttötavoitteiden saavuttaminen sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2030 tai 18 kuukauden kuluttua tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi.

31 artikla

Uudelleenkäyttötavoitteista raportoiminen toimivaltaisille viranomaisille

1. Edellä 29 artiklan 1–8 kohdassa tarkoitettujen talouden toimijoiden on toimitettava 40 artiklassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle kertomus, joka sisältää tiedot 29 artiklassa asetettujen uudelleenkäyttötavoitteiden saavuttamisesta kultakin kalenterivuodelta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu kertomus on toimitettava kuuden kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty.

3. Ensimmäinen raportointivuosi kattaa kalenterivuoden 2030.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on otettava käyttöön sähköiset järjestelmät, joiden kautta tiedot on toimitettava niille, ja täsmennettävä käytettävät muodot.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää talouden toimijoita toimittamaan ilmoitettujen tietojen luotettavuuden varmistamiseksi tarvittavia lisätietoja.

6. Jäsenvaltioiden on julkistettava 1 kohdassa tarkoitettu kertomus.

7. Komissio perustaa viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2027 Euroopan uudelleenkäytön seurantakeskuksen. Seurantakeskuksen tehtävänä on seurata tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanoa, kerätä tietoja uudelleenkäyttökäytännöistä ja edistää parhaiden käytäntöjen kehittämistä uudelleenkäytön alalla.

32 artikla

Noutoruoka- ja -juoma-alan uudelleentäyttövelvoite

1. Viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2027

a) lopullisten jakelijoiden, jotka harjoittavat liiketoimintaansa majoitus- ja ravitsemisalalla ja asettavat jäsenvaltion alueella saataville mukaan otettavissa pakkauksissa kuumia tai kylmiä juomia, on tarjottava kuluttajille järjestelmä, jossa he voivat tuoda oman astiansa täytettäväksi;

b) lopullisten jakelijoiden, jotka harjoittavat liiketoimintaansa majoitus- ja ravitsemisalalla ja asettavat jäsenvaltion alueella saataville mukaan otettavissa pakkauksissa valmiita elintarvikkeita, on tarjottava kuluttajille järjestelmä, jossa he voivat tuoda oman astiansa täytettäväksi.

2. Kun kuluttajat tuovat oman astiansa täytettäväksi, 1 kohdassa tarkoitetut lopulliset jakelijat eivät saa tarjota heille tuotteita korkeampaan hintaan eivätkä vähemmän suotuisin ehdoin kuin myydessään samoista tuotteista ja kertakäyttöisistä pakkauksista koostuvia myyntiyksiköitä.

Lopullisten jakelijoiden on tiedotettava kuluttajille myyntipaikassa selvästi näkyvillä ja luettavissa olevilla ilmoitustauluilla tai kylteillä mahdollisuudesta saada tuotteet kuluttajan toimittamaan uudelleentäytettävään astiaan.

33 artikla

Noutoruoka- ja -juoma-alan uudelleenkäyttötarjontaa koskeva velvoite

1. Lopullisten jakelijoiden, jotka harjoittavat liiketoimintaansa majoitus- ja ravitsemisalalla ja asettavat jäsenvaltion alueella saataville mukaan otettavissa pakkauksissa kuumia tai kylmiä juomia tai valmiita elintarvikkeita, on viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2028 tarjottava kuluttajille mahdollisuus saada tuotteet uudelleenkäyttöjärjestelmän piiriin kuuluviin uudelleenkäytettäviin pakkauksiin.

2. Lopullisten jakelijoiden on tiedotettava kuluttajille myyntipaikassa selvästi näkyvillä ja luettavissa olevilla ilmoitustauluilla tai kylteillä mahdollisuudesta saada tuotteet uudelleenkäytettäviin pakkauksiin.

3. Lopulliset jakelijat eivät saa tarjota uudelleenkäytettäviin pakkauksiin täytettäviä tuotteita korkeampaan hintaan eivätkä vähemmän suotuisin ehdoin kuin samoista tuotteista ja kertakäyttöisistä pakkauksista koostuvia myyntiyksiköitä.

4. Lopulliset jakelijat vapautetaan tämän artiklan soveltamisesta, jos ne kuuluvat suosituksessa 2003/361/EY, sellaisena kuin sitä sovelletaan 11 päivänä helmikuuta 2025, esitetyn mikroyrityksen määritelmän piiriin.

5. Lopullisten jakelijoiden on vuodesta 2030 pyrittävä tarjoamaan 10 prosenttia tuotteista myyntiin uudelleenkäytettävässä pakkausmuodossa.

6. Jäsenvaltiot voivat 51 artiklassa asetetuin edellytyksin asettaa talouden toimijoille tämän artiklan 5 kohdassa asetettuja vähimmäistavoitteita pidemmälle meneviä tavoitteita siltä osin kuin korkeammat tavoitteet ovat tarpeen, jotta jäsenvaltio voi saavuttaa yhden tai useamman 43 artiklassa asetetuista tavoitteista.

VI LUKU

MUOVISET KANTOKASSIT

34 artikla

Muoviset kantokassit

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, joilla pyritään saavuttamaan kevyiden muovisten kantokassien kulutuksen kestävä väheneminen niiden alueella.

Kulutuksen katsotaan vähentyneen kestävästi silloin, kun vuosittaisen kulutuksen taso ei ylitä 40:tä kevyttä muovista kantokassia asukasta kohden tai vastaavaa painon avulla ilmaistua tavoitetta 31 päivään joulukuuta 2025 mennessä ja sen jälkeen kunkin vuoden joulukuun 31 päivään mennessä.

2. Toimenpiteissä, joita jäsenvaltioiden on toteutettava 1 kohdassa asetetun tavoitteen saavuttamiseksi, on otettava huomioon, mitkä ovat kevyiden muovisten kantokassien ympäristövaikutukset, kun ne valmistetaan, kierrätetään tai loppukäsitellään, sekä niiden kompostoitavuus, kestävyys tai erityinen käyttötarkoitus. Tällaisiin toimenpiteisiin voi poiketen siitä, mitä 4 artiklassa säädetään, kuulua kaupan pitämisen rajoituksia edellyttäen, että kyseiset rajoitukset ovat oikeasuhteisia ja syrjimättömiä.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisten toimenpiteiden lisäksi jäsenvaltiot voivat toteuttaa SEUT-sopimuksesta johtuvien velvoitteiden mukaisesti toimenpiteitä, kuten taloudellisia ohjauskeinoja ja kansallisia vähennystavoitteita, kaikkien muovisten kantokassien osalta riippumatta niiden paksuudesta.

4. Jäsenvaltiot voivat jättää 1 kohdassa asetettujen velvoitteiden ulkopuolelle erittäin kevyet muoviset kantokassit, joita tarvitaan hygieniasyistä tai joita tarjotaan irtoelintarvikkeiden myyntipakkauksiksi elintarvikehävikin ehkäisemiseksi.

5. Komissio laatii viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2032 kertomuksen sellaisista muista kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista pakkausmateriaaleista, joilla on todennäköisesti haitallisempia ympäristövaikutuksia kuin erittäin kevyillä muovisilla kantokasseilla, ja esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen, jossa asetetaan vähennystavoitteet ja toimenpiteet kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

VII LUKU

PAKKAUSTEN VAATIMUSTENMUKAISUUS

35 artikla

Testaus-, mittaus- ja laskentamenetelmät

Sen osoittamiseksi ja todentamiseksi, että pakkaukset ovat 5–12, 24 ja 26 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjen vaatimusten mukaisia, testit, mittaukset ja laskelmat on tehtävä käyttäen luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia menetelmiä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt menetelmät ja joiden tulosten epävarmuuden katsotaan olevan alhainen.

36 artikla

Vaatimustenmukaisuusolettama

1. Tämän asetuksen 35 artiklassa tarkoitettujen testaus-, mittaus- tai laskelmamenetelmien, jotka ovat yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, mukaisia, oletetaan olevan kyseisten standardien tai niiden osien kattamien, kyseisessä artiklassa asetettujen vaatimusten mukaisia.

2. Jos tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja testaus-, mittaus- tai laskelmamenetelmiä suorittavat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ([72]) mukaiset akkreditoidut vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset, niiden oletetaan olevan tämän artiklan 1 kohdan vaatimusten mukaisia.

3. Pakkauksen, joka on sellaisten yhdenmukaistettujen standardien tai niiden osien mukainen, joiden viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, oletetaan olevan niiden 5–12, 24 ja 26 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjen vaatimusten mukaisia, jotka kyseiset standardit tai niiden osat kattavat.

37 artikla

Yhteiset eritelmät

1. Pakkausten, jotka ovat tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisten eritelmien tai niiden osien mukaisia, oletetaan olevan 5–12, 24 ja 26 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjen vaatimusten mukaisia, siinä määrin kuin kyseiset yhteiset eritelmät tai niiden osat kattavat kyseiset vaatimukset.

2. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä yhteisiä eritelmiä 5–12, 24 ja 26 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjä vaatimuksia varten, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) joko

   i) *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ei ole julkaistu asetuksen (EU) N:o 1025/2012 mukaisesti viitetietoja yhdenmukaistetuista standardeista, jotka kattaisivat tämän asetuksen 5–12, 24 ja 26 artiklassa tai niiden nojalla säädetyt asiaankuuluvat vaatimukset, eikä tällaisia viitetietoja odoteta julkaistavan kohtuullisessa ajassa, tai

   ii) voimassa oleva standardi ei täytä vaatimuksia, jotka pyynnön on tarkoitus kattaa; ja

b) komissio on pyytänyt asetuksen (EU) N:o 1025/2012 10 artiklan 1 kohdan nojalla yhtä tai useampaa eurooppalaista standardointiorganisaatiota laatimaan yhdenmukaistetun standardin, joka kattaa tämän asetuksen 5–12, 24 ja 26 artiklassa tai niiden nojalla säädetyt vaatimukset, tai tarkistamaan tällaista standardia kyseisten vaatimusten kattamiseksi, ja joko

   i) yksikään kyseisistä eurooppalaisista standardointiorganisaatioista ei ole hyväksynyt sille esitettyä pyyntöä; tai

   ii) vähintään yksi kyseisistä eurooppalaisista standardointiorganisaatioista on hyväksynyt sille esitetyn pyynnön, mutta pyydettyjä yhdenmukaistettuja standardeja

      — ei ole hyväksytty pyynnössä asetetussa määräajassa;

      — ne eivät ole pyynnön mukaisia; tai

      — ne eivät täysin vastaa vaatimuksia, jotka niiden on tarkoitus kattaa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Ennen kuin komissio laatii tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetun luonnoksen täytäntöönpanosäädökseksi, se ilmoittaa asetuksen (EU) N:o 1025/2012 22 artiklassa tarkoitetulle komitealle katsovansa, että tämän artiklan 2 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät.

([72]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, akkreditoinnin vaatimusten vahvistamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

4. Jos eurooppalainen standardointiorganisaatio hyväksyy yhdenmukaistetun standardin ja ehdottaa komissiolle sen viitetietojen julkaisemista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, komissio arvioi yhdenmukaistetun standardin asetuksen (EU) N:o 1025/2012 mukaisesti. Kun tällaiset yhdenmukaistetun standardin viitetiedot julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, komissio kumoaa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset tai niiden osat, jotka kattavat samat 5–12, 24 ja 26 artiklassa tai niiden nojalla säädetyt vaatimukset.

5. Jos jäsenvaltio tai Euroopan parlamentti katsoo, että yhteinen eritelmä ei täysin täytä 5–12, 24 ja 26 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjä vaatimuksia, sen on ilmoitettava asiasta komissiolle toimittamalla yksityiskohtainen selvitys. Komissio arvioi kyseisen yksityiskohtaisen selvityksen ja voi tarvittaessa muuttaa täytäntöönpanosäädöstä, jossa kyseinen yhteinen eritelmä vahvistetaan.

38 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely

Pakkausten vaatimustenmukaisuuden arviointi 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjen vaatimusten suhteen on suoritettava liitteessä VII esitetyn menettelyn mukaisesti.

39 artikla

EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus

1. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on ilmoitettava, että 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjen vaatimusten täyttyminen on osoitettu.

2. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen on noudatettava rakenteeltaan liitteessä VIII esitettyä mallia, sen on sisällettävä liitteessä VII esitetyssä moduulissa eritellyt tekijät, ja se on pidettävä jatkuvasti ajan tasalla. Se on laadittava yhdellä tai useammalla sen jäsenvaltion vaatimalla kielellä, jossa pakkaus saatetaan markkinoille tai asetetaan saataville markkinoilla, tai se on käännettävä tällaiselle kielelle.

3. Jos pakkaukseen tai pakattuun tuotteeseen sovelletaan useampia unionin säädöksiä, joissa edellytetään EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta, kaikkien tällaisten unionin säädösten osalta laaditaan tarvittaessa yksi ainoa EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus. Kyseisessä vakuutuksessa on mainittava asianomaiset unionin säädökset ja niiden julkaisuviitteet. Vakuutus voi olla asiakirja, joka koostuu asiaankuuluvista yksittäisistä EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksista.

4. Laatimalla EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen valmistaja ottaa vastuun siitä, että pakkaus on tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten mukainen.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä vuosittain tarkastamaan oikeellisuus vähintään osassa vaatimustenmukaisuusvakuutuksista riskiperusteisen arvioinnin avulla ja toteutettava vaatimustenvastaisuuksiin puuttumiseksi tarvittavat toimenpiteet, kuten vaatimustenvastaisten tuotteiden poistaminen markkinoilta.

VIII LUKU

PAKKAUKSISTA HUOLEHTIMINEN JA PAKKAUSJÄTEHUOLTO

1 jakso

Yleiset säännökset

40 artikla

Toimivaltainen viranomainen

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tässä luvussa ja 6 artiklan 10 kohdassa, 29 artiklan 1–7 ja 9 kohdassa sekä 30–34 artiklassa asetettujen velvoitteiden täytäntöönpanosta ja niiden noudattamisen valvonnasta.

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä toimivaltaisen viranomaisen tai toimivaltaisten viranomaisten organisoinnista ja toiminnasta, mukaan lukien hallinnolliset ja menettelysäännöt, jotka koskevat

a) tuottajien rekisteröintiä 44 artiklan mukaisesti;

b) 44 artiklan 7 ja 8 kohdan mukaisten raportointivaatimusten organisointia ja seurantaa;

c) 45 artiklan mukaisten laajennettua tuottajan vastuuta koskevien velvoitteiden täytäntöönpanon valvontaa;

d) laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyvien velvoitteiden täyttämistä koskevaa lupaa 47 artiklan mukaisesti;

e) tietojen asettamista saataville 56 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on viimeistään 12 päivänä heinäkuuta 2025 ilmoitettava komissiolle 1 kohdan nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten nimet ja osoitteet. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ilman aiheetonta viivytystä kaikista kyseisten toimivaltaisten viranomaisten nimien tai osoitteiden muutoksista.

41 artikla

Varhaisvaroituskertomus

1. Komissio laatii yhteistyössä Euroopan ympäristökeskuksen kanssa kertomukset 43 ja 52 artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneesta edistymisestä viimeistään kolme vuotta ennen kutakin kyseisissä artikloissa säädettyä määräaikaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin kertomuksiin sisältyy

a) arvio tavoitteiden saavuttamisesta kussakin jäsenvaltiossa;

b) luettelo jäsenvaltioista, joiden osalta on vaarana, että tavoitteita ei saavuteta asetetuissa määräajoissa, sekä aiheelliset suositukset asianomaisille jäsenvaltioille;

c) esimerkkejä parhaista käytännöistä eri puolilla unionia, joista voisi olla apua tavoitteiden saavuttamisessa.

42 artikla

Jätehuoltosuunnitelmat ja jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevat ohjelmat

1. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä direktiivin 2008/98/EY 28 artiklan nojalla vaadittaviin jätehuoltosuunnitelmiin erityinen luku pakkauksista huolehtimisesta ja pakkausjätehuollosta, mukaan lukien tämän asetuksen 48, 50 ja 52 artiklan nojalla toteutetut toimenpiteet.

2. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä direktiivin 2008/98/EY 29 artiklan nojalla vaadittaviin jätteen syntymisen ehkäisemistä koskeviin ohjelmiin erityinen luku pakkausten, pakkausjätteen ja roskana käytöstä poistettavien pakkausten syntymisen ehkäisemisestä, mukaan lukien tämän asetuksen 43 ja 51 artiklan nojalla toteutetut toimenpiteet.

2 jakso

Jätteen syntymisen ehkäiseminen

43 artikla

Pakkausjätteen syntymisen ehkäiseminen

1. Kunkin jäsenvaltion on vähennettävä asukasta kohden syntyvän pakkausjätteen määrää komissiolle päätöksen 2005/270/EY mukaisesti ilmoitetusta vuoden 2018 tasosta vähintään

a) 5 prosenttia vuoteen 2030 mennessä;

b) 10 prosenttia vuoteen 2035 mennessä;

c) 15 prosenttia vuoteen 2040 mennessä.

2. Jäsenvaltioiden tukemiseksi tämän artiklan 1 kohdassa asetettujen pakkausjätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien tavoitteiden saavuttamisessa, komissio vahvistaa viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2027 korjauskertoimen, jolla otetaan huomioon matkailun lisääntyminen tai väheneminen suhteessa vertailuvuoteen 2018 56 artiklan 7 kohdan c alakohdan nojalla hyväksytyllä täytäntöönpanosäädöksellä. Kyseinen korjauskerroin perustuu pakkausjätteen määrään matkailijaa kohti ja matkailijamäärän vaihteluun vertailuvuoteen 2018 nähden, ja siinä otetaan huomioon mahdollisuudet vähentää pakkausjätettä matkailussa.

3. Jäsenvaltiot, jotka ovat jo ottaneet käyttöön erilliset järjestelmät toisaalta kotitalouksien pakkausjätehuoltoa, toisaalta teollisuuden ja kaupan pakkausjätehuoltoa varten, voivat säilyttää kyseiset järjestelmät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 ja 4 kohdan soveltamista.

4. Edellä 1 kohdassa asetettuja tavoitteita toteuttaessaan kunkin jäsenvaltion on pyrittävä vähentämään syntyvän muovipakkausjätteen määrää.

5. Tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden lisäksi jäsenvaltioiden on unionin jätepolitiikan yleisten tavoitteiden mukaisesti ja tässä artiklassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettava toimenpiteitä, joilla pyritään ehkäisemään pakkausjätteen syntymistä ja minimoimaan pakkausten ympäristövaikutukset. Tällaisiin toimenpiteisiin voi kuulua sellaisten taloudellisten ohjauskeinojen ja muiden toimenpiteiden käyttö, joilla luodaan kannustimia jätehierarkian soveltamiseen, kuten direktiivin 2008/98/EY liitteissä IV ja IV a tarkoitettuja toimenpiteitä, tai muita asianmukaisia ohjauskeinoja ja toimenpiteitä, mukaan lukien laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien kautta tarjottavat kannustimet, ja tuottajien tai tuottajavastuujärjestöjen velvoitteet ottaa käyttöön jätteen syntymistä ehkäiseviä suunnitelmia. Toimenpiteiden on oltava oikeasuhteisia ja syrjimättömiä, ja ne on suunniteltava siten, että vältetään kaupan esteet ja kilpailun vääristyminen. Tällaiset toimenpiteet eivät saa johtaa siirtymiseen kevyempään pakkausmateriaaliin, jota käytetään pakkausjätteen vähentämistä koskevan tavoitteen täyttämiseksi.

6. Tämän artiklan 5 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on kannustettava ravintoloita, ruokaloita, baareja, kahviloita ja ateriapalveluja tarjoamaan asiakkailleen hanavettä, jos sitä on saatavilla, maksutta tai pientä palvelumaksua vastaan uudelleenkäytettävässä tai uudelleentäytettävässä pakkausmuodossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2020/2184 ([73]) 16 artiklan 2 kohdan soveltamista.

7. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön 5 kohdan noudattamiseksi pakkausjätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia toimenpiteitä, jotka ylittävät 1 kohdassa asetetut vähimmäistavoitteet, kunhan ne toimivat tämän asetuksen mukaisesti.

8. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 pyytää komissiolta, että se käyttäisi 1 kohdassa asetettujen tavoitteiden laskemiseksi muuta kuin vuotta 2018 vertailuvuotena. Jos jäsenvaltio tekee tällaisen pyynnön, komissio voi, 5 ja 7 kohdan soveltamista rajoittamatta, sallia, että jäsenvaltio käyttää tällaista muuta vertailuvuotta 1 kohdassa asetettujen tavoitteiden laskemiseksi sillä edellytyksellä, että jäsenvaltio esittää perusteltua näyttöä, joka osoittaa, että

a) pakkausjäte on lisääntynyt merkittävästi sinä vuonna, jota se pyytää käytettävän vertailuvuotena 1 kohdassa asetettujen tavoitteiden laskennassa;

b) pakkausjätteen a alakohdassa osoitettu merkittävä lisääntyminen johtuu ainoastaan raportointimenettelyjen muutoksista;

c) pakkausjätteen a alakohdassa osoitettu merkittävä lisääntyminen ei johdu kulutuksen kasvusta; ja

d) tietojen vertailtavuus jäsenvaltioiden välillä paranee.

9. Komissio tarkastelee uudelleen viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2032 1 kohdassa säädettyjä tavoitteita ja arvioi tarvetta asettaa tietyille pakkausmateriaaleille erityisiä tavoitteita. Tätä varten komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, johon liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus, jos komissio katsoo tämän aiheelliseksi.

([73]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2020/2184, annettu 16 päivänä joulukuuta 2020, ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta (EUVL L 435, 23.12.2020, s. 1).

3 jakso

Tuottajarekisteri ja laajennettu tuottajan vastuu

44 artikla

Tuottajarekisteri

1. Kunkin jäsenvaltion on 18 kuukauden kuluessa ensimmäisen 14 kohdan nojalla annetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä perustettava kansallinen rekisteri, jonka avulla seurataan, että tuottajat noudattavat tässä luvussa asetettuja vaatimuksia.

Kussakin kansallisessa rekisterissä on oltava linkit muiden kansallisten tuottajarekisterien verkkosivustoille, jotta helpotetaan tuottajien tai laajennettua tuottajan vastuuta varten valtuutettujen edustajien rekisteröitymistä kaikissa jäsenvaltioissa.

2. Tuottajat on velvoitettava rekisteröitymään tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun rekisteriin kussakin jäsenvaltiossa, jossa ne asettavat pakkauksia tai pakattuja tuotteita saataville jäsenvaltion alueella ensimmäisen kerran tai jossa ne purkavat pakattuja tuotteita olematta loppukäyttäjiä, toimittamalla rekisteröintihakemus kunkin tällaisen jäsenvaltion rekisteristä vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos tuottaja on valtuuttanut 46 artiklan 1 kohdan nojalla tuottajavastuujärjestön vastaamaan laajennettua tuottajan vastuuta koskevista velvoitteista puolestaan, tässä artiklassa asetetut velvoitteet täyttää kyseinen järjestö, jollei jäsenvaltio, jossa rekisteri sijaitsee, toisin määrää.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että laajennettua tuottajan vastuuta varten valtuutettu edustaja voi täyttää tässä artiklassa asetetut velvoitteet kirjallisen toimeksiannon perusteella tuottajan puolesta.

4. Tuottajat eivät saa asettaa saataville jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa pakkauksia tai pakattuja tuotteita tai purkaa pakattuja tuotteita olematta loppukäyttäjiä, jos ne tai tapauksen mukaan niiden laajennettua tuottajan vastuuta varten 45 artiklan mukaisesti valtuutetut edustajat eivät ole rekisteröityneet kyseisessä jäsenvaltiossa.

5. Rekisteröintihakemukseen on sisällyttävä liitteessä IX olevan A osan mukaisesti toimitettavat tiedot. Jäsenvaltio voi pyytää tuottajia toimittamaan lisätietoja tai -asiakirjoja, jos tällaiset tiedot tai asiakirjat ovat tarpeen tämän asetuksen ja kyseisen jäsenvaltion 40 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksymien sääntöjen noudattamisen valvomiseksi ja varmistamiseksi.

6. Jos laajennettua tuottajan vastuuta varten valtuutettu edustaja edustaa useampaa kuin yhtä tuottajaa, sen on 5 kohdan nojalla toimitettavien tietojen lisäksi ilmoitettava erikseen kunkin edustamansa tuottajan nimi ja yhteystiedot.

7. Tuottajan tai tapauksen mukaan laajennettua tuottajan vastuuta varten valtuutetun tuottajan edustajan tai tuottajavastuujärjestön, siten kuin siitä säädetään kansallisessa lainsäädännössä tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, on toimitettava rekisteristä vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle liitteessä IX olevan B osan 1 kohdassa esitetyt tiedot kunkin edeltävän kokonaisen kalenterivuoden osalta viimeistään 1 päivänä kesäkuuta.

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että riippumattomat tarkastajat tarkastavat ja varmentavat tämän kohdan nojalla toimitetut tiedot 40 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa mahdollisten kansallisten standardien perusteella.

8. Jos tuottaja on asettanut ensimmäistä kertaa jäsenvaltion alueella saataville alle 10 tonnin suuruisen määrän pakkauksia, mukaan lukien pakattujen tuotteiden pakkaukset, yhden kalenterivuoden aikana tai jos 3 artiklan 1 kohdan 15 alakohdan e alakohdassa määritelty tuottaja purkaa alla 10 tonnin suuruisen määrän pakkauksia yhden kalenterivuoden aikana, tuottajan tai tapauksen mukaan laajennettua tuottajan vastuuta varten valtuutetun tuottajan edustajan tai tuottajavastuujärjestön, siten kuin siitä säädetään kansallisessa lainsäädännössä tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, on toimitettava rekisteristä vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle liitteessä IX olevan B osan 2 kohdassa esitetyt tiedot kunkin edeltävän kokonaisen kalenterivuoden osalta viimeistään 1 päivänä kesäkuuta.

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen jäsenvaltio voi tietyn kalenterivuoden osalta asettaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kynnysarvoa alemman kynnysarvon, jos jäsenvaltiolla muutoin ei olisi riittävästi tarkkoja tietoja, jotta se voi

a) noudattaa 56 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia raportointivelvoitteita kyseisenä kalenterivuonna; ja

b) varmistaa, että 57 artiklan mukainen tietokanta on täydellinen ja sisältää 56 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaiset tiedot.

9. Jos se on tarpeen talousarviosyistä, jäsenvaltio voi vaatia tuottajaa toimittamaan liitteessä IX olevan B osan 1 ja 2 kohdassa esitetyt tiedot rekisteristä vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle neljännesvuosittain.

10. Tuottajan, silloin kun se täyttää laajennettua tuottajan vastuuta koskevat velvoitteet yksin, tuottajavastuujärjestön, joka on valtuutettu vastaamaan kyseisistä velvoitteista, silloin kun tällainen järjestö vastaa laajennettua tuottajan vastuuta koskevien velvoitteiden täyttämisestä yhteisesti, tai uudelleenkäyttöjärjestelmän järjestelmänhaltijan, silloin kun uudelleenkäyttöjärjestelmä täyttää laajennettua tuottajan vastuuta koskevat velvoitteet, on toimitettava vuosittain toimivaltaiselle viranomaiselle liitteessä IX olevan B osan 3 kohdassa esitetyt tiedot kultakin edeltävältä kalenterivuodelta.

Jos kansallisen lainsäädännön mukaan viranomaiset ovat vastuussa pakkausjätehuollon järjestämisestä, jäsenvaltiot voivat säätää, että kyseisten viranomaisten on toimitettava liitteessä IX olevan B osan 3 kohdassa esitetyt tiedot.

11. Rekisteristä vastaava toimivaltainen viranomainen

a) vastaanottaa 2 kohdassa tarkoitetut rekisteröintihakemukset sähköisen tietojenkäsittelyjärjestelmän kautta, jonka yksityiskohtaiset tiedot on asetettava saataville toimivaltaisen viranomaisen verkkosivustolla;

b) myöntää rekisteröintejä ja antaa rekisteröintinumeron enintään 12 viikon kuluessa siitä, kun kaikki 5 ja 6 kohdan nojalla vaaditut tiedot on toimitettu;

c) voi vahvistaa rekisteröintivaatimuksiin ja -prosessiin liittyviä sääntöjä lisäämättä olennaisia vaatimuksia 5 ja 6 kohdassa säädettyihin vaatimuksiin;

d) voi periä tuottajilta kustannuksiin perustuvia ja oikeasuhteisia maksuja 2 kohdassa tarkoitettujen rekisteröintihakemusten käsittelystä;

e) vastaanottaa 7 ja 8 kohdan nojalla toimitetut tiedot ja seuraa niitä.

12. Tuottajan tai tapauksen mukaan laajennettua tuottajan vastuuta varten valtuutetun tuottajan edustajan tai tuottajavastuujärjestön on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista rekisteröintiin kuuluvien tietojen muutoksista ja mahdollisesta pakkausten tai pakatun tuotteen, joihin sen rekisteröinnissä viitataan, jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa saataville asettamisen pysyvästä lopettamisesta. Jos tuottaja lakkaa olemasta tuottaja, se poistetaan rekisteristä kolmen vuoden kuluttua sen kalenterivuoden päättymisestä, jona tuottajan rekisteröinti on päättynyt.

13. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rekisteröityjen tuottajien luettelo on saatavilla helposti, julkisesti ja maksutta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuuden säilyttämistä asiaankuuluvan unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Rekisteröityjen tuottajien luettelon on oltava luettavissa koneellisesti, sitä on voitava lajitella ja siinä on voitava tehdä hakuja ja sen on noudatettava kolmansien osapuolten käytön avoimia standardeja.

14. Komissio antaa viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2026 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan rekisteröinnin ja tietojen rekisteriin ilmoittamisen muoto, täsmennetään, kuinka yksityiskohtaisesti tiedot annetaan, sekä pakkaustyypit ja materiaaliluokat, joiden tiedot on toimitettava.

Tämän artiklan nojalla tapahtuvan tietojen toimittamisen muodon on oltava yhteentoimiva, sen on perustuttava avoimiin standardeihin ja koneellisesti luettavaan dataan ja sen on oltava siirrettävissä yhteentoimivan tiedonvaihtoverkon kautta ilman toimittajariippuvuutta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

45 artikla

Laajennettu tuottajan vastuu

1. Tuottajilla on direktiivin 2008/98/EY 8 ja 8 a artiklan ja tämän jakson mukaisesti perustettujen järjestelmien mukainen laajennettu tuottajan vastuu pakkauksista, mukaan lukien pakattujen tuotteiden pakkaukset, joita ne asettavat ensimmäistä kertaa saataville jonkin jäsenvaltion alueella tai joita ne purkavat olematta loppukäyttäjiä.

2. Direktiivin 2008/98/EY 8 a artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kustannusten lisäksi tuottajan maksaman rahoitusosuuden on katettava seuraavat kustannukset:

a) tämän asetuksen 13 artiklassa tarkoitetusta pakkausjätteen keräämiseen tarkoitettujen jätteenkeräysastioiden merkitsemisestä aiheutuvat kustannukset; ja

b) kustannukset, jotka aiheutuvat kerätyn sekalaisen yhdyskuntajätteen koostumuskartoitusten toteuttamisesta komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2023/595 ([74]) mukaisesti ja tämän asetuksen 56 artiklan 7 kohdan a alakohdan nojalla hyväksyttävien täytäntöönpanosäädösten mukaisesti, jos kyseisissä täytäntöönpanosäädöksissä säädetään velvoitteesta toteuttaa tällaisia kartoituksia.

Katettavat kustannukset on määritettävä läpinäkyvästi, oikeasuhteisesti, syrjimättömästi ja kustannustehokkaasti.

3. Edellä 3 artiklan 1 kohdan 15 alakohdan c ja d alakohdassa tarkoitetun tuottajan on nimettävä kirjallisella toimeksiannolla laajennettua tuottajan vastuuta varten valtuutettu edustaja kussakin jäsenvaltiossa, jossa tuottaja asettaa pakkauksia tai pakattuja tuotteita ensimmäistä kertaa saataville ja joka ei ole sama kuin tuottajan oma sijoittautumisjäsenvaltio. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kolmansiin maihin sijoittautuneiden tuottajien on nimettävä kirjallisella toimeksiannolla laajennettua tuottajan vastuuta varten valtuutettu edustaja, kun ne saattavat pakkauksia tai pakattuja tuotteita saataville ensimmäisen kerran kyseisten jäsenvaltioiden alueella.

4. Asetuksen (EU) 2022/2065 30 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdan noudattamiseksi verkkoalustojen tarjoajien, jotka kuuluvat kyseisen asetuksen III luvun 4 jakson soveltamisalaan ja jotka antavat kuluttajille mahdollisuuden tehdä etäsopimuksia tuottajien kanssa, on hankittava seuraavat tiedot tuottajilta, jotka tarjoavat pakkauksia tai pakattuja tuotteita unionissa sijaitseville kuluttajille, ennen kuin ne antavat kyseisten tuottajien käyttää palvelujaan:

a) tiedot tämän asetuksen 44 artiklassa tarkoitetusta tuottajien rekisteröinnistä siinä jäsenvaltiossa, jossa kuluttaja sijaitsee, sekä tuottajan rekisterinumero(t) kyseisessä rekisterissä;

b) tuottajan itse antama vakuutus, jossa se vahvistaa tarjoavansa ainoastaan sellaisia pakkauksia, joiden osalta tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut laajennettua tuottajan vastuuta koskevat vaatimukset täyttyvät siinä jäsenvaltiossa, jossa kuluttajan sijaintipaikka on.

Jos tuottaja myy tuotteitaan verkossa toimivan markkinapaikan kautta, verkkoalustan tarjoaja voi kirjallisen toimeksiannon perusteella täyttää tämän artiklan 2 kohdassa asetetut velvoitteet tuottajan puolesta.

5. Jäsenvaltiot voivat säätää, että jos kyseisessä jäsenvaltiossa säädetään automaattisesta tietojen täsmäytyksestä kansallisen rekisterin kanssa, sitä on sovellettava 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tietojen todentamiseen.

6. Kun verkkoalustan tarjoaja saa 4 kohdassa tarkoitetut tiedot ja ennen kuin se antaa tuottajien käyttää palveluitaan, sen on parhaansa mukaan arvioitava, ovatko sen saamat tiedot täydellisiä ja luotettavia.

7. Tuottajien, jotka tarjoavat pakkauksia tai pakattuja tuotteita unionissa sijaitseville kuluttajille, on annettava jakelupalvelujen tarjoajille tämän artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut tiedot, kun jakelupalvelujen tarjoajan ja tuottajan välillä tehdään sopimus mistä tahansa asetuksen (EU) 2019/1020 3 artiklan 11 alakohdassa tarkoitetusta palvelusta.

([74]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2023/595, annettu 16 päivänä maaliskuuta 2023, kierrättämättömään muovipakkausjätteeseen perustuviin omiin varoihin liittyvän selvityksen laadinnassa käytettävän lomakkeen vahvistamisesta neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2021/770 mukaisesti (EUVL L 79, 17.3.2023, s. 151).

8. Saatuaan tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitetut tiedot ja tehdessään jakelupalvelujen tarjoajan ja tuottajan välisen sopimuksen jostakin asetuksen (EU) 2019/1020 3 artiklan 11 kohdassa tarkoitetuista palveluista jakelupalvelujen tarjoajan on pyrittävä parhaansa mukaan arvioimaan, ovatko tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitetut tiedot luotettavia ja täydellisiä, käyttäen mitä tahansa jäsenvaltion tai unionin vapaasti saataville asettamaa virallista verkkotietokantaa tai verkkorajapintaa tai tämän asetuksen 44 artiklan 13 kohdan mukaista julkisesti saatavilla olevaa rekisteriä tai pyytämällä tuottajaa toimittamaan luotettavista lähteistä peräisin olevia tositteita. Tätä asetusta sovellettaessa tuottajat ovat vastuussa annettujen tietojen paikkansapitävyydestä.

Jos jakelupalvelujen tarjoaja saa riittävästi viitteitä tai sillä on syytä uskoa, että 7 kohdassa tarkoitetut tiedot, jotka on saatu kyseiseltä tuottajalta, ovat virheellisiä, puutteellisia tai vanhentuneita, kyseisen jakelupalvelujen tarjoajan on pyydettävä tuottajaa korjaamaan tilanne viipymättä tai tapauksen mukaan unionin oikeudessa tai kansallisessa lainsäädännössä asetetussa määräajassa.

Jos tuottaja ei oikaise tai täydennä kyseisiä tietoja, jakelupalvelujen tarjoajan on nopeasti keskeytettävä palvelunsa tarjoaminen kyseiselle tuottajalle unionissa sijaitseville kuluttajille tarjottavien pakkausten tai pakattujen tuotteiden osalta siihen asti, kun pyyntö on kaikilta osin täytetty. Jakelupalvelujen tarjoajan on ilmoitettava tuottajalle keskeyttämisen perusteet.

9. Siinä tapauksessa, että jakelupalvelujen tarjoaja keskeyttää palvelunsa tarjoamisen tämän artiklan 8 kohdan nojalla, asianomaisella tuottajalla on oikeus riitauttaa jakelupalvelujen tarjoajan päätös sen jäsenvaltion tuomioistuimessa, johon jakelupalvelujen tarjoaja on sijoittautunut, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1150 ([75]) 4 artiklan soveltamista.

46 artikla

Tuottajavastuujärjestöt

1. Tuottajat voivat antaa 47 artiklan mukaisesti valtuutetun tuottajavastuujärjestön tehtäväksi vastata laajennettua tuottajan vastuuta koskevista velvoitteista puolestaan. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimenpiteitä, joilla laajennettua tuottajan vastuuta koskevien velvoitteiden antaminen tuottajavastuujärjestön tehtäväksi tehdään pakolliseksi.

2. Jos yhdelle tai useammalle tuottajavastuujärjestölle on jäsenvaltion alueella annettu lupa vastata laajennettua tuottajan vastuuta koskevista velvoitteista tuottajien puolesta, jäsenvaltion on varmistettava, että tuottajavastuujärjestön tai -järjestöjen ja tuottajien, jotka eivät ole antaneet laajennettua tuottajan vastuuta koskevista velvoitteista vastaamista tuottajavastuujärjestön tehtäväksi, 47 artiklan 3 kohdan, 48 artiklan ja 50 artiklan mukaiset toimet yhdessä toteutettuina kattavat jäsenvaltion koko alueen. Jäsenvaltioiden on nimettävä riippumaton kolmas osapuoli valvomaan, että tuottajavastuujärjestöt vastaavat laajennettua tuottajan vastuuta koskevista velvoitteista koordinoidusti, tai annettava tällainen valvonta toimivaltaisen viranomaisen tehtäväksi.

3. Tuottajavastuujärjestöjen on varmistettava hallussaan olevien tietojen luottamuksellisuus, kun on kyse yritysten sisäisistä tiedoista tai yksittäisiin tuottajiin tai niiden valtuutettuihin edustajiin suoraan liittyvistä tiedoista.

4. Direktiivin 2008/98/EY 8 a artiklan 3 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi tuottajavastuujärjestöjen on julkaistava verkkosivustoillaan vähintään kerran vuodessa tiedot jäsenvaltion alueella ensimmäisen kerran saataville asetettujen tai tuottajan, olematta loppukäyttäjä, purkamien pakkausten, mukaan lukien pakattujen tuotteiden pakkaukset, määrästä sekä hyödynnettyjen ja kierrätettyjen materiaalien määristä suhteessa niiden pakkausten määrään, joiden osalta kyseiset järjestöt ovat vastanneet tuottajan vastuuta koskevista velvoitteista.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että viranomaisten, jotka ovat vastuussa pakkausjätehuollon järjestämisestä, on julkaistava verkkosivustoillaan vähintään kerran vuodessa tiedot hyödynnettyjen ja kierrätettyjen materiaalien määristä suhteessa niiden alueella syntyvän pakkausjätteen määrään.

5. Tuottajavastuujärjestöjen on varmistettava tuottajien yhdenvertainen kohtelu niiden alkuperästä tai koosta riippumatta siten, ettei aiheuteta kohtuutonta rasitetta vähäisten pakkausmäärien, mukaan lukien pakattujen tuotteiden pakkaukset, tuottajille, pienet ja keskisuuret yritykset mukaan luettuina.

([75]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1150, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, oikeudenmukaisuuden ja avoimuuden edistämisestä verkossa toimivien välityspalvelujen yrityskäyttäjiä varten (EUVL L 186, 11.7.2019, s. 57).

47 artikla

Laajennettuun tuottajan vastuuseen liittyvien velvoitteiden täyttämistä koskeva lupa

1. Tuottajan, silloin kun se täyttää laajennettua tuottajan vastuuta koskevat velvoitteet yksin, tai, tuottajavastuujärjestön, joka on valtuutettu vastaamaan kyseisistä velvoitteista, silloin kun on kyse laajennettua tuottajan vastuuta koskevien velvoitteiden täyttämisestä yhteisesti, on haettava toimivaltaiselta viranomaiselta lupa laajennettua tuottajan vastuuta koskevien velvoitteiden täyttämiseen.

2. Vahvistaessaan toimenpiteitä, joissa vahvistetaan 40 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut hallinnolliset ja menettelysäännöt, jäsenvaltioiden on vahvistettava lupamenettelyä koskevat vaatimukset ja yksityiskohdat. Kyseiset vaatimukset ja yksityiskohdat voivat vaihdella sen mukaan, täytetäänkö laajennettua tuottajan vastuuta koskevat velvoitteet yksin vai yhteisesti. Jäsenvaltioiden on myös vahvistettava vaatimusten noudattamisen todentamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, mukaan lukien tiedot, jotka tuottajan tai tuottajavastuujärjestön on toimitettava tätä varten. Lupamenettelyyn on sisällyttävä vaatimuksia, jotka koskevat tämän artiklan 3 kohdassa säädettyjen vaatimusten noudattamiseksi käyttöön otettujen järjestelyjen todentamista, ja siinä on asetettava määräajat kyseiselle todentamiselle, joka on suoritettava enintään 18 viikon kuluessa täydellisen hakemusasiakirja-aineiston toimittamisesta. Kyseisen todentamisen suorittaa toimivaltainen viranomainen tai riippumaton asiantuntija, joka laatii tarkastuksensa tuloksista todentamisraportin. Riippumattoman asiantuntijan on oltava riippumaton toimivaltaisesta viranomaisesta ja tuottajavastuujärjestöistä tai tuottajista, joille on myönnetty lupa täyttää velvoitteet yksin.

3. Jäsenvaltioiden 2 kohdan mukaisesti vahvistamilla toimenpiteillä on muun muassa varmistettava, että

a) direktiivin 2008/98/EY 8 a artiklan 3 kohdan a–d alakohdassa säädettyjä vaatimuksia noudatetaan;

b) tuottajan tai tuottajavastuujärjestön toteuttamat tai maksamat toimenpiteet ovat riittävät mahdollistamaan kaiken pakkausjätteen palauttamisen ja jätehuollon 48 artiklan 1 ja 5 kohdan ja 50 artiklan mukaisesti kuluttajille maksutta ja riittävän usein kyseiseen alueeseen ja pakkausjätteen määrään nähden, kun otetaan huomioon kyseisen tuottajan tai tuottajien, joiden puolesta kyseinen tuottajavastuujärjestö toimii, jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa saataville asettamien, tai tällaisen tuottajan tai tällaisten tuottajien, olematta loppukäyttäjiä, purkamien pakkausten, mukaan lukien pakattujen tuotteiden pakkaukset, määrät ja tyypit;

c) niiden puolesta jätehuollosta vastaavien jakelijoiden, viranomaisten tai kolmansien osapuolten kanssa on tehty tätä varten tarvittavat järjestelyt, mukaan lukien alustavat järjestelyt;

d) käytettävissä on tarvittava lajittelu- ja kierrätyskapasiteetti sen varmistamiseksi, että kerätty pakkausjäte esikäsitellään ja kierrätetään laadukkaasti;

e) tämän artiklan 6 kohdassa säädettyä vaatimusta noudatetaan.

4. Tuottajan tai tuottajavastuujärjestön on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ilman aiheetonta viivytystä kaikista lupahakemukseen sisältyvien tietojen muutoksista, kaikista luvan ehtoja koskevista muutoksista tai toiminnan pysyvästä lopettamisesta. Joidenkin tai kaikkien tällaisten ilmoitettujen muutosten perusteella toimivaltainen viranomainen voi päättää muuttaa lupaa.

5. Toimivaltainen viranomainen voi päättää peruuttaa luvan erityisesti silloin, jos tuottaja tai tuottajavastuujärjestö ei enää täytä pakkausjätteen käsittelyn järjestämistä koskevia vaatimuksia tai se laiminlyö direktiivin 2008/98/EY 8 ja 8 a artiklan ja tämän jakson mukaisesti perustettuihin järjestelmiin liittyvien, laajennettuun tuottajan vastuuseen kuuluvien muiden velvoitteiden hoitamisen, kuten raportointivelvoitteet toimivaltaiselle viranomaiselle, tai velvoitteet ilmoittaa luvan ehtoja koskevista muutoksista, tai jos tuottaja on lopettanut toimintansa pysyvästi.

6. Tuottajan, silloin kun se täyttää laajennettua tuottajan vastuuta koskevat velvoitteet yksin, tai tuottajavastuujärjestön, joka on valtuutettu vastaamaan kyseisistä velvoitteista, silloin kun on kyse laajennettua tuottajan vastuuta koskevien velvoitteiden täyttämisestä yhteisesti, on annettava riittävä vakuus, joka on tarkoitettu kattamaan tuottajan tai tuottajavastuujärjestön vastuulle kuuluvien jätehuoltotoimien kustannukset, jos laajennettua tuottajan vastuuta koskevia velvoitteita ei täytetä, mukaan lukien tapaukset, joissa tuottaja tai tuottajavastuujärjestö lopettaa toimintansa pysyvästi tai siitä tulee maksukyvytön. Jäsenvaltiot voivat asettaa vakuudelle yksityiskohtaisempia lisävaatimuksia. Vakuus voi olla muodoltaan julkinen rahasto, jota rahoitetaan tuottajien maksuilla ja josta jäsenvaltio on yhteisvastuussa.

4 jakso

Palautus- ja keräysjärjestelmät sekä pantti- ja palautusjärjestelmät

48 artikla

Palautus- ja keräysjärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että otetaan käyttöön järjestelmiä ja infrastruktuuria, jotka mahdollistavat kaiken pakkausjätteen palauttamisen ja erilliskeräyksen loppukäyttäjiltä, jotta voidaan varmistaa, että jäte käsitellään direktiivin 2008/98/EY 4, 10 ja 13 artiklan mukaisesti, ja jotta helpotetaan sen uudelleenkäyttöön valmistelua ja laadukasta kierrätystä.

Pakkaukset, jotka täyttävät tämän asetuksen 6 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistetut kierrätettävyyden suunnittelun kriteerit, on kerättävä kierrätystä varten. Tällaisten pakkausten polttaminen tai kaatopaikalle sijoittaminen on kiellettyä, lukuun ottamatta jätettä, joka syntyy erilliskerätyn pakkausjätteen myöhemmästä käsittelystä ja jota ei voida kierrättää tai jonka kierrättäminen ei johda ympäristön kannalta parhaaseen tulokseen.

2. Laadukkaan kierrätyksen helpottamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on sellaiset järjestelmät ja infrastruktuurit kattavalle keräykselle ja lajittelulle, joilla helpotetaan kierrätystä ja varmistetaan, että saatavilla on muoviraaka-aineita kierrätettäväksi. Tällaisilla järjestelmillä ja infrastruktuureilla voidaan antaa kierrätettyjä materiaaleja ensisijaisesti käytettäväksi tarkoituksiin, joissa kierrätetyn materiaalin erityinen laatu säilytetään tai hyödynnetään siten, että sitä voidaan kierrättää edelleen ja käyttää samalla tavalla ja vastaavaan käyttötarkoitukseen mahdollisimman pienellä määrän, laadun tai toimivuuden menetyksellä.

3. Jäsenvaltiot voivat poiketa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta palauttamista ja erilliskeräystä koskevasta velvoitteesta tiettyjen jätemuotojen osalta edellyttäen, että pakkausjätejakeiden kerääminen yhdessä tai pakkausten tai tällaisten pakkausjätejakeiden kerääminen yhdessä muiden jätteiden kanssa ei vaikuta valmiuksiin valmistella tällaiset pakkaukset tai pakkausjätejakeet uudelleenkäyttöön, kierrättää ne tai hyödyntää ne muuten direktiivin 2008/98/EY 4 ja 13 artiklan mukaisesti ja lopputulos on verrattavissa erilliskeräyksellä saavutettavaan laatuun.

4. Jäsenvaltiot voivat varmistaa, että muu kuin erilliskerätty pakkausjäte lajitellaan ennen loppukäsittelyä tai hyödyntämistä energiana, jotta voidaan poistaa kierrätettäväksi suunnitellut pakkaukset.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien ja infrastruktuurien on

a) oltava avoimia asianomaisten alojen talouden toimijoille, toimivaltaisille viranomaisille sekä niiden puolesta jätehuollosta huolehtiville kolmansille osapuolille;

b) katettava jäsenvaltion koko alue ja kaikki pakkausjäte riippumatta pakkaustyypistä ja toiminnosta, josta jäte on peräisin, ja niiden yhteydessä on otettava huomioon väestön koko, pakkausjätteen odotettu määrä ja koostumus sekä käytettävyys ja läheisyys loppukäyttäjien kannalta; niiden on katettava erilliskeräys julkisissa tiloissa, liiketiloissa sekä asuinalueilla ja niiden kapasiteetin on oltava riittävä;

c) katettava tuontituotteet syrjimättömin ehdoin, erityisesti pääsyä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen ja pääsystä mahdollisesti perittävien maksujen osalta, ja ne on suunniteltava siten, että vältetään kaupan esteet tai kilpailun vääristyminen.

6. Jäsenvaltiot voivat säätää julkisten jätehuoltojärjestelmien osallistumisesta 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien organisointiin.

7. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä pakkausjätteen sellaisen kierrätyksen edistämiseksi, joka täyttää kierrätysmateriaalien käytölle asiaankuuluvilla aloilla asetetut laatuvaatimukset.

49 artikla

Pakollinen keräys

Jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2029 mennessä asetettava pakollista keräystä koskevat tavoitteet ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 52 artiklassa lueteltujen materiaalien keräys on johdonmukaista kyseisessä artiklassa asetettujen kierrätystavoitteiden ja 7 artiklassa asetettujen kierrätysmateriaalin pakollista osuutta koskevien tavoitteiden kanssa.

50 artikla

Pantti- ja palautusjärjestelmät

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava 1 päivään tammikuuta 2029 mennessä tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen erilliskeräyksen, joka kattaa painon mukaan ilmoitettuna vuosittain vähintään 90 prosenttia seuraavista, ensimmäistä kertaa kyseisessä jäsenvaltiossa markkinoilla saataville asetetuista pakkausmuodoista tietyn kalenterivuoden aikana:

a) kertakäyttöiset muoviset juomapullot, joiden tilavuus on enintään kolme litraa; ja

b) kertakäyttöiset metalliset juomapakkaukset, joiden tilavuus on enintään kolme litraa.

Jäsenvaltiot voivat käyttää markkinoille saatetuista pakkauksista syntyneen pakkausjätteen määrän tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa asetettujen tavoitteiden laskemiseksi 56 artiklan 7 kohdan a alakohdan nojalla hyväksyttyjen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 1 kohdassa tarkoitettuja asiaankuuluvia pakkausmuotoja varten perustetaan pantti- ja palautusjärjestelmät ja että pantti veloitetaan myyntipaikassa.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vapauttaa majoitus- ja ravitsemisalan talouden toimijat pantin veloittamisesta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) pantillinen pakkaus avataan toimijan tiloissa;

b) tuote kulutetaan toimijan tiloissa; ja

c) tyhjä pantillinen pakkaus palautetaan toimijan tiloissa.

4. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta seuraavien tuotteiden pakkauksiin:

a) rypäletuotteiden luokat, jotka on lueteltu asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä VII olevan II osan 1, 3, 8, 9, 11, 12, 15, 16 ja 17 kohdassa, tai maustetut viinituotteet, siten kuin ne on määritelty asetuksessa (EU) N:o 251/2014;

b) viinituotteiden ja maustettujen viinituotteiden kaltaiset tuotteet, jotka on saatu muista hedelmistä kuin rypäleistä ja vihanneksista, sekä muut käymistietä valmistetut juomat, jotka kuuluvat CN-koodiin 2206 00;

c) alkoholista valmistetut alkoholipitoiset juomat, jotka vastaavat CN-nimikettä 2208; ja

d) asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä I olevassa XVI osassa luetellut maito ja maitotuotteet.

Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vapauttaa pantti- ja palautusjärjestelmiin osallistumisesta alle 0,1 litran vetoiset kertakäyttöiset muoviset juomapullot ja kertakäyttöiset metalliset juomapakkaukset, jos niiden tällainen osallistuminen ei ole teknisesti mahdollista.

5. Jäsenvaltiot voidaan vapauttaa 2 kohdan mukaisesta velvoitteesta seuraavin edellytyksin:

a) 48 artiklassa edellytetty erilliskeräysaste on asiaankuuluvan pakkausmuodon osalta komissiolle 56 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla toimitettujen tietojen perusteella vähintään 80 prosenttia tällaisista kalenterivuonna 2026 ensimmäistä kertaa kyseisen jäsenvaltion alueella saataville asetetuista pakkauksista niiden painon mukaan ilmaistuna; ja

b) jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2028 vapautusta koskevasta pyynnöstään ja toimittaa täytäntöönpanosuunnitelman, jossa esitetään konkreettisia toimenpiteitä sisältävä strategia, mukaan lukien niiden aikataulu, sen varmistamiseksi, että 1 kohdassa tarkoitettu pakkausten 90 prosentin erilliskeräysaste niiden painon mukaan ilmaistuna saavutetaan.

Edellä olevan a alakohdan soveltamiseksi, jos asiaankuuluvan pakkausmuodon erilliskeräyksen astetta koskevia tietoja ei ole vielä toimitettu komissiolle, jäsenvaltion on esitettävä perusteltu selitys sille, miten tässä kohdassa asetetun vapautuksen edellytykset muuten täyttyvät. Perustellun selityksen on perustuttava vahvistettuihin kansallisiin tietoihin ja siihen on kuuluttava kuvaus toteutetuista toimenpiteistä.

6. Komissio voi pyytää jäsenvaltiota tarkistamaan 5 kohdan b alakohdan nojalla toimitettua täytäntöönpanosuunnitelmaa kolmen kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta, jos se katsoo, että suunnitelma ei täytä 5 kohdan b alakohdassa asetettuja vaatimuksia. Jäsenvaltion on toimitettava tarkistettu täytäntöönpanosuunnitelma kolmen kuukauden kuluessa komission pyynnön vastaanottamisesta.

7. Jos 1 kohdassa tarkoitettu pakkausten erilliskeräysaste jäsenvaltiossa laskee ja pysyy kolmena peräkkäisenä kalenterivuonna painon mukaan ilmaistuna alle 90 prosentissa kyseisen pakkausmuodon markkinoille saatetuista pakkauksista, komissio ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle, että vapautusta ei enää sovelleta. Pantti- ja palautusjärjestelmä on perustettava 1 päivään tammikuuta mennessä sitä vuotta seuraavana toisena kalenterivuonna, jona komissio on ilmoittanut asianomaiselle jäsenvaltiolle, ettei vapautusta enää sovelleta.

8. Jäsenvaltioiden on pyrittävä ottamaan käyttöön ja ylläpitämään pantti- ja palautusjärjestelmiä erityisesti kertakäyttöisiä lasisia juomapulloja ja kartonkisia juomapakkauksia varten. Jäsenvaltioiden on pyrittävä varmistamaan, että kertakäyttöisten pakkausmuotojen, erityisesti kertakäyttöisten lasisten juomapullojen, pantti- ja palautusjärjestelmät ovat samalla tavalla käytettävissä myös uudelleenkäytettäville pakkauksille, jos tämä on teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa.

9. Jäsenvaltiot voivat antaa säännöksiä, joilla ylitetään tässä artiklassa asetetut vähimmäistavoitteet, kunhan ne noudattavat SEUT-sopimuksessa vahvistettuja yleisiä sääntöjä ja tätä asetusta, tällaisia ovat esimerkiksi mahdollisuus sisällyttää järjestelmien piiriin 4 kohdassa luetellut pakkaukset ja muiden tuotteiden tai muista materiaaleista tehdyt pakkaukset.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käyttötarkoitukseltaan ja muodoltaan 1 kohdan mukaisten uudelleenkäytettävien pakkausten palautuspisteet ja -mahdollisuudet mahdollistavat loppukäyttäjille yhtä helpot palautuspisteet ja -mahdollisuudet kuin palautettaessa kertakäyttöisiä pakkauksia pantti- ja palautusjärjestelmään.

11. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähintään ne pantti- ja palautusjärjestelmät, jotka on perustettu tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti tämän asetuksen voimaantulon jälkeen, täyttävät 1 päivään tammikuuta 2029 mennessä liitteessä X luetellut vähimmäisvaatimukset.

Liitteessä X lueteltuja vähimmäisvaatimuksia ei sovelleta sellaisiin ennen tämän asetuksen voimaantuloa käyttöön otettuihin pantti- ja palautusjärjestelmiin, joissa saavutetaan tämän artiklan 1 kohdassa asetettu 90 prosentin tavoite 1 päivään tammikuuta 2029 mennessä. Jäsenvaltioiden on pyrittävä varmistamaan, että silloin kun jo olemassa olevia kertakäyttöisten pakkausten pantti- ja palautusjärjestelmiä tarkastellaan uudelleen ensimmäistä kertaa, ne ovat liitteessä X esitettyjen vähimmäisvaatimusten mukaisia. Jos 90 prosentin tavoitetta ei ole saavutettu 1 päivään tammikuuta 2029 mennessä, olemassa olevien kertakäyttöisten pakkausten pantti- ja palautusjärjestelmien on oltava liitteessä X asetettujen vähimmäisvaatimusten mukaisia 1 päivään tammikuuta 2035 mennessä.

Komissio arvioi 1 päivään tammikuuta 2038 mennessä tämän artiklan täytäntöönpanoa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja selvittää, miten pantti- ja palautusjärjestelmien yhteentoimivuus voitaisiin maksimoida.

12. Tämän asetuksen liitteessä X lueteltuja vähimmäisvaatimuksia ei sovelleta SEUT 349 artiklan kolmannessa kohdassa tunnustettuihin syrjäisimpiin alueisiin ottaen huomioon niiden paikalliset erityispiirteet.

5 jakso

Uudelleenkäyttö ja uudelleentäyttö

51 artikla

Uudelleenkäyttö ja uudelleentäyttö

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä kannustaakseen uudelleenkäyttöjärjestelmien, jotka tarjoavat riittäviä kannustimia pakkausten palauttamiseen, ja uudelleentäyttöjärjestelmien perustamista ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla. Kyseisten järjestelmien on oltava 27 ja 28 artiklassa sekä liitteessä VI säädettyjen vaatimusten mukaisia, eivätkä ne saa vaarantaa elintarvikehygieniaa tai kuluttajien turvallisuutta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä voivat olla muun muassa

a) liitteessä X säädettyjen vähimmäisvaatimusten mukaisten pantti- ja palautusjärjestelmien käyttö uudelleenkäytettävien pakkausten ja muiden kuin 50 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen pakkausmuotojen osalta;

b) taloudellisten kannustimien käyttö, mukaan lukien lopullisia jakelijoita koskevat velvoitteet veloittaa maksu kertakäyttöpakkausten käytöstä ja antaa kuluttajille myyntipaikassa tietoa tällaisten pakkausten kustannuksista;

c) valmistajia tai lopullisia jakelijoita koskevat velvoitteet asettaa tietty prosenttiosuus muista kuin 29 artiklassa säädettyjen uudelleenkäyttötavoitteiden kattamista tuotteista saataville uudelleenkäyttöjärjestelmän piiriin kuuluvissa uudelleenkäytettävissä pakkauksissa tai uudelleentäyttämällä edellyttäen, että tämä ei johda sisämarkkinoiden vääristymiseen tai muista jäsenvaltioista peräisin olevien tuotteiden osalta kaupan esteisiin.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähimmäisosuus laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien ja pantti- ja palautusjärjestelmien määrärahoista osoitetaan jätteen syntymisen vähentämistä ja ehkäisemistä koskevien toimien rahoittamiseen.

6 jakso

Kierrätystavoitteet ja kierrätyksen edistäminen

52 artikla

Kierrätystavoitteet ja kierrätyksen edistäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet seuraavien kierrätystavoitteiden saavuttamiseksi koko alueellaan:

a) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 on kierrätettävä vähintään 65 prosenttia kaiken syntyneen pakkausjätteen painosta;

b) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 seuraavien syntyneeseen pakkausjätteeseen sisältyvien materiaalien painosta on kierrätettävä vähintään tietty prosenttiosuus seuraavasti:

i) muovi: 50 prosenttia;

ii) puu: 25 prosenttia;

iii) rautametallit: 70 prosenttia;

iv) alumiini: 50 prosenttia;

v) lasi: 70 prosenttia;

vi) paperi ja kartonki: 75 prosenttia;

c) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030 on kierrätettävä vähintään 70 prosenttia kaiken syntyneen pakkausjätteen painosta;

d) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030 seuraavien syntyneeseen pakkausjätteeseen sisältyvien materiaalien painosta on kierrätettävä vähintään tietty prosenttiosuus seuraavasti:

i) muovi: 55 prosenttia;

ii) puu: 30 prosenttia;

iii) rautametallit: 80 prosenttia;

iv) alumiini: 60 prosenttia;

v) lasi: 75 prosenttia;

vi) paperi ja kartonki: 85 prosenttia.

2. Rajoittamatta 1 kohdan a ja c alakohdan soveltamista jäsenvaltio voi lykätä 1 kohdan b ja d alakohdassa asetettuja määräaikoja enintään viidellä vuodella, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) poikkeaminen tavoitteista on lykkäyksen aikana enintään 15 prosenttiyksikköä jostakin yksittäisestä tavoitteesta tai jaettuna kahden tavoitteen kesken;

b) tavoitteista poikkeamisen tuloksena kierrätysaste ei yksittäisen tavoitteen tapauksessa jää lykkäyksen aikana alle 30 prosentin;

c) tavoitteista poikkeamisen tuloksena kierrätysaste ei jää lykkäyksen aikana alle 60 prosentin 1 kohdan b alakohdan v ja vi alakohdassa asetetun yksittäisen tavoitteen tapauksessa eikä alle 70 prosentin 1 kohdan d alakohdan v ja vi alakohdassa asetetun yksittäisen tavoitteen tapauksessa; ja

d) jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle viimeistään 24 kuukautta ennen kutakin tämän artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa säädettyä määräaikaa aikomuksestaan lykätä määräaikaa, ja se toimittaa komissiolle tämän asetuksen liitteen XI mukaisesti täytäntöönpanosuunnitelman, joka voidaan yhdistää direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla toimitettavaan täytäntöönpanosuunnitelmaan.

3. Jos jäsenvaltio pyytää tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetyn määräajan lykkäämistä, komissio voi pyytää jäsenvaltiota tarkistamaan tämän artiklan 2 kohdan d alakohdan nojalla toimitettua täytäntöönpanosuunnitelmaa kolmen kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta, jos komissio katsoo, että suunnitelma ei täytä liitteessä XI asetettuja vaatimuksia. Jäsenvaltion on toimitettava tarkistettu täytäntöönpanosuunnitelma kolmen kuukauden kuluessa komission pyynnön vastaanottamisesta. Jos komissio katsoo, että tarkistettu täytäntöönpanosuunnitelma ei täytä liitteessä XI asetettuja vaatimuksia ja että jäsenvaltio ei todennäköisesti pysty saavuttamaan tavoitteita tämän artiklan 2 kohdan mukaisen lykkäyksen aikana, komissio hylkää täytäntöönpanosuunnitelman ja jäsenvaltio on velvollinen täyttämään tavoitteet tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa asetetuissa määräajoissa.

4. Komissio tarkastelee uudelleen viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2032 1 kohdan c ja d alakohdassa säädettyjä tavoitteita niiden tiukentamiseksi tai uusien tavoitteiden asettamiseksi. Tätä varten komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, johon liitetään lainsäädäntöehdotus, jos komissio katsoo tämän aiheelliseksi.

5. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa kannustettava kierrätetystä pakkausjätteestä saatavien materiaalien käyttöön pakkausten ja muiden tuotteiden tuotannossa

a) parantamalla tällaisten materiaalien markkinaedellytyksiä;

b) tarkistamalla nykyisiä sääntöjä, jotka estävät tällaisten materiaalien käytön.

6. Jäsenvaltiot voivat antaa säännöksiä, joilla ylitetään tässä artiklassa asetetut vähimmäistavoitteet, kunhan ne noudattavat SEUT-sopimuksessa vahvistettuja yleisiä sääntöjä ja tätä asetusta.

53 artikla

Kierrätystavoitteiden saavuttamista koskevat laskentasäännöt

1. Laskettaessa sitä, onko 52 artiklan 1 kohdassa säädetyt tavoitteet saavutettu, on noudatettava tässä artiklassa säädettyjä sääntöjä.

2. Jäsenvaltioiden on laskettava tiettynä kalenterivuonna syntyneen pakkausjätteen paino. Syntyneen pakkausjätteen määrää laskettaessa on otettava huomioon kaikki jäsenvaltiossa syntynyt pakkausjäte.

Syntyneen pakkausjätteen määrän laskutapa pohjautuu seuraaviin lähestymistapoihin:

a) jäsenvaltion alueella kyseisenä vuonna saataville asetettujen tai valmistajan, olematta loppukäyttäjä, purkamienpakkausten määrä; tai

b) samana vuonna kyseisessä jäsenvaltiossa syntyneen pakkausjätteen määrä.

Tämän kohdan nojalla suoritettuja laskelmia on mukautettava tulosten vertailukelpoisuuden, luotettavuuden ja kattavuuden varmistamiseksi 56 artiklan 7 kohdan a alakohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettavien vaatimusten ja todentamisten mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on laskettava tiettynä kalenterivuonna kierrätetyn pakkausjätteen paino. Kierrätetyn pakkausjätteen paino on laskettava niiden pakkausten painona, joista on tullut jätettä, joka sen jälkeen, kun sille on tehty kaikki tarvittavat tarkistus- ja lajittelutoimet ja muut valmistelutoimet sellaisten jätemateriaalien poistamiseksi, jotka eivät ole myöhemmän

uudelleenkäsittelyn kohteena, ja laadukkaan kierrätyksen varmistamiseksi, tulee kierrätykseen, jossa jätemateriaalit tosiasiallisesti uudelleenkäsitellään tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi.

4. Yhdistelmämateriaalipakkaukset ja muut useammasta kuin yhdestä materiaalista valmistetut pakkaukset on laskettava ja ilmoitettava pakkauksen sisältämän kunkin materiaalin mukaan. Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä vaatimuksesta, jos tiettyä materiaalia on vain merkityksetön osuus pakkausyksiköstä eikä missään tapauksessa enempää kuin viisi prosenttia pakkausyksikön kokonaismassasta.

5. Edellä olevan 3 kohdan soveltamiseksi kierrätettävä pakkausjäte punnitaan, kun jäte tulee kierrätykseen.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kierrätetyn pakkausjätteen paino voidaan punnita mahdollisen lajittelutoimen tuotoksena edellyttäen, että

a) tällainen tuotosjäte tämän jälkeen kierrätetään;

b) niiden materiaalien tai aineiden painoa, jotka poistetaan ennen kierrätystä toteutettavissa muissa toimissa ja joita ei sen jälkeen kierrätetä, ei sisällytetä kierrätetyksi ilmoitetun jätteen painoon.

6. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tehokas pakkausjätteen laadunvalvonta- ja jäljittämisjärjestelmä, jotta voidaan varmistaa, että tämän artiklan 2–5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät. Kyseinen järjestelmä voi koostua direktiivin 2008/98/EY 35 artiklan 4 kohdan nojalla perustetuista sähköisistä rekistereistä tai lajitellun jätteen laatuvaatimuksia koskevista teknisistä eritelmistä. Se voi koostua myös lajitellun jätteen keskimääräisistä hävikkiasteista eri jätelajien ja eri jätehuoltokäytäntöjen osalta, jos luotettavia tietoja ei voida saada muulla tavalla. Keskimääräiset hävikkiasteet on laskettava direktiivin 2008/98/EY 11 a artiklan 10 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistettujen laskentasääntöjen perusteella.

7. Aerobiseen tai anaerobiseen käsittelyyn tulevan biohajoavan pakkausjätteen määrä voidaan lukea kierrätetyksi silloin, kun kyseisen käsittelyn tuloksena saadaan kierrätettynä tuotteena, materiaalina tai aineena käytettävää kompostia, mädätettä tai muuta tuotosta, joka sisältää vastaavan määrän kierrätysmateriaalia suhteessa käsittelyyn toimitetun jätteen määrään. Jos tuotos käytetään maahan, jäsenvaltiot voivat lukea sen kierrätetyksi, edellyttäen että käytöstä on hyötyä maatalouden kannalta tai siitä saadaan ekologista hyötyä.

8. Sellaisten pakkausjätemateriaalien määrä, jotka ovat lakanneet olemasta jätettä ennen uudelleenkäsittelyä toteutetun valmistelutoimen tuloksena, voidaan laskea kierrätetyksi edellyttäen, että tällaiset materiaalit on tarkoitus uudelleenkäsitellä tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi käytettäväksi joko alkuperäiseen tai muuhun tarkoitukseen. Materiaaleja, joita ei enää luokitella jätteeksi ja joita on määrä käyttää polttoaineina tai muutoin energian tuottamiseksi taikka polttaa, käyttää maantäyttöön tai sijoittaa kaatopaikalle, ei kuitenkaan saa laskea kierrätetyiksi.

9. Jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon jätteenpolton jälkeen erotettujen metallien kierrätyksen sen mukaan, mikä on pakkausjätteen osuus poltetusta jätteestä, mikäli kierrätetyt metallit täyttävät päätöksessä (EU) 2019/1004 säädetyt laatuvaatimukset.

10. Jos pakkausjäte on toimitettu toiseen jäsenvaltioon kierrätettäväksi kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa, ainoastaan se jäsenvaltio, jossa kyseinen pakkausjäte kerättiin voi laskea sen kierrätetyksi.

11. Unionista viedyn pakkausjätteen saa laskea kierrätetyksi se jäsenvaltio, jossa pakkausjäte kerättiin, ainoastaan, jos 3 kohdassa asetetut vaatimukset täyttyvät ja jos viejä pystyy asetuksen (EY) N:o 1013/2006 tai tapauksen mukaan asetuksen (EU) 2024/1157 mukaisesti esittämään asiakirjatodisteita siitä, että jätteen siirto on kyseisen asetuksen vaatimusten mukaista, mukaan lukien se, että pakkausjätteen käsittely kolmannessa maassa tapahtui olosuhteissa, jotka vastaavat asiaa koskevassa unionin ympäristölainsäädännössä asetettuja vaatimuksia.

54 artikla

Kierrätystavoitteiden saavuttamista koskevat laskentasäännöt, kun otetaan huomioon uudelleenkäyttö

1. Jäsenvaltio voi päättää saavuttaa 52 artiklan 1 kohdassa asetettujen tavoitteiden mukautetun tason tiettynä vuonna ottamalla huomioon sellaisten ensimmäistä kertaa markkinoille saatettujen uudelleenkäytettävien myyntipakkausten keskimääräisen osuuden edeltävien kolmen vuoden aikana, jotka on käytetty uudelleen uudelleenkäyttöjärjestelmässä.

Mukautettu taso on laskettava vähentämällä

a) 52 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa säädetyistä tavoitteista tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu uudelleenkäytettävien myyntipakkausten osuus kaikista markkinoille saatetuista myyntipakkauksista; ja

b) 52 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa säädetyistä tavoitteista tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu uudelleenkäytettävien, kulloistakin pakkausmateriaalia sisältävien myyntipakkausten osuus kaikista kyseistä materiaalia sisältävistä markkinoille saatetuista myyntipakkauksista.

Mukautettua tavoitetasoa laskettaessa on otettava huomioon enintään viisi prosenttiyksikköä uudelleenkäytettävien myyntipakkausten keskimääräisestä osuudesta.

2. Jäsenvaltio voi 52 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 52 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa, 52 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 52 artiklan 1 kohdan d alakohdan ii alakohdassa säädettyjä tavoitteita laskettaessa ottaa huomioon uudelleenkäyttöä varten korjattujen puisten pakkausten määrät.

7 jakso

Tiedottaminen ja raportointi

55 artikla

Tiedottaminen pakkausjätteen syntymisen ehkäisemisestä ja pakkausjätehuollosta

1. Direktiivin 2008/98/EY 8 a artiklan 2 kohdassa ja tämän asetuksen 12 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi tuottajien tai tuottajavastuujärjestöjen, jos sellaisia on valtuutettu tämän asetuksen 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti vastaamaan laajennettua tuottajan vastuuta koskevista velvoitteista, tai jäsenvaltioiden direktiivin 2008/98/EY 8 a artiklan 2 kohdan soveltamiseksi nimittämien viranomaisten on asetettava loppukäyttäjien, ja erityisesti kuluttajien saataville seuraavat tiedot pakkausjätteen syntymisen ehkäisemisestä ja pakkausjätehuollosta niiden pakkausten osalta, joita tuottajat tarjoavat jäsenvaltion alueella:

a) loppukäyttäjien rooli jätteen syntymisen ehkäisemisessä, mukaan lukien mahdolliset parhaat käytännöt;

b) käytettävissä olevat pakkausten uudelleenkäyttöjärjestelyt;

c) loppukäyttäjien rooli pakkausjätemateriaalien erilliskeräyksen onnistumisessa, mukaan lukien vaarallisia tuotteita tai jätettä sisältävien pakkausten käsittely;

d) pakkaukseen tämän asetuksen 12 artiklan mukaisesti kiinnitettyjen, painettujen tai merkittyjen taikka pakatun tuotteen mukana seuraavissa asiakirjoissa olevien merkintöjen ja tunnusten merkitys;

e) pakkausjätteen epäasianmukaisen käytöstä poistamisen, esimerkiksi roskana tai sekalaisena yhdyskuntajätteenä, vaikutus ympäristöön ja ihmisten terveyteen tai turvallisuuteen sekä kertakäyttöisten pakkausten, erityisesti muovisten kantokassien, haitalliset ympäristövaikutukset;

f) tämän asetuksen 9 artiklan 2 kohdan mukaisten kompostoituvien pakkausten kompostoitavuus ja asianmukaiset jätehuoltovaihtoehdot; kuluttajille on tiedotettava siitä, että kompostoituvat pakkaukset eivät sovellu kotikompostointiin eikä niitä saa heittää luontoon.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan mukaisia velvoitteita sovelletaan 12 päivästä elokuuta 2028 tai 12 artiklan asiaankuuluvan säännöksen soveltamispäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava ajantasaisia, ja ne on annettava

a) verkkosivustolla tai muun sähköisen viestintävälineen kautta;

b) tiedottamalla suurelle yleisölle;

c) tiedotusohjelmien ja -kampanjoiden avulla;

d) yhdellä tai useammalla loppukäyttäjien ja kuluttajien helposti ymmärtämällä kielellä laadittujen opasteiden avulla.

3. Kun tietoja annetaan julkisesti, kaupallisesti arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuus on säilytettävä sovellettavan unionin oikeuden ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

56 artikla

Raportointi komissiolle

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kultakin kalenterivuodelta seuraavat tiedot:

a) tiedot 52 artiklan 1 kohdan a–d alakohdan täytäntöönpanosta ja tiedot uudelleenkäytettävistä pakkauksista liitteessä XII olevan taulukon 2 nojalla;

b) tiedot erittäin kevyiden, kevyiden, paksujen ja erittäin paksujen muovisten kantokassien vuosittaisesta kulutuksesta asukasta kohden erikseen kunkin liitteessä XII olevassa taulukossa 4 luetellun kantokassityypin osalta;

c) 50 artiklan 2 kohdassa asetetun, pantti- ja palautusjärjestelmien käyttöönottoa koskevan velvoitteen piiriin kuuluvien liitteessä XII olevassa taulukossa lueteltujen pakkausten erilliskeräysaste.

Jäsenvaltiot voivat toimittaa tiedot myös muista materiaaleista valmistettujen kantokassien vuotuisesta kulutuksesta.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kultakin kalenterivuodelta seuraavat tiedot:

a) ne pakkausten määrät, jotka asetetaan saataville ensimmäistä kertaa kyseessä olevan jäsenvaltion alueella, tai jotka tuottaja purkaa olematta loppukäyttäjä, kunkin liitteessä XII olevassa taulukossa 3 luetellun pakkausluokan osalta;

b) kerättyjen pakkausjätteiden määrät kunkin 52 artiklassa tarkoitetun pakkausmateriaalin osalta;

c) kierrätetyn pakkausjätteen määrät ja kierrätysasteet kunkin liitteessä XII olevassa taulukossa 3 luetellun pakkausluokan osalta.

3. Ensimmäisenä raportointivuonna tiedot on toimitettava

a) 1 kohdan a ja b alakohdassa ja 2 kohdassa säädettyjen velvoitteiden osalta toiselta kokonaiselta kalenterivuodelta sen jälkeen, kun täytäntöönpanosäädös, jossa vahvistetaan 7 kohdan mukaisesti tietojen komissiolle toimittamisen muoto, on tullut voimaan;

b) 1 kohdan c alakohdassa säädetyn velvoitteen osalta kalenterivuodelta 2028.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot sähköisesti 19 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty komission 7 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa.

5. Jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti toimittamiin tietoihin on liitettävä laaduntarkastusraportti. Kyseinen laaduntarkastusraportti on esitettävä komission 7 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa.

6. Jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti toimittamiin tietoihin on liitettävä kertomus 53 artiklan 7 ja 11 kohdan soveltamisesta, ja siihen on kuuluttava soveltuvin osin yksityiskohtaiset tiedot keskimääräisistä hävikkiasteista.

7. Komissio antaa viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2027 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan

a) säännöt 1 kohdan a ja c alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti toimitettavien tietojen laskentaa, todentamista ja toimittamista varten, mukaan lukien menetelmä syntyneen pakkausjätteen määrän määrittämiseksi, sekä kyseisten tietojen toimittamismuoto;

b) menetelmä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kevyiden muovisten kantokassien vuotuisen kulutuksen laskemiseksi asukasta kohden sekä kyseisten tietojen toimittamismuoto;

c) 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu korjauskerroin, jolla otetaan huomioon matkailun lisääntyminen tai väheneminen suhteessa vertailuvuoteen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8. Jäsenvaltioiden on vaadittava uudelleenkäyttöjärjestelmien järjestelmänhaltijoita ja kaikkia talouden toimijoita, jotka asettavat pakkauksia saataville jäsenvaltioissa, toimittamaan toimivaltaisille viranomaisille täsmälliset ja luotettavat tiedot, jotta jäsenvaltiot voivat täyttää tämän artiklan mukaiset raportointivelvoitteensa, ottaen tarvittaessa huomioon yksityiskohtaisten tietojen toimittamiseen liittyvät erityiset haasteet pienissä ja keskisuurissa yrityksissä.

57 artikla

Pakkauksia koskevat tietokannat

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 12 kuukauden kuluttua 56 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten hyväksymispäivästä toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan pakkauksia ja pakkausjätettä koskevien tietokantojen perustaminen yhdenmukaisesti niillä alueilla, joilla niitä ei vielä ole käytössä, jotta ne voivat täyttää 56 artiklassa säädetyt raportointivelvollisuutensa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietokantojen on sisällettävä

a) tietoja pakkaus- ja pakkausjätevirtojen laajuudesta, ominaispiirteistä ja kehityksestä yksittäisten jäsenvaltioiden tasolla;

b) liitteessä XII luetellut tiedot.

3. Pakkauksia koskevien tietokantojen on oltava julkisesti saatavilla koneluettavassa muodossa, joka sallii pääsyn ajantasaisiin tietoihin, jotka koskevat pakkausjätteen käsittelyn kustannuksia ja siitä raportoimista, ja jolla varmistetaan yhteentoimivuus ja tietojen uudelleenkäyttö. Ne on asetettava käyttöön asianomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä seuraavien avulla:

a) verkkosivusto tai muu sähköinen viestintäväline; tai

b) julkiset raportit.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut vaatimukset eivät saa vaikuttaa kaupallisesti arkaluonteisiin tietoihin eivätkä tietosuojalainsäädäntöön.

IX LUKU

SUOJAMENETTELYT

58 artikla

Menettely sellaisten pakkausten käsittelemiseksi, jotka aiheuttavat riskin kansallisella tasolla

1. Jos jäsenvaltion markkinavalvontaviranomaisilla on riittävä syy uskoa, että tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluva pakkaus aiheuttaa riskin ympäristölle tai ihmisten terveydelle, niiden on ilman aiheetonta viivytystä suoritettava asianomaista pakkausta koskeva arviointi, joka kattaa kaikki kyseisen riskin kannalta merkitykselliset tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EU) 2019/1020 19 artiklan soveltamista. Asiaankuuluvien talouden toimijoiden on tehtävä tarvittaessa yhteistyötä markkinavalvontaviranomaisten kanssa.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa tämän asetuksen noudattamisen valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten on toteutettava jatkotoimia niiden valitusten tai ilmoitusten johdosta, jotka koskevat tämän asetuksen väitettyä noudattamatta jättämistä pakkausten osalta, ja todennettava, että asianmukaiset korjaavat toimet on toteutettu.

Jos markkinavalvontaviranomaiset havaitsevat ensimmäisen alakohdan nojalla suoritetun arvioinnin yhteydessä, että pakkaus ei täytä tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia, niiden on viipymättä vaadittava asiaankuuluvaa talouden toimijaa toteuttamaan asianmukaiset ja oikeasuhteiset korjaavat toimet pakkauksen saattamiseksi kyseisten vaatimusten mukaiseksi markkinavalvontaviranomaisten määräämässä ajassa, joka on kohtuullinen ja oikeassa suhteessa vaatimustenvastaisuuden luonteeseen ja tarvittaessa asteeseen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos ihmisten terveydelle aiheutuu riski, joka liittyy kontaktimateriaalipakkaukseen, jollaiseen sovelletaan erityistä lainsäädäntöä ihmisten terveyden suojelemiseksi, ja kyseinen riski siirtyy pakkausmateriaalista pakattuihin tuotteisiin, markkinavalvontaviranomaiset eivät suorita pakkausmateriaalista ihmisten tai eläinten terveydelle aiheutuvan riskin arviointia. Sen sijaan niiden on ilmoitettava asiasta viranomaisille, joilla on toimivalta arvioida tällaisia riskejä, eli asetuksissa (EU) 2017/625, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 tai (EU) 2019/6 tai direktiivissä 2001/83/EY tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille.

3. Jos markkinavalvontaviranomaiset katsovat, että vaatimustenvastaisuus ei rajoitu niiden alueelle, niiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille arvioinnin tuloksista ja toimista, jotka ne ovat vaatineet talouden toimijaa toteuttamaan.

4. Talouden toimijan on varmistettava, että kaikki asianmukaiset korjaavat toimet toteutetaan kaikkien vaatimustenvastaisten pakkausten osalta, jotka talouden toimija on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla unionia.

5. Jos talouden toimija ei 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetun ajanjakson kuluessa toteuta riittäviä korjaavia toimia tai jos vaatimustenvastaisuus jatkuu, markkinavalvontaviranomaisten on ryhdyttävä kaikkiin asianmukaisiin väliaikaisiin toimenpiteisiin, joilla kielletään pakkauksen asettaminen saataville niiden alueella tai poistetaan se kyseisiltä markkinoilta taikka järjestetään sitä koskeva palautusmenettely.

Markkinavalvontaviranomaisten on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kyseisistä toimenpiteistä.

6. Tämän artiklan 5 kohdan nojalla komissiolle ja muille jäsenvaltioille lähetettävät tiedot on välitettävä asetuksen (EU) 2019/1020 34 artiklassa tarkoitetun tieto- ja viestintäjärjestelmän kautta, ja niihin on sisällytettävä kaikki saatavilla olevat yksityiskohtaiset tiedot, erityisesti tiedot, jotka ovat tarpeen vaatimustenvastaisen pakkauksen tunnistamista ja sen alkuperän, väitetyn vaatimustenvastaisuuden luonteen, siihen liittyvän riskin ja toteutettujen kansallisten toimenpiteiden luonteen ja keston määrittämistä varten, sekä talouden toimijan esittämät perustelut ja tapauksen mukaan tämän asetuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot. Markkinavalvontaviranomaisten on myös ilmoitettava, onko vaatimustenvastaisuuteen syynä jompikumpi seuraavista:

a) pakkaus ei täytä tässä asetuksessa tai sen nojalla säädettyjä kestävyysvaatimuksia;

b) tämän asetuksen 36 ja 37 artiklassa tarkoitetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa tai yhteisissä eritelmissä on puutteita.

7. Muiden jäsenvaltioiden kuin jäsenvaltion, joka on toteuttanut 5 kohdan nojalla toimenpiteitä, on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki toteutetut toimenpiteet ja kaikki hallussaan olevat lisätiedot, jotka liittyvät asianomaisen pakkauksen vaatimustenvastaisuuteen, sekä esitettävä vastalauseensa siinä tapauksessa, että jäsenvaltiot vastustavat 5 kohdan nojalla toteutettuja toimenpiteitä.

8. Jos mikään jäsenvaltio tai komissio ei ole kolmen kuukauden kuluessa 5 tai 7 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta esittänyt vastalausetta jonkin jäsenvaltion toteuttamien väliaikaisten toimenpiteiden johdosta, kyseisten toimenpiteiden katsotaan olevan perusteltuja.

Jäsenvaltiot voivat asettaa väliaikaisten toimenpiteiden soveltamiselle pidemmän tai lyhyemmän ajanjakson kuin kolme kuukautta, kyseessä olevien vaatimusten erityispiirteiden huomioon ottamiseksi.

9. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että pakkaus poistetaan niiden markkinoilta tai että muut asianomaista pakkausta tai valmistajaa koskevat asianmukaiset rajoittavat toimenpiteet toteutetaan viipymättä.

59 artikla

Unionin suojamenettely

1. Jos 58 artiklan 5 ja 6 kohdassa asetetun menettelyn päätyttyä esitetään vastalauseita jonkin jäsenvaltion58 artiklan nojalla toteuttaman toimenpiteen johdosta tai jos komissio katsoo, että kansallinen toimenpide on unionin oikeuden vastainen, komissio ryhtyy viipymättä kuulemaan jäsenvaltioita ja asiaankuuluvaa talouden toimijaa ja arvioi kansallisen toimenpiteen. Kyseisen arvioinnin tulosten perusteella komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa määritetään, onko kansallinen toimenpide perusteltu.

Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio osoittaa 1 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen kaikille jäsenvaltioille ja antaa sen tiedoksi niille ja asiaankuuluvalle talouden toimijalle viipymättä.

Jos kansallinen toimenpide katsotaan perustelluksi, kaikkien jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että vaatimustenvastainen pakkaus poistetaan niiden markkinoilta, ja niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.

Jos kansallista toimenpidettä ei katsota perustelluksi, asianomaisen jäsenvaltion on peruutettava kyseinen toimenpide.

3. Jos kansallinen toimenpide katsotaan perustelluksi ja pakkauksen vaatimustenvastaisuuden katsotaan johtuvan puutteista tämän asetuksen 36 artiklassa tarkoitetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa, komissio soveltaa asetuksen (EU) N:o 1025/2012 11 artiklassa säädettyä menettelyä.

4. Jos kansallinen toimenpide katsotaan perustelluksi ja pakkauksen vaatimustenvastaisuuden katsotaan johtuvan puutteista 37 artiklassa tarkoitetuissa yhteisissä teknisissä eritelmissä, komissio muuttaa asianomaisia yhteisiä teknisiä eritelmiä tai kumoaa ne viipymättä.

60 artikla

Vaatimustenmukaiset pakkaukset, jotka aiheuttavat riskin

1. Jos jäsenvaltio havaitsee 58 artiklan mukaisesti suorittamansa arvioinnin jälkeen, että vaikka pakkaus on 5–12 artiklassa tai niiden nojalla säädettyjen sovellettavien vaatimusten mukainen, se aiheuttaa siitä huolimatta riskin ympäristölle tai ihmisten terveydelle, jäsenvaltion on viipymättä vaadittava asiaankuuluvaa talouden toimijaa

a) ryhtymään kaikkiin asianmukaisiin toimenpiteisiin markkinavalvontaviranomaisten määräämässä kohtuullisessa ajassa, joka on oikeassa suhteessa riskin luonteeseen ja tarvittaessa riskin asteeseen, sen varmistamiseksi, että asianomainen pakkaus ei markkinoille saattamisen hetkellä enää aiheuta kyseistä riskiä;

b) saattamaan pakkaus vaatimusten mukaiseksi;

c) poistamaan pakkaus markkinoilta; tai

d) järjestämään pakkausta koskeva palautusmenettely.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos ihmisten terveydelle aiheutuu riski, joka liittyy kontaktimateriaalipakkaukseen, jollaiseen sovelletaan erityistä lainsäädäntöä ihmisten terveyden suojelemiseksi, ja kyseinen riski on siirtynyt pakkausmateriaalista pakattuihin tuotteisiin, valvontaviranomaiset eivät suorita pakkausmateriaalista ihmisten tai eläinten terveydelle aiheutuvaa riskiä koskevaa arviointia. Sen sijaan niiden on ilmoitettava riskistä viranomaisille, joilla on toimivalta valvoa tällaisia riskejä, eli asetuksissa (EU) 2017/625, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 tai (EU) 2019/6 tai direktiivissä 2001/83/EY tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset.

3. Talouden toimijan on varmistettava, että korjaavat toimet toteutetaan kaikkien vaatimustenvastaisten pakkausten osalta, jotka talouden toimija on asettanut saataville markkinoilla eri puolilla unionia.

4. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille välittömästi 1 kohdan mukaisista havainnoistaan ja niitä seuraavista toimistaan. Kyseiseen ilmoitukseen on sisällyttävä kaikki saatavilla olevat tiedot, erityisesti tiedot, jotka ovat tarpeen vaatimustenvastaisten pakkauksen tunnistamista sekä sen alkuperän ja toimitusketjun, siihen liittyvän riskin luonteen ja toteutettujen kansallisten toimenpiteiden luonteen ja keston määrittämistä varten.

5. Komissio ryhtyy viipymättä kuulemaan jäsenvaltiota ja asiaankuuluvaa talouden toimijaa ja arvioi toteutetut kansalliset toimenpiteet. Komissio hyväksyy kyseisen arvioinnin tulosten perusteella täytäntöönpanosäädöksen, jossa määritetään, onko kansallinen toimenpide perusteltu vai ei, ja ehdottaa tarvittaessa asianmukaisia toimenpiteitä.

Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 65 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavan täytäntöönpanosäädöksen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät ympäristön tai ihmisten terveyden suojeluun.

Komissio osoittaa tässä kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen kaikille jäsenvaltioille ja antaa sen tiedoksi niille sekä asiaankuuluvalle talouden toimijalle välittömästi.

61 artikla

Unionin markkinoille tulevien pakkausten valvonta

1. Silloin, kun vaatimustenvastaisuus ei rajoitu markkinavalvontaviranomaisten alueelle, niiden on ilmoitettava viipymättä asetuksen (EU) 2019/1020 25 artiklan 1 kohdan nojalla nimetyille viranomaisille tämän asetuksen 58 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä. Kyseiseen ilmoitukseen on sisällyttävä kaikki olennaiset tiedot, erityisesti tiedot, jotka ovat tarpeen toimenpiteiden kohteena olevan vaatimustenvastaisen pakkauksen ja, jos kyseessä on pakattu tuote, itse tuotteen tunnistamiseksi.

2. Asetuksen (EU) 2019/1020 25 artiklan 1 kohdan nojalla nimettyjen viranomaisten on käytettävä tämän artiklan 1 kohdan nojalla toimitettuja tietoja tehdäkseen riskianalyysinsä asetuksen (EU) 2019/1020 25 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on välitettävä asiaankuuluvan tullialan riskinhallintaympäristön kautta.

4. Komissio kehittää yhteenliitännän tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen välittämiseksi automaattisesti 58 artiklan 6 kohdassa tarkoitetusta tieto- ja viestintäjärjestelmästä tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun riskinhallintaympäristöön. Kyseinen yhteenliitäntä aloittaa toimintansa viimeistään 24 kuukauden kuluttua tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen antamispäivästä.

5. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään menettelysäännöt ja täytäntöönpanojärjestelyjen yksityiskohdat 4 kohtaa varten, mukaan lukien toiminnot, tietokokonaisuudet ja tietojenkäsittely, sekä säännöt henkilötietojen käsittelyä, luottamuksellisuutta ja rekisterinpitoa varten 4 kohdassa tarkoitetun yhteenliitännän yhteydessä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 65 artiklan 2 kohdan mukaista tarkastelumenettelyä noudattaen.

62 artikla

Muodollinen vaatimustenvastaisuus

1. Jos jäsenvaltio tulee tietoiseksi jostakin seuraavista olosuhteista, sen on vaadittava asiaankuuluvaa talouden toimijaa korjaamaan asianomainen vaatimustenvastaisuus:

a) EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta ei ole laadittu;

b) EU-vaatimustenmukaisuusvakuutusta ei ole laadittu oikein;

c) 12 artiklan mukaisesti edellytetyt tiedot eivät ole saatavilla kyseisessä artiklassa tarkoitetun QR-koodin tai tietovälineen kautta;

d) liitteessä VII tarkoitetut tekniset asiakirjat eivät ole saatavilla, ne eivät ole täydellisiä tai niissä on virheitä;

e) 15 artiklan 6 kohdassa tai 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot puuttuvat tai ne ovat virheellisiä tai epätäydellisiä;

f) mitä tahansa muuta 15 tai 18 artiklassa asetettua hallinnollista vaatimusta ei ole täytetty;

g) 24 ja 25 artiklassa asetettuja vaatimuksia, jotka koskevat ylipakkaamiselle tai tiettyjen pakkausmuotojen käytölle asetettuja rajoituksia, ei ole noudatettu;

h) uudelleenkäytettävien pakkausten osalta 27 artiklassa tarkoitettujen uudelleenkäyttöjärjestelmien perustamista, toimintaa tai niihin osallistumista koskevia vaatimuksia ei ole täytetty;

i) uudelleentäytön osalta 28 artiklan 1 ja 2 kohdassa asetettuja tietovaatimuksia ei ole täytetty;

j) 28 artiklan 3 kohdassa asetettuja, täyttöpisteitä koskevia vaatimuksia ei ole täytetty;

k) 29 artiklassa asetettuja uudelleenkäyttötavoitteita ei ole saavutettu;

l) 32 artiklan mukaisia uudelleentäyttöä koskevia velvollisuuksia ja 33 artiklan mukaista uudelleenkäytön tarjoamista koskevaa velvollisuutta ei ole täytetty;

m) 6 artiklassa asetettuja, kierrätettäviä pakkauksia koskevia vaatimuksia ei ole täytetty;

n) 7 artiklassa asetettuja vaatimuksia kierrätysmateriaalin vähimmäisosuuksista muovipakkauksissa ei ole täytetty.

2. Jos 1 kohdan a–f alakohdassa tarkoitettu vaatimustenvastaisuus jatkuu, asianomaisen jäsenvaltion on ryhdyttävä kaikkiin asianmukaisiin toimenpiteisiin pakkauksen markkinoilla saataville asettamisen kieltämiseksi tai sen varmistamiseksi, että järjestetään sitä koskeva palautusmenettely tai se poistetaan markkinoilta.

3. Jos tämän artiklan 1 kohdan g–n alakohdassa tarkoitettu vaatimustenvastaisuus jatkuu, jäsenvaltioiden on noudatettava tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevia sääntöjä, jotka jäsenvaltiot vahvistavat 68 artiklan mukaisesti.

X LUKU

YMPÄRISTÖÄ SÄÄSTÄVÄT JULKISET HANKINNAT

63 artikla

Ympäristöä säästävät julkiset hankinnat

1. Jotta voidaan luoda kannustimia ympäristön kannalta kestävien pakkausten kysynnälle ja tarjonnalle, komissio hyväksyy viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2030 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään pakolliset vähimmäisvaatimukset hankintasopimuksille, jotka kuuluvat direktiivin 2014/24/EU soveltamisalaan pakkausten tai pakattujen tuotteiden osalta tai pakkauksia tai pakattuja tuotteita käyttävien palvelujen osalta tai direktiivin 2014/25/EU soveltamisalaan ja jotka direktiivin 2014/24/EU 2 artiklan 1 kohdassa tai direktiivin 2014/25/EU 3 artiklan 1 kohdassa määritelty hankintaviranomainen taikka direktiivin 2014/25/EU 4 artiklan 1 kohdassa määritelty hankintayksikkö on tehnyt ja joissa pakkausten tai pakattujen tuotteiden osuus on yli 30 prosenttia arvioidusta sopimuksen arvosta tai sopimuksen kohteena olevissa palveluissa käytettyjen tuotteiden arvosta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdan nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä asetettuja vaatimuksia sovelletaan menettelyihin, joissa tehdään kyseisessä kohdassa tarkoitettuja hankintasopimuksia ja jotka aloitetaan 12 kuukauden kuluttua asianomaisen täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä tai myöhemmin.

3. Ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevat pakolliset vähimmäisvaatimukset perustuvat 5–11 artiklassa tai niiden nojalla säädettyihin vaatimuksiin ja seuraaviin näkökohtiin:

a) pakkauksista tai pakatuista tuotteista taikka niitä käyttävistä palveluista tai urakoista tehtyjen hankintasopimusten arvo ja määrä;

b) hankintaviranomaisten tai -yksiköiden taloudelliset mahdollisuudet ostaa ympäristön kannalta kestävämpiä pakkauksia tai pakattuja tuotteita ilman kohtuuttomia kustannuksia;

c) asiaankuuluvien pakkausten tai pakattujen tuotteiden markkinatilanne unionin tasolla;

d) vaatimusten vaikutus kilpailuun;

e) pakkausjätehuoltoa koskevat velvoitteet.

4. Ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevat pakolliset vähimmäisvaatimukset voivat olla

a) teknisiä eritelmiä direktiivin 2014/24/EU 42 artiklassa ja direktiivin 2014/25/EU 60 artiklassa tarkoitetulla tavalla;

b) valintaperusteita direktiivin 2014/24/EU 58 artiklassa ja direktiivin 2014/25/EU 80 artiklassa tarkoitetulla tavalla; tai

c) sopimusten toteuttamisen ehtoja direktiivin 2014/24/EU 70 artiklassa ja direktiivin 2014/25/EU 87 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

Kyseiset ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja koskevat pakolliset vähimmäisvaatimukset laaditaan direktiiveissä 2014/24/EU ja 2014/25/EU vahvistettujen periaatteiden mukaisesti, jotta voidaan edistää tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamista.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut hankintaviranomaiset tai -yksiköt voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa poiketa 1 kohdan nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä asetetuista vaatimuksista yleistä turvallisuutta tai kansanterveyttä koskevin perustein. Hankintaviranomaiset tai -yksiköt voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa poiketa kyseisistä vaatimuksista myös, jos ne johtaisivat ratkaisemattomiin teknisiin ongelmiin.

XI LUKU

SÄÄDÖSVALLAN SIIRTÄMINEN JA KOMITEAMENETTELY

64 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 11 päivästä helmikuuta 2025 kymmenen vuoden ajaksi 5 artiklan 7 ja 8 kohdassa, 6 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa, 6 artiklan 6 kohdassa, 7 artiklan 9 kohdassa, 7 artiklan 12 kohdan toisessa alakohdassa, 7 artiklan 13 kohdassa, 11 artiklan 2 kohdassa, 29 artiklan 10 kohdassa, 29 artiklan 12 kohdan kuudennessa alakohdassa, 29 artiklan 13 kohdan toisessa alakohdassa ja 29 artiklan 18 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän kymmenen vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 7 ja 8 kohdassa, 6 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa, 6 artiklan 6 kohdassa, 7 artiklan 9 kohdassa, 7 artiklan 12 kohdan toisessa alakohdassa, 7 artiklan 13 kohdassa, 11 artiklan 2 kohdassa, 29 artiklan 10 kohdassa, 29 artiklan 12 kohdan kuudennessa alakohdassa, 29 artiklan 13 kohdan toisessa alakohdassa ja 29 artiklan 18 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevien 5 artiklan 7 tai 8 kohdan, 6 artiklan 4 kohdan ensimmäisen tai kolmannen alakohdan, 6 artiklan 6 kohdan, 7 artiklan 9 kohdan, 7 artiklan 12 kohdan toisen alakohdan, 7 artiklan 13 kohdan, 11 artiklan 2 kohdan, 29 artiklan 10 kohdan, 29 artiklan 12 kohdan kuudennen alakohdan, 29 artiklan 13 kohdan toisen alakohdan tai 29 artiklan 18 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

65 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2008/98/EY 39 artiklassa tarkoitettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä kyseisen asetuksen 5 artiklan kanssa.

XII LUKU

MUUTOKSET

66 artikla

Asetuksen (EU) 2019/1020 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) 2019/1020 seuraavasti:

1) lisätään liitteeseen I kohdat seuraavasti:

”74. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/904, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2019, tiettyjen muovituotteiden ympäristövaikutuksen vähentämisestä (EUVL L 155, 12.6.2019, s. 1);

75. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2025/40, annettu 19 päivänä joulukuuta 2024, pakkauksista ja pakkausjätteestä, asetuksen (EU) 2019/1020 ja direktiivin (EU) 2019/904 muuttamisesta ja direktiivin 94/62/EY kumoamisesta (EUVL L, 2025/40, 22.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/40/oj).”;

2) kumotaan liitteessä II oleva 8 kohta.

67 artikla

Direktiivin (EU) 2019/904 muuttaminen

Muutetaan direktiivi (EU) 2019/904 seuraavasti:

1) muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos tämä direktiivi on ristiriidassa direktiivin 94/62/EY tai 2008/98/EY kanssa, sovelletaan tätä direktiiviä, jollei Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2025/40 toisin säädetä (*).

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2025/40, annettu 19 päivänä joulukuuta 2024, pakkauksista ja pakkausjätteestä, asetuksen (EU) 2019/1020 ja direktiivin (EU) 2019/904 muuttamisesta ja direktiivin 94/62/EY kumoamisesta (EUVL L, 2025/40, 22.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/40/oj).”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Jos tämän direktiivin 4 artikla on ristiriidassa asetuksen (EU) 2025/40 25 artiklan 1 ja 6 kohdan kanssa kyseisen asetuksen liitteessä V olevassa 3 kohdassa lueteltujen kertakäyttöisten muovipakkausten osalta, sovelletaan kyseisen asetuksen 25 artiklan 1 ja 6 kohtaa.”;

2) kumotaan 6 artiklan 5 kohdan a ja b alakohta 1 päivästä tammikuuta 2030 tai kolmen vuoden kuluttua asetuksen (EU) 2025/40 7 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi;

3) kumotaan 13 artiklan 1 kohdan e alakohta 1 päivästä tammikuuta 2030 tai kolmen vuoden kuluttua asetuksen (EU) 2025/40 7 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi;

4) korvataan 13 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio tarkastelee tämän artiklan mukaisesti toimitettuja tietoja ja julkaisee tarkastelunsa tuloksista kertomuksen. Kyseisessä kertomuksessa arvioidaan tietojenkeruun järjestämistä, jäsenvaltioissa käytettyjä tietolähteitä ja menetelmiä sekä kyseisten tietojen täydellisyyttä, luotettavuutta, oikea-aikaisuutta ja yhtenäisyyttä. Arviointiin voi sisältyä erityisiä parannussuosituksia. Kertomus laaditaan sen jälkeen, kun jäsenvaltiot ovat toimittaneet ensimmäiset tietonsa, ja tämän jälkeen neljän vuoden välein.”;

5) muutetaan liitteessä oleva B osa seuraavasti:

a) korvataan 7, 8 ja 9 kohta seuraavasti:

”7) Vaahdotetusta (EPS) tai puristetusta (XPS) polystyreenistä valmistetut elintarvikepakkaukset eli astiat, kuten kannelliset ja kannettomat rasiat, joissa säilytetään elintarvikkeita, jotka

a) on tarkoitettu syötäviksi välittömästi joko paikalla tai mukaan otettuna,

b) syödään tavallisesti astiasta, ja

c) ovat valmiita syötäväksi ilman lisävalmistamista, kuten kypsentämistä, keittämistä tai lämmittämistä,

mukaan lukien elintarvikepakkaukset, joita käytetään pikaruokaa tai muuta välittömästi syötäväksi tarkoitettua ateriaa varten, lukuun ottamatta juomapakkauksia, lautasia ja ruokaa sisältäviä annospakkauksia ja kääreitä.

8) Vaahdotetusta (EPS) tai puristetusta (XPS) polystyreenistä valmistetut juomapakkaukset, niiden korkit ja kannet mukaan luettuina.

9) Vaahdotetusta (EPS) tai puristetusta (XPS) polystyreenistä valmistetut juomamukit, niiden korkit ja kannet mukaan luettuina.”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”10) Kutistekalvo, jota käytetään lento- tai rautatieasemilla matkatavaroiden suojaamiseksi kuljetuksen aikana.

11) Polystyreenilastut ja muut muovit, joita käytetään pakattujen tavaroiden suojaamiseksi kuljetuksen ja käsittelyn aikana.

12) Monipakkausten muovirenkaat, joita käytetään asetuksen (EU) 2025/40 3 artiklan 1 kohdan 6 alakohdassa tarkoitettuna ryhmäpakkauksena.”.

XIII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

68 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2027 säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Edellä 24–29 artiklassa säädettyjen vaatimusten noudattamatta jättämisestä määrättäviin seuraamuksiin on kuuluttava hallinnollinen sakko. Jos jäsenvaltion oikeusjärjestelmässä ei säädetä hallinnollisista sakoista, tätä kohtaa voidaan soveltaa niin, että sakkomenettelyn panee vireille asiaankuuluva viranomainen ja sakon määräävät toimivaltaiset kansalliset tuomioistuimet siten, että samalla varmistetaan, että kyseiset oikeussuojakeinot ovat tehokkaita ja niillä on vastaava vaikutus kuin tässä kohdassa tarkoitetuilla hallinnollisilla sakoilla. Myös määrättävien sakkojen on joka tapauksessa oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut säännökset ja toimenpiteet komissiolle viimeistään 12 päivänä helmikuuta 2027, ja jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki niitä koskevat myöhemmät muutokset viipymättä.

69 artikla

Arviointi

Komissio arvioi viimeistään 12 päivänä elokuuta 2034 tätä asetusta ja sen myötävaikutusta sisämarkkinoiden toimintaan ja pakkausten ympäristökestävyyden parantamiseen. Kyseisessä arvioinnissa on oltava osio, jossa käsitellään muun muassa tämän asetuksen vaikutusta maatalouselintarvikejärjestelmään ja elintarvikejätteeseen. Komissio esittää kertomuksen kyseisen arvioinnin keskeisistä havainnoista Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle. Jäsenvaltioiden on toimitettava kyseisen kertomuksen laatimiseen tarvittavat tiedot komissiolle.

70 artikla

Kumoaminen ja siirtymäsäännökset

1. Kumotaan direktiivi 94/62/EY 12 päivästä elokuuta 2026, lukuun ottamatta:

a) direktiivin 94/62/EY 8 artiklan 2 kohtaa, jota sovelletaan, kunnes on kulunut 30 kuukautta tämän asetuksen 12 artiklan 6 kohdan nojalla annetun täytäntöönpanosäädöksen voimaantulopäivästä;

b) direktiivin 94/62/EY 9 artiklan 1 ja 2 kohtaa, joita sovelletaan kyseisen direktiivin liitteessä II olevan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisiin perusvaatimuksiin 31 päivään joulukuuta 2029;

c) direktiivin 94/62/EY 5 artiklan 2 ja 3 kohtaa, 6 artiklan 1 kohdan d ja e alakohtaa sekä 6 a artiklaa, joita sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2028;

d) direktiivin 94/62/EY 12 artiklan 3a, 3b, 3c ja 4 kohtaa, joita sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2028, lukuun ottamatta tietojen toimittamista komissiolle, minkä osalta sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2029.

2. Kumotaan päätös 97/129/EY 12 päivästä elokuuta 2028.

3. Päätökset 2001/171/EY ja 2009/292/EY pysyvät voimassa ja niitä sovelletaan, kunnes ne kumotaan delegoiduilla säädöksillä, jotka komissio antaa tämän asetuksen 5 artiklan 8 kohdan nojalla.

4. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa kansallisia säännöksiä, jotka rajoittavat pakkausten saattamista markkinoille liitteessä V olevassa 2 ja 3 kohdassa luetelluissa muodoissa ja niissä lueteltuihin käyttöihin 1 päivään tammikuuta 2030. Edellä olevaa 4 artiklan 3 kohtaa ei sovelleta kyseisiin kansallisiin toimenpiteisiin ennen 1 päivää tammikuuta 2030.

5. Viittauksia kumottuun direktiiviin 94/62/EY pidetään viittauksina tähän asetukseen tämän asetuksen liitteessä XIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

71 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 12 päivästä elokuuta 2026.

Sen 67 artiklan 5 kohtaa sovelletaan kuitenkin 12 päivästä helmikuuta 2029.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 2024.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
R. METSOLA	BÓKA J.

LIITE I

Ohjeellinen luettelo 3 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan mukaiseen pakkauksen määritelmään kuuluvista esineistä

A. 3 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan a alakohta

1. Esineitä, jotka ovat pakkauksia:

Makeislaatikot

CD-levykotelon suojakelmu

Luetteloiden ja lehtien postituspussit (jotka sisältävät lehden)

Leivonnaisen mukana myytävät vuoat

Rullat ja putkilot, joiden ympärille on kierretty joustavaa materiaalia (esim. muovikelmua, alumiinifoliota tai paperia), lukuun ottamatta rullia ja putkiloita, jotka on tarkoitettu tuotantolaitteiston osiksi ja joita ei käytetä tuotteen esittämiseen myyntiyksikkönä

Kukka- ja kasviruukut, mukaan lukien kasvatusalustat, jotka on tarkoitettu ainoastaan myyntiä ja kuljetusta varten

Lasipullot injektioliuoksia varten

CD-levyjen spindle-kotelot (myytyinä CD-levyjen kanssa, ei tarkoitettu varastointikäyttöön)

Vaateripustimet (myytyinä vaatteiden kanssa)

Tulitikkulaatikot

Steriilit estojärjestelmät (pussit, maljat ja materiaalit, joita tarvitaan tuotteen steriiliyden varmistamiseen)

Uudelleentäytettävät teräksiset kaasupullot erilaisia kaasuja varten, ei kuitenkaan palonsammuttimet

Teen ja kahvin foliopussit

Hammastahnaputkiloille tarkoitetut laatikot

2. Esineitä, jotka eivät ole pakkauksia:

Kukka- ja kasviruukut, mukaan lukien kasvatusalustat, joita käytetään yritysten välisessä toiminnassa kaikissa tuotantovaiheissa tai jotka on tarkoitettu myytäväksi kasvin kanssa

Työkalulaatikot

Vahakerrokset juuston ympärillä

Makkaran kuoret

Vaateripustimet (myytyinä erikseen)

Tulostimien kasetit

CD-levyjen, DVD-levyjen ja videokasettien kotelot (myytyinä yhdessä CD-levyn, DVD-levyn tai videon kanssa)

CD-levyjen spindle-kotelot (myytyinä tyhjinä, tarkoitettuina varastointikäyttöön)

Itsestään liukenevat pesuaineiden pussit

Hautalyhdyt (hautakynttilöiden kuoret)

Mekaaniset jauhinkivet (uudelleentäytettävässä astiassa, esim. uudelleentäytettävässä pippurimyllyssä)

B. 3 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b ja c alakohta

1. Esineitä, jotka ovat pakkauksia:

Tuotteeseen suoraan kiinnitetyt tai siitä roikkuvat etiketit, mukaan lukien hedelmiin ja vihanneksiin kiinnitetyt tarraetiketit

Ripsiväriharja, joka on osa hylsyä

Pakkaukseen kiinnitetyt tarrat

Niitit

Muovisuojukset

Annostelumitat, jotka ovat osa pesuainepakkauksen sulkijaa

Mekaaniset jauhinkivet (kun ne sisältyvät astiaan, jota ei voida täyttää uudestaan ja joka sisältää tuotetta, esim. pippurimylly, jossa on pippuria)

2. Esineitä, jotka eivät ole pakkauksia:

RFID-tunnisteet (radiotaajuustunnistuksen tunnisteet)

Tarran muodossa olevat rengasmerkinnät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/740 ([1]) mukaisesti

C. 3 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan d ja e alakohta

1. Esineitä, jotka ovat pakkauksia, jos ne on suunniteltu ja tarkoitettu täytettäväksi myyntipaikassa:

Paperi- ja muovikassit

Kertakäyttölautaset ja -mukit

Talouskelmu

Voileipäpussit

Alumiinifolio

Muovikelmu pesulassa pestyjä vaatteita varten

2. Esineitä, jotka eivät ole pakkauksia:

Hämmennin

Kertakäyttöiset aterimet

Käärepaperi (myytynä erikseen kuluttajille ja yritystoimijoille)

Paistamiseen käytettävät paperivuoat (myytyinä tyhjinä)

Ilman leivonnaista myytävät vuoat

Kertakäyttölautaset ja -mukit, joita ei ole tarkoitettu täytettäväksi myyntipisteessä

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 2020/740, annettu 25 päivänä toukokuuta 2020, renkaiden merkitsemisestä polttoainetaloudellisuuden ja muiden ominaisuuksien osalta, asetuksen (EU) 2017/1369 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1222/2009 kumoamisesta (EUVL L 177, 5.6.2020, s. 1).

LIITE II

Pakkausluokat ja pakkausten piirteet kierrätettävyyden arviointia varten

Taulukko 1

Ohjeellinen luettelo 6 artiklassa tarkoitetuista pakkausmateriaaleista, -tyypeistä ja -luokista

Luokka nro	Pakkauksen pääasiallinen materiaali	Pakkaustyyppi	Muoto (ei-tyhjentävä esimerkkiluettelo)	Väri / optinen läpäisevyys
1	Lasi	Lasi- ja yhdistelmämateriaalipakkaus, josta suurin osa lasia	Lasista (soodasta, kalkista ja piistä) valmistetut erilaiset pullot, tölkit ja purkit (muun muassa kosmetiikalle tarkoitetut), ampullit ja putkilot, aerosolitölkit	—
2	Paperi ja kartonki	Paperi- tai kartonkipakkaus	Laatikot, pakkausalustat, ryhmäpakkaukset, joustavat paperipakkaukset (esim. kelmut ja kalvot, arkit, pussit, kannet, kartiot, kääreet)	—
3	Paperi ja kartonki	Yhdistelmämateriaalipakkaus, josta suurin osa paperia tai kartonkia	Nestepakkauskartongit ja paperimukit (esim. polyolefiinilla pinnoitetut, myös jos niissä on alumiinia), pakkausalustat, lautaset ja mukit, metalli- tai muovipinnoitetut paperi-/kartonkipakkaukset, paperi-/kartonkipakkaukset, joissa on muovivuoraus/-ikkuna	—
4	Metalli	Teräspakkaus tai yhdistelmämateriaalipakkaus, josta suurin osa terästä	Teräksestä valmistetut jäykät pakkausmuodot (aerosolitölkit, tölkit, maalipurkit, laatikot, rasiat, pakkausalustat, säiliöt, putket), myös tinatut ja ruostumattomasta teräksestä valmistetut	—
5	Metalli	Alumiini-pakkaus tai yhdistelmämateriaalipakkaus, josta suurin osa alumiinia – jäykkä	Jäykät pakkausmuodot (elintarvike- ja juomatölkit, pullot, aerosolit, säiliöt, putket, tölkit, laatikot, rasiat ja pakkausalustat), jotka on valmistettu alumiinista	—
6	Metalli	Alumiinipakkaus tai yhdistelmämateriaalipakkaus, josta suurin osa alumiinia – puolijäykkä tai taipuisa	Puolijäykät ja taipuisat pakkausmuodot (astiat ja pakkausalustat, putket, foliot, taipuisa folio), jotka on valmistettu alumiinista	—
7	Muovi	PET – jäykkä	Erilaiset pullot	Läpinäkyvä, kirkas / värillinen, himmeä
8	Muovi	PET – jäykkä	Jäykät pakkausmuodot, muut kuin erilaiset pullot (mukaan lukien ruukut, purkit, mukit, yksi- ja monikerroksiset pakkausalustat ja astiat, aerosolitölkit)	Läpinäkyvä, kirkas / värillinen, himmeä
9	Muovi	PET – taipuisa	Kelmut ja kalvot	Luonnollinen / värillinen
10	Muovi	PE – jäykkä	Astiat, pullot, pakkausalustat, ruukut ja putket	Luonnollinen / värillinen
11	Muovi	PE – taipuisa	Kelmut ja kalvot, mukaan lukien monikerroksiset ja monimateriaalipakkaukset	Luonnollinen / värillinen
12	Muovi	PP – jäykkä	Astiat, pullot, pakkausalustat, ruukut ja putket	Luonnollinen / värillinen
13	Muovi	PP – taipuisa	Kelmut ja kalvot, mukaan lukien monikerroksiset ja monimateriaalipakkaukset	Luonnollinen / värillinen

Luokka nro	Pakkauksen pääasiallinen materiaali	Pakkaustyyppi	Muoto (ei-tyhjentävä esimerkkiluettelo)	Väri / optinen läpäisevyys
14	Muovi	HDPE ja PP – jäykkä	Laatikot ja kuormalavat, muovinen aaltopahvi	Luonnollinen / värillinen
15	Muovi	PS ja XPS – jäykkä	Jäykät pakkausmuodot (mukaan lukien maitopakkaukset, pakkausalustat, mukit ja muut elintarvikepakkaukset)	Luonnollinen / värillinen
16	Muovi	EPS – jäykkä	Jäykät pakkausmuodot (mukaan lukien kalalaatikot / kodinkoneet ja alustat)	Luonnollinen / värillinen
17	Muovi	Muu jäykkä muovi (esim. PVC, PC), myös moni-materiaalit – jäykkä	Jäykät pakkausmuodot, mukaan lukien IBC-pakkaukset, tynnyrit	—
18	Muovi	Muu joustava muovi, myös moni-materiaalit – taipuisa	Pussit, läpipainopakkaukset, lämpömuovatut pakkaukset, tyhjiöpakkaukset, suojakaasupakkaukset / kosteuspakkaukset (MAHP), mukaan lukien taipuisat IBC-pakkaukset, säkit, kiristekalvot	—
19	Muovi	Biohajoava muovi ([1]) – jäykkä (esim. PLA, PHB) ja taipuisa (esim. PLA)	Jäykät ja taipuisat pakkausmuodot	—
20	Puu, korkki	Puupakkaus, mukaan lukien korkki	Kuormalavat, laatikot	—
21	Tekstiili	Luonnonkuitu ja synteettinen kuitu	Säkit ja pussit	—
22	Keraaminen tai posliininen kivitavara	Savi, kiviaine	Ruukut, astiat, pullot, purkit	—

([1]) Tämä luokka sisältää helposti biohajoavat muovit (mikä tarkoittaa todistettua kykyä muuntaa yli 90 prosenttia alkuperäisestä materiaalista hiilidioksidiksi, vedeksi ja mineraaleiksi biologisten prosessien avulla kuuden kuukauden kuluessa) riippumatta siitä, mitä raaka-ainetta niiden tuotannossa käytetään. Biopohjaiset polymeerit, jotka eivät ole helposti biohajoavia, kuuluvat muihin asiaankuuluviin muoviluokkiin.

Taulukko 2

Ohjeellinen luettelo 6 artiklassa tarkoitetuista pakkausmateriaaleista ja -luokista

Materiaalit	Luokat	Yhteys liitteessä II olevaan taulukkoon 1
Muovi	PET – jäykkä	luokat 7 ja 8
	PE – jäykkä, PP – jäykkä, HDPE ja PP – jäykkä	luokat 10, 12 ja 14
	Kelmut ja kalvot, taipuisat	luokat 9, 11, 13 ja 18
	PS, XPS, EPS	luokat 15 ja 16
	Muut jäykät muovit	luokka 17
	Biohajoava (jäykkä ja taipuisa)	luokka 19

Materiaalit	Luokat	Yhteys liitteessä II olevaan taulukkoon 1
Paperi ja kartonki	Paperi ja kartonki (paitsi nestepakkauskartonki)	luokat 2 ja 3
	Nestepakkauskartonki	luokka 3
Metalli	Alumiini	luokat 5 ja 6
	Teräs	luokka 4
Lasi	Lasi	luokka 1
Puu	Puu, korkki	luokka 20
Muut	Tekstiilit, keramiikka ja posliini sekä muut	luokat 21 ja 22

Taulukko 3

Kierrätettävyysluokat

Pakkausten kierrätettävyys on ilmaistava kierrätettävyysluokkana A, B tai C.

Vuodesta 2030 alkaen kierrätettävyysluokka perustuu kierrätettävyyden suunnittelun kriteereihin. Kierrätettävyyden suunnittelun kriteereillä on varmistettava riittävän korkeatasoisten uusioraaka-aineiden käyttökierto primaariraaka-aineiden korvaamiseksi.

Kierrätettävyyden suunnittelun kriteereihin perustuva arvio on suoritettava kunkin taulukossa 1 luetellun pakkausluokan osalta, ja siinä otetaan huomioon 6 artiklan 4 kohdassa vahvistettu menetelmä ja asiaankuuluvat delegoidut säädökset taulukossa 4 vahvistetut parametrit. Kun kunkin pakkausyksikön kriteerit on painotettu, se luokitellaan luokkaan A, B tai C. Jos pakkausyksikön kierrätettävyys on alle 70 prosenttia, katsotaan, että se ei ole yhteensopiva kierrätettävyysluokkien kanssa, minkä vuoksi pakkausta ei pidetä teknisesti kierrätettävänä ja sen markkinoille saattamista on rajoitettava.

Vuodesta 2035 alkaen pakkausten kierrätettävyyden arvioimiseksi on lisättävä uusi tekijä eli laajamittaista kierrätystä koskeva arviointi. Sen vuoksi on suoritettava uusi arviointi, joka perustuu kussakin pakkausluokassa tosiasiallisesti kierrätetyn materiaalin määrään (painoon) käyttäen menetelmää, joka on vahvistettu 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä. Kynnysarvot sen arvioimiseksi, katsotaanko vuosittain kierrätettyjen pakkausmateriaalien määrä laajamittaiseksi kierrätykseksi, määritellään ottaen huomioon 3 artiklan 1 kohdan 39 alakohdassa asetetut tavoitteet.

2030		2035			2038		
Kierrätettävyysluokka	Kierrätettävyyden suunnittelu Kierrätettävyyden arviointi – kierrätyskelpoinen osuus painosta yksikköä kohti	Kierrätettävyysluokka (kierrätettävyyden suunnittelua varten)	Kierrätettävyyden suunnittelu Kierrätettävyyden arviointi – kierrätyskelpoinen osuus painosta yksikköä kohti	Kierrätettävyys-luokka (laajamittaista kierrätystä koskevan arvioinnin osalta)	Kierrätettävyysluokka	Kierrätettävyyden suunnittelu Kierrätettävyyden arviointi – kierrätyskelpoinen osuus painosta yksikköä kohti	Kierrätettävyysluokka (laajamittaista kierrätystä koskevan arvioinnin osalta)
Luokka A	vähintään 95 %	Luokka A	vähintään 95 %	Luokka A (laajamittaista kierrätystä koskeva arviointi)	Luokka A	vähintään 95 %	Luokka A (laajamittaista kierrätystä koskeva arviointi)
Luokka B	vähintään 80 %	Luokka B	vähintään 80 %	Luokka B (laajamittaista kierrätystä koskeva arviointi)	Luokka B	vähintään 80 %	Luokka B (laajamittaista kierrätystä koskeva arviointi)
Luokka C	vähintään 70 %	Luokka C	vähintään 70 %	Luokka C (laajamittaista kierrätystä koskeva arviointi)	Luokka C EI VOIDA SAATTAA MARKKINOILLE	vähintään 70 %	Luokka C (laajamittaista kierrätystä koskeva arviointi)
TEKNISESTI KIERRÄTETTÄVÄKSI KELPAAMATON	alle 70 %	TEKNISESTI KIERRÄTETTÄVÄKSI KELPAAMATON	alle 70 %	EI LAAJAMITTAISTA KIERRÄTYSTÄ (alle 3 artiklan 1 kohdan 39 alakohdassa säädettyjen kynnysarvojen)	TEKNISESTI KIERRÄTETTÄVÄKSI KELPAAMATON	alle 70 %	EI LAAJAMITTAISTA KIERRÄTYSTÄ (alle 3 artiklan 1 kohdan 39 alakohdassa säädettyjen kynnysarvojen)

Taulukko 4

Ei-tyhjentävä luettelo parametreistä, joita käytetään 6 artiklassa tarkoitettujen kierrätettävyyden suunnittelun kriteerien asettamiseen

Tämän taulukon luetteloa käytetään perustana määriteltäessä 6 artiklan 4 kohdan mukaisia kierrätettävyyden suunnittelun kriteereitä. Kierrätettävyyden suunnittelun kriteereitä käytetään sitten laskelmien tekemiseen taulukossa 3 lueteltujen kierrätettävyysluokkien asettamiseksi. Lisäksi kyseisessä luettelossa esitettyjen parametrien arvioinnissa otetaan huomioon

— pakkauksen rakenneosien eroteltavuus joko loppukäyttäjien toimesta manuaalisesti taikka käsittelylaitoksissa,

— lajittelu- ja kierrätysprosessien tehokkuus, esimerkiksi hyötyaste,

— lajittelu- ja kierrätystekniikoiden kehitys (sen huomioimiseksi, että vaikka pakkausta ei voida tällä hetkellä lajitella, se saattaa olla lajiteltavissa kahden vuoden kuluttua), ja

— uusioraaka-aineiden käyttökelpoisuuden säilyttäminen, mikä mahdollistaa primaariraaka-aineiden korvaamisen.

Pakkauksen toimivuus – seuraavien parametrien ansiosta – on otettava huomioon kierrätettävyyden suunnittelun kriteerien asettamisessa.

Parametrit kierrätettävyyden suunnittelun kriteereitä varten	Parametrin merkitys
Lisäaineet	Lisäaineilla tarkoitetaan usein aineita, joita lisätään materiaaleihin erityisominaisuuksien aikaansaamiseksi. Lisäaineiden esiintyminen pakkauksissa voi johtaa pakkausmateriaalien virheelliseen lajitteluun lajitteluprosessin aikana ja pilata sen tuloksena saadut uusioraaka-aineet.
Etiketit	Etikettien peittävyys voi vaikuttaa lajitteluprosessin tehokkuuteen. Materiaali, josta etiketti on valmistettu, ja liiman tai kiinnitysaineen tyyppi vaikuttaa myös uusioraaka-aineen laatuun.
Suojukset	Pakkausyksikön pääosassa olevan suojuksen peittävyys vaikuttaa lajittelumahdollisuuksiin. Lisäksi suojusten käyttö voi vaikuttaa siihen, voidaanko ne erotella pakkausyksikön pääosasta. Materiaali, josta suojus on valmistettu, voi vaikuttaa sekä pakkauksen lajiteltavuuteen että kierrätettävyyteen.
Sulkimet ja muut pienet pakkausosat	Sulkimilla tarkoitetaan osia, joita käytetään pakkauksen sulkemiseen tai sinetöimiseen. Sulkimia voi olla erityyppisiä, jäykkiä ja taipuisia, kuten kajoamisen paljastavia kutistekalvoja, vuoria, korkkeja, kansia, sinettejä, venttiilejä jne. Materiaali, josta suljin on valmistettu, voi vaikuttaa sekä pakkauksen lajiteltavuuteen että kierrätettävyyteen. Sulkimet, joita ei ole kiinnitetty tiukasti pakkaukseen, voivat lisätä roskaamista. Pakkausyksikön pääosaan kiinnitetyt pienet pakkausosat voivat vaikuttaa pakkauksen eroteltavuuteen ja kierrätettävyyteen. Lisäksi osat voivat kadota lajittelu- ja kierrätysprosesseissa.
Liimat	Liimoja voidaan käyttää siten, että ne ovat helposti eroteltavissa kierrätysprosessissa tai loppukäyttäjän toimesta tai siten, että ne eivät vaikuta lajittelu- ja kierrätysprosessien tehokkuuteen. Pakkauksessa olevat liimajäännökset voivat heikentää uusioraaka-aineiden laatua (puhtautta). Pestävillä liimoilla voidaan varmistaa erottelu pakkauksen pääosasta ja välttää liimajäännökset uusioraaka-aineissa.

Parametrit kierrätettävyyden suunnittelun kriteereitä varten	Parametrin merkitys
Värit	Värit ovat aineita, jotka antavat väriä pakkausmateriaalille. Paperissa tai muovissa olevat voimakkaasti värjätyt materiaalit voivat aiheuttaa lajitteluongelmia ja heikentää uusioraaka-aineiden laatua.
Pakkausten koostumus	On suositeltavaa käyttää yhtä materiaalia tai sellaisia materiaalien yhdistelmiä, jotka helpottavat erottelua ja takaavat uusioraaka-aineiden korkean hyötyasteen.
Eristyspinnoitukset	Materiaali tai aine, jota lisätään suojaominaisuuksien (eristyksen) aikaansaamiseksi, tai useita materiaaleja, joita levitetään pinnoille muiden ominaisuuksien (pinnoitteen) aikaansaamiseksi. Pakkauksissa olevat eristyspinnoitukset voivat hankaloittaa kierrätystä. Suositeltavia ovat yhdistelmät, joilla varmistetaan uusioraaka-aineiden korkea hyötyaste.
Musteet ja lakat / painatus / koodaus	Musteet ja lakat ovat väriaineiden ja muiden aineiden seoksia, joita levitetään pinnoille painatus- tai päällystysmenetelmällä (muste), tai suojapinnoitteita, jotka on valmistettu hartsista tai selluloosaesteristä tai molemmista liuotettuna haihtuvaan liuottimeen (lakkaan). Koodauksella tarkoitetaan painatusta, jossa erät koodataan ja muita tietoja ja tuotemerkki painetaan suoraan myyntipakkauksiin. Huolta aiheuttavia aineita sisältävien musteiden käyttö vaikeuttaa kierrätystä, koska kyseisiä pakkausyksiköitä ei voida kierrättää. Vapautuessaan tulostusmusteet voivat aiheuttaa pilaantumista kierrätysvirrassa pesuveden kautta. Myös vapautumattomat painomusteet voivat heikentää kierrätysvirran läpinäkyvyyttä.
Tuotejäännökset / tyhjennyksen vaivattomuus	Pakkauksen sisällön jäännökset voivat vaikuttaa pakkauksen lajiteltavuuteen ja kierrätettävyyteen. Pakkaus on suunniteltava siten, että sen sisältö on helppo tyhjentää, ja käytöstä poistettaessa sen on oltava täysin tyhjennetty.
Purkamisen helppous	Osat, jotka on kiinnitetty tiukasti toisiinsa, voivat vaikuttaa pakkauksen lajiteltavuuteen ja kierrätettävyyteen. Pakkausten suunnittelulla voidaan helpottaa eri osien erottamista eri materiaalivirtoihin.

LIITE III

Kompostoituvat pakkaukset

Huomioon otettavat edellytykset määrättäessä kompostoituvan pakkausmuodon käyttö pakolliseksi tai otettaessa se käyttöön:

a) pakkausta ei olisi voitu suunnitella uudelleenkäytettäväksi, tai tuotetta ei voisi saattaa markkinoille ilman pakkausta;

b) pakkaus on suunniteltu siten, että se kelpaa käyttöikänsä lopussa orgaanisen jätteen jätevirtaan;

c) pakkauksen biohajoavuus mahdollistaa sen hajoamisen fyysisesti tai biologisesti, anaerobinen mädätys mukaan lukien, ja tuloksena syntyy lopulta hiilidioksidia ja vettä, uutta mikrobibiomassaa, mineraalisuoloja ja hapettomissa olosuhteissa metaania;

d) pakkauksen käyttö lisää merkittävästi orgaanisen jätteen keräystä kompostoitumattomien pakkausmateriaalien käyttöön verrattuna;

e) pakkauksen käyttö vähentää merkittävästi kompostoitumattomien pakkausten päätymistä kompostin sekaan eikä aiheuta ongelmia biojätteen käsittelyssä;

f) pakkauksen käyttö ei lisää kompostoitumattomien pakkausjätteiden virtojen pilaantumista.

LIITE IV

Pakkausten minimointimahdollisuuksien arviointimenetelmä

Osa A

Pakkauksille asetetut vaatimukset

1. Tuotteen suojaaminen: Pakkaus on suunniteltava sellaiseksi, että se suojaa tuotetta pakkaus- tai täyttövaiheesta sen loppukäyttövaiheeseen siten, että vältetään tuotteen merkittävä vahingoittuminen, tuhoutuminen, heikentyminen/pilaantuminen tai päätyminen jätteeksi. Vaatimuksina voi olla tuotteen suojaaminen muun muassa mekaanisilta tai kemiallisilta vaurioilta, tärinältä, puristukselta, kosteudelta, kosteushäviöltä, hapettumiselta, valolta, hapelta, mikrobikontaminaatiolta, tuholaisilta tai aistinvaraisten ominaisuuksien heikkenemiseltä, ja niihin voi sisältyä viittauksia tiettyyn unionin oikeuteen, jossa asetetaan tuotteen laatua koskevia vaatimuksia.

2. Pakkausten valmistusprosessit: Pakkauksen suunnittelun on mahdollistettava pakkausten valmistus- ja täyttöprosessien käyttö. Pakkausten valmistusprosessi voi määrätä pakkausten suunnittelun elementtejä kuten astian muodon, paksuustoleranssit, koon, edellytykset työstämiseen, tai eritelmät jätteen minimoimisesta valmistuksessa. Tuotevalmistajan käyttämät prosessit voivat myös edellyttää pakkauksilta tiettyjä suunnittelun elementtejä kuten iskulujuus ja rasituskestävyys, mekaaninen lujuus, pakkauslinjan nopeus ja tehokkuus, kuljettamisen vakaus, lämmönkesto, tehokas sulkeminen, vähimmäisilmatila, tai hygienia.

3. Logistiikka: Pakkauksen suunnittelun on mahdollistettava pakatun tuotteen asianmukainen ja turvallinen jakelu, kuljetus, käsittely ja varastointi. Vaatimuksina voivat olla ulottuvuuksien koordinoiminen mahdollisimman tehokkaan tilankäytön saavuttamiseksi, yhteensopivuus kuljetuspakkausten lastaus- ja purkamisjärjestelmien kanssa, käsittely- ja varastointijärjestelmät ja pakkausjärjestelmän toimivuus kuljetuksen ja käsittelyn aikana.

4. Pakkauksen toimivuus: pakkauksen suunnittelun on taattava sen toimivuus ottaen huomioon tuotteen käyttötarkoitus ja sen myyntiä nostattavat erityispiirteet, kuten lahjatuotemyynti tai kausiluonteisten tuotteiden myynti.

5. Tietovaatimukset: Pakkaus on suunniteltava siten, että loppukäyttäjille voidaan antaa kaikki tarvittavat tiedot itse pakatusta tuotteesta, sen käytöstä, säilytyksestä ja huollosta, turvallisuusohjeet mukaan lukien. Vaatimuksiin voi kuulua muun muassa tuotetietojen, säilytys- ja käyttöohjeiden, viivakoodien ja ”parasta ennen” -merkinnän antaminen.

6. Hygienia ja turvallisuus: Pakkaus on suunniteltava siten, että se on käyttäjille ja kuluttajille turvallinen ja että se takaa tuotteen turvallisuuden ja hygienian koko pakatun tuotteen jakelun, loppukäytön ja käytöstä poiston ajan. Vaatimuksiin voivat sisältyä muun muassa turvallisen käytön suunnittelua, lapsiturvallisuutta, luvattoman käytön, varkauden ja väärentämisen torjuntaa, vaaratunnuksia, sisällön ilmoittamista selvästi, turvallista avauslaitetta tai paineensäätösuljinta koskevat vaatimukset.

7. Lainsäädäntöön liittyvät vaatimukset: Pakkaus on suunniteltava siten, että pakkaus ja pakattu tuote voivat täyttää sovellettavan lainsäädännön vaatimukset.

8. Kierrätysmateriaalin osuus, kierrätettävyys ja uudelleenkäyttö: Pakkaus on suunniteltava siten, että se on mahdollista käyttää uudelleen ja kierrättää ja että sen valmistukseen voidaan käyttää kierrätysmateriaalin osuutta tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti. Jos pakkaus on tarkoitettu uudelleenkäytettäväksi, sen on täytettävä 11 artiklan 1 kohdassa säädetyt vaatimukset. Pakkauspainoa tai -tilavuutta voi sen vuoksi olla tarpeen kasvattaa yli sen, mikä olisi muuten mahdollista huomioiden muut pakkaustekijät, jotta mahdollistetaan esimerkiksi suurempi käyttökertojen tai kiertojen määrä, helpotetaan kierrätysmateriaalin osuuden lisäämistä tai parannetaan kierrätettävyyttä (esimerkiksi siirryttäessä vain yhteen materiaaliin tai kuluttamisen jälkeen kierrätettyyn materiaaliin).

Osa B

Vähimmäispakkaustilavuuden ja -painon määrittäminen ja arviointimenetelmä

Teknisissä asiakirjoissa on selostettava, miten pakkaukselta 3 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa kuvatun toimivuuden varmistamiseksi vaadittava vähimmäispakkaustilavuus ja -paino on arvioitu ja siinä on vähintään

a) kuvattava arvioinnin tulokset, mukaan lukien yksityiskohtaiset tiedot pakkaukselta vaadittavan vähimmäispainon ja -tilavuuden laskemisesta; mahdolliset erot saman pakkauksen eri tuotantoerien välillä on otettava huomioon ja ne on dokumentoitava;

b) kuvattava kunkin osassa A luetellun pakkauksille asetetun vaatimuksen osalta se suunnittelussa noudatettava vaatimus, jonka takia pakkauspainoa tai -tilavuutta ei ole mahdollista pienentää enempää vaarantamatta pakkauksen toimivuutta, mukaan lukien turvallisuus ja hygienia, pakatun tuotteen, pakkauksen ja käyttäjän kannalta; on kuvailtava menetelmä, jolla nämä suunnittelussa noudatettavat vaatimukset on määritetty, ja selitettävä syyt, joiden takia pakkauspainoa tai -tilavuutta ei ole mahdollista pienentää enempää; kaikki mahdollisuudet vähentää tiettyä pakkausmateriaalia, kuten kaikkien sellaisten tarpeettomien kerrosten vähentäminen, jotka eivät täytä pakkauksen tehtävää, on selvitettävä; yhden pakkausmateriaalin korvaamista toisella ei pidetä riittävänä;

c) esitettävä mahdolliset testitulokset sekä markkina- ja muut tutkimukset, joita on käytetty a ja b alakohdan mukaisessa arvioinnissa.

LIITE V

Tiettyjen pakkausmuotojen käyttöä koskevat rajoitukset

	Pakkausmuoto	Rajoitettu käyttö	Esimerkki
1.	Kertakäyttöiset muoviset ryhmäpakkaukset	Myyntipaikassa käytettävät kertakäyttöiset muovipakkaukset, joiden tarkoituksena on helpottaa pulloissa, tölkeissä, purkeissa tai paketeissa myytävien tavaroiden käsittelyä ryhminä ja siten mahdollistaa kuluttajille useamman kuin yhden kappaleen ostaminen tai kannustaa heitä tähän; ei koske ryhmäpakkauksia, jotka ovat välttämättömiä käsittelyn helpottamiseksi.	Kutistekalvot (shrink wrap)
2.	Tuoreiden jalostamattomien hedelmien ja vihannesten kertakäyttöiset muovipakkaukset	Kertakäyttöiset muovipakkaukset, joihin on valmiiksi pakattu alle 1,5 kilogrammaa tuoreita hedelmiä tai vihanneksia. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa vapautuksia tästä rajoituksesta, jos tälle on todettu tarve vesipitoisuuden säilyttämiseksi tai nahistumisen, mikrobiologisten riskien, fyysisten vaurioiden tai hapettumisen ehkäisemiseksi, tai jos ei ole muuta mahdollisuutta välttää luonnonmukaisesti tuotettujen hedelmien ja vihannesten sekoittumista muihin kuin luonnonmukaisesti tuotettuihin hedelmiin ja vihanneksiin, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/848 ([1]) sertifiointia tai merkintöjä koskevien vaatimusten mukaisesti aiheuttamatta kohtuuttomia taloudellisia tai hallinnollisia kuluja.	Verkot, pussit, pakkausalustat, astiat
3.	Kertakäyttöiset muovipakkaukset	Majoitus- ja ravitsemisalan toimijoiden tiloissa täytettävät kertakäyttöiset muovipakkaukset elintarvikkeille ja juomille, jotka kulutetaan paikan päällä, mukaan lukien kaikki liikeyrityksen sisä- ja ulkotiloissa olevat ruokailualueet, jotka on kalustettu pöydillä ja tuoleilla, seisoma-alueet sekä ruokailualueet, joita useat talouden toimijat tai kolmannet osapuolet yhdessä tarjoavat loppukäyttäjille elintarvikkeiden ja juomien nauttimista varten Majoitus- ja ravitsemisalan liikkeet, joissa ei ole juomavettä saatavilla, on vapautettu vaatimuksesta.	Alustat, kertakäyttölautaset ja -mukit, pussit, rasiat ja laatikot
4.	Majoitus- ja ravitsemisalalla käytettävät kertakäyttöiset muovipakkaukset mausteille, hilloille, kastikkeille, kahviin sekoitettaville nesteille ja jauheille, sokerille ja muille mausteille	Majoitus- ja ravitsemisalalla käytettävät kertakäyttöiset muoviset annospakkaukset mausteille, hilloille, kastikkeille, kahviin sekoitettaville nesteille ja jauheille, sokerille ja muille mausteille, paitsi seuraavissa tapauksissa: a) tällaiset pakkaukset tarjotaan sellaisten mukaan otettavien valmiiden elintarvikkeiden mukana, jotka on tarkoitettu kulutettaviksi välittömästi ja jotka eivät edellytä muuta valmistusta; b) tällaisia pakkauksia tarvitaan turvallisuuden ja hygienian varmistamiseksi laitoksissa, joissa lääketieteelliset syyt edellyttävät yksilökohtaista huolenpitoa, kuten sairaaloissa, klinikoilla tai hoitokodeissa.	Pussit, purkit, alustat, rasiat ja laatikot

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/848, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta (EUVL L 150, 14.6.2018, s. 1).

	Pakkausmuoto	Rajoitettu käyttö	Esimerkki
5.	Kertakäyttöiset majoitusalan pakkaukset, jotka on tarkoitettu yksittäistä varausta varten	Kertakäyttöiset pakkaukset kosmetiikka- ja hygieniatuotteille, jotka on tarkoitettu käytettäväksi majoitusalalla, kuten se kuvataan Euroopan unionin tilastollisessa toimialaluokituksessa NACE Rev. 2, ja jotka on tarkoitettu vain yksittäistä varausta varten ja jotka on tarkoitus poistaa käytöstä ennen seuraavan vieraan saapumista.	Shampoopullot, käsi- ja vartalovoidepullot ja palasaippuan kääreet
6.	Erittäin kevyet muoviset kantokassit	Erittäin kevyet muoviset kantokassit, lukuun ottamatta erittäin kevyitä muovisia kantokasseja, joita tarvitaan hygieniasyistä tai joita käytetään irtomyynnissä olevien elintarvikkeiden myyntipakkauksina silloin, kun niiden käyttö auttaa ehkäisemään elintarvikkeiden hävikkiä.	Irtotavarana myytäviä elintarvikkeita varten tarkoitetut hyvin ohuet pussit

LIITE VI

Uudelleenkäyttöjärjestelmiä ja täyttöpisteitä koskevat vaatimukset

Tässä liitteessä tarkoitetaan:

a) ’hallintoa koskevilla ohjeilla’ uudelleenkäyttöjärjestelmän hallintorakennetta, jolla määritellään järjestelmään osallistujien roolit, omistajuus ja mahdollinen pakkausten omistajuuden siirto tulevaisuudessa, sekä muita asiaankuuluvia uudelleenkäyttöjärjestelmän hallinnon elementtejä sellaisina kuin ne määritellään tässä liitteessä;

b) ’suljetun kierron järjestelmällä’ uudelleenkäyttöjärjestelmää, jossa järjestelmänhaltija tai sen kanssa yhteistyössä toimiva, järjestelmään osallistujista koostuva ryhmä toteuttaa pakkauksen kierron ilman, että pakkauksen omistajuus vaihtuu;

c) ’avoimen kierron järjestelmällä’ uudelleenkäyttöjärjestelmää, jossa uudelleenkäytettävä pakkaus kiertää määrittämättömän, järjestelmään osallistujien määrän keskuudessa siten, että pakkauksen omistajuus vaihtuu yhdessä tai useammassa vaiheessa uudelleenkäyttöprosessia;

d) ’järjestelmänhaltijalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on järjestelmään osallistuja ja joka hallinnoi uudelleenkäyttöjärjestelmää;

e) ’järjestelmään osallistujalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka osallistuu uudelleenkäyttöjärjestelmään ja suorittaa vähintään yhden seuraavista toimista: pakkauksen kerääminen joko loppukäyttäjiltä tai muilta järjestelmään osallistujilta, sen kunnostus, jakelu järjestelmään osallistujien keskuudessa, kuljetus, täyttö tuotteilla, pakkaaminen tai tarjoaminen loppukäyttäjille; uudelleenkäyttöjärjestelmään voi kuulua yksi tai useampia järjestelmään osallistujia.

Osa A

Uudelleenkäyttöjärjestelmiä koskevat vaatimukset

1. Uudelleenkäyttöjärjestelmiä koskevat yleiset vaatimukset

Kaikkien uudelleenkäyttöjärjestelmien on oltava seuraavien vaatimusten mukaisia:

a) niillä on selkeästi määritelty hallintorakenne sellaisena kuin se on kuvattu hallintoa koskevissa ohjeissa;

b) niillä on sellainen hallintorakenne, että

   i) järjestelmälle hallintoa koskevissa ohjeissa asetetut tavoitteet ja tilanteen mukaan myös järjestelmän uudelleenkäyttötavoitteet ja muut mahdolliset tavoitteet on mahdollista saavuttaa;

   ii) se mahdollistaa kaikille halukkaille talouden toimijoille yhdenvertaisen osallistumisen järjestelmään oikeudenmukaisin ehdoin;

   iii) se mahdollistaa kaikille loppukäyttäjille järjestelmän käytön yhdenvertaisesti ja oikeudenmukaisin ehdoin;

c) ne suunnitellaan siten, että niillä varmistetaan, että niissä kiertävät uudelleenkäytettävät pakkaukset kiertävät vähintään 11 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä asetetun kiertojen vähimmäismäärän;

d) niillä on säännöt, joissa määritellään niiden toiminta, mukaan lukien pakkausten käyttöä koskevat vaatimukset, ja jotka kaikki järjestelmään osallistujat ovat hyväksyneet ja joissa

   i) täsmennetään järjestelmässä kiertoon hyväksytyt pakkaustyypit ja pakkausten suunnittelu;

   ii) kuvataan järjestelmän kautta käytettäväksi, täytettäväksi tai kuljetettavaksi tarkoitetut tuotteet;

   iii) täsmennetään asianmukaista käsittelyä ja pakkausten käyttöä koskevat ehdot ja edellytykset;

   iv) täsmennetään pakkausten kunnostusta koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset;

   v) täsmennetään pakkausten keräystä koskevat vaatimukset;

   vi) täsmennetään pakkausten varastointia koskevat vaatimukset;

vii) täsmennetään pakkausten täyttämistä koskevat vaatimukset;

viii) täsmennetään säännöt, joilla varmistetaan uudelleenkäytettävien pakkausten tosiasiallinen ja tehokas keräys, mukaan lukien kannustimet, joilla loppukäyttäjiä kannustetaan palauttamaan pakkaukset keräyspisteisiin tai koottuun keräysjärjestelmään;

ix) täsmennetään säännöt, joilla varmistetaan yhdenvertainen ja oikeudenmukainen mahdollisuus käyttää uudelleenkäyttöjärjestelmää, myös heikossa asemassa oleville kuluttajille;

e) niillä on järjestelmänhaltija, joka valvoo, että järjestelmä toimii moitteettomasti ja todentaa, onko uudelleenkäyttö asianmukaisesti ulottuvilla;

f) niillä on raportointisäännöt, joiden mukaisesti saatavilla ovat seuraavat tiedot: täyttö- tai uudelleenkäyttökertojen lukumäärä (eli kierrot luokan mukaan), hylättyjen pakkausten määrä, keräysaste (eli palautusaste), myynti- tai vastaavien yksikköjen lukumäärä, myös niiden materiaali ja määrä luokkaa kohden, tai keskimääräinen arvio, jos laskentaa ei voida suorittaa, järjestelmään lisättyjen uudelleenkäytettävien tai uudelleentäytettävien pakkausten yksikkömäärä sekä käyttöiän päättyessä käsiteltyjen pakkausten yksikkömäärä;

g) ne varmistavat, että pakkausten suunnittelu on määritetty yhteisesti sovittujen eritelmien tai standardien mukaisesti;

h) ne varmistavat, että järjestelmän kustannukset ja hyödyt jakautuvat oikeudenmukaisesti kaikkien järjestelmään osallistujien kesken;

i) ne varmistavat laajennettua tuottajan vastuuta koskevien velvoitteiden täytäntöönpanon uudelleenkäytettävien pakkausten osalta, joita järjestelmässä on käytetty ja joista on tullut jätettä.

Avoimen kierron järjestelmät, joilla ei ole järjestelmänhaltijaa, vapautetaan b alakohdan i alakohdan ja e, f ja h alakohdan vaatimuksista.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa käyttöön otetut avoimen kierron järjestelmät vapautetaan a alakohdan, b alakohdan i ja ii alakohdan ja e, f ja h alakohdan vaatimuksista.

2. Suljetun kierron järjestelmiä koskevat vaatimukset

Uudelleenkäyttöjärjestelmiä koskevien 1 kohdassa lueteltujen yleisten vaatimusten lisäksi suljetun kierron järjestelmien on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) järjestelmän logistiikka toimii myös käänteisesti, eli se mahdollistaa pakkausten siirtymisen loppukäyttäjiltä takaisin järjestelmään osallistujille;

b) järjestelmä mahdollistaa pakkausten keräyksen, kunnostuksen ja uudelleenjakelun;

c) järjestelmään osallistujat on velvoitettu ottamaan keräyspisteelle palautetut pakkaukset takaisin, jos niitä on käytetty ja ne on kerätty ja varastoitu järjestelmän sääntöjen mukaisesti.

3. Avoimen kierron järjestelmiä koskevat vaatimukset

Uudelleenkäyttöjärjestelmiä koskevien 1 kohdassa lueteltujen yleisten vaatimusten lisäksi avoimen kierron järjestelmien on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) järjestelmään osallistuja päättää, käyttääkö se käytetyn pakkauksen uudelleen vai siirtääkö se sen toiselle järjestelmään osallistujalle uudelleenkäyttöä varten;

b) järjestelmässä on organisoitu pakkausten keräys, kunnostus ja uudelleenjakelu, ja ne ovat yleisesti saatavilla;

c) järjestelmä kattaa kunnostuksen, joka täyttää osassa B asetetut vaatimukset.

Osa B

Kunnostus

1. Kunnostusprosessi ei saa vaarantaa pakkauksen kunnostuksesta vastaavien terveyttä tai turvallisuutta, ja kyseisen prosessin ympäristövaikutukset on minimoitava. Kunnostusprosessissa on noudatettava kontaktimateriaaleja, jätettä ja teollisuuden päästöjä koskevaa sovellettavaa lainsäädäntöä.

2. Kunnostukseen on sisällyttävä seuraavat toimenpiteet, jotka on mukautettu uudelleenkäytettävän pakkauksen muodon ja käyttötarkoituksen mukaan:

a) pakkauksen kunnon arviointi;

b) pakkauksen vahingoittuneiden tai uudelleenkäyttöön kelpaamattomien osien poistaminen;

c) pakkauksen poistettujen osien siirtäminen asianmukaiseen hyödyntämisprosessiin;

d) pakkauksen puhdistus ja pesu noudatettavien hygieniavaatimusten mukaisesti;

e) pakkauksen korjaus;

f) pakkauksen tarkastus ja käyttökelpoisuuden arviointi.

3. Puhdistus- ja pesuprosessit on tarvittaessa suoritettava kunnostuksen eri vaiheissa ja toistettava.

4. Kunnostetun tuotteen on täytettävä siihen sovellettavat terveys- ja turvallisuusvaatimukset.

Osa C

Uudelleentäyttöä koskevat vaatimukset

Täyttöpisteiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) täyttöpisteillä on esillä selkeät ja täsmälliset tiedot seuraavista:

i) hygieniavaatimukset, jotka loppukäyttäjän astian on täytettävä, jotta sitä voidaan käyttää tuotteiden ostamiseen täyttöpisteellä;

ii) astiatyypit ja kyseisten astioiden ominaisuudet ostettaessa tuotteita uudelleentäyttämällä;

iii) lopullisen jakelijan yhteystiedot sen varmistamiseksi, että sovellettavan lain mukaisia hygieniastandardeja noudatetaan;

b) täyttöpisteellä on mittauslaite tai siellä tarjotaan vaihtoehtoinen keino sen varmistamiseksi, että loppukäyttäjä voi valita ostetun tuotteen tietyn määrän;

c) astian painoa ei lasketa mukaan loppukäyttäjien maksamaan hintaan.

LIITE VII

Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely

Moduuli A

Sisäinen tuotannonvalvonta

1. Sisäinen tuotannonvalvonta on vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely, jossa valmistaja täyttää 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyt velvollisuudet ja varmistaa ja vakuuttaa yksinomaisella vastuullaan, että asianomaiset pakkaukset täyttävät tämän asetuksen 5–12 artiklassa säädetyt, niihin sovellettavat vaatimukset.

2. Tekniset asiakirjat

   Valmistajan on laadittava tekniset asiakirjat. Asiakirjojen perusteella on voitava arvioida, onko pakkaus niihin sovellettavien vaatimusten mukainen, ja niihin on sisällyttävä riittävä analyysi ja arviointi noudattamatta jättämisen riskeistä.

   Teknisissä asiakirjoissa on täsmennettävä niihin sovellettavat vaatimukset, ja niiden on katettava pakkauksen suunnittelu, valmistus ja toiminta siinä määrin kuin se on olennaista arvioinnin kannalta. Teknisten asiakirjojen on sisällettävä soveltuvin osin ainakin seuraavat osatekijät:

   a) yleinen kuvaus pakkauksesta ja sen käyttötarkoituksesta;

   b) rakenne- ja valmistuspiirustukset sekä osien materiaalit;

   c) tarvittavat kuvaukset ja selitykset b alakohdassa tarkoitettujen piirustusten sekä kaavioiden ja pakkauksen toiminnan ymmärtämiseksi;

   d) luettelo seuraavista:

      i) kokonaan tai osittain sovelletut 36 artiklassa tarkoitetut yhdenmukaistetut standardit;

      ii) kokonaan tai osittain sovelletut 37 artiklassa tarkoitetut yhteiset eritelmät;

      iii) mittaus- ja laskentatarkoituksiin käytetyt muut asiaankuuluvat tekniset eritelmät;

      iv) jos on sovellettu vain osia yhdenmukaistetuista standardeista tai yhteisistä eritelmistä, maininta näistä osista;

      v) jos yhdenmukaistettuja standardeja tai yhteisiä eritelmiä ei ole sovellettu, kuvaus ratkaisuista, joilla on varmistettu 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattaminen;

   e) laadullinen kuvaus siitä, miten 6, 10 ja 11 artiklassa säädetyt arvioinnit on tehty; ja

   f) testausraportit.

3. Valmistus

   Valmistajan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta valmistusprosessilla ja sen seurannalla taataan, että valmistettu pakkaus on 2 kohdassa tarkoitettujen teknisten asiakirjojen ja 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukainen.

4. Vaatimustenmukaisuusvakuutus

   Valmistajan on laadittava kullekin pakkaustyypille kirjallinen vaatimustenmukaisuusvakuutus ja pidettävä se yhdessä teknisten asiakirjojen kanssa kansallisten viranomaisten saatavilla kertakäyttöisen pakkauksen osalta viiden vuoden ajan ja uudelleenkäytettävän pakkauksen osalta kymmenen vuoden ajan sen jälkeen, kun pakkaus on saatettu markkinoille. Vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on yksilöitävä pakkaus, jota varten se on laadittu.

   Vaatimustenmukaisuusvakuutuksen jäljennös on toimitettava pyynnöstä asiaankuuluville viranomaisille.

5. Valtuutettu edustaja

   Valmistajan valtuutettu edustaja voi täyttää valmistajan puolesta ja tämän vastuulla 4 kohdassa asetetut valmistajan velvoitteet teknisten asiakirjojen säilyttämisen osalta sillä edellytyksellä, että kyseiset velvollisuudet on yksilöity toimeksiannossa.

LIITE VIII

EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus nro (*) …

1. Nro … (pakkauksen yksilöllinen tunnistenumero):
2. Valmistajan ja tapauksen mukaan valmistajan valtuutetun edustajan nimi ja osoite:
3. Tämä vaatimustenmukaisuusvakuutus on annettu valmistajan yksinomaisella vastuulla.
4. Vakuutuksen kohde (jäljitettävyyden mahdollistava pakkauksen tunniste): pakkauksen kuvaus:
5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettu vakuutuksen kohde on asiaankuuluvan unionin yhdenmukaistamislainsäädännön vaatimusten mukainen: … (viittaus muihin sovellettuihin unionin säädöksiin).
6. Viittaus niihin asiaankuuluviin yhdenmukaistettuihin standardeihin tai yhteisiin eritelmiin, joita on käytetty, tai viittaus muihin teknisiin eritelmiin, joiden osalta vaatimustenmukaisuusvakuutus vakuutetaan:
7. Soveltuvin osin ilmoitettu laitos … (nimi, osoite, numero) suoritti … (toimenpiteen kuvaus) … ja antoi todistuksen/todistukset: … (yksilöintitiedot, kuten todistuksen/todistusten päivämäärä ja soveltuvin osin tiedot todistuksen voimassaolon kestosta ja ehdoista).
8. Lisätiedot:

   Seuraavan puolesta allekirjoittanut:

   (antamispaikka ja -päivämäärä):

   (nimi, tehtävä) (allekirjoitus):

(*) (vakuutuksen tunnistenumero)

LIITE IX

44 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin rekisteröitymistä ja raportointia varten annettavat tiedot

Osa A

Rekisteröitymisen yhteydessä annettavat tiedot

1. Tuottajan tai sen valtuutetun edustajan on toimitettava laajennetun tuottajan vastuun osalta seuraavat tiedot:

   a) tuottajan nimi ja (mahdolliset) tuotenimet, joiden alla tuottaja on asettanut pakkauksiaan, mukaan lukien pakattujen tuotteiden pakkaukset, saataville jäsenvaltion alueella, sekä tuottajan osoite, mukaan lukien postinumero ja paikkakunta, katuosoite, maa, mahdollinen puhelinnumero, internetosoite ja sähköpostiosoite sekä yksi yhteyspiste;

   b) jos tuottaja on valtuuttanut valtuutetun edustajan vastaamaan puolestaan laajennettua tuottajan vastuuta koskevista velvoitteista, a alakohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi: valtuutetun edustajan nimi ja osoite, mukaan lukien postinumero ja paikkakunta, katuosoite, maa, puhelinnumero ja sähköpostiosoite;

   c) tuottajan kansallinen tunnistuskoodi, mukaan lukien sen kaupparekisterinumero tai vastaava virallinen rekisterinumero, sekä eurooppalainen tai kansallinen verotunnistenumero;

   d) ilmoitus siitä, miten tuottaja täyttää 45 artiklan mukaiset velvollisuutensa, myös tuottajavastuujärjestön antama todistus 46 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa.

2. Jos tuottajavastuujärjestö on valtuutettu täyttämään laajennettua tuottajan vastuuta koskevat velvoitteet, tuottajan on annettava tuottajavastuujärjestön nimi ja yhteystiedot, mukaan lukien postinumero ja paikkakunta, katuosoite, maa, puhelinnumero, internetosoite, sähköpostiosoite sekä tuottajavastuujärjestön kansallinen tunnistuskoodi, myös kaupparekisterinumero tai vastaava virallinen rekisterinumero ja eurooppalainen tai kansallinen verotunnistenumero, tuottajavastuujärjestön edustaman tuottajan toimeksianto sekä tuottajan tai tapauksen mukaan tuottajan laajennettua tuottajan vastuuta varten valtuutetun edustajan tai tuottajavastuujärjestön ilmoitus siitä, että annetut tiedot pitävät paikkansa.

3. Jos kyseessä on tuottajavastuujärjestö, jonka tuottaja on valtuuttanut 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti täyttämään laajennettua tuottajan vastuuta koskevat velvoitteet ja joka täyttää 44 artiklassa asetetun velvoitteen rekisteröityä, sen on osan A 1 kohdassa vaadittujen tietojen lisäksi toimitettava:

   a) edustamiensa tuottajien nimet ja yhteystiedot, mukaan lukien postinumerot ja paikkakunnat, katuosoitteet, maat, puhelinnumerot, internetosoitteet ja sähköpostiosoitteet;

   b) mahdollinen toimeksianto kunkin edustamansa tuottajan osalta;

   c) siinä tapauksessa, että se edustaa useampaa kuin yhtä tuottajaa, erillinen selvitys siitä, miten kukin edustetuista tuottajista täyttää 45 artiklassa asetetut velvollisuudet.

Osa B

Raportointia varten toimitettavat tiedot

1. 44 artiklan 7 kohdan mukaisesti raportointia varten toimitettavat tiedot:

   a) tuottajan kansallinen tunnistekoodi;

   b) raportointikausi;

   c) niiden liitteessä II olevassa taulukossa 1 esitettyjen pakkausluokkien määrät painon mukaan, jotka tuottaja asettaa ensimmäistä kertaa saataville jäsenvaltion alueella tai jotka tuottaja purkaa olematta loppukäyttäjä;

d) järjestelyt, joilla varmistetaan tuottajan vastuun toteutuminen jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa saataville asetettujen pakkausten osalta tai pakkausten osalta, joista tuottaja purkaa pakattuja tuotteita olematta loppukäyttäjä.

2. 44 artiklan 8 kohdan mukaisesti raportointia varten toimitettavat tiedot:

a) tuottajan kansallinen tunnistekoodi;

b) raportointikausi;

c) tämän kohdan taulukossa 1 esitettyjä pakkaustyyppejä koskevat tiedot;

d) järjestelyt, joilla varmistetaan tuottajan vastuun toteutuminen jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa saataville asetettujen pakkauksien osalta tai pakkausten osalta, joista tuottaja purkaa pakattuja tuotteita olematta loppukäyttäjä.

Taulukko 1

	Jäsenvaltiossa saataville asetetut tai puretut määrät painon mukaan
Lasi	
Muovi	
Paperi ja kartonki	
Rautametallit	
Alumiini	
Puu	
Muu	
Yhteensä	

3. 44 artiklan 10 kohdan mukaisesti raportointia varten toimitettavat tiedot:

a) jäsenvaltiossa kerätyn ja lajiteltavaksi lähetetyn pakkausjätteen määrät painon mukaan kunkin liitteessä II olevassa taulukossa 2 määritellyn pakkausluokan osalta;

b) jäsenvaltiossa kierrätetyn, hyödynnetyn ja loppukäsitellyn tai unioniin tai kolmanteen maahan lähetetyn pakkausjätteen määrät painon mukaan kunkin liitteessä XII olevassa taulukossa 3 esitetyn pakkausluokan osalta;

c) liitteessä XII olevassa taulukossa 5 esitettyjen erilliskerättyjen, enintään kolmen litran vetoisten kertakäyttöisten muovisten juomapullojen ja enintään kolmen litran vetoisten kertakäyttöisten metallisten juomapakkausten määrät painon mukaan.

LIITE X

Pantti- ja palautusjärjestelmiä koskevat vähimmäisvaatimukset

Tätä liitettä sovellettaessa sovelletaan seuraavaa määritelmää:

'järjestelmänhaltijalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on vastuu pantti- ja palautusjärjestelmän käyttöönotosta tai toiminnasta jäsenvaltiossa.

Pantti- ja palautusjärjestelmiä koskevat yleiset vähimmäisvaatimukset

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että niiden alueella käyttöönotetut pantti- ja palautusjärjestelmät täyttävät seuraavat vähimmäisvaatimukset:

a) järjestelmälle vahvistetaan yksi järjestelmänhaltija, tai toimilupa myönnetään yhdelle järjestelmänhaltijalle, tai jos järjestelmänhaltijoita on enemmän kuin yksi, jäsenvaltion on toteutettava toimia koordinaation varmistamiseksi eri järjestelmänhaltijoiden välillä;

b) järjestelmän hallinto ja siihen liittyvät toimintasäännöt mahdollistavat kaikille halukkaille talouden toimijoille yhdenvertaisen osallistumisen järjestelmään oikeudenmukaisin ehdoin edellyttäen, että ne asettavat saataville markkinoilla johonkin järjestelmän kattamaan pakkaustyyppiin tai -luokkaan kuuluvia pakkauksia;

c) otetaan käyttöön valvontamenettelyt ja raportointijärjestelmät, joiden avulla järjestelmänhaltija saa tiedot pantti- ja palautusjärjestelmän kattamien pakkausten keräyksestä;

d) vahvistetaan vähimmäispantti, joka on riittävä vaadittujen keräysasteiden saavuttamiseksi;

e) vahvistetaan järjestelmänhaltijan taloudellisia valmiuksia koskevat vähimmäisvaatimukset, jotta järjestelmänhaltija pystyy suorittamaan tehtävänsä;

f) järjestelmänhaltija on voittoa tavoittelematon ja riippumaton oikeushenkilö;

g) järjestelmänhaltija hoitaa yksinomaan tämän asetuksen sääntöihin perustuvia tehtäviä sekä jäsenvaltion mahdollisesti määrittämiä muita, pantti- ja palautusjärjestelmän koordinointiin ja toimintaan liittyviä tehtäviä;

h) järjestelmänhaltija koordinoi pantti- ja palautusjärjestelmän toimintaa;

i) järjestelmänhaltija säilyttää kirjallisena

   i) perussääntönsä, jossa vahvistetaan järjestelmän sisäinen organisaatio;

   ii) asiakirjat, joista käy ilmi järjestelmän rahoitusjärjestelmä;

   iii) asiakirjan, jossa osoitetaan, että järjestelmä täyttää tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset ja sen jäsenvaltion asettamat mahdolliset muut vaatimukset, jossa järjestelmä toimii;

j) riittävä määrä järjestelmänhaltijan vuotuisesta liikevaihdosta käytetään tiedotuskampanjoihin, jotka koskevat pakkausjätehuoltoa;

k) järjestelmänhaltijat toimittavat kaikki sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten pyytämät tiedot, jossa järjestelmä toimii, tämän liitteen vaatimusten noudattamisen valvomiseksi;

l) jäsenvaltioiden on varmistettava, että lopulliset jakelijat ovat velvollisia ottamaan takaisin jakelemansa pakkausmateriaalin ja -muodon pantilliset pakkaukset ja palauttamaan lunastetut pantit loppukäyttäjille, kun pantillinen pakkaus palautetaan, paitsi jos loppukäyttäjillä on yhtä helposti saatavilla olevia keinoja lunastaa pantti pantillisen pakkauksen käytön jälkeen jonkin sellaisen keräyskanavan kautta, joka elintarvikepakkausten osalta varmistaa elintarvikeluokan kierrätyksen ja jonka kansalliset viranomaiset ovat tätä tarkoitusta varten hyväksyneet.

   Tätä velvoitetta ei sovelleta, jos myyntialueen laajuus estää loppukäyttäjiä palauttamasta pantillisia pakkauksia. Lopullisten jakelijoiden on kuitenkin aina otettava vastaan myymiensä tuotteiden tyhjien pakkausten palautukset;

m) loppukäyttäjä voi palauttaa pantillisen pakkauksen ostamatta mitään; pantti palautetaan loppukäyttäjälle;

n) kaikissa pantillisissa pakkauksissa, jotka on tarkoitus kerätä pantti- ja palautusjärjestelmän välityksellä, on tästä kertova selkeä merkintä, jotta loppukäyttäjät voivat helposti tunnistaa tarpeen palauttaa tällaiset pakkaukset;

o) maksut ovat läpinäkyviä.

Vähimmäisvaatimusten lisäksi jäsenvaltiot voivat tarvittaessa asettaa myös muita vaatimuksia sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen tavoitteet saavutetaan, erityisesti kerätyn pakkausjätteen puhtauden parantamiseksi, roskaantumisen vähentämiseksi tai muiden kiertotaloustavoitteiden edistämiseksi.

Jäsenvaltioiden, joilla on alueita, joilla harjoitetaan vilkasta rajatylittävää liiketoimintaa, on varmistettava, että pantti- ja palautusjärjestelmät mahdollistavat muiden jäsenvaltioiden pantti- ja palautusjärjestelmiin kuuluvien pakkausten keräyksen tähän osoitetuissa keräyspisteissä, ja niiden on pyrittävä mahdollistamaan sellaisen pantin palauttaminen, josta loppukäyttäjää veloitettiin hänen ostaessaan pakkauksen.

LIITE XI

52 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti toimitettava täytäntöönpanosuunnitelma

Edellä olevan 52 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti toimitettavan täytäntöönpanosuunnitelman on sisällettävä seuraavat:

a) arvio pakkausjätteen ja jätevirtojen, joista se koostuu, kierrätyksen, kaatopaikalle sijoittamisen ja muun käsittelyn aiemmasta, nykyisestä ja ennustetusta asteesta;

b) arvio direktiivin 2008/98/EY 28 artiklan mukaisten jätehuoltosuunnitelmien ja 29 artiklan mukaisten jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien täytäntöönpanosta;

c) syyt, joiden vuoksi jäsenvaltio katsoo, että se ei ehkä pysty saavuttamaan 52 artiklan 1 kohdan b tai d alakohdassa säädettyä asiaankuuluvaa tavoitetta siinä asetetun määräajan kuluessa, ja arvio tavoitteen saavuttamiseksi tarvittavasta lisäajasta;

d) jäsenvaltioihin lisäaikana sovellettavien, tämän asetuksen 52 artiklan 1 kohdan b tai d alakohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien asianmukaiset taloudelliset ohjauskeinot ja muut toimenpiteet, joilla kannustetaan direktiivin 2008/98/EY 4 artiklassa asetetun jätehierarkian soveltamiseen;

e) edellä d kohdassa määritettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulu, niiden täytäntöönpanoon toimivaltaisen elimen määrittäminen sekä arvio yksittäisten toimenpiteiden vaikutuksesta lisäaikaa myönnettäessä sovellettavien tavoitteiden saavuttamiseen;

f) tiedot jätehuollon rahoituksesta aiheuttamisperiaatteen mukaisesti;

g) toimenpiteet, joilla parannetaan tarvittaessa tietojen laatua jätehuollon suunnittelun ja seurannan parantamiseksi.

LIITE XII

Tiedot, jotka jäsenvaltioiden on sisällytettävä pakkauksia ja pakkausjätettä koskeviin tietokantoihinsa (taulukoiden 1–4 mukaisesti)

1. Kuluttaja-, ryhmä- ja kuljetuspakkausten osalta:

   (a) pakkausten määrät kunkin jäsenvaltiossa tuotetun pakkausluokan osalta (tuotetut, maahantuodut ja varastoidut tonnimäärät miinus viety tonnimäärä) (taulukko 1);

   (b) uudelleenkäytettävien pakkausten määrät (taulukko 2).

2. Kuluttaja-, ryhmä- ja kuljetuspakkauksista koostuvan pakkausjätteen osalta:

   (a) kunkin pakkausluokan osalta (taulukko 3):

      i) jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa saataville asetettujen pakkausten määrät tai sellaisten pakkausten määrät, joista tuottaja on purkanut pakattuja tuotteita olematta loppukäyttäjä;

      ii) syntyneen pakkausjätteen määrät;

      iii) loppukäsiteltyjen, hyödynnettyjen ja kierrätettyjen pakkausten määrät;

   (b) erittäin kevyiden, kevyiden ja paksujen muovisten kantokassien vuotuinen kulutus asukasta kohden erikseen kunkin luokan osalta 56 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyn mukaisesti (taulukko 4);

   (c) pantti- ja palautusjärjestelmien kattamien pakkausmuotojen erilliskeräysaste 50 artiklan 1 kohdassa säädetyn mukaisesti (taulukko 5).

Taulukko 1

Jäsenvaltion alueella tuotettujen pakkausten (myynti-, ryhmä- ja kuljetuspakkausten) määrät

	Tuotettu (tonnia)	– Viety (tonnia)	+ Tuotu (tonnia)	+ Varastoitu (tonnia)	= Yhteensä
Lasi					
Muovi					
Paperi ja kartonki					
Rautametallit					
Alumiini					
Puu					
Muu					
Yhteensä					

Taulukko 2

Jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa saataville asetettujen uudelleenkäytettävien pakkausten (myynti-, ryhmä- ja kuljetuspakkaukset) kokonaismäärä

	Jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa saataville asetettujen pakkausten tonnimäärä	Uudelleenkäytettävät pakkaukset		Uudelleenkäytettävät myyntipakkaukset	
		Tonnimäärä	Uudelleenkäytettävien pakkausten kokonaisprosenttiosuus	Tonnimäärä	Uudelleenkäytettävien myyntipakkausten kokonaisprosenttiosuus
Lasi					

	Jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa saataville asetettujen pakkausten tonnimäärä	Uudelleenkäytettävät pakkaukset		Uudelleenkäytettävät myyntipakkaukset	
		Tonnimäärä	Uudelleenkäytettävien pakkausten kokonaisprosenttiosuus	Tonnimäärä	Uudelleenkäytettävien myyntipakkausten kokonaisprosenttiosuus
Muovi					
Paperi ja kartonki					
Rautametallit (myös tinatut)					
Alumiini					
Puu					
Muu					
Yhteensä					

Taulukko 3

Liitteessä II olevassa taulukossa 2 määritelty määrä pakkausluokittain: jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa saataville asetetut pakkaukset; pakkaukset, joista tuottaja on purkanut pakattuja tuotteita olematta loppukäyttäjä; syntynyt pakkausjäte; ja jäsenvaltion alueella loppukäsitelty, hyödynnetty ja kierrätetty pakkausjäte, joka on viety maasta

Materiaali	Luokka	Jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa saataville asetetut tai puretut pakkaukset (tonnia)	Pakkausjätteen syntyminen (tonnia)	Loppukäsitelty pakkausjäte yhteensä (tonnia)	Hyödynnetty pakkausjäte yhteensä (tonnia)	Kierrätetty pakkausjäte yhteensä (tonnia)	Loppukäsitelty pakkausjäte yhteensä (tonnia)	Hyödynnetty pakkausjäte yhteensä (tonnia)	Kierrätetty pakkausjäte yhteensä (tonnia)
				Jäsenvaltion alueella			Jäsenvaltion alueen ulkopuolella		
Muovi	PET – jäykkä								
	PE – jäykkä, PP – jäykkä, HDPE ja PP – jäykkä								
	Kelmut ja kalvot, taipuisat								
	PS, XPS, EPS								
	Muut jäykät muovit								
	Biohajoava (jäykkä ja taipuisa)								
Paperi ja kartonki	Paperi ja kartonki (paitsi nestepakkauskartonki)								
	Nestepakkauskartonki								
Metalli	Alumiini								
	Teräs								
Lasi	Lasi								

Materiaali	Luokka	Jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa saataville asetetut tai puretut pakkaukset (tonnia)	Pakkausjätteen syntyminen (tonnia)	Loppukäsitelty pakkausjäte yhteensä (tonnia)	Hyödynnetty pakkausjäte yhteensä (tonnia)	Kierrätetty pakkausjäte yhteensä (tonnia)	Loppukäsitelty pakkausjäte yhteensä (tonnia)	Hyödynnetty pakkausjäte yhteensä (tonnia)	Kierrätetty pakkausjäte yhteensä (tonnia)
				Jäsenvaltion alueella			Jäsenvaltion alueen ulkopuolella		
Puu	Puu, korkki								
Muut	Tekstiilit, keramiikka ja posliini sekä muut								

Taulukko 4

Jäsenvaltion alueella kulutettujen erittäin kevyiden, kevyiden, paksujen ja erittäin paksujen muovisten kantokassien määrä asukasta kohden

	Jäsenvaltion alueella kulutetut muoviset kantokassit	
	Lukumäärä asukasta kohden	Tonnia asukasta kohden
erittäin kevyet muoviset kantokassit muoviset kantokassit, joiden paksuus on alle 15 mikronia		
kevyet muoviset kantokassit muoviset kantokassit, joiden paksuus on alle 50 mikronia		
paksut muoviset kantokassit muoviset kantokassit, joiden paksuus on 50–99 mikronia		

Taulukko 5

Pantti- ja palautusjärjestelmien kattamien pakkausmuotojen erilliskeräysaste 50 artiklan 1 kohdassa säädetyn mukaisesti

	Jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa saataville asetetut pakkaukset (tonnia)	Jäsenvaltion alueella pantti- ja palautusjärjestelmän kautta erilliskerätty (tonnia)
Kertakäyttöiset muoviset juomapullot, joiden tilavuus enintään kolme litraa		
Kertakäyttöiset metalliset juomapakkaukset, joiden tilavuus enintään kolme litraa		

LIITE XIII

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 94/62/EY	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 ja 2 alakohta
1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 3 kohta
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
3 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohta	3 artiklan 1 kohdan 1 alakohta
3 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan toisen alakohdan a alakohta	3 artiklan 1 kohdan 5 alakohta
3 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan toisen alakohdan b alakohta	3 artiklan 1 kohdan 6 alakohta
3 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan toisen alakohdan c alakohta	3 artiklan 1 kohdan 7 alakohta
3 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan kolmannen alakohdan i alakohta	3 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan a alakohta
3 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan kolmannen alakohdan ii alakohta	3 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan d ja e alakohta
3 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdan kolmannen alakohdan iii alakohta	3 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan b ja c alakohta
3 artiklan ensimmäisen kohdan 1a alakohta	3 artiklan 1 kohdan 52 alakohta
3 artiklan ensimmäisen kohdan 1b alakohta	3 artiklan 1 kohdan 55 alakohta
3 artiklan ensimmäisen kohdan 1c alakohta	3 artiklan 1 kohdan 56 alakohta
3 artiklan ensimmäisen kohdan 1d alakohta	3 artiklan 1 kohdan 57 alakohta
3 artiklan ensimmäisen kohdan 1e alakohta	—
3 artiklan ensimmäisen kohdan 2 alakohta	3 artiklan 1 kohdan 25 alakohta
3 artiklan ensimmäisen kohdan 2a alakohta	11 artiklan 1 kohta
3 artiklan ensimmäisen kohdan 2b alakohta	3 artiklan 1 kohdan 24 alakohta
3 artiklan ensimmäisen kohdan 2c alakohta	3 artiklan 1 kohdan 2 alakohta ja 3 artiklan 2 kohta
3 artiklan ensimmäisen kohdan 11 alakohta	3 artiklan 1 kohdan 12 alakohta
3 artiklan ensimmäisen kohdan 12 alakohta	—
4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohta	43 artiklan 5 kohta
4 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	43 artiklan 5 kohta
4 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	43 artiklan 5 kohta
4 artiklan 1 a kohdan ensimmäinen alakohta	34 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohta
4 artiklan 1 a kohdan toinen alakohta	34 artiklan 2 kohdan toinen virke
4 artiklan 1 a kohdan kolmas alakohta	34 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke
4 artiklan 1a kohdan neljännen alakohdan a alakohta	34 artiklan 1 kohdan toinen alakohta

4 artiklan 1 a kohdan neljännen alakohdan b alakohdan ensimmäinen virke	—
4 artiklan 1 a kohdan neljännen alakohdan b alakohdan toinen virke	34 artiklan 4 kohta
4 artiklan 1 a kohdan viides alakohta	56 artiklan 1 kohdan b alakohta
4 artiklan 1 a kohdan kuudes alakohta	56 artiklan 7 kohdan b alakohta
4 artiklan 1 b kohta	34 artiklan 3 kohta
4 artiklan 1 c kohta	55 artiklan 1 kohdan e alakohta
4 artiklan 2 kohta	10 artiklan 3 kohta
5 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	51 artiklan 1 kohta
5 artiklan 1 kohdan a alakohta	51 artiklan 2 kohdan a alakohta
5 artiklan 1 kohdan b alakohta	29 artiklan 15 ja 16 kohta
5 artiklan 1 kohdan c alakohta	51 artiklan 2 kohdan b alakohta
5 artiklan 1 kohdan d alakohta	51 artiklan 2 kohdan c alakohta
5 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	54 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
5 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a alakohta	54 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohta
5 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohta	54 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohta
5 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	54 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
5 artiklan 3 kohta	54 artiklan 2 kohta
5 artiklan 4 kohta	56 artiklan 7 kohdan a alakohta
5 artiklan 5 kohta	—
6 artiklan 1 kohdan johdantokappale	52 artiklan 1 kohta
6 artiklan 1 kohdan a alakohta	—
6 artiklan 1 kohdan b alakohta	—
6 artiklan 1 kohdan c alakohta	—
6 artiklan 1 kohdan d alakohta	—
6 artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohta	—
6 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohta	—
6 artiklan 1 kohdan e alakohdan iii alakohta	—
6 artiklan 1 kohdan e alakohdan iv alakohta	—
6 artiklan 1 kohdan e alakohdan v alakohta	—
6 artiklan 1 kohdan f alakohta	52 artiklan 1 kohdan a alakohta
6 artiklan 1 kohdan g alakohdan i alakohta	52 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta

6 artiklan 1 kohdan g alakohdan ii alakohta	52 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta
6 artiklan 1 kohdan g alakohdan iii alakohta	52 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohta
6 artiklan 1 kohdan g alakohdan iv alakohta	52 artiklan 1 kohdan b alakohdan iv alakohta
6 artiklan 1 kohdan g alakohdan v alakohta	52 artiklan 1 kohdan b alakohdan v alakohta
6 artiklan 1 kohdan g alakohdan vi alakohta	52 artiklan 1 kohdan b alakohdan vi alakohta
6 artiklan 1 kohdan h alakohta	52 artiklan 1 kohdan c alakohta
6 artiklan 1 kohdan i alakohdan i alakohta	52 artiklan 1 kohdan d alakohdan i alakohta
6 artiklan 1 kohdan i alakohdan ii alakohta	52 artiklan 1 kohdan d alakohdan ii alakohta
6 artiklan 1 kohdan i alakohdan iii alakohta	52 artiklan 1 kohdan d alakohdan iii alakohta
6 artiklan 1 kohdan i alakohdan iv alakohta	52 artiklan 1 kohdan d alakohdan iv alakohta
6 artiklan 1 kohdan i alakohdan v alakohta	52 artiklan 1 kohdan d alakohdan v alakohta
6 artiklan 1 kohdan i alakohdan vi alakohta	52 artiklan 1 kohdan d alakohdan vi alakohta
6 artiklan 1 a kohdan johdantokappale	52 artiklan 2 kohdan johdantokappale
6 artiklan 1 a kohdan a alakohta	52 artiklan 2 kohdan a alakohta
6 artiklan 1 a kohdan b alakohta	52 artiklan 2 kohdan b alakohta
6 artiklan 1 a kohdan c alakohta	52 artiklan 2 kohdan c alakohta
6 artiklan 1 a kohdan d alakohta	52 artiklan 2 kohdan d alakohta
6 artiklan 1 b kohta	52 artiklan 3 kohta
6 artiklan 1 c kohta	52 artiklan 4 kohta
6 artiklan 4 kohdan johdantokappale	52 artiklan 5 kohdan johdantokappale
6 artiklan 4 kohdan a alakohta	52 artiklan 5 kohdan a alakohta
6 artiklan 4 kohdan b alakohta	52 artiklan 5 kohdan b alakohta
6 artiklan 6 kohta	46 artiklan 4 kohta
6 artiklan 7 kohta	—
6 artiklan 10 kohta	52 artiklan 6 kohta
6 artiklan 11 kohta	—
6 a artiklan 1 kohdan johdantokappale	53 artiklan 1 kohta
6 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen virke	53 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
6 a artiklan 1 kohdan a alakohdan toinen virke	53 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohta
6 a artiklan 1 kohdan b alakohta	53 artiklan 3 kohta
6 a artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	53 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
6 a artiklan 2 kohdan toinen alakohta	53 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
6 a artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a alakohta	53 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan a alakohta
6 a artiklan 2 kohdan b alakohta	53 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan b alakohta
6 a artiklan 3 kohta	53 artiklan 6 kohta
6 a artiklan 4 kohta	53 artiklan 7 kohta

6 a artiklan 5 kohta	53 artiklan 8 kohta
6 a artiklan 6 kohta	53 artiklan 9 kohta
6 a artiklan 7 kohta	53 artiklan 10 kohta
6 a artiklan 8 kohta	53 artiklan 11 kohta
6 a artiklan 9 kohta	56 artiklan 7 kohdan a alakohta
6 b artikla	41 artikla
7 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	48 artiklan 1 ja 4 kohta
7 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	48 artikla 5 kohdan a, b, ja c alakohta ja 48 artikla 6 kohta
7 artiklan 2 kohta	44–47 artikla
7 artiklan 3 kohta	48 artiklan 5 kohdan b alakohta ja 48 artiklan 1 kohta
7 artiklan 4 kohta	48 artiklan 7 kohta
8 artiklan 1 kohta	—
8 artiklan 2 kohta	12 artiklan 1 kohta
8 artiklan 3 kohta	12 artiklan 5 kohta
8 a artikla	12 artiklan 1 ja 6 kohta ja 55 artiklan 1 kohdan f alakohta
9 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta ja 5, 6, 7, 9, 10 ja 11 artikla
9 artiklan 2 kohdan a alakohta	36 artiklan 3 kohta
9 artiklan 2 kohdan b alakohta	—
9 artiklan 3 kohta	—
9 artiklan 4 kohta	37 artiklan 2 kohta
9 artiklan 5 kohta	—
10 artikla	6 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohta, 9 artiklan 6 kohta, 10 artiklan 3 kohta ja 11 artiklan 2 kohta
11 artiklan 1 kohta	5 artiklan 4 kohta
11 artiklan 2 kohta	—
11 artiklan 3 kohta	5 artiklan 7 kohta
12 artiklan 1 kohta	57 artiklan 1 kohta
12 artiklan 2 kohta	51 artiklan 2 kohdan a ja b alakohta
12 artiklan 3 a kohdan ensimmäinen alakohta	56 artiklan 1 kohdan a alakohta
12 artiklan 3 a kohdan toinen alakohta	56 artiklan 4 kohta
12 artiklan 3 a kohdan kolmas alakohta	56 artiklan 3 kohdan a alakohta
12 artiklan 3 b alakohta	56 artiklan 5 ja 6 kohta
12 artiklan 3 c alakohta	—
12 artiklan 3 d kohta	56 artiklan 7 kohta
12 artiklan 4 kohta	56 artiklan 8 kohta
12 artiklan 6 kohta	56 artiklan 8 kohta

13 artiklan ensimmäinen alakohta	55 artiklan 1 kohta
13 artiklan toinen alakohta	—
14 artikla	42 artiklan 1 kohta
15 artikla	—
16 artiklan 1 kohta	—
16 artiklan 2 kohta	—
18 artikla	4 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
19 artiklan 1 kohta	—
19 artiklan 2 kohta	—
20 artikla	—
20 a artiklan 1 kohta	—
20 a artiklan 2 kohta	—
20 a artiklan 3 kohta	—
21 artiklan 1 kohta	65 artiklan 1 kohta
21 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	65 artiklan 2 kohta
21 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	—
21 a artiklan 1 kohta	64 artiklan 1 kohta
21 a artiklan 2 kohta	64 artiklan 2 kohta
21 a artiklan 3 kohta	64 artiklan 3 kohta
21 a artiklan 4 kohta	64 artiklan 4 kohta
21 a artiklan 5 kohta	64 artiklan 5 kohta
21 a artiklan 6 kohta	64 artiklan 6 kohta
22 artiklan 1 kohta	—
22 artiklan 2 kohta	—
22 artiklan 3 kohta	—
22 artiklan 3 a kohdan ensimmäinen alakohta	—
22 artiklan 3 a kohdan toisen alakohdan a alakohta	—
22 artiklan 3 a kohdan toisen alakohdan b alakohta	—
22 artiklan 3 a kohdan toisen alakohdan c alakohta	—
22 artiklan 3 a kohdan toisen alakohdan d alakohta	—
22 artiklan 3 a kohdan toisen alakohdan e alakohta	—
22 artiklan 3 a kohdan toisen alakohdan f alakohta	—
22 artiklan 4 kohta	—
22 artiklan 5 kohta	—
23 artikla	—
24 artikla	71 artiklan ensimmäinen alakohta
25 artikla	71 artiklan neljäs alakohta

Liite I	Liite I
Liite II, 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	10 artikla ja liite IV
Liite II, 1 kohdan toinen luetelmakohta	5 ja 6 artikla, 11 artiklan 1 kohdan h alakohta ja 48 artiklan 1 kohta
Liite II, 1 kohdan kolmas luetelmakohta	5 artiklan 1 kohta
Liite II, 2 kohta	11 artikla ja liite IV
Liite II, 3 kohdan a alakohta	6 artikla ja liite II
Liite II, 3 kohdan b alakohta	—
Liite II, 3 kohdan c alakohta	3 artiklan 1 kohdan 47 alakohta, 9 artikla ja liite III
Liite II, 3 kohdan d alakohta	3 artiklan 1 kohdan 41 alakohta, 9 artikla ja liite II
LIITE III	LIITE XII
LIITE IV	LIITE XI